

: પ્રાપ્તિ સ્થાન :

૧. શ્રી ભૈરવ પ્રેમભક્ત લેખકશ્રી મહા
 , ૨૮ જુલાઈ ૧૯૬૬ : કલકત્તા.
૨. શ્રી ૬ મહાભક્ત લેખકશ્રી પ્રેમભક્ત
 ૧૯૬૬, શ્રી ભૈરવ પ્રેમભક્ત લેખકશ્રી, મુંબઈ/૧૯૬૬
૩. શ્રી ૬ મહાભક્ત લેખકશ્રી
 ૧૯૬૬, શ્રી ભૈરવ પ્રેમભક્ત, કલકત્તા
૪. શ્રી ૬ મહાભક્ત લેખકશ્રી
 ૧૯૬૬, શ્રી ભૈરવ પ્રેમભક્ત, કલકત્તા
 ૧૯૬૬, શ્રી ભૈરવ પ્રેમભક્ત, મુંબઈ/૧૯૬૬
૫. શ્રી ૬ મહાભક્ત લેખકશ્રી
 ૧૯૬૬, શ્રી ભૈરવ પ્રેમભક્ત, મુંબઈ/૧૯૬૬

---

૧. શ્રી ૬ મહાભક્ત લેખકશ્રી
 ૧૯૬૬, શ્રી ભૈરવ પ્રેમભક્ત, કલકત્તા
 ૧૯૬૬, શ્રી ભૈરવ પ્રેમભક્ત, મુંબઈ/૧૯૬૬

ભૂમિકા.

શ્વેતાશ્વર જૈન ધર્મોપલંબીઓએ તેરાપન્થી સમપ્રદાય વાલોંકે હીએ ઇસ પુસ્તકકા પરિચય પ્રદાન અનાવશ્યક હે !

પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રીમદ્વાચાર્ય સ્વામી ભિક્ષુજી મહારાજ એક ક્ષણ જન્મા મહાપુરૂષ થે. પુરાતન શિવિદ્યાચારોંકે દૂર કરકે સનાતન સત્ય પ્રકાશ કે લિએ ઉન્હોંને જો સંકલ્પ ક્રિયા ઉસકે કિતની બાધા વિપત્તિયાં સહતે હુએ બી પૂર્ણ ક્રિયા સો ઇસ પુસ્તકમેં વર્ણન ક્રિયા ગયા હે.

યહ પુસ્તક મહાપુરૂષકા અલૌકિક જીવન વૃતાન્ત તો હે હી; સાથ સાથ ઉનકે સમ સામયિક ધર્મ મતોંકા પતા બી ઇસસે અલ સકતા હે. ઇસકે કતોં શ્રીમદ્ જીતમહાજીસ્વામી હે, જો આચાર્યશ્રી કે ચતુર્થ પરધર હુએ.

ભાષા મારવાડી હે, વર્તમાન કાલકે ઢંગસે યહ નહીં લિખા ગયા હે, પર હમારી સમજમેં યહી ઇસકા વિશેષત્વ હે. ઐતિહાસિક વા ભાષા તત્વવિદ્ પંડિતોંકે લિએ ઇસ પુસ્તકકા સમાદાર ઇસી લિએ હોના ચાહિયે. કયોંકિ કોઇ ધર્મ મત કે પ્રચારક મહાત્માકી જીવની, ઉનકો જીવનકાલિક ઘટનાવલી તથા ઉસકી ઉપદેશાવલી યથા સમ્ભવ ઉસી સમય કી ભાષામેં હોનેસે ઉસકા યથાર્થ સ્વરૂપ ઠીક ઠીક માલૂમ હો સકતા હે.

તેરાપન્થી માત્ર ઇસ પુસ્તક કેા સાદર અપનાવેગે ઇસમેં કોઇ શંકા નહીં, પરંતુ અન્યાન્ય મત વાલે ઇસ પુસ્તક સે તેરાપન્થી મતકે પ્રતિષ્ઠાતા કે ધાર્મિક જટિલ પ્રશ્નોપર સરલ વ સહજ દ્રષ્ટાંત દ્વારા સમાધાન કી શેલી રૂબકે મુગ્ધ હોંગે.

સ્થાનકવાસી સમપ્રદાયસે અલગ હોનેકે વખત પૂજ્યપાદ શ્રીમદ્ ભિક્ષુ સ્વામીકે અનુયાયી સાધુ - વ સાવક બહુત હી

તૈન આગમોંકા રહસ્ય સરલ સુખોદ્ય ભાષામે' સાધારણ મનુષ્ય કે સમજાનેકે ઉદ્દેશ્યસે ઢાલ દોહા ચોપાઈ આદિ નાના છદોમે' આચાર્ય પ્રવરકે ભાષણોંકા સાર સંગ્રહ કરકે રચા ગયા હૈ. સાધારણ અલ્પ જ્ઞાન વાલે નિરક્ષર વ્યક્તિ ભી સુલલિત પદ્મબંધ ધર્મ ગ્રંથકો સહજમે' કંઠસ્થ રખ સકે ઇસ લિયે પ્રાયશઃ સાધારણ જનતામે' ઇસકા આદર હોતા હૈ. હિન્દીમે' તુલસીકાસજીકા રામાયણ, જંગલામે' કૃતિવાસી રામાયણ કાશી રામદાસકા મહાભારત, ચૈતન્ય ચરિતામૃત આદિ ગ્રંથ તૈસા આખાલ વૃદ્ધ વનિતા આદરકી દ્રષ્ટિસે દેખતે હૈ વૈસેહી તૈન સમાજમે' ભી ધાર્મિક કથા વ ઉપદેશાવલી અધિકતર પદ્યમે' ઢાલ દોહા ચોપાઈ આદિ મે' હોનેકે સખખ આદરનીય હૈ.

ઇસ ગ્રંથકા કર્તા પરમ પૂજ્ય શ્રી ૧૭૦૮ શ્રી જીતમલજી સ્વામી (જે "જયગણિ" નામસે પ્રખ્યાત હૈ) કાસંક્ષેપ મે' પરિચય દેના યહાં અપ્રાસંગિક ન હોગા, આપકા શુભ જન્મ "મારવાડમે' રાયટ ગ્રામમે' જોસવાલ વંશમે' જોલેછા જાતિમાં સં. ૧૮૬૦ આશ્વિન શુકલા ૨ કોહુઆયા." શ્રીમદ્ ભિક્ષુ સ્વામી કા સ્વર્ગવાસ, ૧૮૬૦ ભાદ્ર શુકલ ૧૩ કોહુઆયા. અતઃ ગ્રંથ કર્તા શ્રી મન્નજયાચાર્ય ભિક્ષુસ્વામી કે જીવન-ચરિત્ર જે ભિક્ષુ યશરસાયણ નામસે પ્રકાશિત ક્રિયા વહ પ્રમાણિક હોનેમે' કોઈ સન્દેહ નહીં હો સકતા. સાધુઓંકી રીતિ અનુસાર આચાર્ય કે જીવનકી પ્રધાન પ્રધાન ઘટનાવલી કા ઉલ્લેખ કરકે રખા જાતા હૈ. ઇસકે અગ્રાવે શ્રીમદ્ ભિક્ષુ સ્વામીકે સમસામયિક સાધુ મુનિરાજેસે ધવલ કરકે ગ્રંથ રચા ગયા ઇસ લિયે ઇસમે' વર્ણિત ઘટનાવલી જાગ્રીહી પ્રમાણિક માની જાતી હૈ.

શ્રી. મન્નજયાચાર્ય કા પાંડિત્યકા વર્ણન કરના માદ્રશ અલ્પ બુદ્ધિ વાલોંકે લિયે અસંભવ હૈ ઉનકા રચાહુઆ "બ્રમ વિધવંસનમ્" ગ્રંથ તૈન સ્વેતાગ્ગર તેરાપન્થી મતકા એક બડા હી અમૂલ્ય ગ્રંથ હૈ. તેરાપન્થી અતસે દૂસરે સમુદાય વાલોંકા

અધિકતર પાંડિત્ય વે પ્રતિભાશાલી અધિકતર તપસ્વી, વૈરાગી, ત્યાગી, મુનિરાજોને વર્તમાનમાં તેરાપન્થી સમ્પ્રદાય કો અલંકૃત કર રખાહે ઉનકે દર્શણકો આકાંક્ષા ઇસ વર્તમાન પુસ્તકકે પઠનસે હોગા. યહ સ્વભાવિક હ. તેરાપન્થી સામ્પ્રદાયકે સાધુ-મુનિરાજ સંસારસે બિલકુલ વિરક્ત રહતે હૈ, પુસ્તકાદિ કુછ છપવાંતે નહી, સમસ્ત અન્થ હસ્તલિખિત રખતે હૈ, કોઈ કોઈ શ્રાવક અધ્ય-વસાય પૂર્વક ઉનકો કંઠસ્થ કર દૂસરા હસ્ત લિખિત પ્રતિ બન-વાકે પીછે છપાતે હૈ. શ્રીયુક્ત મહાલચંદ્ર વેદે બકાહી પરિ-શ્રમ વ હુઘોગ કરકે યહ પુસ્તક હિન્દી ભાષામેં છપાયા હૈ. ગુજરાતી ભાષાકે ધર્મ પ્રેમીયોંકો હિન્દી લિપિ કા અભ્યાસ બહુત કમ હોનેકે લિયે યહ પુસ્તક ગુજરાતી લિપિ મેં છપાયા હૈ. આશા હૈ સમાજ મેં તો ઇસ પુસ્તકકા આદર હોગા હી પરન્તુ દુસરે સમાજ વાલે ઇસકા યથો ચિત્ત પઠન વ આલોચના કરકે ઇસ પર યોગ્ય સમ્મતિયાં દેંગે એવં તેરાપન્થી સમાજ કે અન્યાન્ય પ્રકાશિત હસ્તલિખિત અન્થરાજિ પર ઔતસુક્ય પ્રગટ કરેંગે.

નિવેદક

છોગમલ ચોપડા.

આ. સેક્રેટરી શ્રી નૈન શ્રવે. તેરાપન્થી સભા.
કલકત્તા.

આ સંસ્થા તરફથી બહાર પડેલાં

પુસ્તકો

૧. શ્રી કાનભલજી સ્વામી વિરચીત
શ્રીકાલૂ ભક્તામર (હિન્દીમાં) ૦-૪-૦
૨. શ્રી સોહનલાલજી સ્વામી વિરચીત
શ્રીકાલૂ ભક્તામર (હિન્દીમાં) ૦-૪-૦
૩. શ્રી જૈનતત્ત્વપ્રકાશ ભાગ ૧-૨
(હિન્દીમાં) દરેકના ૦-૮-૦
૪. શ્રી જ્ઞાનપ્રકાશ (ગુજરાતીમાં) સપ્તેમ ભેટ.
૫. શ્રી થોકડાસંગ્રહ ભા-૧,, ૦-૬-૦
૬. શ્રી થોકડાસંગ્રહ ભા-૨,, છપાય છે. ૦-૬-૦
૭. શ્રી જૈનતત્ત્વસમજવાની ચાવી (ગુ) ૦-૨-૦
૮. શ્રી મહાવ્રતની સંક્ષિપ્ત વ્યાખ્યા (ગુ) ૦-૪-૦
૯. શ્રી ભિશ્વ જશરસાયણ (ગુ. સિપિમાં) ૧-૦-૦

દરેકનું પોસ્ટેજ અલગ -

સજો:— ધી ઓનરરી સંકેટરી

શ્રી જૈનધૈતામ્મર તેરાપંથી સભા

૨૮ રાન્ડ રોડ : ટ્રલકતા.

॥ श्री जिनाय नमः ॥

ભિક્ષુ જરા રસાયણ

— : દોહા : —

સિદ્ધ સાધુ પ્રભુમી સખર, આણી અધિક ઉલાસ;
મુખ દાયક આખૂ સરસ, બાર ભિક્ષુ વિલાસ. ॥૧॥

ગુણવંતના ગુણ ગાવતાં, ઉત્કૃષ્ટ રસાયણ આય;
પદ તીર્થકર પામોએ, કહ્યો મુણાતા માંય. ॥૨॥

શાસન ખીર તણે સમણ, કહ્યા અધિક અધિકાય;
ગુણ બુદ્ધિ તપ અરૂ જ્ઞાન કરિ, ચઉદસ સહસ મુહાય. ॥૩॥

સર્વજ જિન મુનિ સમ સય, અવધિ તેર સય આણ;
મન પદજવ સય પંચ મુનિ, ચિઉસય વાદી પિછાણ. ॥૪॥

પૂર્વધર ત્રિણ સય પવર, વૈકે સમ સય બાધ;
સમણી સહસ છતીસ ગુદ. ચઉદશ સય નિરૂપાધિ. ॥૫॥

મુધમ્મ જમ્બુતિલક શિવ, અન્ય મુનિ અમર બિમાણ;
હિવડાં પંચમ કાલમેં, ભિક્ષુ પ્રગટ્યા લાણ. ॥૬॥

ચતુર્થ આરાના મુનિ, નયણાં દેખ્યા નાંય;
ધનધન ભિક્ષુ ચરણ ધર. પ્રત્યક્ષ દર્શન પાય. ॥૭॥

કિહાં ઉપના જન્મ્યા કિહાં, પરલવ પદ કિહાં પાય;
ક્રિયા ચીમાસા કિણ વિધે, સાંજલજ્યો મુખદાય. ॥૮॥

ચિઉં સયમતર (ચારમે સીતેર) વર્ષ લગ, નન્દી વર્ધન નિહાલ;
ત્યાં પીઠે વિક્રમ તણે, સામ્રાજ સંવત સંભાલ. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૧-પહેલી ॥

(મુણ બાઈ ઋષ મણુદેરો લાગે—એ દેશી.)

સકલદ્વીપ શિરોમણીરે લાલ, જમ્યુ દ્વીપ સુતંત;

અષ્ટમી ચન્દકલા ઇસોરે લાલ, બરતક્ષેત્ર લલકંત, લવજીવારે.

રૂડો લાગે લિપ્તુ રૂપરાય, રૂડો લાગે સ્વામ સુખદાય. ॥૧॥

બતીસ સહસ્ર દેશાં મજૈરેલાલ, નરધામ મરધર દેશ;

કાંઈ નગર કંટાલિયોરે લાલ, કમધજ રાજ કરેસ. ॥૨॥

સાહ બલૂજી તિહાં વસૈરેલાલ, ઓસવંસ અવતંસ

જલિ સંકલેયા જાણુયોરેલાલ, બડે સાજન સુખશંસ. ॥૩॥

દીપાદિ તસુ લારજ્યોરેલાલ, સરલ લદ્ર સુખકાર;

ઉદરે લિપ્તુ ઉપનારે લાલ, દેખ્યો સુપન ઉદાર. ॥૪॥

મૃગપતિ મહા મહિમા નિતોરેલાલ, પૃથ્વીવંત સુત સુપસાય;

સદૃશ રવમ સુખદાયકોરેલાલ દેખી દરધી માય; ॥૫॥

યશધારી સુત જન્મિયોરેલાલ, અનુક્રમ અવસર આય;

સમ્બત્ સતેરેસે નિયાશિયેરેલાલ, પંચાંગ લેખે તાહિ. ॥૬॥

આપાદ સુદી પખ ઓપનોરેલાલ, તેરસ નિય જાણાય;

સખ્ખ સિદ્ધા ત્રયોદસીરેલાલ, કર્ત જગત મેં વાય. ॥૭॥

દેશાં માંદિલો દીપતોરેલાલ, નક્ષત્ર મુલ નિદાલ;

પાયો ચોથા પરવદોરેલાલ, જન્મ થયો નિજ કાલ. ॥૮॥

જન્મ કલ્યાણ થયાં પર્જીરેલાલ, બાલ બાવ મુકાય,

ઉત્પત્તિયા શુદ્ધિ અનિ વર્ણીરેલાલ, વિવિધ મેલવં ન્યાય. ॥૯॥

મુન્દર દેક પરજ્યા સન્નિરેલાલ, સુખદાઈ સુવિનીત;

લિપ્તુ ને પરજવ તર્જીરેલાલ, ગિન્ના અધિદ્રી ગિત. ॥૧૦॥

કેતા દિન ગછવાસ્યાં કન્હેરેલાલ, જતા કુલ ગુરૂજણુ;
 પાછે પોત્યાબંધ કન્હેરેલાલ, મુણુવા લાગ્યા વખાણુ. ॥૧૧॥
 પછે ધાર્યા રૂગનાથજીરેલાલ, છોડ્યા પોત્યા બંધ;
 તે હિવડાં સંજમ સરવૈ નહીરે, ન સરવૈ સામાયક સંધ. ॥૧૨॥
 કાલ કિતોક વિત્યાં પછેરેલાલ, શીલ આદરિયો સાર;
 ભીડખુને તસુ ભારજ્યારેલાલ, ચારિત્રની ચિત્ત ધાર. ॥૧૩॥
 લેવાં સંજમ ત્યાં લગેરેલાલ, એકાન્તર અવધાર;
 અભિગ્રહ એહવો આદર્યોરેલાલ, ચિરકત પછે સુવિચાર, ॥૧૪॥
 તઠા પછે ત્રિયા તણોરેલાલ, પડિયો તામ વિયોગ;
 વર સગપણુ મિલતા બહુરેલાલ, ભિડખુ ન વંછ્યા ભોગ. ॥૧૫॥
 દીક્ષાને ત્યારી થયારેલાલ, અનુમતિ ન દિયે માય;
 રૂગનાથજીને ઈમ કહ્યોરેલાલ, મહેં સિંહ સ્વમ દેખાય. ॥૧૬॥
 તવ યોડ્યા રૂગનાથજીરેલાલ, સાંભળ બાઇ વાય,
 સિંહ તણી પર ગુંજસીરેલાલ, એ સ્વપ્નો છે ચવદાંમાંય. ॥૧૭॥
 અનુમતિ મા આપી તદારેલાલ, સહસ રોકડ ઉન્માન;
 ભિડખુ દિયા જનની ભણીરેલાલ, ચારિત્ર લેવા ધ્યાન. ॥૧૮॥
 દીપ્યા મહોછમ દીપતોરેલાલ, બગટી ચહર વખાણુ;
 દ્રવ્યે ચારિત્ર ધારિયોરેલાલ, ભાવે ચરણુ મજણુ. ॥૧૯॥
 સમ્વત્ આદરે આદે સમૈરેલાલ, ધર છોડ્યો વિષ જણુ;
 દ્રવ્યગુરૂ ધાર્યા રૂગનાથજીરેલાલ, પિણુ નાઈ ધર્મની છાણુ. ॥૨૦॥
 પ્રથમ ઢાલ પ્રગટ પલેરેલાલ, કદો ભિડખુનો જન્મકટ્યાણુ
 બલિદ્રવ્ય દીક્ષા વરણુવીરેલાલ, વારૂ આગે વખાણુ. ॥૨૧॥

—: દોહા :—

- અદ્ય દિવસરે આંતરે, સિખ્યા સુત્ર સિદ્ધાંત;
તિત્ર બુદ્ધિ લીક્યુ તણી, સુખદાર્થ શોભન્ત. ॥૧॥
- વિવિધ સમય રસ વાંચતાં, વાંચે કિયે વિચાર;
અરિહન્ત વચન આલોચતાં, ઐ અસત્ત નહીં અણુગાર. ॥૨॥
- યાં થાપિતા થાનક આદરયાં, આંધા કર્મી અજોગ;
ભોક્ષ લિયા માંદે રહે, નિત્ય પિંડ લિયે નિરોગ. ॥૩॥
- પડિલેલાં વિણુ રહે પડયા, પોથ્યાં રા ગંજ પેખ;
વિણુ આજ્ઞા દીક્ષા દીયે, વિવેક વિકલ વિશેષ. ॥૪॥
- ઉપધિ વસ્ત્ર પાત્ર અધિક, મર્યાદા ઉપરન્ત;
દોષ થાર્યે જણુ જણુને, તિણુમું એ નહિ સન્ત. ॥૫॥
- સરધા પિણુ સાચી નહિ અસત્ત નહિ આચાર;
ઇણુવિધ કરે આલોચના, પિણુ દ્રવ્ય ગુરૂં અતિધાર. ॥૬॥
- પૂછ્યાં જવ પૂરે નદે. કાલ કિતી ઈમ થાય;
પ્રીત દ્રવ્ય ગુરૂં પરમ, તે કરે શોભ સવાય. ॥૭॥
- પૂઠું વાત આચારની, જાણે વૈરાગી જોડ;
નિજાં પૂઠું વસિવસિ, પિણુ નહિ ઓર સન્દેહ. ॥૮॥
- પાઠ ધારક સિક્યુ પ્રગટ, દુદ્ધ આપસ મેં દેન;
ઇતલે કુણુ વિરતન્ન દુઓ, મુણુજ્યો સદ્ સચેન. ॥૯॥

॥ હાલ ૨-બીજી ॥

(પરભવે મન મેં ચિન્તવે મુજ આંગ-એ દેશી.)

ઈહ અવસર મેવાડમેં, રાજનગર સુખણ;
રાજ સમુદ્ર પાસે વસ્યો, આધકા ત્યાં આઈઠાણ. ॥૧॥

ત્યાં વસતી ધણી મહાજનાં તણી, જાણ સૂતાના જેહ;
વંદણ છાડી નિજ ગુરૂભણી, દિલમેં પડિયો સદેહ. ॥૨॥

મુરધરમેં રૂઢનાથજી, સાંભલી સહુ વાત;
લિક્ષુ ને તિહાં લેજિયા, શંકા મેટણ સાખ્યાત. ॥૩॥

બુદ્ધિવંત વિણ શ્રમનામિટૈ, તિણ સૂચેં બુદ્ધિવાન;
જય શંકા મેટયો જેહની, ઇમ કહિ મેલ્યા તેસ્થાન. ॥૪॥

ટાકરજી હરનાથજી, વીરભાણજી સાથ;
લિક્ષુ ઋષ ભારીભાલજી, દીક્ષા દી નિજ હાથ. ॥૫॥

એ સાથ લેઈ લિક્ષુ આવિયા, રાજનગર મઝાર;
સમ્ભવત અઠારે પનરૈ સમે ચૌમાસો ગુણકાર. ॥૬॥

ચૂંપ ધરી ચરચા કરી, ભાયાંથી તિણખાર;
તે કહૈ જાત લિક્ષુ ભણી, આપ દેખો આચાર. ॥૭॥

આધાકરમી થાનક આદર્યા, મોલ લિયા પ્રસિદ્ધી;
ઉપધિ વઝ પાત્ર અધિકહિ, આપિણ ચે થાપ કીધી. ॥૮॥

જાણ કિંવાડ જડો સદા, ઈત્યાદિક અવલોક;
મેહે વન્દના કરાં કિણ રીતસું, ચેતો ચાખ્યા દોષ. ॥૯॥

દ્રવ્ય ગુરૂનો વૈણ રાખવા, લિક્ષુ બુદ્ધિના ભંડાર;
અકલ ચતુરાઈ કરી તદા, દિયા જળ તિવાર. ॥૧૦॥

કલા વિવિધ કેલવી કરી, ત્યાંને પગાં લગાયા;
તે કહૈ શંક મિટી નહિ. પિણ નિમળો મઝ વાયા. ॥૧૧॥

આપ વૈરાગી શુદ્ધિવન્ત છો, આપરી પરતીત;
 તિણુ કારણુ વંદના કરાં; આપ જગતમેં વદીત. ॥૧૨॥
 ઈમ કહિને વંદના કરી, ઈહુ અવસર માંય;
 લિલિતુ રે અસાતા વેદની, ઉદય આવી અથાય. ॥૧૩॥
 અધિક તાવ અતિ આકરો, સીઓ દોહરો સહણો;
 ઉતમ નરને તે અવસરે, રૂડે ચિત્ત રહણો. ॥૧૪॥
 અધમ પુરૂષ દુઃખ ઉપના, કરૈ હાય તરાય;
 સમચિત્ત વૈદન ના સહે, પાપે પિંડ લરાય. ॥૧૫॥
 તીવ્ર તાપની વેદના, લિલિતુને અધિકાય;
 તિણુ અવસર મેં આવિયા, એહવા અધ્યવસાય. ॥૧૬॥
 મ્હે સાચાં ને તો જુઠા કિયા, શ્રી જિન વચન ઉઠાય,
 આયુ આવે ઈહુ અવસરે, તો માઠી ગતિ પાય. ॥૧૭॥
 દ્રવ્ય ગુરુ કામ આવે કદી, તો હવે વાત વિચાર;
 કારણુ મિટિયાં નિર્પક્ષસુ, સાચો મારગ ધાર. ॥૧૮॥
 જમ સિદ્ધાંત મેં જિન કયો, સૂંપ ધરી તિમ ચાલું;
 કારણુ ન રાખું કેહની, ઝટ જિન મારગ ઝાલું. ॥૧૯॥
 એવો અભિવ્રત આદર્યો, લિલિતુ તાવ મઝાર;
 ઉતમ પુરૂષને આર્વ ધણો, લય પર ભવનો અપાર. ॥૨૦॥
 દુઃખ દાતે આવિયા, રાજ નગર સુરીત;
 આંખ અન્યતઃ હવરી, નિર્મલ વારી નીત. ॥૨૧॥

—: દોહા :—

- તુરત તાવ વત ઉતર્યો, વિધસું કિયો વિચાર;
હિવે સાચો મત આદરી, કરું આતમ તણે ઉદ્ધાર. ॥૧॥
- રખે જૂઠા લાગેલા મો ભણી, તો કરણી પકી પિછાણ;
ધમ ચિંતવી સિદ્ધાંતને, વાંચ્યા અધિક સુખણ. ॥૨॥
- જો સાચાને જૂઠા કહું, તો પ્ર ભવ રે માંય;
જીભ પામણી દોહિલી, વિવિધ પણે દુઃખ પાય. ॥૩॥
- પપ્પ રાખી દ્રવ્ય ગુરૂ ભણી, જો કહું સાચા સોય;
તો પિણ પરભવને વિષે, કામ કઠિન અતિ હોય. ॥૪॥
- ઓ દૂધારો ખાંડો અ છે, એહવી મનમે ધાર;
દોય વાર સૂત્રાં ભણી, વાંચ્યા ધર અતિ પ્યાર. ॥૫॥
- સૂત્ર વિવિધ નિર્ણય કરી, ગાઢી મનમે ધાર;
સમ્યક્ત્વ ચારિત્ર બિદુ નહિ, એહવો કિયો વિચાર. ॥૬॥
- બાયાંને બિડખુ કહો, થેનો સાચા સોય;
મહે જૂઠા ગુરૂ સું મિલી, શુદ્ધ મગ લેસ્યાં જોય. ॥૭॥
- બાયા સુણ હરખ્યા ઘણા, બોલ્યા એહવી વાય;
અખ મ્હારી શંકા મિટી, દિલમે રહી ન કાંય. ॥૮॥
- પ્રતીત આપ તણી હુંતી, જીસી મ્હારાં મન માંય;
તિસી દિખાડી તુરતહી, ધમ કહી હરખત થાય. ॥૯॥

॥ દાલ ૩-ત્રીજી ॥

(રાણી ભાપે મુણરે મુઝા—એ દેશી.)

રાજનગરથી કિયો વિહાર, ચૌમાસો ઉતરિયાં સાર;
આવે મુરધર દેશ મઝારરે, મન ખ્યારા લિક્ષુ જશ રસાયણ
મુણિ જૈ. ॥૧॥

સાધામિં સહુ વાત મુણાઇ, સરધા કિરિયા ઝાળખાઇ;
તે પિણુ મુણુ હરખ્યા મન માંહી રે. ॥૨॥

ટોકરજી હરનાયજી તાય, ભારી માલ ધણા સુખદાય;
સમજી લાગા પૂજરે પાય રે. મન૦ ॥૩॥

વિર ભાણુજી પિણુ તિણુવાર, આદર્યા લિક્ષુ વયણુ ઉદાર;
આવે સોજત શહેર મજાર રે. મન૦ ॥૪॥

વીચે ગામ ન્હાના જાણી સોય, દોય સાથ કિયા અવલોય;
સીખ ઇણપર દીધી જોય રે. મન૦ ॥૫॥

વિર ભાણુજીને કહુંવાય, જો થે પદિલાં જોવો ગુરૂપાય;
તો યા વાન મ કરજો કાંય રે. મન૦ ॥૬॥

પદિલાં વાન મુણ્યાં ભિટકાય, મન ખંચ દુર્વે મનમાંય;
તો પઠે સમજયા દોરા જાય રે. મન૦ ॥૭॥

મેમ તો તે આપાંગ ગુરૂ દે. મન ખંચ્યાં સમજળા દુકરડે;
વિગટિયાં પઠે કામ ન સરડે રે. મન૦ ॥૮॥

હસા વિનય કરી દું કદચું, દિલ થદા બેસાટી દેચું;
યુક્તિ ચું સમજઈ લેચું રે. મન૦ ॥૯॥

સ્વામી એમ ત્યાને સમજયા. વિર ભાણુજી આનુચ આયા;
રૂગનાયજી સોજન પાયા રે. મન૦ ॥૧૦॥

- કરજોડીને વન્દના કીધી, પુછે દ્રવ્ય ગુરૂ પ્રસિદ્ધિ;
ભાયાંરી શંકા મેટ દીધી રે. મન૦॥૧૧॥
- વિર ભાણુજી બોલ્યા વાયો, ભાયાં તો સાચો સેવજ પાયો;
મન શંક હુવે તો મિટાયો રે. મન૦॥૧૨॥
- આધાકર્મી થાનક અશુદ્ધ આહાર, બિન કારણ નિત્ય પિડવાર;
આપે ભોગવાં એ અણાચાર રે. મન૦॥૧૩॥
- વસ્ત્ર પાત્ર અધિકા સેવાં, વિન આજ્ઞા દિક્ષા દેવાં;
વિવેક વિકલને મુંડ લેવાં રે. મન૦॥૧૪॥
- દિન રાત્રી મેં જડાં કિંવાડ, ઈત્યાદિક ખહુ દોષ વિચાર;
સાંરી થાપ આપાં રે ધાર રે. મન૦॥૧૫॥
- ભાયાં તો કહે સાચી સાક્ષાત, તિણમેં જૂઠ નહિ તિલમાત
દ્રવ્ય ગુરૂ નિસણી એ વાત રે. મન૦॥૧૬॥
- દ્રવ્ય ગુરૂ કહૈ યં કાંઈ બોલે, વિર ભાણુજી પાછો ઝખોલે;
કુડોતો ભિક્ષુ પાસ અતોલ રે. મન૦॥૧૭॥
- મ્હારે કન્હે તો વાનગી તાસ, ફડો રાસ ભીખણુજી પાસ;
ઈમ સાંભલ હુઆ ઉદાસ રે. મન૦॥૧૮॥
- વિર ભાણુરે નહિ સમાહી, તિણમું આગુંય વાત જણાઈ;
હિવે આયા ભિક્ષુ રૂપરાઈ રે. મન૦॥૧૯॥
- તંત દાલ કહીએ તીજ, વિરભાણુની વાત કહીજ;
હુપ ભિક્ષુની વાત રહીજ રે. મન૦॥૨૦॥

—: દોહા :—

હિવ ભિક્ષુ દ્રવ્ય ગુરૂ ભણી, વન્દે મે કર જોડ;
માથે હાથ દિયો નહિ, ચરમા દેખ્યા ઓર. ॥૧॥

- सायी सरधरादेवो गङ्गा नमोऽस्तु तं सारङ्गानि श्रीनि
१५१॥ यामैतिलुङ्गेभूतिरभ्यासाभाङ्गे धर्मदाभाङ्गिः ॥३॥
- या तीनू मेघदेवा लेशदेव नमोऽस्तु विमान, विमाने
१५२॥ अम्भराभ्यामे वामर, गङ्गादेवी सन्ध्यास्तलीः ॥४॥
- यौर वस्तु सारङ्ग देवा लेशदेव नमोऽस्तु आर्य, श्री
१५३॥ साङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि ॥५॥
- अशुभ नमोऽस्तु देवा गङ्गादेवी मांभं ओङ्कारं ॥६॥
१५४॥ शुभसाङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि ॥६॥
- अङ्क करणी सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि ॥७॥
१५५॥ सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि ॥७॥
- विष्णु लामै सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि ॥८॥
१५६॥ सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि ॥८॥
- शुद्ध अङ्क सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि ॥९॥
१५७॥ सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि ॥९॥
- नो ये मानो सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि ॥१०॥
१५८॥ सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि ॥१०॥
- अङ्क धर सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि ॥११॥
१५९॥ सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि ॥११॥
- आप मानो सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि ॥१२॥
१६०॥ सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि ॥१२॥
- पूज प्रशंसा सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि ॥१३॥
१६१॥ सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि सारङ्गि ॥१३॥

- વિવિધ વિનય મૂં હો આખ્યા વયણ ઉદાર,
માન્યા નહિ લગાર. ક્રોધ કરી ઉલટા પડ્યા. ॥૧૪॥
- ભિક્ષુ ભારી હો સ્વામી બુદ્ધિના ભંડાર,
મનસું કિયો વિચાર એ દિવડાંન દીસે સમજતા. ॥૧૫॥
- ધીરે ધીરે હો સમજવસ્થું ધર પ્રેમ,
આપવિચારી એમ, તિણમૂં આહાર પાણી તોડયો નહિ. ॥૧૬॥
- ભિક્ષુ ભાખે હો બેલો કરાં ચોમાસ,
ચરચા કરસ્યાં વિમાસ, સાચુ જીઠ નિર્ણય કરાં. ॥૧૭॥
- સાચી સરથા હો આદરસ્યાં સુખદાય,
જીઠી દેસ્યાં છિટકાય, તવ બોડ્યા રૂધનાથજી. ॥૧૮॥
- મદારાં સાધાને હો તૂં લેવું પ્રંટાય,
એ ચોમાસો બેલો થાય, ભિક્ષુ કરું રાખો જઠ પાજને. ॥૧૯॥
- તે ચગ્યામેં હો સમજે નહિ સિગાર,
કેને ચોમાસો શ્રીકાર. દુર્જબ સામગ્રી એ લહી. ॥૨૦॥
- છાગુવિધ કીધા હો ભિક્ષુ અનેક હાથ,
તો ગિણ નાયા હાય, કર્મ ધગ્યા નિણ કારણે. ॥૨૧॥
- વસિ નિસિયા હો ભિક્ષુ દુઝવાર.
બગરી સદર મજાર, આગ દ્રવ્ય ગુરૂને દમ કરું. ॥૨૨॥
- સ્વામી જયા હો શુદ્ધ શ્રદ્ધા આગાર,
મનમેં કેને વિચાર, વિવિધ પ્રકારે સમજવિયા. ॥૨૩॥
- ગિરુ નહિ માની હો દ્રવ્ય ગુરૂ વાન સિગાર,
જીવુ વિશે નિરુવાર, એનો નહિસે સમજતા. ॥૨૪॥

નિજ આત્મ નો હો હિવ હું કરું નિસ્તાર,
 એહવી મનમેં ધાર, આહાર પાણી તોડ નિસર્યા. ॥૨૫॥
 ચૌથી દાલે હો આખ્યો ચરચા સરૂપ,
 આછી રાત અનૂપ, આગલી વાત સુહામણી. ॥૨૬॥

—: હોહા :—

થાનક ખારે નિસર્યા. તડકે આહારજ તોડ;
 જવ દ્રવ્ય ગુરૂ મન જાણિયો, વાત હુઈ અતિજેર. ॥૧॥
 રહિવા જગાં ના મિલે, તો ફિર થાનક આય;
 સેવક ફિરિયો શહરમેં, જગાં મ દીજ્યો કાય. ॥૨॥
 જે રહિવા લિખ્યુ ભણી, જગાં દીધી જાણ;
 સર્વ સાથ સુણજ્યો સહી, સંઘ તણી છે આણ. ॥૩॥
 કંઠલી કુખુદિજ કેલવી, આસી પાછા એમ;
 જખ લિખ્યુ મન જાણિયો, કરિવો વિચાર કેમ. ॥૪॥
 પુરમેં જગાં ના દિયે. જે ફિર થાનક જાય;
 તો પાછો પ્રન્દમેં પડું, દુઃખે નિસરણો થાય. ॥૫॥
 એહવી કરે વિચારણા, વિહાર કિયો તિણવાર,
 શરૂવીર સિંહની પરે, ન ડર્યા મૂલ સિગાર. ॥૬॥
 આયા જગડી ખારણે, વાવલ અધિક વિશેષ,
 વાજ તખ પગ થાંભિયા લિખ્યુ પરમ વિવેક. ॥૭॥
 જૈતસિંહજીરી જિહાં, છત્રયા અધિક ઉદાર;
 દેખીને આયા જિહાં, બેઠા છત્રયા મજર. ॥૮॥
 પુર માંહે જાણ્યો પ્રગટ, સુણ્યો દ્રવ્ય ગુરૂ સોય,
 આયા છત્રયા ને વિષે, સાથે બહુલા લોય. ॥૯॥

જાતકાલે દાસ પંડ્યાંચમેવીતા ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥

૧૫૫ ॥ (સોમકહે પ્રયોગમર સામ્ય એસકે મૂંચકરીદૃશી.)

બગીરી છયાં મરે, બહુ વોક શ્રીવે ઈમ વાયે; ॥ ૧૫ ॥
દોશી જીવે મરે નિકલારે, વૈધ્ય વૈધ્ય મનમીય.

ચતુર નર સિકષુ — શુદ્ધિના લંકાર. ॥ ૧ ॥

રૂગનાથજી ઈસરી કદેશ થે મરે લીખણ વાત,
અખાડું આરોગ્યસેચે, નહીં નિવોલા ॥ સામ્યમાતં ॥ અવગાસી

બિદ્યુ વક્તો મોખે જોયે, મહેલકિમ માનાં મુજવોત;

મહે મૂત્રવાંચ મિશ્રય કિયારે, સોકા મંદિ સિક્ષમાતં ॥ અવગાડા

તોથે શ્રી મરેવરે લીખારે, છંદો તોથે વિચારે;

શ્રીજિન આખારિ વૈધ્યે, શુદ્ધિ પાલે મરે લીખારે ॥ અવગાડા

૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥

એ વચન મુખી મૂંચ મરે, બાપી મરે મરે, આશ નિવારે ॥ ૧૫ ॥

મોહ આયો નિમ્ન અવગરે, ચિન્તા કરી અપાર ॥ અવગાડા

મામજી રૂગનાથજી આમરે, નહીં મરે ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥

દોસા નમો મળી આજમેરે, આંમુ મરે ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥

કિનરો એક મરે ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥

મરે ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥

મરે ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥

મરે ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥

મરે ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥

મરે ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥

મરે ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥

મરે ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥

પ્રભવ સિન્ધુસવ આદિદેર, બે ધડી પાલ્યો કે નાહિં;
 કેવલ ત્યાં ન ઉપનોર, સોય વિચારે મનમાંહિ: ॥ ચ૦ ॥૨૨॥
 ચવટે સહસ શિષ્ય વીરનારે, સાતસો ઠેવલી સોય;
 તેર સહસ ને ત્રીનસોરે, છદ્મસ્થ રહિયા બેય. ॥ચ૦ ॥૨૩॥
 ત્યાંને કેવલ નહીં ઉપનોર, ત્યાં બે ધડી પાલ્યો કે નાહિં;
 ચારે લેખે ત્યાં પિણ નહિ પાલિયોરે, બે ધડી ચરણ સુહાય. ચ૦ ॥૨૪॥
 ખારે વર્ષ તેરહ પખેરે, વીર રક્ષા છદ્મસ્થ;
 ચારે લેખે ત્યાં પિણ નહિ પાલિયોરે, દોય ધડિ ચારિત. ॥ચ૦ ॥૨૫॥
 મત્યાદિક દુધ ધણીરે, ચરચા માંહોમાંહી;
 સમગ્રયા સમગ્રયા નહિરે. ક્રિયા અનેક ઉપાય. ॥ચ૦ ॥૨૬॥
 પવર હાલ કહી પાંચમીરે, ચરચા વિવિધ પ્રકાર,
 હિવે બિહુ કિણ રીતસુરે. કરે આતમનો ઉદ્ધાર. ॥ચ૦ ॥૨૭॥

-: હોહા :-

દ્રવ્ય શુર તો સમગ્રયા નહિ. ખપ બહુ દીધી નાહિ,
 સમગ્ર હાકા શુર, આયા ત્યાંરે પાહિ. ૦૧॥
 બદ મરણ પ્રકૃતિ બલી, સમગ્રગરી જાણ,
 બિહુ તામ બલી પરે, સમગ્રને સુવિદ્યાણ. ૦૨॥
 સમગ્રગરે શુકિનમું. હી ચરચા ગેસાર,
 બિહુરે મારે બચા, ને પિણ દો ગયા ત્યાર. ૦૩॥
 વ.૧ સુદ્ધી રસાયણ જાંચા તમ પગિનામ,
 ક્રિયા વડે દુષ્ટો દુર્ગી, નહુરે મારે નામ. ૦૪॥

બુદ્ધિવન્ત સાધુ સાધવી, લેસે ત્યાંને કાર;
લાડે કાડે ધર છાડીયા, ઔર હોસી નિરાધાર. ॥૫॥

યાને રોસી સહુ જણા, થે મ વિચારે વાત;
થારે બહુ પરિવાર છે, ધણા તણા થે નાથ. ॥૬॥

થારા સાધારા જોગમું, હોસી લિકખુરો કામ;
ટાલો લિકખુરો બાજસી, થારો ન હુવૈ નામ. ॥૭॥

ઈત્યાદિક બચનાં કરી, પાડયા તમુ પરિણામ;
તખ જૈમસજી બોલીયા, મુણો લીખણજી આમ. ॥ ૮ ॥

ગણા જિતો હું કુબ ગયો, થે શુદ્ધ પાલો સોય;
પંડિતારે જાણી વર્તે; ઇમ બોલ્યા અવતોય. ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ-૬ છઠ્ઠી. ॥

(મુણ મુણરે શિષ્ય સયાણા—એ દેશી)

શિષ્ય લિકખુના મહા સુખકારી, ભારીભાલ સરલ ભદ્ર ભારી;
ત્યારો તાત કૃષ્ણોજી તાસ, બેહુ ધર છાડયા લિકખુરે પાસ;

મુણ મુણ રે શિષ્ય સયાણા, રૂડો લિકખુ જશ રસાયણ;
લિકખુ જશ અમૃત ભારી, શિવ સમ્પતિ સુખ સહચારી. ॥ ૧ ॥

આસરે દસમેં વર્ષ આયા, ભારીભાલ સરલ સુખદાયા;
બેષધાર્યા માહિ છતા સોય, મુતતાત લિકખુ શિષ્ય દોય મુ. ॥ ૨ ॥

ત્યારે ચેલા તણી જી રીત, તિયમું શિષ્ય ક્રિયા ધરિ પ્રીત;
ત્યાંમે રદ્યા આસરે વર્ષ ચાર, પછે નિસરિયા લિકખુવારે મુ. ॥૩॥

કૃષ્ણાજીરી પ્રકૃતિ કરી જાણી, ભારી ભાલ ભણી વદે વાણી;
સંજમ લાયક નહિં તુજ તાત, તુમતો હતમ જીવવિખ્યાત મુ. ॥૪॥

આપાં નવી દીપ્ત્યા લેસ્યાં સોય, લાગૂ હોતા દિસે બહુ લોય;
આહાર પાણી વચનાદિક તાય, કૃષ્ણાજીને દુઝર અધિકાય સુ. ॥૫॥

તુઝ મન મુઝ પાસ રહિવારો, કે નિજ જનક કન્હે જવારો;
ઇમ પૂછયો લિક્ષુ ધર પ્રેમ, ભારી માલ ઉત્તર દિયો એમ. સુ. ॥૬॥

મ્હારે તાત થકી કાંઈ કામ, હું તો આપ કન્હે રહસ્યું તામ;
સંજમ પાલસ્યું રૂડી રીત, મોને આપ તણી પરતીત સુ. ॥૭॥

કૃષ્ણાજીને લિક્ષુ કહૈ તામ, થાંસૂં મૂળ નહીં મ્હારે કામ;
ચારિત્ર પાલણો દુઝર કાર, તિણસૂં થાને ન લેવાં લારૈ. સુ. ॥૮॥

કિરનોજી કહૈ મોને ન લેવો, તો મારો પુત્ર મોને સૂંપ દેવો;
મુતને રાખસૂં મુઝ સાથ, ઇણને લેજવા ન દેઉં વિખ્યાત. સુ. ॥૯॥

લિક્ષુ કહે પુત્ર એ યારો, આવે તો ન વરજું લિગારો;
જબ આયો ભારિમાલ પાસ, ઔર જગાં લેઈ ગયો તારા. સુ. ॥૧૦॥

ભારીમાલ પિનાને ભાષે, કૃષ્ણાજીરી કાણુ ન રાખે;
ચારે દાય તણું અજ પાણુ, મ્હારે જવ જીવ પરચપાણુ. સુ. ॥૧૧॥

ભારીમાલ અભિમનુ દીધો ભારી. દિન દોય નિસયાં નિવારી;
મ્હા મુંગિર જેમ મધીગ, દલુ કર્મો અમુલક લીગ. સુ. ॥૧૨॥

તવ આપ ચોકો નિબુવાર, લિક્ષુને આણુ મૂખે ઉદાર;
થાં મુંઝજ મજ છે એક, મ્હાંમુ નો નર્મો મૂલ મનેદ. સુ. ॥૧૩॥

દિનને આદાર પાળી આણુ દીર્ઘ, રૂડા જનન કરી ગખીર્ઘ.
મ્હારી પત્ની કાંઈક કીર્ઘ, કિંતુની દિકાણે મોને મેલીર્ઘ. સુ. ॥૧૪॥

તે નર્મો વિષે મજન બાંધે, જિનકે કંઈ દિકાણે. મ્હારે
નિરુત્તર પેરે મરજીને આજુ, જેમવજી દરખ્યાં અનિજ નુજી. ૧૫

ભેમસજી બોલ્યા તિણવારિ, દેખો લીખણજીરી બુદ્ધિ ભારી;
પ્યો કૃષ્ણજી મ્હાને સોય, તીન ધરાં વધાવણા હોય. સુ. ॥૧૬॥

કૃષ્ણ હૃદ્યો ઠિકાણે હૂં આયો, મ્હેં પિણ હૃદ્યો ચેલો એક પાયો;
સકમ્મ હૃદ્યો ટલિયો ગાલો, તીનાં ધરાં વધાવણા ન્હાલો. સુ. ॥૧૭॥

ભારીભાસરો સંકટ ટલિયો, મનવાચ્છત કારજ ફલિયો;
હી ઢાલ ભારીમલ ભારી, રક્ષા અડિગ અચલ ગુણુ ધારી. સુ. ॥૧૮॥

—:દોહા:—

હિવ ભિક્ષુ ભારી ભાસજી, સંત આદિ દે તેર;
મનસોખો મોટો કિયો, ચારિત લેણો ફેર. ॥૧॥

શહર જોધાણા મેં સહી, તેરહ આવક તાહિ,
સામાયક પોસા કરી, બૈઠા બાજરરે માહિં. ॥૨॥

ફતેચંદ સિંધી પ્રગટ, દિવાણુ પદ દીપંત,
ચોહટ દેખ્યા આસતા, પ્રત્યક્ષ તવ પુછંત. ॥૩॥

સામાયક પોસા સખર, શીધા ચોહટ કમ,
યાનક મેં કયૂં ના કિયા, ઉત્તર આપો એમ. ॥૪॥

તજ યાનક મન ધિર કિયો, મુઝ ગુરૂ મહિભાવંત,
ભિક્ષુ કપ ભારી ધણા, પરહર દિયો કુપંચ. ॥૫॥

કહે દીવાણુ કિંમ નિસરયા વળી આવક બોલંત,
વાત ધણી થીરતા હુવે, જળ મુણુજે ધરખંત. ॥૬॥

દિવાન કહે ધિરતા અગદિ, વર્ણુવો સગલી વાત,
આવક તવ આપે સકલ, વિવરા મુખ વિખ્યાત. ॥૭॥

આધાકર્મી આદિદે, દૂર કિયા સળ દોષ,
સિંધી મુણુ હૃદ્યો સહી, પાયો પરમ સનોષ. ૮૮॥

સાધુનો ઝાહિજ શુદ્ધ, મારગ મોટો માણ,
પ્રશંસે સિંધી પ્રગટ વારૂં કરે વખાણ. ॥૬॥

॥ ઢાલ ૭-સાતમી ॥

(આપ હજી નહીં પ્રાણને-એ દેશી)

ફતેચન્દ દીવાન તે, વલિ પુછા કરે વારૂં હો;
આવક થે કેતા સહી, ધાર્યા કર્મ ઉઠારૂં હો;
શિવ સાધન સારૂં હો, શિક્ષુ જશ સાંભલો વારૂં હો. ॥૧॥

આવક કરૂં તેરે અછાં, આતમ તારણ હારૂં હો.
સિંધી વલિ પુછે સહી, સંત કિતા મુખકારૂં હો
નિકા શિવને તારૂં હો શિક્ષુ ॥૨॥

આવક કરૂં તેરે સહી, સાધુ સખર શ્રદ્ધાલુ હો;
શિક્ષુ સમણ શિરોમણી, વર માગ વિશાલુ હો. ॥૩॥

સિંધી કરૂં આઠો મિલ્યો, વર જોગ વિચારૂં હો;
આવક પિગ્ન તેરે સહી, તેરે સંત તંત સારૂં હો,
શિક્ષુ શુદ્ધિનો ભંડારૂં હો. ॥૪॥

સિંધી મુખ પ્રગટા મુગ્ધી સેવક હો, મુખારૂં હો,
નમિષ્ઠિનિન એટલો તુકો, નેરા પંથ એ તારૂં હો,
નિમ્નરેવો નામ વારૂં હો. ॥૫॥

૧. એવન કૃત હોવા ॥

... નેના આપઆપને મન
... નેના પન્થી નત. ૧૧

॥ દાલ તેહજ ॥

લોક કહે તેરા પન્થી, મિલ્યુ સવલી ભાવે હો;

હે પ્રભુ ઓ પન્થ હે, ઓર દાય ન આવે હો.

મન ભ્રમ મિટાવે હો, સોહી તેરા પન્થ પાવે હો. ॥૬॥

પંચ મહાવ્રત પાલતા, શુદ્ધિ સુમતિ મુહાવે હો;

તીન ગુપ્ત તીખી તરે, ભલ આતમ ભાવે હો,

ચિતસૂં તે રાહી ચાહવે હો. ॥૭॥

—: લિલુ કૃત છંદ:—

ગુણ વિન લેખ કું મુલ ન માનત, જીવ અજીવકા ક્રિયા નિવેરા;

પુન્ય પાપકું લિન લિન જનત, આશ્રવ કર્મા કું લેત ઉરેરા;

આવતાં કર્મને સંવર રોકત, નિર્જરા કર્માકું દેત વિખેરા,

બન્ધ તો જીવકું ખાંધિયા રખત, શાશ્વતા મુખ તો મોક્ષ મેડેરા,

ધસી ઘટ પ્રકાશ ક્રિયા, ભવ જીવકા મેટયા મિથ્યાત અંધેરા;

નિર્મલ જ્ઞાન ઉદ્યોત ક્રિયા, એતો હે પન્થ પ્રભુ તેરાહી તેરા. ॥૧॥

તીનસો તેસક પાખંડ જગેતમે, શ્રી જિન ધર્મ સૂંસર્વ અનેરા;

દ્રવ્ય લિંગી કેઇ સાધ કહાવત, ત્યાં પિણુ પેકડયા ત્યાંરા ઇજ કેડા;

તાહિકું દૂર તજે તે સંત, વિધિ સૂં ઉપદેશ ક્રિયા રૂડેરા;

જિન આગમ એય પ્રમાણુ ક્રિયા, જખ પાખંડ પન્થ મેં પડયા વિખેરા;

વ્રત અવ્રત દાન દયા બતાવત, સાવધ નિરવધ કરત નિવેરા;

શ્રીજન આજ્ઞા માહે ધર્મ બતાવત, એતો હે પન્થ પ્રભુ તેરાહી તેરા ॥૨॥

॥ દાલ તેહજ ॥

ન્ય અનેરામેં રહ્યા, તિણસૂં ભમણુ ભમાવે હો;

પ્રભુ અખ આયો તેરા પન્થ મેં, તેરી આજ્ઞા સિદ્ધાવે હો,

તેદથી શિવપદ આવે હો. ૧૮૧

તેરા વચન આગે કરી, ચાર્ધમં ચલાવે હો;
 તેહિજ છે તેરાપન્થી, ચિર કીરત થાવે હો
 શિક્ષુ સમચિત ભાવે હો. ॥ ૯ ॥

હિંસા જૂઠ અદત હરે, મૈથુન પરિગ્રહ મિટાવે હો;
 તીન કરણ તીન જોગસૂં, ત્યાગ કરી તન તાવે હો,
 વાર્ધ નત વસાવે હો. ॥ ૧૦ ॥

ધર્યા ભાયા એવણા રૂઢી રીત રખાવે હો,
 આયાણ ભાંડ નખેવણા, પરઠણ નૈણા કરાવે હો;
 સખરી સુમતિ સુહાવે હો. ॥ ૧૧ ॥

અશુદ્ધ મન નહીં આદરે, વચ સાવજ વશ લાવે હો,
 પાડુધ કાયા પરિહરે, તીન ગુપ્ત તંત લાવે હો;
 ચિરતા પદ ચિત થાવે હો. ॥ ૧૨ ॥

સખર દાસ આ સાતમી. ગુણ શિક્ષુના ગાવે હો,
 નામ નેગપન્થ નિર્મલો, અર્થ અનુપમ આવે હો;
 સખરો સુજશ મુણાવે હો. ॥ ૧૩ ॥

—: હોહા :—

ભારી જુદિ શિક્ષુ તાપી, નિર્મલ મેલ્યા ન્યાય;
 અગિલ્ત આગા થાપને, શ્રદ્ધાદી ઓલખાય. ૧૧

ચન્દા કર ત્યાગી દુવા, નેર જાણા નિવૃત્તાર;
 નામ કદુ દિવ તેડના, શિક્ષુ ગચ્છ શ્રંગાર. ૧૨

ચિત્તપણ જનેચનજી, અથ તાન મુનમેદ.
 શિક્ષુ આચાર્ય જ્યા, જાન કલા મુનુ મેદ. ૧૩

૧.૧૨૨ ૧૨૨.૧૨૨, બારીમાવ મુપિનીન;
 ૧૨૨ ૧૨૨ મુખદાયકા. ૧૨૨ પૂન્ય મુ પ્રીત ૧૦૦

વિરલાણજી સાતમે, લિખમીચન્દજી લાર;
 વખતરામને ગુલાખજી, દૂજે લારમલ ધાર. ॥૫॥
 રૂપચન્દને પેમજી, એ તેરાં રા નામ;
 નવી દીક્ષા લેવા તણા, તેરાં રા પરિણામ. ॥૬॥
 રૂપનાથજીરા પંચ છે, છઃ જયમલજીરા જોય;
 દોય અન્ય ટોક્ષા તણા, એ તેરહ હી હોય. ॥૭॥
 ચર્ચા કેયક બોલરી, કરી માહોમાતાસ;
 કેયક અદ્વજ ચરચિયા, ઉપર આયો ચૌમાસ. ॥૮॥
 ચૌમાસા સગલાં લણી, ભિક્ષુ દિયા લક્ષાય,
 આસાઢ સુદિ પુનમ દિને, સંજય લીજ્યો તાય. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૮-અઠમી ॥

(સોરલ વૃષ કહે ચન્દને-એ દરી.)

ભિક્ષુ મુખસું ઇમ લણે મુણિન્દ મોરા;
 ચૌમાસો ઉતર્યા જાણુ હો, સરધા આચાર મીઠ્યો પછે. ॥૧૦॥
 મેલો કરસ્યાં આહાર પાણુ હો, સખર ગુણુકર શોભતો;
 ઋષભિક્ષુ ગુણુ નિલો, મું અધિક ઓ જાગર આપ હો. ॥૧૧॥
 જો શ્રદ્ધા આચાર મિલ્લી નહીં, મું તો મેલો નકરાં આહારહો;
 ઇમ પહલાં સમજવિયા, મું આયા દેશ મેવાડહો. ॥૧૨॥
 સંવત અદારે સતરે સમૈ, મું પંચાંગ લેજૈ પિછાણુહો;
 આસાઢ સુદી પુનમ દિને, મું કેલવૈ દીક્ષા કલ્યાણુ હો. ॥૧૩॥
 અરિહન્તની લેખ આજ્ઞા, મું પચખ્યા પાપ અદાર હો;
 સિદ્ધ સાખે કરી રવામજી, મું લીધો સંજમ જાર હો. ॥૧૪॥

હરનાથજી હાગર હુંતા, મું ટોકરજી લિલુ પાસ હો;

પરમ ભગતા ભારીમાલજી, મું પૂરો જ્યારો વિશ્વાસ હો ॥૫॥

સતરોતરે દેલવા મઝે, મું પ્રથમ ચૌમાસો પેખ હો;

દેવલ અધારી ચારી તિહાં, મું કષ્ટ સહો મુવિશેષ હો. ॥૬॥

દિવં ચૌમાસો ઉતર્યો, મું બેલા હુવા સદુ આણુ હો;

વખતરામને ગુલાબજી, મું કાલવાદી હુવા જણુ હો. ॥૭॥

નવ તત્વમેં તર્ક ઉપજી, મું ઇક જીવ આઠ અજીવ હો;

જે સિદ્ધ મેં દરત પાવેં નહીં, મું સરથે કાલ સદીવ હો. ॥૮॥

ગિરપાલજી પ્રતેયન્દજી, મું લિલુ કપ જગ જાણુ હો;

ટોકરજી હરનાથજી, મું ભારીમાલ ખલુ જણુ હો. ॥૯॥

ફેરે ચિત્ત બેલા રથા, મું વગ્ગટ સંત વદીત હો;

જવ જીવ લગ જાગુજ્યો, મું પરમ મદોમાદિ પ્રીત હો. ॥૧૦॥

સાત જાગા બેલા ના રથા, મું કૈયક ધુરદીથી ન્યાર હો;

કૌયક પાઠ ન્યારો થયો, મું ચેટન પોંદતા પાર હો. ॥૧૧॥

વર્ષ કિના વીગબાવજી, મું ગથા લિલુ રે દગ્ગર હો;

અવિનય અવનુત આકરો, મું નિવનુ નિવેધને કિયો ફર હો. ॥૧૨॥

પરે શ્રદ્ધા જિન જિન મઝે, મું ચિર જાનગી વિશેષ હો;

મન્દીયો નવજ શ્રદ્ધને, મું કવ્ય બાવ જીવ એક હો. ॥૧૩॥

અનેક મેં જોયા પડ્યા, મું જિનગી અવિનયથી જાન હો;

વર્ષ ખર્ચને નવ જો કિયે, મું પડે બેઠાને મુંડેયો ॥

પટ રહ્યા તેરાં માંહેલા, મું સાત હુવા ઈમ દૂર હો;
પિયુ પુન્ય પ્રખલ શિક્ષુ તણા, મું દિન દિન ચઢતે નૂર
હો. ॥૧૫॥

શૂરા સિંહ તણી પરે, મું સુર, ગિર જમ સંધીર હો;
અંગજ ઓજાગર અતિ ધણા, મું બિડદ નિલાવણ વીર
હો. ॥૧૬॥

ટાલા છોડીને નિસર્યા, મું ત્યારી પિણુ નહોં તમાય હો;
અન્ય હજારાં જોડીને, મું શ્રદ્ધા દીધી ઓલખાય હો. ॥૧૭॥
અતિશય ધારી ઓપતા, મું શાસણ શિરમણિ મોડ હો;
આચાર્ય ઈણુ કાલમેં, મું અવર ન એહની જોડ હો. ॥૧૮॥

સાવધ નિર્વધ શોધને, મું દાન દયા ઓલખાય હો;
વ્રત અવ્રત વર વારતા, મું સિન્ન સિન્ન ભેર ખતાય હો. ॥૧૯॥

ઉત્પત્તિયા બુદ્ધિ આપરી, મું આછી અધિક અનૂપ હો;
દ્રષ્ટાંત વિવિધજ દીપતા, મું ચિત્ત ચરચા અતિ સૂપ હો. ॥૨૦॥

દાસ ભક્તી એ આઠમી, મું શિક્ષુ ગુણરા ભંડાર હો;
ઉમંગ કરી ચરણ આદર્યો, મું સમણ શિરમણિ સાર હો.
૧૨૧॥

દોહડા

સ્વામ ભારગ સાચો લિયો, કરવા જન્મ કષ્ટ્યાણુ;
કુચર કુબુદ્ધિ અતિ દેલવી, જન ભરમાયા જાણુ. ૧૧॥
ભાગલ ભેગ ધાર્યા તણે, ઉપનો દેવ અત્યન્ત;
લોકાં ભણી લગાવિયા, વિવિધ વચન વિવપન્ત. ૧૨॥

દોષ સંગ યારો કીજ્યો મતી, લાગ જવેલાલાલ;
 નિન્હવ છે એ નિકલ્યા, દોષ કહે જમાલી ગોસાળ. ॥૩॥
 યાં દેવગુરને ઉત્યાપિયા, દાન દયાને ઉત્યાપ;
 જીવ ખચાવે તેહમેં, એ કહે અઠારે પાપ. ॥૪॥
 ભગુ સિડકાયા પુત્રાં ભણી, સાધાં મેં સૂક ખતાય;
 ન્યાં સિકખુ સું સિડકાવિયા, આહિજ મિલિયો ન્યાય. ॥૫॥
 જિહાં જિહાં ભિક્ષુ વિચરતા, આશુંચ જોવે વાટ;
 કસો કહે જાજ્યો મતી, થોડા મેં હોય જાપ થાટ. ॥૬॥
 દોષ તો પ્રશ્ન પૂછવા, દેયક દેખણુ કાજ;
 કુગુરાં રા ભરખાવિયા, ઉંધા બોલતા નાહું લાજ. ॥૭॥
 ઉપસર્ગ અનેક દે રથા, વઢે વચન વિકરાલ;
 પિગુ સમા ભિક્ષુ તળી, વાર અધિક વિશાલ. ॥૮॥
 અધિક નીન આચારની, મુમતિ અધિક ઉપયોગ;
 અધિક ગુપ્ત ગુપ્ત આગતા, જશધારી મુલ જોગ. ॥૯॥

॥ હાલ હ મી ॥

(જનયામી સાસા કાન્દ તેં મેરી ગાગર કાંપ ખારી-એ દશી.)
 ભિક્ષુ ન્વાની બારી. જાન હિદ્દારક જશધારી એ ॥ આંકળી ॥
 બારીઁ ખિચ્યાં ગુપ્ત ભિક્ષુના બાલ.

નિર્દેશી મુનિ નિર્મલ ન્વાલ. સિં ૧૧

કૃષ્ણ ગંગુ મુલ નરત કદાચ,
 નિર્મલકા રૂપી નખાય. સિં ૧૨

" ૧૨ કમ્પે કાંપે વગ લાજ,
 જાજ વચન ન્વાલ મુખમાજ. સિં ૧૩

વારે લિક્ષ્મણો સંજમ વાહ વાહ,
લીધો મનુષ્ય જનમનો લાહ. સિં ॥૪॥

વારે લિક્ષ્મણો તપ વહ તીક, ૨
રૂં ચિત્ત મુનિ મહા રમણિક. સિં ॥૫॥

વારે દાન મૂનિને દે આણ, ૨
નિત્ય પ્રતિ ગાયરી કરત પ્રધાન. સિં ॥૬॥

ધોર પ્રહ લિક્ષ્મણો સાર, ૨
સંગ રહિત તિહું જોગ શ્રીકાર. સિં ॥૭॥

ધ્યાં ધુન લિક્ષ્મણ મુનિરાજ, ૨
જાણ કે આલ રહો ગજરાજ સિં ॥૮॥

લાપા સુમતિ લિક્ષ્મણી લાલ, ૨
નિરવધ નિર્મલ સુધા રામ ન્હાલ સિં ॥૯॥

એપણા અધિક અનુપમ સાર, ૨
દેખનહારે પામે અમત્કાર. સિં ॥૧૦॥

વસ્ત્રાદિ લેતાં જોણા વિશેષ, ૨
મહેલતાં અતિ ઉપયોગ સંપેષ. સિં ॥૧૧॥

પંચમી સુમતિ લિક્ષ્મણી પિછાણ, ૨
સાવચેત લિક્ષ્મણ સુવિહાણ. સિં ॥૧૨॥

મન વચન કાયા ગુપ્ત ગુણવન્ત, ૨
સત દત્ત શીલ દયા નિર્ઝય. સિં ॥૧૩॥

અષ્ટ સમ્પદા ગુણ અધિકાર, ૨
આચાર્ય લિક્ષ્મણ અણગાર. સિં ॥૧૪॥

- આચારજના ગુણ સુછતીસ, ૨
ભિક્ષુ મેં શોભે નિસ દિસ.. ભિ૦ ૧૧૫૪
- પંચ મહાવ્રત નિર્મલ પાશંત, ૨
ચાર કયાય ભિક્ષુ ટાણંત. ભિ૦ ૧૧૬૪
- વશ કરે ઇન્દ્રિય પંચ વિચાર, ૨
પંચ સુમતિ ત્રિણુ ગુપ્તિ ઉદાર. ભિ૦ ૧૧૭૧
- આચાર પંચ ભિક્ષુના અમોલ, ૨
વાહ સદિત બ્રહ્મ અધિક અતોળ. ભિ૦ ૧૧૮૧
- ઉત્પત્તિયા શુદ્ધિ ભિક્ષુની ઉદાર, ૨
તતસાણુ જાળ દિયે તંતસાર. ભિ૦ ૧૧૯૧
- અન્યમતિ સ્વમતિ મુનું વચ સાર, ૨
ચિત્ત મારે પામે ચમતકાર. ભિ૦ ૧૨૦૧
- વારૂં ભિક્ષુ ચારા દ્રષ્ટાન્ત, ૨
આશયંકારી અધિક અત્યંત. ભિ૦ ૧૨૧૧
- વારૂં ભિક્ષુ તુલ્ય શુદ્ધિના જાળ, ૨
પૂજા કનક દેવે સિનાળ. ભિ૦ ૧૨૨૧
- વારૂં ભિક્ષુ તુલ્ય વીર્ય આચાર, ૨
તેં કિંઈ કલ્પ અધિક ઉદાર. ભિ૦ ૧૨૩૧
- ૧૨૩ ભિક્ષુ તુલ્ય નીત વેગમ, ૨
તુ મેંદરે જલ્દ મનને જાળ. ભિ૦ ૧૨૪૧
- ૧૨૪ ભિક્ષુ તું નિર્ભય અન્નીક, ૨
તું મેંદરે કુંડ પામે નીક. ભિ૦ ૧૨૫૧

વારે લિકખુ તુઝ મુદ્રા એન. ૨	
પેખત પામે ચિત્તમેં ચૈન.	ભિ૦૧૨૬॥
સાંવલી સૂરત દીર્ઘ દેહ વિશાલ, ૨	
લાલ નયણ ગજ હસ્તિની ચાલ..	ભિ૦૨૭॥
જીવ ધણા તિરણ ઈણ કાલ, ૨	
આગુંચ દેખ્યા દીન દયાલ.	ભિ૦૧૨૮॥
ત્યાં જીવાંરે તરણુરે સાજ, ૨	
તું પ્રગટયો મોટા મુનિરાજ.	ભિ૦૧૨૯॥
યાદ આવે લિકખુ દિન રૈન, ૨	
તન મન વિકસાવે મુઝ નૈન.	ભિ૦૧૩૦॥
મરણાન્તક ધાર્યા શુદ્ધ માગ, ૨	
ભ્રમ ભજન મુનિ તૂ મહા ભાગ.	ભિ૦૧૩૧॥
અનધ અથગ ગુણ લિકખુ મઝાર, ૨	
મેં સંસૈપ કલ્હા મુવિચાર.	ભિ૦૧૩૨॥
નવમી ઢાલે લિકખુ ઝપ ન્હાલ, ૨	
મહિમાગર મોટા ગુણ માલ.	ભિ૦૧૩૩॥

—:દોહા:-

ભારી ગુણ લિકખુ તણા, કલ્હા કહા લગ બય;	
મરણુધાર શુદ્ધ મગ લિયો, કમિય ન રાખી કાંય. ૧૧॥	
પરમ દુર્લભ શ્રદ્ધા પ્રગટ, આખી શ્રી જિન આપ;	
તીજે ઉતરાધ્યયન તન્ત, ચિર લિકખુ ચિત્ત યાપ. ૧૨॥	
બહુલ કર્મી જીવ બહુ, ઉપજિયા ઈણ આર;	
દિલમે બેસણી દોહિલી, શ્રદ્ધા મહા મુખકાર. ૧૩॥	

પરમ પૂરી ધુર પગથિયો, શ્રી જિન અક્ષા સાર;
શુદ્ધ સરથાં સમક્ષિત સહી, શિક્ષુ કીયો વિચાર. ૥૪૪

ધર્મ તણા દ્રેષી ઘણા, લાગૂ બહુલા લોગ;
સમજયા સમજે નહી, અધિકા મુઠ અયોગ. ૥૪૫

જખ શિક્ષુ મન જાણિયો, કર તપ કરું કલ્યાણ
મગ નહીં દિખે ચાલતો, અતિધન લોગ અજાણ. ૥૪૬

ધર છોડી મુઝ ગણ મજે, સંજમ કુણ લે સોય;
આવકને વળી આવિકાઝ હુંતા ન દિસે કોય. ૥૪૭

એકવી કરે આલોચના, એકન્ટર અવધાર,
આતાપન વક્ષી આઢરી, સંતા સાથે સાર. ૥૪૮

આવિદાર ઉપવાસ ચિત્ત, ઉપાધિ અટ્ટી સદુ તંત;
આતાપન લેવન મજે, તપકર તન તાવંત. ૥૪૯

॥ ઢાસ ૧૦-૮૨મી ॥

(પૂજ્યજી પધારો દો નગશે મુચિયે—એ રશી.)

ચિત્તપાત્રજી સ્વામી ક્ષેત્રજી, સંત દોનું મુખકાર દો મદામુનિ,
નાન મુન દોનું નપચી બજા, અરજ બદ્ર મુચિયાર દો. મ૦
મે બધાને અવનગિયો દો શિક્ષુ બગ્ન સંતમે ૥૧૧

રેકમે છતાં વડા સ્વામી શિક્ષુ મદી,
ચાલે વડા સાખ્યા શિક્ષુ સ્વામ દો. મ૦
પરિતે ય કરને કુવેરો દોડ, દિનને મું પગમાયે નામદો. ૥૧૨

દેવજી શિક્ષુ જપ બજા, રેકે અનાપના દાન દો, મ૦
મ૦ નવરે રેકે અન વડા. જલ દરે મું : અનરે. ૥૧૩

સરસ ભદ્ર કૈંક લાગા સમજવા, વારૂ કૈંક બુદ્ધિવાન હો, મં
ઓલખાણુ આઘ શ્રદ્ધા આચારની, પાયો ધર્મ પ્રધાન હો, ॥૪॥

॥ સોરઠિયા. ॥

પંચ વર્ષ પહિછાણુરે, અન પણ પૂરો ના મિલ્યો;
બહુલ પણે વચ બણુરે, ધી ચોપડતો જિહાંઈ રમો.

॥ ઢાલ તેહિજ ॥

થિરપાલજી ક્રતેચન્દજી ઈમ કહે, સ્વામી લિકખુને સોયહો; મં
ક્યું તન તોડો થે તપસ્યા કરી, સમજતા દિસે બહુ લોચ હો, ॥૫॥
થે બુદ્ધિવાન થારી થિર બુદ્ધિ બલી, ઉત્પતિયા અધિકાય હો; મં
સમજવો બહુ જીવ સૈણા લણી, નિરમલ બતાવી ન્યાય હો, ॥૬॥
તપસ્યા કરાં મંહે આતમતારણી, અધિક પોચ નહીં ઔર હો; મં
આપ તરો થે તારો અવરને, બજે બુદ્ધિનો બેર હો, ॥૭॥
સંત વડારો વચન શિક્ષુ સુણી, ધાર્યો ધર ચિત્ત ધીર હો; મં
ન્યાય વિશેષ બતાવતા નિર્મલા, હરખ્યો હીવડો હીર હો, ॥૮॥
દાન હયા હદ ન્યાય દીપાવતા, ઓલખાંવતા આચાર હો; મં
જિનવચ કરી પ્રભુ ભાગજભાવતા, સમજ્યા બહુનરનારહો, ॥૯॥
પ્રગટ મેવાહમે પૂજ્ય પંધારિયા, યુક્તિ આચારની બેડ હો; મં
અનુકમ્પા હયા દાનરે ઉપરે, બેડાં કરી ધર કોડ હો, ॥૧૦॥
અતિ ઉપકાર કરી પૂજ્ય આવિયા, મુરધર દેશ મજર હો; મં
સખરપણે વર બેડાં સુણાવતા, ઇમ કરતા ઉપગાર હો, ॥૧૧॥

મત અમત માંડ બતાવતા, સખરી રીત સુચંગ હો; મ૦
 શ્રી જિન આજ્ઞામેં ધર્મ શ્રદ્ધાવતા, સુણ જન પાવે
 હમંગ હો. ॥૧૨॥

યશધારી શિક્ષુનો જગતમેં, વાધ્યો જશ વિખ્યાત હો; મ૦
 બુદ્ધિ પ્રબલ ગુણ પુણ્ય પોરસો, સ્વામ શિક્ષુ
 સાખ્યાત હો. ॥૧૩॥

ભદ્ર પ્રકૃતિ બુદ્ધિ પુણ્ય ગુણે બક્ષા, પરમપૂજ્ય સૂં
 પ્રીત હો. ॥૧૪॥

દશમી દાસ પૂજ્ય દયાસની, જાણ કીરતિ જણ હો; મ૦
 દેશ પ્રદેશ મદિ જશ દીપનો, વિસ્તરિયો સુવિદાણ હો. ॥૧૫॥

હોહા

સાધ આવકને આવિકા, સખર બક્ષા સુવિનીત;
 સમજી ન દુર્ઘ સ્વામરે, વર્ષ કિતા ઈમ વીત. ॥૧॥

કિલ્હી શિક્ષુને કહેા, તીર્થ ચારે તીન;
 સાધ આવકને આવિકા, સમજી નદીં સુચીન. ॥૨॥

નિન કાગળ છે ચાંદરે, મોદક મોટા માગ;
 સમજી વિનુ ખટિ સદી પ્રત્યક્ષ દેખ પિછાગ. ॥૩॥

નિનુ નવ જાણે ઇમો, સા ખટિ લેખ;
 પત્ર મોકલ્યો નવો પવર, સ્વાદ અનુષ મપેખ

અર્ધ. બુદ્ધિ દુર્બલ મ. કિનર દિવા અનુષમ
 વિનુને દુઃ સીધની, સમજી તીન મદપ

નિનુ ખડા નદી દુઃ, નાજય દેવા માય
 નિનુ નવ જાણે જી. મુદ. મીખ મ. નાન

સંજમ લેવો સાથ ત્રિણ, પણ તીનાં મેં પેખ;
 વિયોગ એક તણું હુવાં, સ્થૂં કરિવો સુવિશેષ. ॥૭૧॥
 સસેપણા કરણી સહી, ત્યાં દોયાં ને તામ;
 કરાર પકો ઇમ કરી, સંજમ દીધો સ્વામ. ॥૮॥
 દુશસાંજ મદુ કહી, ત્રીજી અજખૂ તાય;
 એક સાથ અદરાવિયો, સાધપણું સુખદાય. ॥૯॥

૧૧. ઢાલ ૧૧-આગીઆરમી ॥

(સ્વામી ઋષ રાયચન્દ રાજા-એ કેશી.)

ગજખ ગુણ જ્ઞાન કરી ગાજરે, ગજખ ગુણ જ્ઞાન કરી ગાજરે;
 ગુરુ ભિક્ષુ પૈ અજખ છટા હદ બારી માલછાજે. ॥એ આંકડી ॥
 સરસ ભદ્ર ભક્ષ શ્રમણ શિરોમણી, રૂપ રૂડા રાજે
 ચણું કણું ધર સમર્થા ચિતમું, શ્રમરકર્મ ભાજે, ગ૦૧૧॥
 ક્ષાન્ત દ્વાંતચિત્ત શાંતિ ખરાલજ, ઉભય થકી લાજે,
 પરમવિનીત પ્રીતહદ પૂરણ, શિવ રમણી સાજે. ગ૦૧૨॥
 બેડી ગોયમ વીર નિસી, વર શિષ્ય વાડ વાજે;
 કાર્ય ભક્ષાર્યા બે કર બેડી, કરત મુક્તિ કાજે. ગ૦૧૩॥
 પરમ પ્રીત પૂજ્ય સુજલ પયસી, પદ ભવ દધિ પાજે;
 કહિનવચનગુરુસીખકહેતો, સમગિતમુનિ સાજે. ગ૦૧૪॥
 ઉતરાધ્યયન છત્રીસે અધ્યયને, હલાં છતા અધિકારી;
 વાર અનેક ગુણિયા વિધસું, ધુરગુરુ આજ્ઞાધારી.
 ગજખ ગુણ જ્ઞાન ગરવ ગારીરે, ગુરુ ગ૦૧૫॥
 ભિક્ષુ બાપે બારીમાલને, સાંભળ સુખકારી;
 કાંટે ખુંચણો ગુરુત્ય કાઇ તો, તેવો કંડ ત્યારી. ગ૦૧૬॥

બારીમણ બાપૈ ભિક્ષુને, સાચો કહે સારી;
 તખતો તેલો તન્તખરો, પિણુ દેધ જગત્ધારી. ગ૦૯૭
 બુદો નામ સિયે દોઈ જન, લાગુ અતિ લારી;
 મુંઠરિવોતે સ્વામી પ્રકાશો, આજ્ઞા અધિકારી. ગ૦૯૮
 ભિક્ષુ કહે જો સાચો બાપૈ, તો તેલો ત્યારી;
 અણદુંતો દોષ આજ્ઞ દિયે, તો સચિત સંભારી. ગ૦૯૯
 પૂર્વ સંચિત પાપ હંદયનો તેલો તંત સારી;
 સ્વામીનો વચ શ્રદ્ધ દીયો કરજોડી અંગીકારી. ગ૦૧૦૦
 બારીમણ સુવનીન ઇસાબડ, મુગુણ મુખકારી;
 પુણ્યપ્રબલથી ભિક્ષુ પાયા, મમતમાન મારી. ગ૦૧૦૧
 પાર પટા ધન ગરજરવગી, વાણ મુખા ઉવારી;
 નિગ બેઠ બહી પર ખાપન, દાખન દમિનારી. ગ૦૧૦૨
 દદ વચનામૃત મુખ જન દર્શન, નિરખન નરનારી;
 નયના નન્દન કુમનિ નિકંદન, પદ ચૂરન ખારી. ગ૦૧૦૩
 ડિયે નિર્મલ દગ્ધાથ મુનિ, રોકરજ તંત મારી;
 પગમનિનીન બાગમયજ, બચમન માતાકારી. ગ૦૧૦૪
 પદ ઈશી પદ મુનિ, ધન્ય જાન મર્વ પારી;
 નમઃપિ કુલદેવ મય મુનિ, સ્વામ મગ્ધુ બારી. ગ૦૧૦૫
 સિન્ધિ ભિક્ષુને મનપિપત, મગ્ધુગિજ્ઞમારી;
 સન્નિધિ મન મન મન મન, મન મન મન મન. ગ૦૧૦૬
 સન્નિધિ મન મન મન મન, મન મન મન મન. ગ૦૧૦૭
 સન્નિધિ મન મન મન મન, મન મન મન મન. ગ૦૧૦૮

ઢોહા

માગમ રહિંસ અનુપમ લહી, સ્વામ લિંકજી સાર;
શુદ્ધ શ્રદ્ધા શોધી સહી, વલિ આચાર વિચાર. ॥૧॥

ન સુપાત્રે દાખિયો, સંત મુનિને સાર;
અસંજતીને આપિયાં, એકંત પાપ અસાર. ॥૨॥

ભગવતી અષ્ટમ શતક ભલ પષ્ટમ ઉદેશે આપ;
અસંજતિને આહારદે, પ્રભુ કહ્યો એકાંત પાપ. ॥૩॥

દે ગૃહસ્થને દાન તે, અનુભોદે અણગાર;
નિસીથ પંદરમે નિરખલ્યો, ડંડ ચૌમાસી ધાર. ॥૪॥

સાવજ દાન પ્રશંસિયાં, હિન્સારો વાંછણુ હાર;
સુયગડા અંગ સૂત્રમે, આખ્યો મુનિ આચાર. ॥૫॥

શ્રાવક સામાયક મજ, અધિકરણુ અતિ જાણુ;
ભગવતી સપ્તમ શતકભલ, પ્રથમ ઉદેશે પિછાણુ. ॥૬॥

વ્યાવચ ગૃહિની વર્ણવી, અણાચાર મેં આમ;
દશવેકાલીક દેખતો, તીજ અધ્યેને તામ. ॥૭॥

શ્રાવકનો ખાણો સર્વ, અવ્રતમે અધિકાર;
વર્ણુ ઉવવાઈ વીસમે, વલિ મૂગડાંગ વિચાર. ॥૮॥

ઈત્યાદિક જિનવર અખી, શોધી લિંકજી સ્વામ;
વલી સંક્ષેપે વર્ણુઈ, સૂત્ર સાખ સુખકામ. ॥૯॥

॥ ઢોહા ૧૨-ખારમી. ॥

(પૂજ્યને નમે શ્રામો ગુણ કરે-એ દશી.)

કૃત ભગુનો પરવરો, ઉતરાધ્યયન ઉમંગ; મુજ્જાનીરે.
વિમ્ર જિભાપાં તમતમા, ચઉદમે અજયયુ; મુજ્જાનીરે.

શ્રદ્ધા દુર્લભ દેવાં કહી. ॥ ૧ ॥

લિખુ જરા રસાયણ

ઉઘમ કરે આજ્ઞા વિના, આજ્ઞામે આસરા આય; સુ૦
સુગુર કહે મે ગોલ હોજ્યો મતી, આચારંગ પાંચમારે
છઠ્ઠામાંય. સુ૦ ॥૧૨॥

આજ્ઞા લોપી છાન્દે ચાલે આપરે, જ્ઞાન રહિત ગુણહીણ; સુ૦
આચારંગ દ્વિત અધ્યયનમે, છે ઉદ્દેશે સુચીન. સુ૦ ॥૧૩॥
પ્રમાદી દ્રવ્યલિંગી પાસત્યા, વીર કહ્યા આજ્ઞાખાર અવધાર સુ૦
આચારંગ ત્રીયા અધ્યયનમે, પિણુ ધર્મ ન કહ્યો આજ્ઞાખાર.
સુ૦ ॥૧૪॥

સાધાં છોડ્યો ઉન્માર્ગ સર્વથા, આદ્યો માર્ગ ઉદાર; સુ૦
આવસગ ચૌથા અધ્યયનમે સાધાં છોડ્યો તે અધિક
અસાર. સુ૦ ॥૧૫॥

ચાર મંગલ ઉત્તમ શર્ણુ ચિહ્ન, કેવલી પદ્મો ધર્મ મંગલીક; સુ૦
એહિજ ઉત્તમ શરણો પિણુ એહનો, તંત આવસગમે
તહતીક. સુ૦ ॥૧૬॥

ઈત્યાદિક બોલ અનેક છે, આગમમે અધિકાય; સુ૦
સ્વામી ભિક્ષુ શોધ શોધને, આઝી રીત દિયા એલખાય. સુ૦ ॥૧૭॥
પાખંડિયા પ્રભુપત્ય ઉત્યાપિયો, ઉલ્લંઘ્યો જિન વચન અમોલ; સુ૦
ભિક્ષુ આગમ ન્યાય શોધી ભલા, પ્રગટ કીધી પાખંડી રીપોલ.
સુ૦ ॥૧૮॥

સાવધ દાનમે ધર્મ શ્રદ્ધાયને મતિહીન ન્હાખે દ્વંદ્વમાંય; સુ૦
સ્વામી સૂત્ર ન્યાય સંભાલને, વ્રત અવ્રત દીધી બતાય. સુ૦ ॥૧૯॥
ધર્મ આજ્ઞા ખારે ધારને, લેપ ધાર્યા માંડ્યો ભ્રમ જલ; સુ૦
ધિર નીવ આજ્ઞા ભિક્ષુ ચાપને, વાડ જિન વચ ચાપ્યા
વિશાલ સુ૦ ॥૨૦॥

આજ્ઞા બારે ધર્મ પાખંડયાં આદર્યા, વર ભિક્ષુ પૂછયો ઇમવાય; મું
આજ્ઞા બારે ધર્મ કિણુ પરપિયો, ઇણુરો મુને નામ બતાય.

મું ૧૨૧

વિકલ કરે મહારી માતા વાંગણી, દિયો તિણુરો દ્રણાન્ત; મું
વેરયાના પુત્ર તણું વણિ, ખરા ન્યાય મેડ્યા ધર ખન્ત. મું ૧૨૨

॥ ભિક્ષુ સ્વામ કૃત ॥

નિણુ ધર્મરી જિન આજ્ઞા દિયે, જિન ધર્મ સિખાયે જિનરાય;
બવિક જનદો, આજ્ઞા બારે ધર્મ કુણે સિખાવિયો.
ઈણુરી આજ્ઞા દેવે કુણુ તાય ॥ બવિક જન દો ॥
શ્રી નિણુ ધર્મ જિન આજ્ઞા નિદાં. ૧૧

કાઈ કરે મહારી માતા ને વાંગણી, દુ છુ નિણુરો અગમત; બ
ન્યું મુરખ કરે જિન આજ્ઞા વિના, કરણી કિયાં ધર્મ માખાત.
ભ ૧૨૩

મા જિન નિદાને જન્મ દુવેનદિ, જનમે ને વાંગ ન દોય, બ
ધર્મ જોડે જિન આગમ્યા, આજ્ઞા નહોતો ધર્મ નહોતો દોય, ભગદો
વે ૧ ૧૨૪ ૧૨૫ કરે, મારી કુણુ માય ને કુણુ જાન. બ
તે ને નમ બતાવે કિણુ જાનદો ન્યુ આ આજ, બાગ
ધર્મની વાન ૧૨૬

વે ૧ ૧૨૭, બન અગમત, ને ને કુણુ દુરનીને બા ૧ ૧૨૮
બા ૧ ૧૨૯, ને ને ૧૨૯ ને જિન નહોતો કુણુ ૧ ૧૩૦

રયારો અંગે જાત ઉપનો, હણ લખણો હુવે ઉદેરીને બાપ; ભ૦
જયું આજ્ઞા બારે ધર્મને પુણ્ય તણી, ભેષ ધારી કર રક્ષા થાપ.
ભ૦ ॥૬॥

જણ આજ્ઞા બારલા ધર્મરો કુણ ધણી, કુણ આજ્ઞા દેવે જોડયાં
હાથ; ભ૦
દેવ શુરૂ મૂન સાજ ન્યારા હુવા, ઈણરી ઉત્પત્તિરો કુણ નાથ. ભ૦ ॥૭॥
દુષ્ટ જીવ મંજરી ને ચીતરા, છત્ર સૂં કરે પર પ્રાણીની ધાત; ભ૦
જયું દુષ્ટ હિંસા ધર્મી જીવડા, છત્ર સૂં ધાલે લોકારે મિથ્યાત. ભ૦ ॥૮॥

॥ ઢાલ તેહિજ ॥

ઈલાદિક આજ્ઞા ઉપરે, સ્વામી ન્યાય મેલ્યા સુખદાય; સુ૦
ભાખ્યા બિન્ન બિન્ન ભેદ ભલી પરે, કસર ન રાખી કાંય. સુ૦ ॥૨૩॥
વારૂ ઢાલ કહી એ બારમી, સાખા દાન આજ્ઞા ઉપર સાર; સુ૦
વલિ શ્રદ્ધા તણી બહુ વારતા, તિણમેં સૂત્ર સાખ તંતસાર. સુ૦ ॥૨૪॥

ઢોહા

પુણ્યરી કરણી પરવડી, શ્રી જિન આગમ સિન્ધ;
ભિક્ષુ તાસ ભલી પરે, પ્રગટ કરી પ્રબન્ધ. ॥૧॥
નિર્જારી કરણી નિર્મલ, જિન આજ્ઞામેં જાણ;
તે મુક્ત જોગ નિરવધ ત્યાં, પુણ્ય બન્ધ પહિછાણ. ॥૨॥
વિરૂઠ આજ્ઞા બારલી, સાવધ કરણી સોય;
પાપ બન્ધે તેહથી પ્રગટ, જિણથી પુણ્ય મજેય. ॥૩॥
શુદ્ધ વહોરાવે સાધને, કહિ નિર્જાર એકન્ત;
ભગવતી અષ્ટમ શતક ભલ, છટે ઉદેશે સુચિન્ત. ॥૪॥

શુભ સામ્યો આઉ સખર, તમુ બન્ધ તીન પ્રકાર;
 દિન્સા જૂઠ સેવે નહીં, સંત લણી દેસાર. ॥૫॥
 વદિરાવે વન્દના કરિ, આહાર મનોજ ઉદાર;
 ભગવતી પંચમ શતક લવ, છટ્ટે ઉદેશ વિચાર. ॥૬॥
 વન્દણાનાં ફલ વર્ણવ્યા, નીચ ગોત કય નાશ;
 ઉચ ગોતનો બન્ધ ઇમ, ઉતરાધ્યયન ઉત્તમ. ॥૭॥
 બ્યાવચ કીધાં બન્ધ વક્ષી, તીર્થકર પુણ્ય તામ;
 ગુણ તીસમ જ્ઞાની કથો, ઉતરાધ્યયને આમ. ॥૮॥
 ઇત્યાદિક આજ્ઞા તિહાં, પુણ્યનો બન્ધ પિછાણ;
 સમય શોધ બિહુ સખર, આખી ઉત્તમ આણ. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૧૩-તેરમી. ॥

(પૂજ્ય નિષ્ણે શુભ જોગ મુંદે લાલ-એ દશી.)

દાખી બ્યાવચ દશ પ્રકારનીરે લાલ. દાખા અમ દગમે દાખુ દો;
 બવિક જન. પ્રગટ દશોંદી સાથ પિછાણ જોયારે વાય,
 ગિતનુમ પુણ્ય બધે નિર્ગંગ જનુ દો બવિક જન;
 નવાખી ચક્ષુ દેખારી શી ગિત વચનુમ દે સાય. ૧૧
 કોંગ દાર પૂજ્યે કમ્બેદને દે વાય બગવતીમે બાખ્યો બમ
 વન દો બ
 ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦
 બવન દો. ૩૧
 ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦
 બવન દો. ૫૧
 ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦
 બવન દો. ૭૧
 ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦
 બવન દો. ૯૧
 ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦

કર્કસ વેદની પિણુ ધમહિજ કહી રે લાલ,
અઠારહ પાપ સેવ્યાં અસરાલ હો; ભ૦
ન સેવ્યાં અકર્કસ ભર્તની પરેરે લાલ,
ભગવતી સાતમારે છઠે લાલ હો. ભ૦ ॥૪॥

આખ્યો જ્ઞાતારે આઠમા અધ્યયનમેરે લાલ,
વીસ બોલ તીર્થકર પુન્ય બંધાય હો; ભ૦
વીસાંહી નિરવધ વર્ણવ્યારે લાલ,
શ્રી જિન આજ્ઞામે શોભાય હો. ભ૦ ॥૫॥

સૂત્ર ત્રિપાકમે સુબાહુ તણી રે લાલ,
ગૌતમ પુછા કરી પ્રભુ પાસ હો; ભ૦
“કિંદર્યા” ઈણુ દાન કિસો દિયોરે લાલ,
વારૂ નિરવધ કરણી વિભાસ હો. ભ૦ ॥૬॥

અનુકમ્પા સર્વજીવાંરી આણિયારેલાલ,
પ્રાણીને દુઃખ નહીં ઉપજાય હો. ભ૦
સાતાવેદની તિણુરે બન્ધે સહીરે લાલ;
શતક સાતમે ભગવતી સુહાય હો. ॥૭॥

કરણી આઠ કર્મ બંધની કહીરે લાલ;
ભગવતી આઠમારે નવમે ભેદ હો. ભ૦

તિણુમે નિરવધ કરણી પુણ્ય તણીરે લાલ,
સાવધ પાપરી કરણી સંવેદ હો. ભ૦ ૮૮॥

ગયણાસું સાધુ અહાર કરે જિહારે લાલ,
પાપ ન બન્ધે પિછાણ હો. ભ૦ ॥૯॥

સાધુરી જોગ્યરી અસાવજ ગાદીરે લાલ,
દશ વિકાતીક દેખહો; ભ૦

અધ્યયન પંચમે આખિયોરે સાક્ષ,
ખાણુંભી ગાથા વિશેષ હો. બં ૧૧૦૧

સાત કર્મ ઢીલાં પડે સહીરે સાક્ષ,
શુદ્ધ આદાર કરતાં સાર હો, બં
પદ્ધિ શતક ભગવતી નવમે પેખદ્યોરે સાક્ષ,
એકવા શ્રી જિન વચન આરાધ હો. બં ૧૧૧૧

ઈત્યાદિક બહુ બોલ અનેક છેરે સાક્ષ,
શ્રી જિન આત્મામે સોય હો. બં
નિભૂમં નિર્જરા દુર્વ પુન્ય બની નિર્દા રે સાક્ષ,
સ્વામી આલખ્યાયા મુત્ર ભોગ હો. બં ૧૧૨૧

સાવજ કરણી આગા બારે સહીરે સાક્ષ,
પ્રગટ થાર્યા પાખંડ્યાં પુણ્ય હો, બં
નિષ્ણુ આગમ ન્યાય શાસ્ત્રી બસારે સાક્ષ,
ન્યાયી શ્રદ્ધા દેખાઈ જમૂન હો. બં ૧૧૩૧

નવ રાગ કનોએ નેરમીરે વાય,
નિમ્બ કંઠી પુણ્યરી નિર્દોષ હો. બં
નિષ્ણુ આલખ્યાયા બાન બાન મુ રે સાક્ષ,
ભોગે નિર્દુષ અવિચાર આલ હો. બં ૧૧૪૧

-- રો ૧૨ --

પદ્ધિ શતક ભગવતી નવમે પેખદ્યોરે સાક્ષ,
એકવા શ્રી જિન વચન આરાધ હો. બં ૧૧૧૧
ઈત્યાદિક બહુ બોલ અનેક છેરે સાક્ષ,
શ્રી જિન આત્મામે સોય હો. બં
નિભૂમં નિર્જરા દુર્વ પુન્ય બની નિર્દા રે સાક્ષ,
સ્વામી આલખ્યાયા મુત્ર ભોગ હો. બં ૧૧૨૧
સાવજ કરણી આગા બારે સહીરે સાક્ષ,
પ્રગટ થાર્યા પાખંડ્યાં પુણ્ય હો, બં
નિષ્ણુ આગમ ન્યાય શાસ્ત્રી બસારે સાક્ષ,
ન્યાયી શ્રદ્ધા દેખાઈ જમૂન હો. બં ૧૧૩૧
નવ રાગ કનોએ નેરમીરે વાય,
નિમ્બ કંઠી પુણ્યરી નિર્દોષ હો. બં
નિષ્ણુ આલખ્યાયા બાન બાન મુ રે સાક્ષ,
ભોગે નિર્દુષ અવિચાર આલ હો. બં ૧૧૪૧

તીન આત્મક્રમ તીજ ઠાણારેતીજ,
 દેણે ઉપદેશ હિન્સક દેખીજ;
 ન સમજે તો મૂન રાખણી નિરમલ,
 વલિ એકન્ત જણે વિશેષોજ. ॥૮॥

ઉત્તરાધ્યયનરે ઈકવીસમેં અધ્યયને,
 તરકરને મારતો દેખી તાયોજ;
 સમુદ્રપાલ લિયો વર સંજમ,
 મોહ દુરણા નાણી મનમાંયોજ. ॥૧૦॥

સમયે અનુકમ્પા ઠહી તે સાંભલો,
 લખણુ આજ્ઞાયકી મીઠ લીજ્યોજ;
 પ્રભુ આજ્ઞા દેવે તે તો નિરવધ પ્રત્યક્ષ,
 આજ્ઞા નહિં તે સાવજ આજખી જ્યોજ. ॥૧૧॥

અણુકમ્પાં સુલસારી આણી,
 સુરહરણગવેષી સોયોજ;
 પુત્ર દેવકીરા મહેલ્યા પ્રત્યક્ષ,
 અન્તગઢમેં અવલોયોજ. ॥૧૨॥

ઘટ ઉપાઠ મૂકી કૃષ્ણ આવત,
 અનુકમ્પા પુરૂષની આણીજ;
 અન્તગઢ દશામેં પાઠ અનોપમ,
 જિન આગન્યા નહીં જણીજ; ॥૧૩॥

ઉત્તરાધ્યયનરે બારમેં અધ્યયને,
 હરકેશીની આણીજ;

વીર અસંજમ છતવ વરજ્યો,
 દશમેં સુયગડાંગ દયાલોછ;
 દશમે દાણે વક્ષી આચારંગમે,
 વારૂ વચન અનેક વિશાલોછ. ૧૩૧

ઉત્તરધ્યયન બાવીસમેં અધ્યયને.
 નેમ પાછા ફિરયા છવ ન્દાલોછ;
 ઇતરા છવ તાણે મુજ અર્થે,
 વારૂ દ્વિતપર બવ ન વિશાલોછ. ૧૪૧

મિથિલા નગરી બક્ષતીજન્યુ નમિમુનિ.
 રુદામે નજેયો સોયોછ;
 ઉત્તરધ્યયનરે નવમેં અધ્યયને,
 કુશાભા સાવજ નાળી કોમોછ. ૧૫૧

મનુષ્ય નિર્ગંગ દેવ માદા માંદી,
 વિમલ દેખી વિશેષોછ;
 છવ દાર પાંછાળી વરજી ગિન,
 દર્શકાધિક માનમેં દેખોછ. ૧૬૧

વાયમે વપાં શીન તાવડો,
 કાંઈ કિયડવ મંડિત મુકાલોછ,
 નેમ નવડી પાંછાળી વરજ્યા,
 દર્શકાધિક માનમેં દેખોછ. ૧૭૧

કોઈ નવડી પાંછાળી વરજ્યા,
 દર્શકાધિક માનમેં દેખોછ. ૧૮૧

તીન આત્મજ્ઞપ તીજ ઠાણારેતીજ,
 દેણે ઉપદેશ હિન્સક દેખીજ;
 ન સમજે તો મૂન રાખણી નિરમલ,
 વલિ એકન્ત જણે વિશેષોજ. ॥૮॥

ઉતરાધ્યયનરે ઈકવીસમેં અધ્યયને,
 તરકરને મારતો દેખી તાયોજ;
 સમુદ્રપાલ લિયો વર સંજમ,
 મોહ કુરણા નાણી મનમાંયોજ. ॥૧૦॥

સમયે અનુકમ્પા કહી તે સાંભલો,
 લખણ આજ્ઞાયકી મીઠ લીજ્યોજ;
 પ્રભુ આજ્ઞા દેવે તે તો નિરવધ પ્રત્યક્ષ,
 આજ્ઞા નહિં તે સાવજ ઝોળખી જ્યોજ. ॥૧૧॥

અણુકમ્પા સુલસારી આણી,
 સુરહરણગવેષો સોયોજ;
 પુત્ર દેવકીરા મ્હેલ્યા પ્રત્યક્ષ,
 અન્તગઢમેં અવલોયોજ. ॥૧૨॥

૪૮ ઉપાઠ મૂકી કૃષ્ણ આવત,
 અનુકમ્પા પુરૂષની આણીજ;
 અન્તગઢ દશમેં પાઠ અનોપમ,
 જિન આગન્યા નહીં જણીજ; ॥૧૩॥

ઉતરાધ્યયન બારમેં અધ્યયને,
 અનુકમ્પા હરકેશીની આણીજ;

છાત્રાને ઉધા પાડયા યક્ષ છલકર,
પ્રસક્ષ સાવધ પિછાણીછ. ૧૧૪

રેણા દેવીરી કરૂણા કરી જિનરૂપ,
રદામે એયો સાક્ષાતોછ;
નવમે અધ્યયને જ્ઞાતા માટે ન્દાતો,
અનર્થ દુઃખ ઉત્પાતોછ. ૧૧૫

ઠાઈ કહે કલુષ રસ છે કરૂણા,
અનુકરમા નર્દા આખીછ;
અનુકરમા કરૂણા દયા અનુકોસ એ,
કલુષ રસના નામ અમર સાખીછ. ૧૧૬

કરી નેમ જીવાંરી અનુકરમા,
અનુકોસ પાઠ આઠીછ;
નિત્ય અનુકોસનો અર્થ કુરુણા ટીકામે,
માવજ નિગ્ગધ કલુષ રસ માર્યાછ. ૧૧૭

અભયકુમારની કર અનુકર્યા,
દોહલો પૂર્યો વારણીરો દેવોજી;
એ પિણુ જ્ઞાતારે પ્રથમ અધ્યયને,
સામ્રત સાવજ બણે સ્વયં મેવોજી. ॥૨૦॥

શીતલ તેજુ લેર્યા મહેલી સ્વામી,
અનુકર્યા ગોશાલારી આણીજી;
સૂત્ર ભગવતી પંદરમેં શતકે,
વૃત્તિ માહે સરાગ વખાણીજી, ॥૨૧॥

પન્નવણા સૂત્ર રે છત્રીસમેં પદ,
લખ્ધી તેજુ ફેડયાં ક્રિયા લાગેજી;
તિણુરા દોય ભેદ ઉણુ શીતલ તેજુછે,
શીતલ તેજુ ફેડી વીર સાગેજી. ॥૨૨॥

કહી સાધુરી હર્ષ ઉઘાં વૈધને ક્રિયા,
નહિં સાધુરે ક્રિયા નિહાલીજી;
પિણુ ધર્મ અન્તરાય સાધુરે પાડી વૈધ,
ભગવતી સોલભારે તીજ લાલીજી. ॥૨૩॥

ધસાદિક બોલ અનેક આખ્યા છે,
સમયે સૂત્રમાંહી સોયોજી;
જિન આજ્ઞા નહીં તે સાવજ બનો,
આજ્ઞાતે નિર્વધ અવલોયોજી. ॥૨૪॥

નેમ સમુદ્રપાલને નમિજ્ઞપિ,
આતમ ઋષ અવધારોજી;

નિર્વઘ આજ્ઞામેં છે નિર્મળ,
સાવજ બ્રમણ સંસારેજી. ૧૨૧

સ્વામ ભિક્ષુએ સૂત્ર શોધી,
અનુકર્યા ઝાળખાઈજી;

વિવિધ હેતુ ન્યાય જુગતિ બતાયા,
કુમિય ન રાખી કાંઈજી. ૧૨૨

બેખ ધારી બ્રમ પાડે બોલાને,
દયા મોહ રાગને દિખાઈજી

સિદ્ધાન્તરા જોરસૂં ભિક્ષુ સ્વામી,
અરાત્ર શક્ષા ઝાળખાઈજી. ૧૨૩

ચડેદમી ઢાલ મુનગન ચતુર,
અનુકર્યા નિરવઘ આદરજેજી,

રૂપી આરાતી ભિક્ષુની ગખી,
પાખંડ મન પારદર્શીજી. ૧૨૪

દાન દયા મુત્ર સાખ દેખાઈ,
ખંડ પ્રથમ ઘર ખતોજી

મુત્ર નેત્રાય એ જ્ઞાન સ્વામીને,
મનિજ્ઞાનને બેદ મુનને જી ૧૨૫

ભિક્ષુ જરા રસાયણ

—: દ્વિતિય ખંડ :—

—: સોરઠા :—

પ્રથમ ખંડ પહિછાણુ રે, રચિયો રૂડી રીત સું;
ખંડ દુજે શુણુ ખાણુ રે, દ્રશ્યન્ત કહ્નું દયાલના.

—: દોહા :—

આખ્યો દાન દયા અસલ, જિમ ભાખ્યો જિનરાજ;
બુદ્ધિ ઉત્પત્તિયા મહાવલી, સાધ્યો શિવ પંથ સાજ. ॥૧॥

મતિજ્ઞાન મહિમા નિલો, દોય ભેદ તસુ દેખ;
સૂત્ર નેશ્રાય સિદ્ધાન્ત છે, સૂત્ર વિના સમ્પેખ. ॥૨॥

સૂત્ર કહીં જ વાત સહુ, નિર્મલ સૂત્ર નેશ્રાય;
બુદ્ધિ સુ મિલતી વાત વર, સહુ અસૂત્ર નેશ્રાય. ॥૩॥

સૂત્ર સાખ શ્રદ્ધા સખર, સ્વામ દિખાઈ સાર;
સૂત્ર તણી નેશ્રાય શુદ્ધ, આગમ અર્થ ઉદાર. ॥૪॥

ચાર બુદ્ધિ સું ચિન્તવી, દિયે વિવિધ દ્રશ્યન્ત;
અસૂત્ર નેશ્રાય ઝોગખો, વર નન્દી વિરતંત. ॥૫॥

હિવે અસૂત્ર નેશ્રાય હદ, દિયા સ્વામ દ્રશ્યન્ત;
મતિ જ્ઞાન મહા નિર્મલો, સ્વામ તણો શોભંત. ॥૬॥

કેવલ ઉતરતો કહ્યો, મતિ જ્ઞાન મહારાજ;
પગલવા લેખ પિછાણુ જ્યો, સૂત્ર ભગવતી સાજ. ॥૭॥

સખરો વિષ્ણુ સ્વામનો, મહા મોટો મતિ જ્ઞાન;
સાચા ન્યાયજ શોધિયા, દ્રષ્ટાન્ત દેઈ પ્રધાન. ૥૮

ઉત્પત્તિયા બુદ્ધિ મું અખ્યા, મિલતા ન્યાય મુણ્દ;
દેશીની પરે શુદ્ધ કથા, દ્રષ્ટાન્ત અતિ દીપંત. ૥૯

॥ હાલ ૧૫ મી ॥

(અબડ ભડ સંવત્સરા. હિન્દાસ' અડિયો રે-એ રશી.)

પાખરિયાં સાવજ દાન પડ્ગિયો. ત્યાને વિષ્ણુ પૂજ્યો તિણવાર;

સાવજમે' પુન્ય શ્રદ્ધિયો. એક સાંભજન્યો તેતુ ઉદાર;

સ્વામી બુદ્ધિ સાગર. વારૂ મેદ્યા ન્યાય વિશાસ;

આંધક બુદ્ધિના આગર વાચ લખતિયા બુદ્ધિ ભાસ. ૥૧૦

ભેખ્યા માંગતો ડોકરો, ભમ રહ્યો અધ્યાગત દુખિયો એક;
 ધર્માત્મા ભૂખાને ધાન દો, વિરૂઆ બોલે વચન વિશેષ. ॥૯॥
 એક જણે અનુકમ્પા આણુને, સેર ચણા દિયા સોય;
 ગુણ ગ્રામ ભિખારી કરે ધણા, આશીષ દેવે અવલોય. ॥૧૦॥
 આગે જઈ એમ બોલિયો, સેર ચણા દીધા શેઠ એક;
 પિણુ દાનત નહીં કોઈ પીસદો, વાર છે કોઈ ધર્મી વિશેષ. ॥૧૧॥
 એક બાઈ અનુકમ્પા આણુને, પીસ દિયો કહતે પાણુ;
 વહી આગે જઈ ઇમ બોલિયો, છે કોઈ ધર્મી પિછાણુ. ॥૧૨॥
 એક શેઠ શેર ચણા આપીયા, પીસ દિયા દુજી પુણ્યવાન;
 આંટો ફાંકણો આવે નહીં, નિણુસું રોટી કરદો ધર્મ જન. ॥૧૩॥
 અનુકમ્પા તીજી આણુને, સેર ચણારા ફાંફડા સોય;
 સિન્ધો ધાલ કર દીધા સહી, જીમી વસ હો ગયો જ્યે. ॥૧૪॥
 વધા લાગી તિણુ અવસરે, આગે જઈ બોલ્યો વાન;
 સેર ચણા દિયા એક શેઠ, પીસ દિયા દુજી પુણ્યવાન. ॥૧૫॥
 ઝટ રોટયાં કરતીજી જીભાવિયો અતિ લાગીરે વધા અથાય;
 છે ધર્માત્મા એહવો, પ્રાણુ જતાને પાણી પાય. ॥૧૬॥
 ચોથી બાઈ અનુકમ્પા ચિત્ત ધરી, પાયો ત્રસ સહિત કાચો પાણુ
 કહો ધર્મ ધણો હુવો કેહને, પાછે કલા આરહી પિછાણુ. ॥૧૭॥
 આજા બારલા દાન ઉપરે, દિયો સ્વામી ભિક્ષુ દ્રશાન્ત;
 પ્રત્યક્ષ કરણુ પાપનો, કિણુ વિદ્ય પુણ્ય કહંત. ॥૧૮॥
 હલુકર્મો સાંભર હર્ષે દિયે, ભારી કર્મો ભિડકન્ત;
 સૂત ન્યાય સાચા સહી, ધારે ઉત્તમ પુણ્ય ધર ખંત. ॥૧૯॥
 પવર દાસ કહી પનરમી, સ્વામી ચાપી દે શ્રદ્ધા સાર;
 ઉત્પત્તિયા બુદ્ધિ આપતી, વહી આગતી બહુ વિસ્તાર. ॥૨૦॥

—: દોહા :—

- જળ સુણી બુદ્ધિવાન જન, ચિત્ત પામે ચમત્કાર;
સાંભલ દેઇક સમજિયા, પાખ્યા હર્ષ અપાર. ૧૧૪
- દેઇક વસિ ઇલુપરક દે, થે દાન દયા દી ઉથાપ;
શ્રદ્ધા કિદો દી ના સુણી, પ્રત્યક્ષ શ્રદ્ધો પાપ. ૧૨૧
- ભિક્ષુ બલના ઇમ ભૈર, પહોંચુસાગમે પેખ;
આખા આટો આદિદે, આપે નદિ, અસેપ. ૧૩૧
- પર્વ દિવસ પહોંચુસાગા, ધર્મ તણા દિન ધાર;
અધિક ધર્મ નિદાં આદે, પાપ તણે પરિદાર. ૧૪૧
- દાન અનેશને દિયાં, જાણે ધર્મ જિવાર;
હીંમે બેર કિલુ કાગળે, ચિત્તમ કશે તિમાર. ૧૫૧
- એ વાત દે આગવી, પહોંચા પદિજાગુ;
કરો એ શાપ કને કિળે, વાટ કશે વિનાયુ. ૧૬૧
- દુ નો દિવસાગર દૂષો, જરમો નદી થો જાગુ;
જન રિમે અનિ જુમનનું, મુઠા દુઃખા સુવિદાયુ. ૧૭૧
- મુઠા ન્યાય મુઠા પહોંચા, મખર મિત્રો ન્યામ;
જાત પૂર્વે રને જિમ, કેસજગર અનિમમ ૧૮૧
- અજા રને જાતે, દિવ વચી દુશનિ
વિષય ન્યાય વા વાન, મંત્રા એ મિત્ર મંત્રિ ૧૯૧

સ્વામ કહે :કિમ ગિણું સરીખા,
જપ્તે કહે આવકને દિયાં પાપ જણો,
કસાઇને દિયાં પિણુ પાપ કહો છો,
પ્રત્યક્ષ દોનૂં સરીખા ઇણુ ન્યાય પિછાણો. ॥૨॥

સ્વામ કહે ઈમ નહીં સરીખા,
આવક કસાઈ વે જુઆ સપેખ;
ઝોટા કહે દોનૂં યથા સરીખા,
દોયાને દિયાં પાપ કહો તે લેખ. ॥૩॥

પૂજ કહે ચારી માતાને પાયો,
સચિત ખાણીરી શોટી જર સોય;
કહો તિણુમેં યારે નિમ્નો કાંઈ,
ઝોટા કહે માપ છે અવલોય. ॥૪॥

પુનરપિ સ્વામ ઝોટાને પૂછયો,
પાણી શોટી જર વેશ્યાને પાયો;
ધમં યથો કે પાપ હુવો થાને,
ઝોટા કહે તિણુમેં પિણુ પાપ થાયો. ॥૫॥

પૂજ કહે દોઘાં મેં પાપ થાયો,
યારી માતાને વેશ્યા સરીખી યારે ન્યાયો;
ને માતા વેશ્યાને નગિણો સરીખી,
તો આવક કસાઈ સરીખા ન થાયો. ॥૬॥

અતિ કષ્ટ યથો લોક કહે ઝોટજી,
માતાને વેશ્યા સરીખી માની;
ચિત્ત માદિ ચમત્કાર લહે ચાતુર
અણુદુંતા અવગુણુ ધારે અજ્ઞાની. ॥૭॥

સંવન અહારે પેતાલીસે સ્વામી,
 પ્રગટ ચોમાસો કિયો પીંપાર;
 ઝનક હરતુ હસ્તુનો જયુ ગાંધી,
 વારૂ અચ્ચાચું શ્રદ્ધા ચિતધાર. ૧૮૧

બેપ ધારી નિળને સાગા ભટકાવા,
 ખોટી શ્રદ્ધા બીકખણુ રી ખાર;
 એક શુદ્ધ આવકને ખાસતી આપી,
 પાપ કહે નિળ માંડી અપાર. ૧૮૨

વસિ કિળ શુદ્ધશીર ખાસતી માર લેમયા,
 તિનુરો પિનુ શુદ્ધને પાપ બનાવે.
 આવકને મોઝ ગિયે હમ સરીખો.

સોળમી દાલમેં લિખ્યુ સ્વામીરી,
 ઝોળખાઈ બુદ્ધિ શ્રદ્ધા ઉદાર;
 શ્રી જિન આજ્ઞા ધારી સિરપર,
 સરધા દિખાય દીધી તંત સાર. ॥૧૪॥

—: દોહા:—

શ્રદ્ધે સાવજ દાનમેં, પુન્ય મિશ્ર એકંત;
 પૂછ્યાં કહે મુજ મુન હૈ, કેઈ ઈસડો કપટ કરંત. ॥૧॥
 પુછ્યાં ન કહે પાધરો, પુન્ય મિશ્ર પપ્પએક;
 આપ્યો હેતુ આપતો વાર સ્વામ વિશેષ. ॥૨॥
 કિણુહી પુરખ પૂછા કરી, નાર ભણી પિહ નામ;
 યારે ધણીશ નામ કુણુ, સ્યૂં પેમો હૈ તામ. ॥૩॥
 કહે પેમો ક્યાંને હુવે, વસિ પુછ્યો તિણુવાય;
 નાચૂ નામ હૈ તેહનો, કંત તણો અવધાર. ॥૪॥
 કહે નાચૂ ક્યાંને હુવે, વસિ પુછ્યો સુવિશેષ;
 પાચૂ હ નામ તેહનો, તુજ પીતમ સપેખ. ॥૫॥
 કહે પાચૂ ક્યાંને હુવે, ઈમ બહુ નામ વિચાર;
 સાગે નામ આયાં થકાં, રહે અબોલી નાર. ॥૬॥
 સેણો તખ બણે સહી, ધણુરા પિહરો નામ;
 એહિજ છે તિણુ કારણે, મૂન રહી ધણુકામ. ॥૭॥
 જો સાવજ દાનમેં પાપહૈ, કહે ક્યાંને હુવે પાપ;
 મિશ્ર પૂછ્યા પિણુ ઈમ કહે, ક્યાંને હૈ મિશ્ર યાપ. ॥૮॥
 પુન્ય પૂછ્યાં સૂં મૂન રહૈ, ન કરે તાસ નિખેહ;
 સેણો જખ બણે સહી, ઈણુરી શ્રદ્ધા એહ. ॥૯॥

॥ હાલ ૧૭ મી ॥

(પ્રભવો મનમેં ચિન્તવે—એ દેશી.)

પૂજ્ય બીકખણજી પધાર્યા, વર દિક ગામ વિમારા;
 સાધ અમરસિંધજી તણા, પૂજ આયા ત્યાં પાસ. ૧૧૧
 પ્રમ ગિજુ સ્વામ પૂજિયો, અનુકર્યા મન આગ;
 મરનાને મૃત્યા દિયા, જિણમેં મું દુવો જગ. ૧૧૨
 નામસ આગી તે કહે, પ્રમ છસો પૂજન;
 જે મિયાનિ નિજિયે, ગિકખુ વસિ વાપંત. ૧૧૩
 પૂજ્ય વાલે પૂજિયા, સમકતી રોવે સોય;
 અથવા મિયાની માનવી, જે પિય પૂજિ એય. ૧૧૪
 ઉનર આપે કંદનો, એ મિયાનિ રોય અય,
 ઉનરો આપો મનિ, નનિ તે આપો ન્યાય. ૧૧૫
 નય તે નેરો નરકને, મૃત્યા માટે પાપ,
 પૂજ્ય કહે પૂજ્ય પાપ નિરુકે કેવળ પાપ કિયાપ. ૧૧૬
 રોગાગને રાખિયે, પૂજ્ય પાપ પિય
 અનનરો અનિ વસિ નિજુ કદ ન પ. ૧૧૭
 જે મૃત્યુ અપાવે મિયા કો દિન પૂજ્ય કો વામ
 મિયા કહે તે પદ મદી, ના નાની કહે નમ. ૧૧૮
 જે મૃત્યુ અપાવે કદ, વસિ તે વસિ નેરો વે
 ના કહે તે નેરો અદ્ય મેકન અ. ૧૧૯
 જે મૃત્યુ અપાવે કદ, ના નાની કહે નમ. ૧૨૦
 જે મૃત્યુ અપાવે કદ, ના નાની કહે નમ. ૧૨૧
 જે મૃત્યુ અપાવે કદ, ના નાની કહે નમ. ૧૨૨
 જે મૃત્યુ અપાવે કદ, ના નાની કહે નમ. ૧૨૩
 જે મૃત્યુ અપાવે કદ, ના નાની કહે નમ. ૧૨૪
 જે મૃત્યુ અપાવે કદ, ના નાની કહે નમ. ૧૨૫
 જે મૃત્યુ અપાવે કદ, ના નાની કહે નમ. ૧૨૬
 જે મૃત્યુ અપાવે કદ, ના નાની કહે નમ. ૧૨૭
 જે મૃત્યુ અપાવે કદ, ના નાની કહે નમ. ૧૨૮
 જે મૃત્યુ અપાવે કદ, ના નાની કહે નમ. ૧૨૯
 જે મૃત્યુ અપાવે કદ, ના નાની કહે નમ. ૧૩૦

વલિ મનવિષ્ણુ વિચારીયો, કહિણ વાલ્યાને કહ્યો સાપી;
 પ્રિણુ શ્રદ્ધણુ વાલા પુરૂષની, ચિર પૂજા કરે થાપી. ॥૧૨॥

પૂજા ઇમ ચિન્તવી પ્રિયો, અનુકરણ આણુ;
 મૂલા દેવે તે મનુષ્યને, પુન્ય કર્મ અધે પ્રિયાણુ. ॥૧૩॥

સ્વામ તણી પૂજા સાંભળી, વલિ યોલ્યો તે જ્ઞાણુ;
 મન આસી ન્યૂં સરવસી, જાળ સ્વાસ લિયો જાણુ. ॥૧૪॥

ઈમ ચિન્તવી સ્વામી ઉચરે, મૂલા ખવાયાં માણુ;
 પ્રગટ પુન્ય પ્રદેષો નહીં, પિણુ શ્રદ્ધા પુન્યરી પ્રિયાણુ. ॥૧૫॥

ઇલાદિક જાળ અનેકસું, કષ્ટ કિયો અધિકાસ;
 આયા ડિકાણે આપણે, સ્વામી મહાસુખદાસ. ॥૧૬॥

મોટી મતિ મહારાજની, વાર બુદ્ધિ સુવિચાર;
 જાળ લિયો અતિ જુગતસું, ઉપર સું અવધાર. ॥૧૭॥

સખર ઠાલ કહી સતરમી, આગે બહુ અધિકાર;
 સ્વામ દ્રશ્ય સુણી કરી, ચતુર લહે અમલકાર. ॥૧૮॥

—: કોહા :—

લીંગમણુ સ્વામી ભણી, કિણકી પૂજા કીધ;
 દાન અસંજતીને દિયાં, પાપ કહો અસિધ. ॥૧॥

કડવા પ્રલ-કિણુ કારણે, નિરમલ ખતાવો ન્યાય;
 કહે વિષ્ણુ કિણુ સેઈરે, નવલી કરી અંધાસ. ॥૨॥

તે નવલી રૂપયા તણી, તરકર દેખી તામ;
 સેઈ તણે લારે દુવો, રૂપયા લેવાણુ કામ. ॥૩॥

પૂરે તરકર પેખને, સાહુકાર નહાસંત;
 તારે તરકર દોડતો, ઇતલ પગ અખડંત. ॥૪॥

કે કંઈક લેપધારી કહે, ધન દીધાં ધર્મ;
વક્ત્રી કહે મમતા ઉતરી, લોકારે પાડે ભર્મ. ૥૬॥

પૂન્ય ભિક્ષુ તિણુ ઉપરે, નિરમલ મેલા ન્યાય;
શ્રમ લોકારે ભાંજવા, સ્વામી મહા સુખદાય ॥૭॥

કિણુહી મનુષ્ય રે ખેતી હુંતી, વિસ વિદ્યા વિચાર;
દસ વિદ્યા પ્રાણણને દિયા, ધર્મ અર્થે ધાર. ૥૮॥

વીસ હજારી ખેતી વિષે, દશ હજ ખેતી દીધ;
એ પિણુ મમતા ઉતરી, તિણુરે લેખે પ્રસિદ્ધ. ૥૯॥

કલ્પો પરિગ્રહ નવ પ્રકારનો, દ્રૌપદ ચૌપદ દેખ;
પાંચ દારયાં દીધી પરભણી, પાંચ ગાયા સંપેખ. ૥૧૦॥

એ પિણુ મમતા ઉતરી, તિણુ રે લેખે તહતીક;
ધર્મ કહૈ રૂપયા દિયાં, તો ઈલામે પિણુ ધર્મ ઠીક. ૥૧૨॥

દારયાં ખેતી ગાયાં દિયાં, પુન્યરેસે, અંશમ પેખ;
ધમહિજ રૂપયા આપિયાં, ધર્મ પુન્ય મ દેખ. ૥૧૨॥

પાપ અઠારમે પંચમે, પરિગ્રહ મહા વિકરાળ;
સેન્યા સેવાયાં પાપ છે, ભગવતીમે સમ્ભાળ. ૥૧૩॥

સાવધ સાતા કરે સહી, ઈણસૂં પાપ એકન્ત;
જિન આજ્ઞાબાહિર જણુજ્યો, સયગડા અંગ સોભંત. ૥૧૪॥

ભિક્ષુ સ્વામ ભલીપરે, જાળખાયાં જૈન;
હજી કર્મો હરખ્યા ધણાં, ચિત્તમે પામ્યા જૈન. ૥૧૫॥

આખી ઢાલ અઠારમી, વારૂ સ્વામીના બોલ;
બોલ સારાહી સોદામણા, આજ ને અમોલ. ૥૧૬॥

—: હોહા :—

કિલ્દીક સિક્કુને કન્નો, અસંજતિ અવલોય;
 નિલુને દાન દેવાતણા, ત્યાગ કરાવો ભોય. ૧૧૧
 સિક્કુ સ્વામી ઇમ ભણે, સરંધ્યા મુઝ વય સોય;
 પ્રતિ નિયા ફરિયા પવર, ગિલ્દુમ્ ત્યાગ મુજોય. ૧૧૨
 કે મ્હાને ભાંડળુ બાપ્પી, કરે ઇસા પચ્ચખાણુ;
 ઈમ કદી કદ કિયો અનિદી, સખર સ્વામ ગુદિવાન. ૧૩૧
 કિલ્દીક સિક્કુને કન્નો, ટોસાવાડા વાદિ;
 પ્રત્યક્ષ પુન્ય પ્રરૂપે નર્મી, સાવજ દાનરે માંદિ. ૧૧૪
 સ્વામ કરે કોઈ અમતરી જણ સોટો બર જાણુ.
 આરે દારે મુંખળ્યા, કદી કિર્ણિ વાણુ. ૧૧૫
 નામ પિડેનો નાવિયો, પિનુ મુંખો કર માન;
 ઈમ માની કર પુન્ય કરે, પુન્યરી વડા પિગાણુ. ૧૧૬
 કિલ્દીક સ્વામીને કદો, પદિમાવારી પંખ,
 દાન નિરેષુ નમુ રિયાં, મુક્ત કરે નિરેય. ૧૧૭
 સ્વામ કરે ને નવનો, પદિમાવારી પિગાણુ;
 નજુ કરે તે ને મરી, દેડાવાને આ. ૧૧૮
 મેડુ નને પાપ કરે, પાપ તવપો દાન મુ
 નિર્મલે ૧૧૯ કિલ્દીક. નામ જન મ્હાણુ. ૧૧૯
 ૧૨૦ ૧૨૧ ૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪ ૧૨૫ ૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯ ૧૩૦
 (૧૨૦ ૧૨૧ ૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪ ૧૨૫ ૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯)
 ૧૩૦ ૧૩૧ ૧૩૨ ૧૩૩ ૧૩૪ ૧૩૫ ૧૩૬ ૧૩૭ ૧૩૮ ૧૩૯ ૧૪૦
 ૧૪૧ ૧૪૨ ૧૪૩ ૧૪૪ ૧૪૫ ૧૪૬ ૧૪૭ ૧૪૮ ૧૪૯ ૧૫૦
 ૧૫૧ ૧૫૨ ૧૫૩ ૧૫૪ ૧૫૫ ૧૫૬ ૧૫૭ ૧૫૮ ૧૫૯ ૧૬૦
 ૧૬૧ ૧૬૨ ૧૬૩ ૧૬૪ ૧૬૫ ૧૬૬ ૧૬૭ ૧૬૮ ૧૬૯ ૧૭૦
 ૧૭૧ ૧૭૨ ૧૭૩ ૧૭૪ ૧૭૫ ૧૭૬ ૧૭૭ ૧૭૮ ૧૭૯ ૧૮૦
 ૧૮૧ ૧૮૨ ૧૮૩ ૧૮૪ ૧૮૫ ૧૮૬ ૧૮૭ ૧૮૮ ૧૮૯ ૧૯૦
 ૧૯૧ ૧૯૨ ૧૯૩ ૧૯૪ ૧૯૫ ૧૯૬ ૧૯૭ ૧૯૮ ૧૯૯ ૨૦૦

ખાઇ લુટાયાં. જો પાપહૈ, . . .

પાણી પાયાં હો કિમ હોસી પુન્ય;

દોનું ખરોખર દેખ દ્યો

સાવધ દોનું હો કલારહિત હેં શુન્ય ॥૨॥

અપ્રતમે અનધન દિયા,

ભેંધધારી હો યાપેં ધર્મને પુન્ય;

સ્વામ સિદ્ધિ દિયો શોભતો,

હં હંતુ હો મુણજ્યો તન મન. ॥૩॥

લાયમાં સું કાઢ દુજી લાયમેં,

ધન ન્હાખ્યાં હો કામ ન આવે તે ધાર;

આપ કહે ધન અપ્રતમેં હુતો,

અપ્રતીને હો દિયો અપ્રત મજર. ॥૪॥

લાય લાગાં ગૃહસ્થરો ધર જલેં,

બક્ષતો દેખી હો કિણહી ધન કાઢ્યો ખાર;

લે ન્હાખ્યો દૂજી લાયમેં,

તત્ ખિણ આયો હો સેંક પાસ તિવાર ॥૫॥

અહો શેઠજી તુઝ ધર આગથી,

સખરી વસ્તુ હો ધન કાઢ્યો મહેં સાર;

શેઠ મુણી હરખ્યો સહી,

તેં ધન કિહાં છે હો આપો વસ્તુ ઉદાર. ॥૬॥

ઓ કહે ન્હાખ્યો દૂજી આગમેં,

સેંક જલ્યો હો પુરો મુરખ સોય;

લાયમાં સું કાઢી ન્હાખ્યો લાયમેં,

કામ ન આવે હો તિણ લેખે દાય. ॥૭॥

અવત રૂપ લાય હુંતી આપરે,
 અવતિને દો દીધો ઓરને ધન;
 લાય લગાઇ ઓરરે,
 પ્રત્યક્ષ દેખો દો તિલુમેં કિમ દુને પુન્ય. ૪૮૪
 શ્રાવકરે ત્યાગ તેતો મન સહી,
 અવનજણો દો બાકી રહ્યો આગાર;
 અવન સેવાને ઓરરી,
 નિજુ મારિદો ધર્મ નહીં સિગાર. ૪૮૫
 અવન મન ન ઓલખે,
 બેજવારી દો કરે બેજ સંબેજ
 ઠાણા દેવામ દિયો છસો,
 પી નખાડ દો બેજા કરેય ન મેય. ૪૮૬
 ઓજા જીમ આખ્યાં નખો આદખો,
 મદખો દો પાટયા દોનું વિચાર;
 અપું અવનમેં ધર્મ સગપિયાં,
 પાપ પ્રત્યે દો મગખાં દુર્મનિ અપ. ૪૮૭
 ઈશ્વર, પાપ ઈશ્વર વ.મહી,
 અવન, અવન દો પાપ વિનુમે નેય.
 અવન, અવન, અવન, અવન,
 અવન, અવન દો અવન, અવન, અવન, અવન, ૪૮૮
 અવન, અવન, અવન, અવન,
 અવન, અવન, અવન, અવન, ૪૮૯
 અવન, અવન, અવન, અવન, ૪૯૦
 અવન, અવન, અવન, અવન, ૪૯૧
 અવન, અવન, અવન, અવન, ૪૯૨
 અવન, અવન, અવન, અવન, ૪૯૩
 અવન, અવન, અવન, અવન, ૪૯૪
 અવન, અવન, અવન, અવન, ૪૯૫
 અવન, અવન, અવન, અવન, ૪૯૬
 અવન, અવન, અવન, અવન, ૪૯૭
 અવન, અવન, અવન, અવન, ૪૯૮
 અવન, અવન, અવન, અવન, ૪૯૯
 અવન, અવન, અવન, અવન, ૫૦૦

ઢાઈ ઠહે ગૃહસ્થરો છાન્દો અછે,
 દાન દેવે હો ગૃહસ્થને દેખ;
 શિક્ષુ કહયો છાન્દા મેતો ધુળ છે,
 ધૂતો છે હો ફૂડી મેં સપેખ. ॥૧૪॥

મેદો ખાંડ ધૂત શુદ્ધ મિલ્યાં,
 સખરા કહિયે હો લાડુ સરસ સવાદ;
 ન્યૂં ચિત્ત વિત્ત પાત્ર તીનૂં જૂડયાં;
 અતિદક્ષ લહિયે હો, ભવદધિ તિરિયે અગાધ. ॥૧૫॥

ધૂત ખાંડ બિહું શુદ્ધ ઘણા,
 મૈદારી જગા લાદ હૈ માંચ;
 ન્યૂં ચિત્ત વિત્ત દોનૂં ચોખા મિલ્યા,
 પાત્ર જગાહો અસાધુને વાહરાય. ॥૧૬॥

ધૂત મૈદો ચોખા ઘણા,
 ખાંડ જગાં હો મહિ ધાલી ધૂળ,
 ન્યૂં ચિત્તપાત્ર દોનૂંહી શુદ્ધ જુડયા,
 વિત્ત જગાં હો અસજ્જતો વિષ તુલ્ય. ॥૧૭॥

ખાંડ મેદો ચોખ ખરા,
 ધૂત જગાં હો મહિ ધાલ્યો ગોમૂત;
 ન્યૂં વિત્ત પાત્ર દોનૂંહી શુદ્ધ જુડયા,
 ચિત્ત જગાં હો દેવણવાલોં કપૂત. ॥૧૮॥

ધૂતરી દોર ગોમૂત હયે,
 ખાંડ દામે હો ધાલી ધૂળ મહાખાર;
 લાદ મૈદારી જયગાં,
 આવી મિલિયા હો તીનૂં અધિક અસાર. ॥૧૯॥

જ્યું દેણવાલો હી અસૂઝતો,
 વરેતુ દીધી દો અસૂઝતી જ્યૂન;
 અવત માદ્રો લેવાલ અંગીકરી,
 પ્રત્યક્ષ પેખો દો ઇલુમેં કિમ હુવૈ પુન્ય. ૥૨૦૧

ચિત્ત ચિત્ત પાત્ર ચોખા મિત્યાં,
 હમં નિર્જરા દો પુન્ય બન્ય કદિવાય;
 એક આગુરો તીના મરે,
 ધિર ચિત્ત દેખો દો નિલુમેં પુન્યન ચાપ. ૥૨૧૧

દ્રાણ્ય આસા મિકજુ રિયા,
 ગ્વાખી મેળ્યા દો ચુલને ગ્યાપ નિપ;
 માં વિન કમટી કુનુ કમૈ,
 પૂરંવારી દો જીન્ય નિજુ પ્રવન્ય. ૥૨૨૧

પામમ અરે પ્રવર્યા,
 જાપ મે જમરો દો આપામું અનુરમ,
 હી વિનુ વિવર્યા કાલે,
 જામે જમરો પાપમેં એક જુદ જાન રિવે.

જામે
 હી
 વિનુ વિવર્યા
 જામે જમરો
 પાપમેં એક જુદ જાન રિવે.

—: દોહા :—

સખરો મારગ શોધને, દિયો સ્વામ ઉપદેશ;

કુળુદિ કુકલા ઢલવી, પૂછે પ્રશ્ન અશેષ. ॥૧॥

યાને અસાધ સરધને, દીધો મેં તુઝ દાન.

તિણરો મુઝને સ્થૂં હુવો, ઈમ પૂછ્યો કિમ જન. ॥૨॥

બિકપુ કહે મિશ્રી લલી, કિણ ખાધી વિષ જાણ;

મન સુખ પાવે કે મરે, ઉત્તર એહ પિછાણ. ॥૩॥

ન્યૂં થે અસાધ જાણને, દિયો સુઝતો દાન;

અજાણપણો ઘટ યાંહરો, પાત્ર ઉત્તમ રૂલ જન. ॥૪॥

ઈત્યાદિક બહુ આખિયા, દાન ઉપર દ્રષ્ટાન્ત;

કિંચિંત્ માત્ર મેં કથ્યા, વધતો જાણી અન્ધ. ॥૫॥

વિવિધ દયા ઉપર વલિ, હેતુ મહાહિતકાર;

આક થોહરરા દૂધ સમ, સાવજ દયા અસાર. ॥૬॥

અનુકમ્પા ઈહ લોકરી, જીવણો વાંછે જાણ;

મોહ રાગ માહેં તિકા, તિણમેં ધર્મ મ તાણ. ॥૭॥

જે આરમ્ભ સદ્વિત જીવણો, અસંજતીરો અંભ;

નિણ વાંછ્યો એ જીવણો. તિણ વાંછ્યો આરમ્ભ. ૧૮॥

સુત્રે શ્રી જિનવરજિયો, અસંજમ જીતવ આસ;

મિડપુ સ્વામ લલી પરે, મેટ્યા ન્યાય વિમાસ. ॥૯॥

॥ હાલ ૨૦-વીસમી. ॥

(નગર સોગ્રીપુર રાજવીર-એ દેશી.)

દોઢ પાખંડી ઈમ કરેરે, છાગ ખુખારે લોચે;
 અદ્ય પાપ બહુ નિર્જરાદે, હમ્મ કરી ગાપે દોચે;
 હમ્મ કરી દોય શાપે બેરામો, તેડ જીવ મુઆને પાપકર્મો;
 આગવા જીવ બચ્યા નિવરે પૂર્વે, બોલાં તને મન પડે
 બમોજી, મહુ કાર્જી હો. ૧૧૧

ઉતર શિક્ષુ આપિયોરે માંત્રવચ્ચે ગિન સાંચે;
 દરુકમો મહુ દર્શિયેનું બારી કર્મો શિક્ષાપે;
 બારી કર્મો શિક્ષે વડે નાપે, તેડ જીવ મુઆને કરે પાપો;
 સોં બચ્યા નિવરે પૂર્વે શાપે, કુરુ રુદ્રા મુખ્ય કુરુ કિયો;
 નિવરે મહુ મે રેવા મરેણ આપે, ન દુર મુખ્યાં મેરે

મીજે દ્રષ્ટાન્ત લિકખુ દિયોરે, છે એક પાપી કસાઈ;
 પાંચ પાંચસો લેંસાને મારતોરે, કઢણા ન આણે કાંઈ;
 મનમાંહે કઢણા આણેન કાંઈ, કિણહી વિચાર કિયો મનમાંહી;
 એહને મારયાં બહુ જીવ બચાઈ, એમ વિચારીને મારયો કસાઈ.
 ઘણાં જીવાંને બચાવણુ તાંઈજી. સં ॥૫॥

શાય બુઝાયાં મિશ્ર કહેરે; તિણરી શ્રદ્ધારે લેખો;
 કસાઈને મારયાં પિણુ મિશ્ર છે રે, પોતાની શ્રદ્ધા પેખો;
 પોતારી શ્રદ્ધા પેખો નિજ નેણો, પાપ કસાઈનો એ સત્યવેણો;
 જીવ ઘણા બચ્યાંરે ધર્મ લેણો, પોતારી શ્રદ્ધા લેખે કહિ દેણો;
 કસાઈને મારયાં એકન્ત પાપ ન કહિણુજી. સં ॥૬॥

તીજે દ્રષ્ટાન્ત સ્વામી દિયોરે, હરપુર એક અભેગો;
 ઘણા હંકરાં રા ગટકા કરેરે, મનુષ્ય પહુંચાવે પરલોકો;
 મનુષ્ય માર પરલોક પહુંચાવે, ઘણા પંખાનાં અંડાપિણુ ખાવે;
 સર્પ ઘણા જીવાંને સતાવે, ઉત્કૃષ્ટે ધૂમપ્રભા લગ જવેજી. સં ॥૭॥

કિણહી વિચાર ઈસો કિયોરે, સર્પ ઘણાને સતાવે;
 એક સર્પ મારયાં ઘકારે, જીવ ઘણા સુખ પાવે;
 જીવ ઘણા સુખ પાવે સુખણી, અનુકમ્પા બહુજીવાંરી જણી;
 સર્પ માર બચાયા બહુ પ્રાણી, લાય બુઝાયાં કહે મિશ્રવાણી;
 તિણરે લેખે ઈણમે મિશ્ર પિછાણિજી. સં ॥૮॥

ચોથો દ્રષ્ટાન્ત સ્વામી દિયોરે, કાઈ પુરૂષનો એહવો આચારો;
 ખાપ મૂવાં પહેલી કસોરે, કાલ કરતાં તિણવારો;
 કાલ કરતાં સુત કહીથી વાણો, સુખે તુમ્હારા નિસરો પ્રાણો;
 પાં લારે અટવ્યાદિક બાળસૂં જાણો, ઘણા આમ નગર બાળ
 કરસ્યૂં ધમસાણોજી. સં ॥૯॥

મનુષ્ય દાંડા ધમ્મા મારસૂરે, બાપને એકનો મુળાથો;
 પિતા પદુતો પરલોકમેરે, ખઈ કરવા લાગો સદુ તાથો;
 કરવા લાગો છે જીવદો ધમ્માથો, કિલ્લાદીક મનમે તિચારથો.
 એક માર્યાં ચું બને બહુ પ્રાણો, ઇમ ચિન્તવ તે પૂરવને મા
 અચાણોજી, સં ૧૧

સાચ જુસામાં મિત્ર કરે રે, નિવરે લેખે એ પિત્ર મિત્ર દોષે;
 એક માર્યાં પાપ તેડનો રે, બહુ અગિયા નિવરે ધર્મ એથે,
 બચિયાને ધર્મ ત્યાં રે લેખે વાજે, અહય પાપ બહુ પુન્ય રૂઠમં
 એક માર્યાં ધર્મ મળાડુ કાજે, ઇતુમેં પિત્ર મિત્ર કદિ
 કાંઈ સાચજી, મ ૧૨

અગ્નિ જીવ્યાં ધણાં મરે તે પાપો, ઈણુ વિધ કર રહ્યા ફૂડ કિલાપો;
અગ્નિ જીવ હણિયાં મિશ્ર થાપો, તેહનો ન્યાય સુણો ચુપચાપો;
તિણુરે લેખે ગાયાં મારયાં કેવલ ન પાપોજી સ. ૥૧૪૥

ગાયાં ભેરયાં આદ જીવસીરે, તે પિણુ ધણી છકાય હણતો;
મનુષ્યાદિ પવન છતીસછેરે, મચ્છાદિક જલચર જન્તો;

જન્તુ મચ્છાદિક જલચર જણી, તે પિણુ હણે છકાયના પ્રાણી;
અગ્નિ જીવને હણ્યાં મિશ્ર માણી, તિણુરે લેખે એ સર્વ
હણ્યા મિશ્ર જણીજી સ. ૥૧૫૥

સંસાર માહે સાધુ વિનારે, સર્વ હિંસારા ત્યાગ ન દીસે.
પત્રવણા પદ વીસમેરે, ભાખ્યો શ્રી જગદીશ;

શ્રી જગદીશ ભાંખી ઈમ રેસો, પ્રાણાતિપાત વેરમણ સુ અરોધો.
મનુષ્ય વિનાં ઔરરે ન કહેસો, શ્રાધ્ધવન્ત જોય વિચાર ન્યો
રેસો જી સ. ૥૧૬૥

સાધુ વિના સંસારી સહુરે, હિંસક જીવ કહાયો,
ત્યાં સગલાને મારિયારે, એકલો પાપ ન થાયો;

કિણુહી ને મારયાં એકલો પાપો, જણને મારયો તિણુરે મહા તાપો
ઔર બચ્યા તિણુરે પ્રુન્ય મિલાપો, સાધુને મારયારે અકન્ત પાપો
ખોદી અધારા લેખારી એ થાપોજી સ. ૥૧૭૥

લાય શુઝાયાં મિશ્ર કહેરે, તિણુરી અધારે ન્યાયો.
હિંસકને મારણ તણારે, ત્યાગ કરાવણા નહોં તાયો.

ત્યાગ કરાવે છે કિણુ ન્યાયો, હિંસક બચ્યા ઘણા જીવહણાયો.
હિંસક મારયાં મિશ્ર ધર્મ થાયો, હંધી સરધારો તો એહિજ
ન્યાયોજી સ. ૥૧૮૥

સ્વામ કહે શિવ સ્વર્ગના, જાણુહાર તૂં પેખ;

તુજ ગુરુ નરક નિગોદના, જાણુહારતુજ લેખ. ॥૮૪॥

સુણુને કદ હુવો ધણો, જાણ દેન અસમર્થ;

એસી બુદ્ધિ સ્વામી તણી, ઉરમેં અધિક આપંત. ॥૮૫॥

॥ ઢાલ ૨૧ મી ॥

॥ પરનારી સંગ પારહરો—એ દેશી. ॥

સાવધ ઉપકાર સંસાર તણા છે, તિણમેં ન જાણુજ્યો તતોં;
 પૂજ્ય બિષ્ણુ આલખાયવા, પ્રગટ દિયો ઇસો દ્રષન્તો;
 સ્વામ બિષ્ણુરા દ્રષાંત સુણુજ્યો. ॥સ્વા॥૧॥

એક નૃપતિ ચોર પકડયા ઈગ્યારહ, કુવો મારણુ રો દીધો;
 સાહુકાર એક અરજ કરી ઇમ, સાંભલજ્યો પ્રસિદ્ધો. ॥સ્વા॥૨॥

પંચપંચ સૌ રૂપયા, પ્રગટ ઈક ઇક ચોરના લીજ;
 આપ કૃપાનિધિ અરજ માનીને, ચોર ઈગ્યારા છોડી જ. ॥સ્વા॥૩॥

રાજ ભાષે મહા અપરાધી, કુદ ધણાઈ કુખ દાતા;
 છોડવા ભેગ નહીં છે તરકર, માન મછર મદમાતા. ॥સ્વા॥૪॥

રોઠ કહે દશ મૂકા સ્વામી, લાલ રૂપયારો લીજ;
 તો પિણુ નૃપ નહીં છોડે તરકર, કહે ચોરારી પખ નહીં દીજ. ॥સ્વા॥૫॥

નવ તરકર મૂકા કૃપાનિધિ, આઠ સાત આદિ જાણી;
 ઇણુપર અરજ કરી અધિકરી, મહિપતિ તો નહીં માની. ॥સ્વા॥૬॥

રોઠડા પાંચસો દેઈ રાજને, ચોર એક છોડાયો;
 તે પિણુ વિનતિ અધિક કરી તખ, તરકર મૂકયો તાયો. ॥સ્વા॥૭॥

પુરના લોક કરે ગુણુ પ્રગટ, રોઠ તણા સહુ દેાયો;
 ધન્ય ધન્ય લોક કહે ચો ધર્મો, હર્ષ દિયે અતિ દેાયો. ॥સ્વા॥૮॥

ખમી છોડ લોકાંમેં બાજ, અધિક કિયો ઉપગારો;
 તરકર પિણુ ગુણુ ગાવે તેડના, સુચરદ્રેષ્યો સંસારો. ॥સ્વા॥૯॥

મોખ તણે ઉપગાર દે મોટો, સુર શિવપદ સંચરિયે;
જિણ આગન્યા તિણ માંહી જાણી, ઉલટ ધરી આદરિયે, ॥૨૨॥
લિખુ સ્વામ લક્ષી પર લાખ્યો, દયા ઉપર દ્રશાન્તો;
ઉત્પત્તિયા બુદ્ધિ અધિક અનોપમ, હલુ કરમી હરખન્તો ॥૨૩॥
ધકવીસમી ઢાલમે આખ્યો, અધ હેતુ ઉપગારો,
પ્રલક્ષ હી ક્ષેત્ર શેઠજ પાયા. આગતિ બહુ અધિકારો. ॥૨૪॥

—:દોહડા:—

શિવ સંસાર તણા સહી, કહ્યા દોય ઉપગાર;
લિખુ તિણ ઉપર લલા, દ્રષ્ટાન્ત દિયા ઉદાર. ॥૧॥
ઉરપુર ખાધો એકને, ઉજડમે અવધાર;
કિણ ઝાંડો દેઈ કરી, તાજે કિયો તિવાર. ॥૨॥
પિતા કહે મુઝ સુત દિયો, લાઇ બહિન લાખન્ત;
તે મ્હાને લાઈ દિયો, ત્રી કહે દીધોકન્ત. ॥૩॥
મુડો મુઠ્ઠી અમ રહી, તે થારો ઉપગાર;
ઈમ કહે મન્ત્રણહારને, સ્વજન સગા પરિવાર. ॥૪॥
એ ઉપગાર સંસારનો, તિણમે નહીં તન્તસાર;
કર્મબંધ કારણ કહ્યો, નહીં ધર્મ પુણ્ય સિગાર. ॥૫॥
ઉરપુર ખાધો એકને, સાધનો કહે સોય;
યન્ત્ર મન્ત્ર ખૂટી જહી, ઔષધ આપો મોય. ॥૬॥
સન્ત કહે કલ્પે નહીં, વલિ જોલ્યો તે વાન;
કરામાત હોતો કહો, કે લિયો લેખ તુકાન. ॥૭॥
કરામાત મુનિ કહે ઇસી, દુખી, કદે નહીં થાય;
તે કહે મુઝ તે પિણ કહો, અણશણ મુનિ ઉચરાય. ॥૮॥
શરણા સૂંશ દિયા ધણા, શિવ ગામી સુરથાય,
મોખ તણે ઉપગાર એ, સ્વામ દિયો જોગખાય. ॥૯॥

॥ હાલ રર મી ॥

(યબ મુંઝવિની ડારો-એ રશી)

ફળે દ્રષ્ટાન્ત બિકષુ દીધો, સાંભલજ્યો પ્રસિધ્ધો;

સોઠ ભોજને મગ નદી મેલ, તેતો કટેદી ન ગાવે બેલ. ૩૧૧

શાદુકાર દે સ્ત્રિયાં દોય, એક યાવિકા મુઠ્ઠ અવલોય;

વૈભવ્ય અન્યંત વખાણ, ક્રિયા ગેવગુણ પરચખાણ. ૩૧૨

ફળ મર્મમે સમને નાંદિ, વિન કામ ભાગરી ચાદિ;

ફેનશાકિ કાલ વિચાર, પરદેશ મદિ લગતાર. ૩૧૩

હાલ હર મેલે તે કિલુતાર, લાન માંભરી લેવેલ નાર;

જિનુરે મેલગુણ કિલ્યામ, તે તો મેલે નદી પરમામ. ૩૧૪

મમતાપર નિરી એય કિયા નેમ ન લાંબે કાલ;

ફળ અદ્યત્ન કમોન્નજો, અવશ્ય એવવશ સિયો પ્રગો. ૩૧૫

ફળ મર્મમે પ્રભે રેલે, તપિ કમોન્નજો કિ કોલે;

ફેરેલો નિમિત્તે જાવય, મમવિનનેરિયે, મમઅવ. ૩૧૬

ફેરેલો તે કમવિનય, ફેરેલો જુગલ દુલ મેલ;

ફેરેલો તે કમવિનય, ફેરેલો જુગલ દુલ મેલ. ૩૧૭

ફેરેલો તે કમવિનય, ફેરેલો જુગલ દુલ મેલ;

ફેરેલો તે કમવિનય, ફેરેલો જુગલ દુલ મેલ. ૩૧૮

ફેરેલો તે કમવિનય, ફેરેલો જુગલ દુલ મેલ;

ફેરેલો તે કમવિનય, ફેરેલો જુગલ દુલ મેલ. ૩૧૯

ફેરેલો તે કમવિનય, ફેરેલો જુગલ દુલ મેલ;

ફેરેલો તે કમવિનય, ફેરેલો જુગલ દુલ મેલ. ૩૨૦

ફેરેલો તે કમવિનય, ફેરેલો જુગલ દુલ મેલ;

ફેરેલો તે કમવિનય, ફેરેલો જુગલ દુલ મેલ. ૩૨૧

મોખ ને લોક રો મગન્યારો, બુદ્ધિવંત હિયામેં વિચારો;
 દિયો સ્વામ શિક્ષુ દ્રષ્ટાન્ત, પ્રલક્ષ દેખાયા દોનું પંથ. ॥૧૨॥
 ઇમહી સંસારનો ઉપગારો, મોક્ષરા મારગસૂં ન્યારો;
 વાર મોખ તણો ઉપગાર, સંસારને છેદણહાર. ॥૧૩॥
 એસા શિક્ષુ ઉજગર ભારી, ન્યાય મેલવિયા તંતસારી;
 કહીઢાલ બાવીસમી સાર, શિક્ષુરા ગુણુરો નહી પાર. ॥૧૪॥

—:કોહા:—

શ્રદ્ધા ઉપર સ્વામજી, દિયા ધણું દ્રષ્ટાન્ત;
 કહિ ર ને કિતરો કહું, ન્યાય મિલાયા તંત. ॥૧॥
 વલિ આચારરે ઉપરે, ન્યાય મિલાયા સાર;
 અન્ય વધતો જણાને, ન કિયો બહુ વિસ્તાર. ॥૨॥
 ઈન્દ્રી વાઢી ઉપરે, કાળ વાઢી પર સોય;
 દ્રષ્ટાંત પૂજ્ય દિયા ધણા, મ્હે બહુ ન કહ્યા જોય. ॥૩॥
 પ્રસ્તાવિક પ્રગટપણે, હેતુ હદ હિતકાર;
 આખ્યા શિક્ષુ આપતા, ઉત્પત્તિયા અધિકાર. ॥૪॥
 કયા નંદી સૂરે કહી. ચાર બુદ્ધિ પહિછાણ;
 તિણ કારણ દ્રષ્ટાંત સુણ, ચમકા મતિ મુજણ. ॥૫॥
 કેસી સ્વામી પિણ કહ્યા, સખરા હેતુ સાર;
 ઈમહિજ શિક્ષુ જણાજ્યો, પંચમ કાળ મજર. ॥૬॥
 મુરખ જન દ્રષ્ટાન્ત મુણ, ઉડટા બાંધે કર્મ;
 ખખર નહિં જિનધર્મરી. બહા અજ્ઞાની જમ. ॥૭॥

દલકર્મી દ્રષ્ટાન્ત મુળ. પામે અધિકા પ્રેમ;
 જારી કર્મો સાંભળી, બોલે બાવે તેમ ૥૮
 વિચરન રૂ આલેખા, શબ્દ કેલે સ્વામ;
 શકુર મોદકમણિદંડ, વાંદળા આપા તામ. ૬૯

॥ હાત રૂઝ મી ॥

ધણા મહીના હુવા, કાગદ નવી આયોરે;

ત્રિય ચિન્તા કરે, મન પ્રીતમ માલોરે. લિં ॥૬॥

તે શેઠ પ્રદેશથી, કાસીદ પઠાયોરે;

ખરચી દે કરી, તિણપુર તે આયોરે. લિં ॥૧૦॥

શેઠ તણી હવેલી, આય ઉભો તાયોરે;

કિણહીક પુછિયો, કિણપુરથી આયોરે. લિં ॥૧૧॥

લિયો નામ તે પુરનો, નારી સુણહરપીરે;

આવી ખારણે; નૈણા તંસુ નિરખીરે. લિં ॥૧૨॥

કાસીદને દેખી, હિવંડે હરપાણોરે;

સુખ સાતા સુણી, રૂં રૂં વિકસાણીરે. લિં ॥ ૧૩ ॥

ઉન્હા પાણીસું, ઉણરા પગ ધોવેરે;

આનન્દ જલ ભર્યા, નેત્રાંસું જોવેરે. લિં ॥૧૪॥

વર ભોજન કરને, કન્હે બેસ જીભાવેરે;

પુછે વણિ વણિ, સમાચાર સુહાવેરે. લિં ॥ ૧૫ ॥

સાહજ ડિલામે, કિસાદક છે જાણીરે;

સુખ સાતા અઝૈ, પૂછે હરપાણીરે. લિં ॥ ૧૬ ॥

સાહજ કંઠે પોટે, કિણ જગા બેસેરે;

વાત સારી કહો, સુણને અતિ ઉલસેરે. લિં ॥ ૧૭ ॥

કોઈ કારણ નહીં છે, સાહજરે તનમેરે;

ઉત્તર સાંભલી, ત્રિય હર્ષે મનમેરે. લિં ॥ ૧૮ ॥

સાહજ કહો મુજને, સમાચાર કહ્યા છેરે;

મહાં આસી કદે, વર્ષ બહેત થયા છેરે લિં ॥ ૧૯ ॥

દિલ રાત્રી હૂં તો, દિલ અતિ ચિન્તા કરતીરે;

કાગદ ના દિયો, મનમેં દુઃખ ધરતીરે. લિં ॥ ૨૦ ॥

- કાસીદ કદં મુણે, સાદજી રા જાએ;
 એમ કયો સદી, આવાં છાં હતાયોરે. શિ૦ ॥ ૨૧ ॥
- પિતુ કોઠક કારણ મું, અદ્ય દિન રેજોરે;
 મુજને એણિયો, મુણ વાળિયો રેજોરે. શિ૦ ॥ ૨૨ ॥
- સમાચાર આપને, સાદજી કદિવાયોરે;
 એ તાકીદયું, આપાકે આપાકે. શિ૦ ॥ ૨૩ ॥
- પૈસામ પત્ની છે, મુખમે તુમ રદિજ્યાં;
 શિનુદી વાતરી, મન ફીકર મ કીજોરે. શિ૦ ॥ ૨૪ ॥
- મમાચાર જાં જા કદે, તું તું મન દુર્ગરે;
 મજી દુર્ગ પત્ની, કામોદને નિગંબરે. શિ૦ ॥ ૨૫ ॥
- કામોદને રેખી, દુર્ગ અનિ નારી;
 . . . . . શિ૦ ॥ ૨૬ ॥

- દુઃખ નરક નિગોદના, દુરાટલ જવેરે;
તે ખાતાં કહાં, તિણ કારણ ચાહવેરે. લિં ॥ ૩૩ ॥
- ધણા લોગ લુગાધ, ધણ કારણ રાજીરે;
ગામે ગામથી, વિનતિયાં તાજીરે. લિં ॥ ૩૪ ॥
- કવડી નહીં માંગા, શિવપંથ બતાવાંરે;
નર નારયાં બણી, ઈણ કારણ સુહાવાંરે. લિં ॥ ૩૫ ॥
- કાસીદ નિર્ગુણ થો, પિણ પિઉ સમાચારેરે;
તિણ મુખસ્યું કહ્યા, તિણસ્યું હરપી નારોરે. લિં ॥ ૩૬ ॥
- મહે મહાવ્રતધારી, જિન વણ સુણાવાંરે;
બહુ પ્રકારથી, નર નારયાંને સુહાવાંરે. લિં ॥ ૩૭ ॥
- નરપતિ સુરપતિ પિણ, રાણ્યાં ઈન્દ્રાણીરે;
તે મુનિવર બણી, નિરખે હરપાણીરે. લિં ॥ ૩૮ ॥
- મુનિનો અણરોસો, ઠાઈ નહીં રાખેરે;
અણસમજી તિંકો, મન આવે ન્યૂં ભાખેરે. લિં ॥ ૩૯ ॥
- ઠાકુર મોહકમસિંહ, મુણને દર્શાણેરે;
સત્ય વચન આપરા, સ્વામી વેણ સુહાણેરે. લિં ॥ ૪૦ ॥
- ઐસા શિક્ષુ સ્વામી, બુદ્ધિ અધિક ઉદારીરે;
ઉત્તર અતિ બલા, સુણતાં સુખકારીરે. લિં ॥ ૪૧ ॥
- શિક્ષુના જવાબસ્યું, અનુરાગી હર્ષે રે;
શિક્ષુ ગુણ બલા, ગુણગ્રાહી પરખેરે. લિં ॥ ૪૨ ॥
- દેખી અગુણી જન, સુણ મુંહ મયકોડેરે;
તે અવગુણ થકી, આતમને જોડેરે. લિં ॥ ૪૩ ॥
- તંત દાસ તેવીસમી, સુણતાં સુખદાધેરે;
સ્વામ શિક્ષુ તણી, વતકા મન ભાધેરે. લિં ॥ ૪૪ ॥

—: દોહા :—

કિલ્લી શિક્ષુને કયો, લાગૂ તુઝ બદ્ધ સોય;

અવગુણ હાટે થાંદરા, સ્વામ કહે તખ સોય. # ૧ #

અવગુણ હાટે માંદરા, છોની કાઢના સોય;

આંતે અવગુણ કાઢાયા. માટે ન રાખવા કોઈ. # ૨ #

કાંચક નખ મંચમ કરી, અવગુણ કાઢાં આપ;

કાંચક જન અવગુણ કહે, સમગ્રી કાઢાં પાપ. # ૩ #

મંચવી પેલી સ્વામજી, કમ બદ્ધ વાન અનેક;

દેશી જાનાં મિલ્યાં, દેશી મદાજન એક. # ૪ #

નિ : પૂછોને મું નામનુર, લીજ્યાન નામ કનીયા;

નિ : કહે, નેમ પૂછાને, નામ કહે નેલીજા પા. # ૫ #

તખ કહે તુજ મુખ નેનિયો, જોઈ નમક મજા;

જાણ કહે, તુજ મુખનેનિયો કિંદાજો કહે પાપક. # ૬ #

મુખ મુખ નેના મિલ્યાનને નમક નેનિય મજા;

ને ને નિમિત્ત નમક મુખને નમક નેનિય મજા. # ૭ #

નિ : મુખ નેનિય નમક નેનિય, નમક નેનિય મજા;

નમક મુખને નમક નમક નેનિય, નમક નેનિય મજા. # ૮ #

નમક નમક નેનિય નમક નેનિય, નમક નેનિય મજા;

નમક નમક નેનિય નમક નેનિય, નમક નેનિય મજા. # ૯ #

જસુ ગુણ પૂરા કહ્યા ન જાય હો, ભિક્ષુ બુદ્ધિ ભારી;
 બુદ્ધિ અતિ આધક અપારી, એતો સ્વામ સદા સુખકારી હો. ભિ૦ ૧

ધર દેવ ગુરુ ને ધર્મ, પદ ત્રીન દિખાયા પર્મ્મ હો; ભિક્ષુ૦
 શુદ્ધ સરઘ્યાં સમકિત સાર, ધુર શિવ પાવડિયો ધારહો. ભિ૦ ૨

દિયો ગુરુ ઉપર દ્રષ્ટાન્ત, તકડીરી ડાંડીરો તંત હો; ભિ૦
 ત્રીન બિચ ડાંડીરે સમીચ, બિહું પાસે ને ઈક બિચ હો. ભિ૦ ૩

બિચલે હૈ ફરકજ બાણ, કહિયે તસુ અન્તર કાણ હો; ભિ૦
 તસુ બિચલો બેચ હુવે તંત, કાઠ અન્તર કાણ ન કહંત હો. ભિ. ૪

ન્યૂં દેવગુરુ ધર્મ જાણી, પદ ગુરુનો બીચ પિછાણી હો; ભિ૦
 ગુરુ હોવે શુદ્ધ ગુણવંત, તો દેવધર્મ કહે તંત હો. ભિ૦ ૫

હોવે ગુરુ હીન અચારી, વલ્લિ શ્રદ્ધાશ્રદ્ધ વિચારી હો; ભિ૦
 પાડે દેવમાઠે પિણ ફેર, ધર્મમેં પિણ કરદે અધેર હો. ભિ૦ ૬

ગુરુ મિત્રે પ્રાણણુ તત્ત્વેવ, તો દેવ કહે મહાદેવ હો; ભિ૦
 અને ધર્મ બતાવે એહ, જનવિપ્ર જિભાવે જોહ હો. ભિ૦ ૭

ભોપા ગુરુ મિત્રે ભર માજ, દેવ કહે દેવ ધર્મ રાજ હો; ભિ૦
 સુરહ ગાયનો બાહર સાવો, ધર્મ પાતીડ્યો ભોપા જિભાવો
 હો. ભિ૦ ૮

ગુરુ મિત્રે કાંબરિયા કહેજી, દેવ બતાય દેવે રામદેજી હો; ભિ૦
 ધર્મ કહે, કાંબર જિભાવો, વલી જમારી રાત્રી જગાવો હો; ભિ૦ ૯

અરુ ગુરુ મિત્ર જાવે મુક્તિ, તો દેવ બતાય દે અગ્નિદો; ભિ૦
 ધર્મ જાવે કરણ જલપંતા, એર ચરતિ આદિ કહંતા હો. ભિ૦ ૧૦

—: હાલો :—

એર ચરનિ મંદ ચરતિ, એર ચરતિ બહુ તેરા;
 દુઃખ આયા અક્ષા સાદિખરા, ગત્તા કાઢુગા તેરા. ૧૧૧

એ સાખી પઠ પાણિયા, કતી કરે પર જીવ;
 તે પાપ હર્ય આયાં છતાં, પાગે દુઃખ અતીવ. ૧૧૨

॥ હાલ તેદિજ ॥

એ દુર મિલે દિંસા પર્મી, કરે નિગુણ દેવ કુકરમી દો; મિત્ર
 પર્મ દેવ પ.જીમિ ચાપે, મુજારા વગન હતાપે દો. મિત્ર ૧૧૩

દુર મિલે અમલ નિર્મલ, દેવ બનાવ દેવે અગિદન દો; મિત્ર
 પર્મજિન અ.જ.મે બનાવે, કરાં અન્નર કાળુ નઆં દો. મિત્ર ૧૧૪

—: હોહા :—

અજાણ કૈયક ઇમ કહે, મ્હારે કરણીસું નહીં ઠામ;
મહેંતો આઘો મુહપતિ, વાંદાંછાં સિરનામ. ॥૧॥

શિક્ષુ કહે આઘા ભણી, વંદણા કિયાં તિરંત;
તો આઘો હુવ ઉનરો, ઉન ગાડર ઉપજંત. ॥૨॥

પગ ગાડરના પકરના, જે તિરે આઘાથી તાસ;
ધિન હૈં માતા તૂં સહી, સો આઘા કરે પેઠાસ. ॥૩॥

મુહપતિ હુવૈં કપાસની, કપાસ વણિનો હોય;
જે તિરે મુહપતિ વાંદિયાં, તો વણિને વંદનો જાય. ॥૪॥

ધિન હૈં બણિસો તાંહરી, હુવૈં મુહપતિ એહ;
મેય ભણી ઇમ વાંદિયાં, ભવદધિ ક્રમ તરેહ. ॥૫॥

શુણ્ણારે પૂજા કહી, તો નિશુણ્ણ પૂજતા જાય;
ચોડે ભૂલા માનવી, કિમ આણી જ ઠાય. ॥૬॥

નિન મારગમેં દેખહ્યો, શુણ્ણ લારે પૂજહા;
નિશુણ્ણને પૂજે તિકે, તે મારગ દૂજહા. ॥૭॥

શુણ્ણ ગોલી સીરે ભરી, પુરસ્યાં પાંત ધપાય;
શુણ્ણ વિન ઠાલી ઠીકરો, દેખ્યાં ભૂખ ન જાય. ॥૮॥

એક મત ભાંગે ઈસો દોષણ યાપે જાણ;
ઇમ ઈક મત ભાંગાં છતાં, પાચું જાય પિછાણ. ॥૯॥

॥ હાલ રપ મી ॥

(કામજુગારો છે કુણ્ણ-એ દેશી)

કિણ્ણિક સ્વામ ભણી કહોરે, કિમ એ ખાત મિલાય,
એક મહાનત ભાંગાં છતારે, પંચ વરત કિમ જાય

અજાણ-એ કામજુગારો છે કુણ્ણ-એ દેશી

—:દોહા:—

આધાકર્મી અથગાં, યાનક તિણરો નામ;

એહવા યાનક ભોગવે, વસિ કહે નિરદોષણ તામ. ॥૧॥

વસિ કહે મ્હેં મુખ સૂંકઠ કહ્યો, જદ બોલ્યા બિડખુ સ્વામ;

અથ જમાઈ સાસરૈ, તે પિણુ ન કહે તામ. ॥૨॥

મુજ નિમતે શીરો કરો, ઇમ તો કહે તેહ;

પિણુ કીધો તે ભોગવે જદ દુલ્લ વાર કરેહ. ॥૩॥

જો સીરાના સૂંસ કરે તો ન કરે દુલ્લવાર;

ત્યાગ નહી તિણસૂં કરે, ભોગન વિવિધ પ્રકાર. ॥૪॥

જૂંભેપધારી રહે યાનક મઝે વસી કહે મૂખસું તામ;

યાનક મુજ નિમતે કરો, ઇમ મ્હેં કદ કહ્યો આમ. ॥૫॥

ત્યાં નિમતે કિયો ભોગવે, ફિર કરે દુલ્લ વાર;

ત્યાગ કરે યાનક તણા, તો આરમ્બ દલે અપાર. ॥૬॥

વસી ડાવરો કદ કહે, કરો સગાઈ મોય;

પિણુ સગપણુ શ્રીધા પછે, કુણુ પરણી જ સોય. ॥૭॥

વસી વહુ બાજે ટેહની, ધર ફિણરો મંડાય;

ડાવડા તણોજ અણુજ્યો, યાનક એમ ગણાય. ॥૮॥

યાનક વાજે તેહની, માહે પિણુ રહે તેહ;

ન કહ્યો યાનકનો તિણાં, પિણુ મહુ કામ કરેહ. ॥૯॥

॥ દાસ ૨૬ મી ॥

(કપિદે પ્રિયા સંદેશો કહેવ-એ રસી.)

ગગ વાસ્યારે કુપામરે, મળેનું તમે પોસાણ;

પ્રીતિ રે લલિતો કહે, નામમે ફેર નિદાવરે

છવ સ્વામ જુદિ વિસાવ

સ્વામ જુદિ અનિ સંભવીરે, નિર્ભય ન્યાય નિદાવરે.

કાલ કોણે આમ કહે, બાળારે અમ્ભવ બાળ

મળ કુટકર નેનને, મંત્રી નામ નિદાવ.

મન્દમતિ મહ કહે, ગમ મનેદારે મેદા

મમ કુવમે કેલિક કહે, ગમ મેદવ કહે મેદ

પગ, પાણિ પગ કહે, મેદા દોણી સુદાવ

કહે મેદાણિ કે દોણે, નિદાવ મેદાવ કહે

મહો મેદાવ મેદા મેદા, કંઈક કોઈ લાવ

મહો મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ

મહો મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ

મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ

મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ

મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ

મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ

મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ

મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ

મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ

મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ

મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ મેદાવ

આધાકર્મી ભોગવ્યારે, રૂલે અનન્તો કાલ;
 પહલે શતક લગવતીમે પેખલ્યોરે, નવમે હૃદયે નિહાલ. ॥૧૨॥
 ઇત્યાદિક ખલુ વારતારે, આખી આગમ માહિં;
 શિક્ષુ તાસ બાલી પરે રે, રૂડી રીત દીધી આલખાય. ॥૧૩॥
 ઉત્પત્તિયા બુદ્ધિ અતિ ઘણીરે, અધિક ઉભગર આપ;
 નિરાદિન મનડો માંહરોરે, જપ રહ્યો આપરો જપ. ॥૧૪॥
 સ્વપ્ને સૂરત સ્વામનીરે, દેખતહી સુખ હોય;
 પ્રત્યક્ષનો કહિવો કિસૂરે શરણુ આપનો મોય. ॥૧૫॥
 આદિ શિક્ષુંદ તણી પરેરે, આલખાયો શ્રદ્ધા આચાર;
 જન્મ જન્મ કિમ વિસરેરે, તુઝ ગુણ અનધ અપાર. ॥૧૬॥
 વારુ હાલ છવીસર્મારે, શિક્ષુ ગુણ મુઝ ચિત્ત;
 યાદ આયાં હિયો, હુલસેરે, પરમ આપસૂં પ્રીત. ॥૧૭॥

—: હોહા :—

ભારી માલ શોભે લલા, પૂજ્ય લીખણુ પાસ;
 વારુ કલા વખાણુડી, ધન જિમ શબ્દ યુંજસ. ૧૧॥
 નિલ વખાણુ દે નિરમતો, ઉપર શિક્ષુ આપ;
 દાન દયા દીપાવતા, મુણતાં ટલે સંતાપ. ॥૨॥
 હલ્લકર્મી હરપે ધણા, ભારીકર્મી શિક્ષકન્ત;
 અલગાહી અવગુણુ કરે, વિકલ વચન વિલપન્ત. ॥૩॥
 કિણ હીક શિક્ષુને કહ્યો, વર તુમે કરો વખાણુ;
 નિન્દક એ નિદ્રા કરે, અલગા વૈક અખણુ. ॥૪॥
 શિક્ષુ ઉત્તર દે સતો, સ્વાન તણું જ સ્વશાવ;
 ઝાલરો ઝિણુકાર મુણ, રોવણુ દેરો રાવ. ૫૫૧

સંત વખાણુ દેવૈ તે ન સુહાવૈ,
 જ્યાંને રાત્રિ ઘણી જ જણાવે;
 દલ ભિટ્યાં તો અધિક ન દીસે,
 આ તો પોહરરે આસરે આવે. ॥૪॥

દોહા સહિત દિયા દ્રશ્યન્ત દોનૂં,
 પેતાલીસે શહર પીંપાર;
 તંત ઔમાસ સોજત મેં તેપને,
 ઉઠે હુવો ઘણો ઉપગાર. ॥૫॥

કિણુહીક સ્વામ ભિજ્જુને કહ્યો,
 ઈમ ઉપગાર તો આછો કીધો;
 જીવ ઘણાને સમજયા,
 જુગતિસૂં લાભ ધર્મ રે લીધો. ॥૬॥

વક્તતા ભિજ્જુ કહે ખેતી તો વાહી,
 પિણુ ગામરે ગોરવેં પેખો;
 સોખર નહીં આય પડ્યાં તો ટિકરસી,
 બાટ્રી કઠિન હૈ અધિક વિશેષો. ॥૭॥

ગધા સમાન પાખંડી ગિણિયે,
 જિહાં જરો વિશેષ જિણારો;
 ખેતી સમાન ધર્મ ખય કરદે,
 તિણસૂં સંગ ન કરણો તિણારો. ॥૮॥

કિણુહી કહ્યો દેવો દ્રશ્યન્ત કરલા,
 સ્વામીનાથ બોલ્યા સુણવાયો;
 કરેલો રોગ ઉપનાં ગંબીર દેસે,
 મૃદુ કૃઅલ્યાં ઈમ મિટાયો. ॥૯॥

દક્ષવાણી સ હામ લાગ્યાં દુરે દક્ષે,
 ગન્ધીરદે દોગ ગિર્યાગે;
 કરશે મિત્રાન દોગ મિત્રાવણ કરે,
 કરશે દ્રુપદાન્ત કર્યાગે. ૪૧૦૧

કિષ્કિન્દી દવામીછને પૂજા કીધી,
 દક્ષેની બુદ્ધિવાણે સમજે ન કાંઈ.
 મુનિ મિત્રાણ કરે હાવ મુગે જોઈંસી.
 કિં હાવ ન કરી પિતૃધાર્મ. ૪૧૧૧

પિતૃ દેહાંતે હાવ દુરે નહીં,
 પ્રભાસ જ્યાં જાતી કરમાન મમજે જાતી.
 દક્ષર્ષી ગર્વિસાન દુરે ને
 જમ જાતે પિતૃધર્મ પિતૃ. ૪૧૨૧

૪૧૩૦૦ કુરુકેરે પિતૃ ન જાતે
 જાતી, જાતી ની ૪૧૪૦૦
 દક્ષજ્ઞ નવમ ને દક્ષ જોડે,
 જાતજાતે ૪૧૪૦૦ ૪૧૪૦૦ ૪૧૪૦૦

૪૧૪૦૦ ૪૧૪૦૦ ૪૧૪૦૦ ૪૧૪૦૦
 ૪૧૪૦૦ ૪૧૪૦૦ ૪૧૪૦૦ ૪૧૪૦૦
 ૪૧૪૦૦ ૪૧૪૦૦ ૪૧૪૦૦ ૪૧૪૦૦
 ૪૧૪૦૦ ૪૧૪૦૦ ૪૧૪૦૦ ૪૧૪૦૦

૪૧૪૦૦ ૪૧૪૦૦ ૪૧૪૦૦ ૪૧૪૦૦

૪૧૪૦૦ ૪૧૪૦૦ ૪૧૪૦૦ ૪૧૪૦૦

જ્યૂં આપરી લાપાને આપ ન જણે,
 કેવલી લાખ્યો ધર્મ કિમ આવે;
 સરથા તો પરમ દુર્લભ કહી સૂતે,
 પરવીણ હુલુકર્મી પાવે. ॥૧૬॥
 પાખંડયાંરો મગ ગાયાંરી પગડાંડી,
 દૂર થોડી તો મારગ દીસે;
 આગે ઉજડ મોટી અટવીમેં,
 દુષ્ટ કાંટા વિષમ દૂધરીસે. ॥૧૭॥
 જ્યૂં દાન શીલાદિક અરૂપ દિખાઈ,
 પાખંડી પછે હીંસા પમાવે;
 આગે ચલે નહીં ચે ઉન્મારગ,
 જળ માહેં ધણા અટક જવે. ॥૧૮॥
 પાતશાહી રાસ્તા જિમ પંથ પ્રભુનો,
 નહીં અટકે કઠેધ તે ન્યાયો;
 દ્રધાન્ત પાગતણો સ્વામ દીધો,
 પારથેટ તાંધ પોંહ્યાયો. ॥૧૯॥
 પાગ ચોરી હ્માયા પૂછ્યાં ન પૂગે,
 મુદો થેઠ તાંઈ ન મિલાઈ;
 સાચો કહે મોલ સિયો કુણ સેતી,
 રૂડી અમકડિયાં પાસ રંગાઈ. ॥૨૦॥
 ઈમ સાચી સરથા ન્યાય કિહાંઈન અટકે,
 જૂડી સરથા અટકે જોલા ખાવે;
 દ્રધાન્ત સ્વામ શિક્ષુ એહવા દીધા,
 દાન દયા આજ્ઞા દરશાવે. ॥૨૧॥
 એહવા શિક્ષુ સ્વામ આપ ઉજગર,
 ન્યાંરા શુણ પૂરા ઠસા ન જવે;

હદ ન્યાય સુણી દરખે હલુકર્મી,
ભારી કર્મી સાંભલ લિટકાવે. ॥૨૨॥
સખર દાલ કહી સમ્પત્તીસમી,
દ્રથાન્ત લિકખુરા દિખાયા;
મતિ શ્રુત સૂં વર ન્યાયમિલાઈ,
સ્વામી જીવ ધણુ સમજયા. ॥૨૩॥

—: દોહડા :—

કિણુ હીક લિકખુને કહો, સૂંસ કરાવો સોય;
તે લેઈ ભાગે તિકા, પાપ આપને હોય. ॥૧॥
સ્વામી ભાખે સાંભલો, કોયક સાહુકાર;
વસ્ત્ર કિણુને વેચ્યો, સો રૂપયાં શે સાર. ॥૨॥
નફો મોકલો નીપનો, વેચ્યો તારા વિચાર;
વલી વસ્ત્ર લેવાલરા, સાંભલજો સમાચાર. ॥૩॥
કપડો લીધો તિણુ કિયા, એક એકરા દોય;
તો પિણુ નફો ઉણુ તણો, વેચ્યો તારા નહોય. ॥૪॥
કપડો જો લેઈ કરી, જાતે અગ્નિ મજાર;
તોટા પિણુ ઉણુરે તિકા, વેચ્યો તમુ મ વિચાર. ॥૫॥
સમજાઈ મ્હે સસઘાં, તિણુરે નફો અમામ;
દમને તો તે હો ગયો, તોટા મેં નહીં તામ. ॥૬॥
સુરા પાલસી આતિ સખર, ધિર ફલ તેહને થાપ;
ભાગ્યાં દોપણુ ઉણુ ભણી પિણુ મ્હાંને નહીં પાપ. ॥૭॥
વસિ દુજો દ્રથાન્ત વર દમિને કિણુ ધૃત દીધ;
મુનિને વહરાઈ જિયમૂઆ, પાપ તારા પ્રસિદ્ધ. ॥૮॥
અથવા મુનિ અન્ય સાધને, ધૃત દે બન્ધે જિનગોત;
તોપિણુ પ્રલતે મુનિતણે, દિવ ગૃહીને નહીં દોત. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૨૮ મી ॥

(આજ શહરમેં બાઈ-એ દેશી)

વૈરાગીરી વાણી મુણ્યાં વૈરાગ વાધે,
 દિયો સ્વામ લિખ્યુ દ્રષાન્તો રે લો;
 કસુંબો આપ ગદ્યાં ગાલે કપડો,
 આવે રંગ અત્યંતો રે લો;
 સ્વામ લિખ્યુ તણા દ્રષાન્ત મુણ્જો. ॥૧॥

ગાંઠ કસુંબારી ગાઢી બાધે,
 પોતે ગલિયા વિણ રંગ ન પમાવે રે લો;
 ન્યૂં વૈરાગ હીણ તણી વાણીસું,
 અતિ વૈરાગ્ય કિણ વિધ આવે રે લો. ॥૨॥

લેપ ધારી કહે મહે જીવ વંચાવાં,
 બીકખણજી નાહિં વચાવે રે લો;
 લિખ્યુ કહે યારા રથા વચાવણા,
 મારણાજ છોડો મનહ્યાયો. રે લો. ॥૩॥

યાનક માંદે રહો કિવાડ જડોથેં,
 જીવ ધણા મરજવે રે લો;
 કિવાડ જડવાણ સૂંસ કિયાસું,
 ધણા જીવાંરી પાત ન ચાવે રે લો. ॥૪॥

ચોકીદાર હુતો સો ચોકી દેણીતો છોડી,
 ચોરી કરવા લાગો છાને છાને રે લો;
 કહે લોકાને ચોકી છૂં કરેં અખતા,
 મૈનતરા પૈશા દેવો ચે મ્હાને રે લો. ॥૫॥

ચોકી રહી ચારી ચોરયાં છોડવું,
 બોધ્યા લોક તિવારે રે લો;

દિનરાતો ધર હાટ દેખી જાવે,
 પછે રાત્રિ સમે આય પ્રાંડે રે લો. ॥
 પછસો પછસો તોને દેસાં પરદો,
 ધર બેઠીને ગિણાયો રે લો;
 જ્યૂં ભેષધારી કહે મહેં જીવ ખયાવા,
 મારણા છોડો લિકખુ ફરમાયો રે લો. ॥૧
 કિણહી પૂછયો રિપવાલ મુનિ કહ્યા,
 રિખ્યા કરે કિણુ રીતો રે લો;
 લિકખુ કહે જ્યૂં છે તિમહિજ રાખણા,
 આધા પાછા ન કરણા અનીતો રે લો. ॥૨
 પશુ લિલોતી ચરતાને મુનિ પેખે,
 કિમ રિપવાલ કહીજ રે લો;
 ત્રિવિધે ત્રિવિધે હણવા ત્યાગ્યો તે,
 રક્ષક અભય સર્વને આપીજો રે લો. ૧
 ટાઈ કહે હિવડાં પંચમ કાળ છે,
 પૂરો સાધપણુ ન પસાયો રે લો;
 તખ પુજ્ય કહે ચોથા આરામેં તેલો,
 કિતરા દિનારો કહાયો રે લો. ॥૩
 તખ તે બોલ્યા ત્રીન દિનરો તેલો,
 ચોથે આહારેં ચિત્ત આઘો રે લો;
 લિકખુ પૂછયો એક જૂંગરો ભોગવ્યાં,
 તેલો રહે કે ભાગે તાણો રે લો. ॥૪
 તખ તે બોલ્યો પરદો ભાગે તેલો,
 ઇમ ચોથે આરામેં તેલો ઉલખાયો રે લો;

દેર સ્વામી પૂછે પંચમ આરે કિતા,
દિવસરો તેલો કહાયો રે લો. ॥૧૨॥

તખ તે બોલ્યો તેલો તિન દિનારો,
પંચમ આરે પિછાણી રે લો;
લિકખુ કહે એક ભૂંગરો ખાધાં,
શુદ્ધ રહે કે ભાગે સો જાણી રે લો. ॥૧૩॥

તખ તે બોલ્યો પરહો ભાગે તેલો,
વલિ પૂજ્ય બોલ્યા વાયો રે લો;
ભૂંગરા સૂં ઇ તેલો પરહો ભાગે,
દોષ થાપ્યાં સંજમ કિમ હહરાયો રે લો. ॥૧૪॥

કાલ દુખમરે માથે કાંઈ નહાખો,
નેયંઠે છાંડું ચરણુ તેનીકા રે લો;
પંચમ ચોથા આરામે પ્રત્યક્ષ,
સંકુરે ત્યાગ હૈ એકસરીખો રે લો. ॥૧૫॥

દોષ ભાગારો ડંડ દોનૂં આરામે,
ડંડ લીધા ચારિત્ર દોનૂં આરો રે લો;
દોનૂં આરા માહે દોષ થાપ્યાં મૂં,
ચારિત્ર દોનૂં આરામે હુવે જારો રે લો. ॥૧૬॥

શિક્ષુ સ્વામ દ્રષ્ટાન્ત લક્ષી પર,
વારૂ લિખ્ત ર લેદ જતાયા રે લો;
જ્યાં પુરૂષાં જિણુ માગ જમાયો,
સ્વામી ચાર તીર્થ મુખદાયા રે લો. ॥૧૭॥

એકવા પુરપારા ઔચુલ્ય બોલે,
દૃઢન કર્મરિષ્ય કાલી રે લો;

દુર્લભ જોધ અવણવાદ્યું દાખ્યો,
 સૂત્ર ઠાણગલીએ સંભાલી રે લો. ॥૧૮॥
 અષ્ટવીસમી ઢાલ અનોપમ,
 લિક્ષુરા દ્રષ્ટાન્ત ભાલી રે લો;
 ઉત્પત્તિયા લેદ મતિરોદે આછો,
 નન્દીમેં પાઠ નિહાલી રે લો. ॥૧૯॥

—:દોહા:—

કિણ હીક લિક્ષુને કલો, સંજમ લેઉં સાર;
 મન ઉઠે હું માહરો, સ્વામ કહે મુખકાર. ॥૧
 ધહમેં પુત્રાદિક ધણા, રૂદન કરે ધર રાગ;
 તુઝ કાચો હિયો તેહથી, અતિહી કઠિન અથાગ. ॥૨॥
 ન્યાતી રોતા નિરખને, મોહ ધરો મન માંહિ;
 ત્વં પિણ રૂદન કરે તદા, કામ કઠિન કહિવાય. ॥૩॥
 તિણ કલો સ્વામી તહત વચ, આંસુ તો આય જાય;
 પરિયણ રોતા પેખને, મહારે ગિણ મોહ આય. ॥૪॥
 સ્વામ કહે ઠાઇ સાસરે, જય જમાઈ જાણ;
 આણો લે આતાં છતાં, ત્રિયતો રોવે તાણ. ॥૫॥
 પિણ ઉણરી દેખા દેખ પિઉ, જહ જમાઈ જોય;
 રૂદન કરે મોહ રાગસું, હાંસી જગમેં દાય. ॥૬॥
 ત્રિય રોવે પિયર તણો, વિયોગ પડે વિશેષ;
 વર રોવે કિણ વાસને, ઉપનય કરું અશેષ. ॥૭॥
 ન્યું સંયમ લેવે જરે, સ્વામી રૂદન સ્વગન;
 તન ચારિન લેવે નિદ્રા, મોહ ધરે કિમ મન. ॥૮॥
 નિણસું સંયમ કઠિન તુઝ, દિયો ઇમેં દ્રષ્ટાન્ત;
 વલિ દેનુ આખ્યા વિવિધ, સ્વામ બત્તા શોભાન. ॥૯॥

॥ હાલ રહ મી ॥

(ભરતજી ભૂપ-એ દેશી.)

જગત્તો મોહને દયા જાણે છે, દયા જાણખણી દોહરી;
 પ્રત્યક્ષ રાગ અઠારે પાપમે, સાચી શ્રદ્ધા નહીં સોરીરા;
 ભવિકજન ભિક્ષુના દ્રષ્ટાન્ત ભારી. ॥૧॥

પૂજ મોહ જાણખાયો પ્રત્યક્ષ, દિયો એહવો દ્રષ્ટાન્તો;
 પરણ્યાં પછે ઠાઠ પરણવ પોહતો, ખાલ અવસ્થા વન્તો. ભ૦ ॥૨॥

મુઓ દેખ હાહાકાર માચ્યો, ત્રિયા રાવે તિણવેલા;
 પ્રત્યક્ષ હાય હાય શબ્દ પુકારે, ભય ચક્ર જન હુવા ભેલા. ભ૦ ॥૩॥

કહે બાપરી છોરીરો માટ કાંઈ હોરી, ઈણુરી દેખો અવસ્થા ચૈસી;
 ખારહ વધારી વિધવા હોઈસો, કિણુ વિધ દિન કાઢૈસી. ભ૦ ॥૪॥

એમ વિલાપ કરે લોક અધિકા, જગત ઈણુને દયા જાણે;
 કરણુ દયા એહ છોરીરી કરે છે, મૂરખતો ઈમ માણે. ભ૦ ॥૫॥

પણુ ભોલા ઇતરી નહીં પેખે, એવં છે ઈણુરા કામ ભોગો;
 જાણે આ રહ્યો હું તો જીવતો તો, સખર મિલ્યોથો સંજોગો. ભ૦ ॥૬॥

દાય ચાર હોતા કાખરા કાખરી, ભોગભલા ભોગવતી;
 પિણુ ન જાણે આ કામ ભોગથી, માઠી ગતિ માંહી પડતી. ભ૦ ॥૭॥

તિણુરી ચિન્તાતો નહીં તિણુને, તથા પિંડ કિણુગતિ પાંગરિયો;
 તે પિણુ મૂઝ ચિન્તા નહિ ત્યાંને, જગત માયા મોહ જીડિયો. ભ૦ ॥૮॥

જાની પુરૂષ મરણુ જીવણુ સમ ગિણે, ઉલટ સોગ નહીં આણે;
 મૂઝ મિથ્યાતી મોહ રાગને, જીવણુને દયા જાણે. ભ૦ ॥૯॥

અથવા રાગ દેખરે ઉપર, દ્રષ્ટાન્ત દૂને દીધો;
 ટાવરરે કિણુદી માથામે દીધી; સામ્રત દેવ પ્રસિદ્ધો. ભ૦ ॥૧૦॥

ઉણુને સહુ ઠાઠ દેવે ઝાલુંલા, ડાવરાંરે માથામે કાંઠ દેવે,
 ક્રોધ કરિ દિયાં દ્રેષ કહે સહુ, ઠાઈ આછો નહીં કહવે. લ૦ ॥૧૧॥
 ડાવરાંને કિણુહી લાહૂ દીધો, અથવા મૂલો દિયો આણી;
 ઠાઈ ન કહે ઈણુને કાંઠ ડગોવે, પ્રત્યક્ષ રાગ પિછાણી. લ૦ ॥૧૨॥
 ઝા રાગ ઝાલખણુ દોહરો, અતિહી ઈણુને દયા કહે છે અજણો;
 દુર્જય રાગ દશમ તાંઠ દેખો, વીતાં વીતરાગ કહાણો. લ૦ ॥૧૩॥
 ઈમ રાગ દ્રેષ ભિક્ષુ ઝાલખાયા, મોહરાગ પાખંડો દયા માણે;
 સ્વામ ભિક્ષુ ન્યાય સૂત્ર શોધી, નિરવધ દયા આજ્ઞામેં જાણે. લ૦ ॥૧૪॥
 ભરત ક્ષેત્રમેં દીપક ભિક્ષુ દીપા સમાન દીપાયો;
 જિહાજી તુલ્ય ભિક્ષુ યશધારી, પ્રત્યક્ષ હી પેખાયો. લ૦ ॥૧૫॥
 યાદ આવે ભિક્ષુ મુજ અહનિશ, તનમન શરણુ તુમારે;
 ત્યાં પુરૂષાંની આસતા તીજી, જિણુરોહું સફલજમારે. લ૦ ॥૧૬॥
 ગુણુ તીસમી ઢાલે જ્ઞાની ગરૂના, વારૂ વચન ખતાયા;
 કહા તસક ભિક્ષુ ગુણુ કહિયે, ચિર જશ કલશ ચઢાયા. લ૦ ॥૧૭॥

—: હોહા :-

વિહરત પૂજ પધારિયા, કાફરલે કિણુવાર;
 સંત ગોચરી સંચરયા, આજ્ઞા લેઈ ઉદાર. ॥૧॥
 એક જાટણીરે ઉદક, જાચ્યો સાધાં જાચ;
 તે ધોવણુ નહિ દે તિકા, કહે દેવે સો પાય. ॥૨॥
 સાધાં આય કથો સત્તી. સ્વામ પાસ મુવિદ્યાગુ;
 એક જાટણીરે અધિક, પણુ નહિ દેવે પાણુ. ॥૩॥
 તવ સ્વામી આયા નિદાં, આજ જલ વડિગય;
 જળ ને કદું દેવ જિમો, પરમવમેં દ્રવ પાય. ॥

ઓ ધોવણુ દ્યું આપને, પરભવ ધોવણુ પાય;
 જ જલ પીધો જય નહિં મુજ સેતી મુનિરાય. ॥૫॥

પૂજ તાસ પૂછા કરી, ગાય લાણી દે ધાસ;
 તિણુરો સ્યું દે તે ગઉ, આપે દૂધ ઉજસ. ॥૬॥

ઈમ મુનિને જલ આપિયાં પરભવ સુખફલ પાય;
 નિરદોષણુના ફલ નિર્મલ સ્વામ દધ સમઝાઈ. ॥૭॥

જદ આજ્ઞા હી જટણી, વહિરીતે શુદ્ધવાર;
 આપ ઠિકાણુ આવિયા, ઐસી બુદ્ધિ ઉદાર. ॥૮॥

મતિજ્ઞાન મહા નિર્મલો, લિકખુનો ભરપુર;
 નિત ચરણ પાલણુ નિપુણ, સ્વામ સિંધ સમશ્વર. ॥૯॥

॥ હાલ ૩૦ મી ॥

(ભગવંત ભાખ્યા-એ દેશી.)

આજ મહારા પૂજસૂંરે પાખંડ ચર હડે, સૂરગિર આપ સધીરોજ;
 પારસ સાચોરે લિકખુ પ્રગટયો, હૃદસ્વામ અમોલક હીરોજ. ॥૧॥

પાડુ શહરે રે પૂજ પંચારિયા, ઉતરયા ઉપાસરે આણોજ;
 શિષ્ય હેમ સંધાતેરે ગોચરી ઉડતા, ઈતલે કુણુ અવસાનોજ. ॥૨॥

આયા દોષ જણા તિણુ અવસરે, સામદાસજીરા સાધોરે;
 ખાધે પોથ્યાં તણા જોડા ખરા, મેક્ષા વસ્ત્ર મર્યાદોરે. ॥૩॥

વિહાર કરન્તા ઉપામે આવિયા, બોલે મુખસૂં બોલોરે;
 કહે બીખણુજીરે બીખણુજી કહે, તવ બિડખુ બોલ્યા તોલોરે. ॥૪॥

બીખણુ નામ મહારો સ્વામી ભણે, વણિ તે બોલ્યા વિશેષોરે;
 યાને દેખણુરી મનમેં હુંતી, તવ સ્વામ કહે તુમ દેખોરે. ॥૫॥

વણી હવે બોલ્યા યે સમગ્રી વારતા, આછી દીધી આમામોજ;
 એક વાત આછી નહીં આદરી, તવ પૂજ કહે કહો તામોજ. ॥૬॥

વલી તે કહિવારે લાગા વારતા, મ્હે બાવીસ ટાકારા સાધોરે;
 ત્યાં સગલાને અસાધ કહો તિકા, વિરૂધ વાત વિરાધોરે. ॥૭॥
 મુનિ લિક્ષુ કહે તુઝ ટાકા મઝે, લિખત ઈસો અવલોચોરે;
 ઈકવીસ ટાકારો તુઝ ગણુ આવિયાં, સંયમ દેણુ સોયોરે. ॥૮॥
 એસો લિખત થારા ગણુમેં, અછે જાણુ કે થે ન જાણુરે;
 ૪૬ ઉવે બોલ્યા મ્હેં જાણુ અછાં, છે મુઝ લિખત અછાનોજી. ॥૯॥
 લિક્ષુ પબણુ ઈકીસ ટાકાં લણી, થેઇજ પ્રત્યક્ષ ઉથાપ્યારે;
 ગૃહીને દીપ્પા દેઈ લો ગણુમઝે, થે ગૃહી તુલ્ય ત્યાં નેઈ થાપ્યારે. ॥૧૦॥
 ઈકવીસ ટાકારા તુઝ ગણુ આવિયાં, દીપ્પા દે લેવો માંજોરે;
 ગૃહીને દીપ્પા દેઈલો ગણુ વિપે; ગૃહી તુલ્ય તાસ ગિણુયોરે. ॥૧૧॥
 ઈકવીસ ટાકા ઈમ થેઇજ ઉથાપિયા, તુઝ ટાલો રથો તેહોરે;
 તિણરો લેખો ખતાઉંતો લણી, સાંલક્ષજે સસનેહોરે. ॥૧૨॥
 હંહ બેક્ષારો આવે ગિણુ બણી, તેલો દેવે તહર્તકારે;
 તેક્ષારો હંહ આવે તિણુ લણી, શ્રી જિન વેણુ સધીકારે. ॥૧૩॥
 ઈકવીસ ટાકાને સાધ શ્રદ્ધો અછો, વલી નવો સાધપણુ દેવોરે;
 તિણુ લેખે દિપ્પારે તુઝ આવે નવી, વિવેક લોચનમ્ બેવોરે. ॥૧૪॥
 થારો ટાલો પિણુ ઇણુ લેખા થકી, ઉથપ ગયો ઉવેખોરે;
 ઈમ બાવીસ ટાકા ઉથપ ગયા, દમ્ભ તજીને દેખોરે. ॥૧૫॥
 એમ મુણીને તે બોલ્યા ઈમ્ વિધે, વાઝ વયણુ વિચારીરે;
 મુણો બીખણુજીરે સાચી વારતા, બુદ્ધિતો થારી લારીરે. ॥૧૬॥
 ઈમ કહી જવારે લાગા ઉજ્જમ્મે, સ્વામ કહે મુખકારીરે;
 રહોનો ચચાં કરાં રૂડી તરે, ન્યાય નણી નિરધારીરે. ॥૧૭॥
 તવ ઉવે બોલ્યા મુઝ રદ્ધિવા તણી, દિવડાં ચિરના ન દોયોરે;
 તત્તમ્ એમ કહીને નિદાં થકી, રક્ષા ચાલના દોયોરે. ॥૧૮॥

ઐસી બુદ્ધિ અનોપમ આપરી, બુદ્ધિવન્ત પામે વિનોદોરે;
ચિમત્કાર અતિ પામે ચિત્ત મઝે, પ્રગટ પણે પ્રમોદોરે. ॥૧૯॥

। મુણને રે ચિત્તમે' રતિ લહે, દ્વેષી દ્વેષ જ ધારે રે;
કટ બુદ્ધિ નર અવગુણ આદરે, વચ મુણ મુંહ બિગાડે રે. ॥૨૦॥

બિકપુરી સુન્દર વારતા, સાંભલતાં સુખકારી રે;
લુકમી' જન મુણ હવે' ધણા, પૂજ વારતા પ્યારી રે. ॥૨૧॥

। તીસમી ઢાલ તપાસની, અતિ બુદ્ધિ બિકપુની એનો રે;
મંતર્યામી રે થાક આયાં છતાં, ચિત્તમે' પામે એનો રે. ॥૨૨॥

—: હોહા :-

વિચરત પૂજ પધારિયા, શિરિયારીમે' સોય;
પ્રશ્ન વોહરે પૂછિયા, જાતિ ખીવસરા જોય. ॥૧॥

જીવ નરકમે' જાય તમુ, તારણ વાલો તામ;
કુણ હે કહો કૃપા કરી, ઇમ પૂછયો અભિરામ. ॥૨॥

બિકપુ ઉત્તર ઇમ બણે, સખર જખ સુખકાર,
પથર કુવામે' ન્હાખિયાં, કુણ તમુ સાંચણહાર. ॥૩॥

કઠિન પત્થર ભારે કરી, આક્રેઈ તલ જાય;
કર્મ ભારસુ કુગતિ લહે, સ્વામ કહે ઇમ વાય. ॥૪॥

વોરે પૂછા વલિ કરી, જીવ સ્વર્ગ કિમ જાય;
કુણ લેખવણહાર તમુ, વાડ અથ જતાય. ॥૫॥

બિકપુ કહે વોરા બણી, પ્રત્યક્ષ પાણી માંય;
કાષ્ટ ન્હાખે કર ગ્રહી, તે કિણ રીત તિરાય. ॥૬॥

તિણ કાષ્ટ રે તલ કહો, કિણ માંડયા હં હાય;
હલકા પણે સ્વભાવ સું, હપર તિરને આત. ॥૭॥

હલકો કર્મ કરી હુવાં, જીવ સ્વર્ગમેં જાય;

સગલા કર્મ રહિત સો, પરમ મોક્ષ ગતિ પાય. ॥૮॥

ઐસા ઉત્તર આપિયા, વારુ બુદ્ધિ વિનાય;

વધી ઉત્પત્તિયા બુદ્ધિ થકી, સખર જળ સુવિહાય. ॥૯॥

॥ હાલ ૩૧ મી ॥

(દેવે મુનિવર દેશના એ દેશી.)

પૂજ ભણી કિણુ પૂછિયો, હલકો જીવ કિમ હોય, લક્ષના,

દ્રષ્ટાન્ત સ્વામી દિયો ઇસો, સાંભલજો સહુ કાય લક્ષના;

તંત દ્રષ્ટાન્ત લિખ્યુ તણા. ॥૧॥

તંત વચન તહેતીક લ૦ તંત ઃ મ નાવ તારણી,

ન્યાય તંત નિરભીક લ૦ તં ॥૨॥

પછસો મેલે પાણી મજ, તણુ ખંણુ કુળે તેહ;

હથુહિજ પછસિાને અગ્નિમેં, અધિક તાપ દેવે એહ. લ૦ તં ॥૩॥

કુટી કુટી વાટકી કરી, તિરે હલક મેં તાહિ, લ૦

વધી હથુ વાટકીને વિધે, પછસો મેલ્યાં તિરાય. લ૦ તં ॥૪॥

તિમ જીવ સંગમ તપ કરી, કરે આત્મ હલકી કાય; લ૦

કરમ ભાર અલગો કિયાં, તિરિયે ભવદશિ તોય લ૦ તં ॥૫॥

કિણુહી સ્વામ ભણી કથો, દુરંગા પાત્રા દેખ. લ૦

કાલા થોલા લાલ કિણુ કારણે, સ્વામ કહે સુવિશેષ. લ૦ તં ॥૬॥

વિવિધ રંગ કુંચુવા હુવે, ઈક રંગસૂં દૂજ પર આય,

સાંપન લીમળો મોહિતો, કારણુ એહ કદાય. લ૦ તં ॥૭॥

અનિ બાગ દીગત્રુ એકતો, કાલો કીરો કહિવાય, લ૦

વધી સોદરો વાગી હનારખો, ઈલાદિક આલખાય. લ૦ તં ॥૮॥

જુ જુવા રંગ દેવે જુદા, નિગમમે વરજ્યા નાહિં. લ૦
 વજ્યા મમત્વ ભાવે કરી, તે મમતરી થાપ ન તાહિ લ૦તં ॥૬॥

બાલપણે સ્વામી વેણી રામજી, શિક્ષુ પ્રતે ભાષંત; લ૦
 હીંગલૂં પાત્રા રંગણા નહીં, તવ કહે શિક્ષુ તંત લ૦તં. ॥૧૦॥

મ્હારે તો પાત્રા રંગ્યા અછે, તુઝ મન શંકા હુવૈ તામ; લ૦
 તો તુઝ પાત્રા રંગો મતી, મ્હેં તો દોષ ન અણા આમ. લ૦તં ॥૧૧॥

તવ બોલ્યા વેણીરામજી, કેલુથી રંગવારા ભાવ; લ૦
 શિક્ષુ તાસ લલી પરે, નિમંલ બતાવે ન્યાય. લ૦તં ॥૧૨॥

જે કેલુ લેવા તૂં જાય છે, પહિલા પીલો કયા રંગરે પેખ; લ૦
 પક્ષા લાલ રંગરે આગે પડયો પહિલો છોડણો નહીં તુઝ લેખ. ॥૧૩॥

પહિલા દેખ્યો કચ્ચા રંગરે પરિહરિ, ચોખો કેલુ હેરે ચિત આહી;
 જદતો ધ્યાન ધણા રંગરેજ છે, ઈમ કહિને દિયા સમજાય. લ૦ ॥૧૪॥

ઐસી બુદ્ધિ ઉત્પાતરી, નહિ માન બડાઈરી નીત; લ૦
 આતમ અર્થી આપતા, પૂરી જ્યાંરી પ્રતીત. લ૦તં ॥૧૫॥

આપ વવહારમેં આલખી, દોષ જણી કિયા ફર; લ૦
 નિરદોષ જણ્યો નિમંલો, સમ આદરિયો સૂર. લ૦તં ॥૧૬॥

પ્રથમ આચારંગ પેખલ્યો, પંચમ અધ્યયને પિછાણ; લ૦
 પંચમ ઉદેશો પરવડો, વીર તણી એ વાણ. લ૦તં ॥૧૭॥

શુદ્ધ વ્યવહાર આલોચિયાં, અસભ્ય પિણુ સભ્ય યાય લ૦
 તે કામી નહીં તિણુ દોષનો, શુદ્ધ સાધુની રીત મુહાય લ૦તં ॥૧૮॥

ઉત્તમ એ પાઠ જાગખો, દાઈ બોલરો શ્રમ કુર્મ યોગ લ૦
 તો શિક્ષુરી આસતા રાખિયાં પામે સુખ પરલોગ લ૦તં ॥૧૯॥

આખી દાલ ઇકતીસમી, શિક્ષુ બુદ્ધિ લંટાર લ૦
 ૬૪ાંત દિકમેં દેખતાં, ચિત્ત પામે ચિમ્તકાર લ૦તં ॥૨૦॥

—: ઢોહા :—

કિણ્હી ભિક્ષુને કહ્યો, જીવ છોડાવે જાણ;
 મું ફલ તેહનો સંપન્ન, વર ભિક્ષુ કહેવાણ. ॥૧॥

ધટમે જ્ઞાન ધાલી કરી, હિંચ્યાં છોડાયાં ધર્મ;
 જીવણ વંછે જહનો, કટે નહિ તરસુ કર્મ. ॥૨॥

ઉંચી કરવે આંશુલી, આપે ભિક્ષુ આપ;
 ઓ બકરો રજપૂતઓ, કહો બાંધે કુણુ પાપ. ॥૩॥

મરણહાર દૂખે મહા, ઠે દૂખે મારણહાર;
 ઓ કહે મારણહારસો, જરસી નરક મઝાર. ॥૪॥

ભિક્ષુ કહે કુખતા જાણી, તારે સંત તિવાર;
 સમજાવે રજપૂતને, શિવમાર્ગ શ્રીકાર. ॥૫॥

જે બકરારો જીવણું, વાંછે નહીં સિગાર;
 તિણુ ઉપર દ્રધાન્ત તે, સાંભળજો સુખકાર. ॥૬॥

સાહુકારે દોય સંત, એક કપૂત અવધાર.
 રણ કરણી જગાં તણું, માથે કરે અપાર. ॥૭॥

દૂજો સુત જગ દીપતો, યશ સંસાર મઝાર;
 કરડી જગાં રોકરજ, ઉતારે તિણુવાર. ॥૮॥

કહો દેહને વરજે પિના, દોય પુત્ર એ દેખ;
 વરજે કર્મ કરે તમુ, ઠે રણુ મેટન પેખ. ॥૯॥

॥ ઢોહા ૩૨ મી ॥

(॥ ગમના રસ ચિરલા ॥)

કર્મ માથે સુન અધિક કરતો, વાર વાર પિના વગ્ગનોર.

સમજુ નર વિગ્યા,

કરી જગાંન માથે કાંચ દીજે, પ્રત્યક્ષ દુઃખ પામીજે . ॥ ગમના ૧૦ ॥

અધિક માથારો જે કર્મ ઉતારે, જનક તાસ નહિં વારેરે; ॥ સમ૦ ॥
 પિતા સમાન સાધુજી પિછાણો, બકરો રજપૂત જે સૂત માણોરે. ॥ ૨ ॥
 કર્મ રૂપ રૂણ માથે કુણ કરતો, આગલા કર્મ કુણ અપહરતો રે; સમ૦
 કર્મ રૂણ રજપૂત માથે કરે છે, બકરા સંચિત કર્મ ભોગવે છે રે. ॥ ૩ ॥
 સાધુ રજપૂતને વર્જે સુહાય, કર્મ કરજ કરે કાંચ રે; ॥ મ૦ ॥
 કર્મ બાંધ્યા ધણા ગોતા ખાસી, પરભવમેં દુષ્પાસી રે. ॥ ૪ ॥
 સખરપણે તિણને સમજ્યો, તિણરો તિરણો વાંછ્યો મુનિરાયોરે; સમ૦
 બકરા જીવાવણ નહીં દે ઉપદેશ, રૂઢી જીલખ બુદ્ધિવંત રેસરે. ॥ ૫ ॥
 ધમહિજ કસાઈ સો બકરા હણતો, શુદ્ધ ઉપદેશ દે તારયો સંતોરે; સમ૦
 કસાઈ ગુણ ગ્રામ સાધુરા કરન્તો, મુઝ તારક આપ મહંતોરે. ॥ ૬ ॥
 બકરા હાંધ્યા જીવ બચિયા વિશેષ, યારે કાજન દિયો ઉપદેશરે; સમ૦
 જ્ઞાનાદિ ચિહ્ન કસાઈ ધટ આયા, પિણુ બકરા તો મૂલ ન પાચારે. ॥ ૭ ॥
 કહે કસાઈ દોનૂં કરજેડ, સો બકરા કરે શોર રે; ॥ સમ૦ ॥
 કહે તો નીલો ચારો યાનિ ચરાહં, પછે કાચો પાણી લાંબે પાઉંરે. ॥ ૮ ॥
 આપ કહે તો એવરમેં ઉછેરું. કહે તો અમરિયા કરેરું રે; સમ૦
 આપ કહે તો સુપું આપને આણી, પાદ જો ધોવણ ઉન્હે પાણીરે. ॥ ૯ ॥
 હુમ મુઠા ચારો નિરજે બહુતેરો, એવર સાધારો ઉછેરો રે; સમ૦
 સાધુ કહે સૂંસ સખરા પાલીજ, જખતા સુસારી ઘીજરે. ॥ ૧૦ ॥
 સુસારી એમ ભલાવણ દેવે, બકરાંરી મૂલ ન બેવે રે; ॥ સમ૦ ॥
 ઉપદેશ દેવે જો બકરા બચાવણ, તો બકરાંરી દેત ભલાવણરે. ॥ ૧૧ ॥
 સમજ્યો કસાઈ સખર શિવસાઈ, ઘણુરી મુનિને દલાલી આઈરે; સમ૦
 તેહિજ ધર્મ સાધુને જોય, પિણુ બકરાંરી ધર્મ ન દોયરે. ॥ ૧૨ ॥
 કસાઈ અજ્ઞાનીરો જ્ઞાન કહાયો, પિણુ બકરા તો જ્ઞાન ન પાચો રે; સમ૦
 કસાઈ મિથ્યાતીરો સમકતી કહિયે, શુદ્ધ તત્ત્વ બકરા ન સદ્દિયેરે. ॥ ૧૩ ॥

હિંસકરો દયાવાન હુવો કસાઈ, દિલ બકરાંરે દયા ન આઈ રે; સમ
 તિરિયો કસાઈ બકરા નહીં તિરિયા, દુર્ગતિ સૂં નહિં ડરિયારે. ॥ ૧૪ ॥
 કસાઈ તિરિયો તે ધર્મ ઈણકાજ, તારક મહા મુનિરાજ રે; સમ
 તિરણ તારણ કસાઈરા તપાસો, વાઝ હિયામેં વિમાસો રે. ॥ ૧૫ ॥
 તરકરનો દુઝે દ્રધાન્ત તેહ સાંભલજ્યો સસનેહરે; ॥ સમ ॥
 કિણુહી મેશ્રીની હાટે કિણુવાર, ઉતરીયા અણગારે. ॥ ૧૬ ॥
 તરકર રાત્રિ સમે તિણુવાર ખોલ્યાહે આયકિમાઠ રે; ॥ સમ ॥
 તવ મુનિવર કહે જગીને તામ, કુણ હો આયા કિણુ કામ રે. ॥ ૧૭ ॥
 કહે તરકર મહેતો ચોર કહાયા, ઈહાં ચોરી કરણને આયારે; ॥ સમ ॥
 સહસ રૂપ્યાંરી થેલી મેલી સેઠ, નિડર લેખવસાં નેકરે. ॥ ૧૮ ॥
 તંવ સાધુ ઉપદેશ દેવે તિણુવાર, કઠ્યા ચોંરીરા ફક્ત દુઃખકારે; સમ
 આગે નરક નિગોઢના દુખ અધીકાયા, બિનર મેદ બતાયારે. ॥ ૧૯ ॥
 ધન તો નાતીલા સહ મિલખાસી, પરભવ દુઃખ તું પાસીરે; ॥ સમ ॥
 રૂઠો ઉપદેશ દેઇ મુનિરાયા, સાગ ચોરી ના કરાયારે. ॥ ૨૦ ॥
 તરકર કહે મુજ દુઝતાને તારયો, વિષમ કમંસૂં વારયોરે; ॥ સમ ॥
 વાઝ વિવિધ ગુણુ કરત વિખ્યાન, પ્રગટ થયો પ્રભાનરે. ॥ ૨૧ ॥
 ઇતલે દુકાન તમ્બો ધબી આયો, જ્ઞાન નહીં ઘટ માલ્યોરે; ॥ સમ ॥
 પેહીને નમસ્કાર કરિ પ્રગિધ્યો, કાંચક લટકો સાધુનેહી દીધોરે. ॥ ૨૨ ॥
 તરકરને પૂછા કઠી નિવાર, કુણટો ખોલ્યા કિણુ દુવારે; ॥ સમ ॥
 તરકર ખોલ્યા મેદ ચોર જાં તામ, અખ નોત્યાગે દીધા આમરે. ૧૨૩
 દુનહી વટાયને ઉપયા દખર, ચેલી મલિ મેદલીયે નિવારે; ॥ સમ ॥
 સો મેદ માંત્રે દેવતા ચા સોય, આયા લેવણુ અવલોચક. ॥ ૨૪ ॥
 સાંચાં ઉપદેશ દેઈ નમજ્યા, ચોગીના લખણુ ઠોડાયારે; ॥ સમ ॥
 સાંધો બંધે દોષ જે કારજ સાર્યા, નુગન દુઝતાને નાખ્યારે. ॥ ૨૫ ॥

મેસરી સુણને હૃયો મન માહયો, પડિયો સાધારે પાયોરે; ॥સમ૦॥
આપ મહારી હાટ ભલાઈ ઉતરિયા, સકલ મનોરથ સરિયારે. ॥૨૬॥
થેલી મહારી આપ રાખી ધિર થાપી, પ્રત્યક્ષ લેખવતા ચોર
પાપીરે; ॥સમ૦॥

હિવડા લેખવતા રૂપયા હજાર, નિપટ હુતો નિરાધારરે. ॥ ૨૭ ॥
ચાર પુત્ર મુઝ ચતુર બિયારા કર્મ વથ રહિતા કુવારારે; ॥સમ૦॥
મૃત આરંધ પરણાવસું સાર, ઓ આપતણો ઉપગારરે. ॥ ૨૮ ॥
ઈમ કહે મેસરી વયણ અથાગો, રૂપણ તણો તો નરાગોરે; ॥સમ૦॥
ધન રાખણ ઉપદેશ મધાર તેતો તરુકર તારણહારરે. ॥ ૨૯ ॥
કસાધ સમજ્યાં બકરા કુશલે કઢ્યાણ, તરુકર સમજ્યાં ધનરે
ધણી રાણરે; ॥સમ૦॥

કસાધ ચોર તારણ રૂપ કામી, ધન બકરા રાખણ નહીં
ધામી રે. ॥ ૩૦ ॥

તીજે દ્રણાન્ત કહું તંતસાર, એક પુરૂષ લંપટ અધિકારરે; ॥સમ૦॥
સો પુરૂષ પરનારીનો સેવણહાર, અતિહી બંધાણી પીત
અપાર રે. ॥ ૩૧ ॥

તે લંપટ આયો મુનિ તણે પાય, સાધાં દિયો સમજાય રે; ॥સમ૦॥
પરમીનો પાપ સુણી લય પાયો, અધિક વૈરાગજ આયોરે. ॥૩૨॥
તે ત્યાગ જવ જીવ કીધો તે કામ, ગાવે મુનિના ગુણ આમરે; ॥સમ૦॥
આપ મોને દૂખતાને ઉગારયો, નિકુચ વિસનથી નિવારયોરે. ॥૩૩॥
શીલ આદરિયો સુણ્યો તિણનાર, ઉપનો દ્રેષ અપારરે; ॥સમ૦॥
હણને કહે મહેં ધારયો ઈકતાર ધૂરહીથી યાં પર ધાર રે. ॥ ૩૪ ॥
કામ ઓરાં સું નહીં મુઝ કાય, ઈસડી ધારી અવલોચરે; ॥સમ૦॥
કહતો મહારો કસો માનવે તાસ, મ્હા સું કરો ગૃહવાસરે. ॥૩૫॥

કહ્યો ન માનો તો ફૂવૈ પડસું, મોત કુમોતે મરસૂરે; સમ
જળ તે કહે મોને મિલિયા જિહામ, પ્રત્યક્ષ લવદધિ પાજરે. ॥૩
ત્યાં પરનારીનો પાપ જતાયો, મ્હેં ત્યાગ કિયા મન લાયોરે; ॥૪
તિણુ સૂં મ્હારે ધાસું મૂળ ન તાર, કરે અનેક પ્રકાર રે. ॥ ૩
ઈમ સુણુ સ્ત્રી કુવૈ પડી આય, તિણુરો પાપ સાધૂને ન ધાયરે; ॥૨
સમજ્યો કસાઈ બકરા બચ્યા સોય, તરકર સમજ્યાં રહ્યો
ધન જાયરે. ॥૩

નર લંપટ સમજ્યાં ફૂવૈ પડી નારો. ચતુર હિયામે
વિચારોરે; ॥સમ૦
તરકર કસાઈ લંપટને તારણુ, સાધાં ઉપદેશ દિયો સુધારણુરે. ॥૩
એ તીનૂં તિરિયા સાધુ તારણુકાર, ત્યારો ધર્મ સાધાને
ઉદારરે; ॥સમ૦

મુકિત મારગ યાં તીનારે વધાર્યા, ધણા જનમ મરણુ મિટાયારે. ॥૪
બકરા બચ્યા ધણીરે ધન રહિયો, નિણુરો ધર્મ સાધુરે ન
કહિયોરે; ॥સમ૦

નાર ફૂવૈ પડી તિણુરો ન પાપો, અદલ વિચારો આપોરે. ॥ ૪૧
દેઇ અજ્ઞાની કહે બૂલા ભરમો, જીવ ધન રહ્યો તિણુરો તે
ધમેરે; ॥સમ૦

હણુરી સરધારે લેખે ઇમ યાપો, પ્રત્યક્ષ નાર મુઆરોં તે પાપોરે. ॥
નાર મુઆરો પાપ દિલ નાજો, જીવ બચિયાંરો ધર્મ કાંય જાણેરો
વલિ ધન આરો ધર્મ કાંય ધારો, બુદ્ધિવંત ન્યાય
વિચારો રે. ॥ ૪૩

શિશુ સ્વામ ઈમ બેઠ બનાયા, અસલ ન્યાય આગખાયારે, ॥મ
કસાઈ તરકર લંપટ કેજો, શિશુ દ્રશ્ય દિયો બચેરો રે. ॥ ૬૬

ઐસા બિક્રમુ રૂપ મહા અવતારી, ત્યાં શ્રદ્ધા શોધી તંત સારીરે, ॥સમ૦॥
ન્યાં પુરુષારી ને પ્રતીત કરસી, ત્યારે જીવ તવ જન્મ
સુધરસીરે. ॥૪૫॥

ઐસા બિક્રમુ યાદ આવે મોય, હર્ષ હિયે અતિ હોયરે; ॥સમ૦॥
રમરણુ આપ તણે નિલ સાધૂ બિક્રમુ પારશ સાચો મહે
લાધૂરે. ॥ ૪૬ ॥

સુરગિર સાંપ્રત આપ સધીરા, મોને મિલિયા અમોલક હીરારે; ॥સમ૦॥
પંચમ આરામે કિયો પ્રકાશ, સખરી પ્રેલી હૈ વાસ સુવાસરે ॥૪૭॥
દોય તીસમી ઢાલે દ્રષ્ટાન્ત, વર્ણુન બહુ વિરતંતરે; ॥સમ૦॥
સ્વામ બિક્રમુ ઝાળખાયો વિશેષ, તિણુ મહે પિણુ આપ્યોસુ
અશેષરે. ॥ ૪૮ ॥

—:હોહા:—

કિણુહિક બિક્રમુને કલો, જીવ બચ્યા તે જાણુ;
દયા કહીજે તેહને, જીવણુ દયા પિછાણુ. ॥ ૧ ॥
બિક્રમુ કહે કીડી બણી, કીડી જાણુ કાચ,
જ્ઞાન કહીજે તેહને, કે કીડી જ્ઞાનજ હોય. ॥ ૨ ॥
તવ તે કહે કીડી બણી, ને કાચ કીડી જાણુ;
જ્ઞાન કહીજે તેહને, પિણુ કીડી નહિ જ્ઞાન. ॥ ૩ ॥
વલિ બિક્રમુ કહે કીડી બણી, કીડી સરધે કાચ;
સમક્તિ કહીજે તેહને, કે કીડી સમક્તિ હોય. ॥ ૪ ॥
તવ તે કહે કીડી બણી, કીડી સરધે તંત;
સમગત તે સરધા સહી, પિણુ કીડી નહિ સમક્તિ. ॥૫॥
ત્યાગ કીડી હણવા તણાં, દયા તેહ દીપાય;
કે કીડી રહી તિકા દયા, બિક્રમુ પૂછી વાય. ॥ ૬ ॥

નવ ને કનૈ કીટી ચૂંટી નિક. હયા કહિવાય;

ખાટી નચા ય. પવ એ હયે. જુદ બહાવ. ॥ ૧

સિદ્ધ કનૈ પવને કનૈ કાટી કુલ મરે નાહિ;

ગુરુ સેમે હયા કુલ નર. નિગ્નસ નિગ્નો ન્યાય. ॥ ૨

જદ કુ કનૈ વિચારને કાટી રૂ. વ. ન. અ. મ. ક્રિયાક;

હયા નેહિજ કામે મરે પે. કાટી ચૂંટી ન હયાક. ॥ ૩

સહજે ઈ ગાડો આવતો, તિણ ગાડા ઉપર બેસાણ; લા૦

ગામ માંહે આણ્યો સહી, તેહને કાંઈ થયો જાણ. ॥ ૯ ॥

બિકણુ કહે ગાડો નહિં પૂણિયા, આવત પેખ; લા૦

ગઈ ચઢાય આણ્યો ગામમેં, તિણમેં સ્થૂં થયો તુઝ લેખ. ॥ ૧૦ ॥

તખ હ ખોદ્યો તડકને, ગધારી ઝૂં કરો વાત; લા૦

સ્વામ કહે સાધુ બણી, દોનૂં અકલ્પ દેખાત. લા૦ ॥ ૧૧ ॥

ગાડે બેસાણે આણ્યો ગામમેં, યે ધર્મ તણી કરો થાપ; લા૦

તો ગધે વૈસાણ્યાં હી ધર્મ હે, પાપ છે તો દોયાં મેંહી પાપ. લા૦ ॥ ૧૨ ॥

ઉપતિયા બુદ્ધિ આપરી નિરમલ આરિત નીત; લા૦

સરધા શુદ્ધ સોધી સહી, વારુ સ્વામ વદીત. લા૦ ॥ ૧૩ ॥

પાણી અણુગલ પાવિયાં, કઈ પાખંડી કહે પુન્ય; લા૦

કેયક મિશ્ર કહે તિહાં, તેદોનૂં ઈ સરધા જખૂન. લા૦ ॥ ૧૪ ॥

પુણ્યવાલા કહે પૂજને, મુણે બીખણુજી વાત; લા૦

મહા ખોટી સરધા મિશ્રરી, કિહાંઈ મેલ નખાત. લા૦ ॥ ૧૫ ॥

શિક્ષુ સ્વામી ઈમ બણે, કિણુરી કૂટી એક; લા૦

કિણુરી દાય કૂટી સહી, વારુ કર લો વિવેક. લા૦ ॥ ૧૬ ॥

મિશ્ર કહે છે માનવી, ત્યાંરી કૂટી એક; લા૦

પુન પડે પાધરો, દોનું કૂટી દેખ. ॥ ૧૭ ॥

જખ દિયો ઈમ જુગત સું, અહો અહો બુદ્ધિ અનૂપ; લા૦

અહો અહો ખિચ્યા આપરી, ચિત્ત ચરચાહદ ચૂંપ. લા૦ ॥ ૧૮ ॥

તુમ ચિન્તામણી, સુરતરૂં પંચમે કિયો પ્રકાશ; લા૦

આશા પૂરણ આપ છે, વારુ તુઝ વિસવાસ. લા૦ ॥ ૧૯ ॥

તંત દાસ તેતીસમી, શિક્ષુ શુભ બંટાર

અંતરયામી માંદુરા, મુખ સંપતિ દાતાર લા૦ ॥ ૨૦ ॥

—:દોહા:—

પંચાવને વર્ષ પૂજજી, શહર કાંકરોલી સાર;
સેહલોતારી પોલમે, ઉતરિયા તિણવાર. ॥ ૧ ॥

પ્રત્યક્ષ બારી પોલરી, જડી હુંતી જિણવાર;
રૂપસિંધુ રહિતાંયકાં, એક દિવસ અવધાર. ॥ ૨ ॥

બારી ખોલી બારણે, દિશા બયવા દેખ;
નિસરીયા સિંધુ નિશા, પૂછે હેમ સંપેખ. ॥ ૩ ॥

સ્વામી બારી ખોલણુ તણો, નહીં કાંઈ અટકાવ;
તવ સિંધુ ખોલ્યા તુરત, પ્રત્યક્ષ તે પ્રસ્તાવ. ॥ ૪ ॥

પાક્ષી શહર તણો પ્રત્યક્ષ, નામ ચૌથજી ન્હાલ;
દરશન કરવા આવિયો, એ દેખે ઈલકાલ. ॥ ૫ ॥

અતિ શંકિલો એહ છે, પિણ ઈણ વાતરી તાવ;
શંકા ઇણરે ના પાટી, કેમ પટી તુઝ આમ ॥ ૬ ॥

હેમ કહે મ્હારે દિયે, કાંઈ શંકારો કામ;
પૂજજી રૂપ મ્હેં પૂછિયો, નરિ શંકારો નામ. ॥ ૭ ॥

પૂજ કહ પૂછે ઇસી, ઇણરો નરિં અટકાવ;
અટકાવ દુવે ને એદનો, મ્હેં ખોલાં કિણ
ન્યાવ. ॥ ૮ ॥

હેમ મુખી બપુયા દિયે, કિવારિયો ખાલાય,
આદાર લિયાં મેં દોષ નહીં, ખોલ્યાં દોષ કિમ
ચાય. ॥ ૯ ॥

॥ દોલ ૩૪ મી ॥

(સુણજે નરનાર—એ દેશી.)

સ્વામ ભિક્ષુરા દ્રષાંત સુહાયા, ભવ્ય ઉત્તમ જીવાં મન ભાયા;
 સુણજે ચિત્ત શાન્તિ ભિક્ષુના ભારી દ્રષાન્ત. ॥ ૧ ॥

વચન સુધા વાગરે વાડ, શુદ્ધ ભવિજન તારણ સાડ;
 સુણજે સુખદાયા, સ્વામીના દ્રષ્ટાન્ત સુહાયા. ॥ ૨ ॥

અસલ ન્યાય લિન્ન ર ઓલખાયા, પ્રજા પંથ ભિક્ષુ હૃદ પાયા. ॥ ૩ ॥

લેખધારી સરધાહીન ભયાલા, દિયો દ્રષ્ટાન્ત પૂજદયાલા. ॥ ૪ ॥

સમકિતહીણ ન અધિક અસાર, યારો અસલ નહીં આચાર. ॥ ૫ ॥

થોયા ચણારી ભાખરી થી એક, સાખતો ચણો મૂલ મપેખ. ॥ ૬ ॥

ઉંદરો રડવડ કીધી આખી રાત, એક કણ પિણ નાચો હાથ. ॥ ૭ ॥

સાંગ ધારયાં માહેં સમકિત નાહિં, પડે ઉંદર સમ નર પાય. ॥ ૮ ॥

કહો સાધ શ્રાવક ત્યાંને ઠેમ કહાય, એતો દોનૂં સરીખા
 દેખાય. ॥ ૯ ॥

સમકિત રહિત દોનૂં ઈતંત, દિયો સ્વામ ભિક્ષુ દ્રષાન્ત. ॥ ૧૦ ॥

ઢાપણારી તો રાખ અતિ કાલી, કાલા વાસણુમેં રાંધી કરાલી. ॥ ૧૧ ॥

અમાવસની રાત્રિ આંધાજીમણ વાલા, પડસણ વાલાઇ આંધા
 પયાલા. ॥ ૧૨ ॥

જીમતાં ઓલે ખુંખારા કરતા, કાલો કુખો ટાલ જે મતિવંતા. ॥ ૧૩ ॥

કહે ખખરદાર હોય જીમજે સોય, રખે આય અયલા કાલો ઢાપ. ॥ ૧૪ ॥

મૂઠ ઇતરો નહીં જણે સમેલો, કાલોહિજ કાલો હુવો ભેલો. ॥ ૧૫ ॥

ન્યૂં સરધા આચારરો નહીં ડિકાણ. સગલો મિલિયો સરીખો
 ધાણ. ॥ ૧૬ ॥

સાધ શ્રાવક પણારો અંશ નહીં સારો, સંવર લેખે દોયાં રે
અંધારો. ॥ ૧૭ ॥

ન્યાયરી વાત નહીં શુદ્ધ નીત, વલી બોલે વચન વિપરીત. ॥ ૧૮ ॥
વસ્ત્ર પાત્રા અધિક રાખે વિશેષ, આધાકર્માદિ દોષ અનેક. ॥ ૧૯ ॥
વલી કહે બીખણુજી કાઢો ઇણરો તાર, શુદ્ધ સ્વામ
બોલ્યા સુખકાર. ॥ ૨૦ ॥

તવ પૂજ કહે કાઢે તાર કાંઈ, થાને ડાંડા હી સૂઝે નાહી. ॥ ૨૧ ॥
સબલ આધાકર્મો આદિ ન સૂઝે, કહો ન્હાના દોષ કિમ ખૂઝે. ॥ ૨૨ ॥
દોપરી થાપ થારે દિન રેણો, કઠિણ કામ સરધારો તો કહણો. ॥ ૨૩ ॥
વાયરે વંગ ધરટી માંડી બાઈ, પીસતો જર્વ જ્યૂં ઉડયો જર્વ. ॥ ૨૪ ॥
આખી રાત્રી પીસ ઢાકણીએ ઉસારયો એહવો
દ્રષ્ટાન્ત ભિક્ષુ ઉતાર્યો. ॥ ૨૫ ॥

ન્યું દોષ લગાયને ટંટ ન લેવે, કુમતિ દોપરી થાપ કરેવે. ॥ ૨૬ ॥
ક્યારે ક્યારે ક્યૂંદી નહીં રહે કાંઈ, દેશ સર્વ દ્રષ્ટાન્ત દેખાઈ. ॥ ૨૭ ॥
અંસા ભિક્ષુ રૂપ આપ ઉજગર, શરણાગત મહા શુદ્ધિ સાગર. ॥ ૨૮ ॥
હનપનિયા શુદ્ધિ અધિક અમામી, ધુર જિન આસા
પરમતિ ધામી. ॥ ૨૯ ॥

જિન આગા માંદે રમં જનાયો, આસા બાઈ અશુભ સદુ આયો. ॥ ૩૦ ॥
મગસા ન્યાય મેવા મૂત્ર દેખ, વાડ વાડ ભિક્ષુ શુદ્ધિ વિશેષ. ॥ ૩૧ ॥
પાડ આયા નન મન દુવ માય, રમ કુપિકા તુ રૂપરાય. ॥ ૩૨ ॥
ન્યાય મેવા મૂત્રને કહે નાડ, અગિના જિનનું મગિના ઉદાર. ॥ ૩૩ ॥
દેવદાર મે દેવન મેન અનૂપ, નખન ચિવગને મીઠી મદુપ ॥ ૩૪ ॥
અરિનાય ન્યાય કહી રમં અદિ, નખની કુપાજર્વ આપ મન વિ ॥ ૩૫ ॥
વાડ મૂત્ર આપે નુચિયાવ અડાંડે તુદિજ રીત દયાવ. ॥ ૩૬ ॥

સ્વામભિક્ષુ ગુણ ગાવત સમરિયો, મહારો હિવડો હરખસું ભરિયો;
ચૌતસમી ઢાલે ભિક્ષુ ચિત્ત આઘા, વારૂ પરમાનન્દ વરતાયા. ॥ ૩૭ ॥

—: હોહા :—

કાલ વાદી કરતો ઘણો, નહિં સમકિત શુદ્ધ નીંબ;
સિદ્ધામે પાવે નહીં, આખે તાસ અજીવ. ॥ ૧ ॥
વખતરામજી નામ તસુ, પૂર માંહે પહિછાણ;
કુકલા કુચુદ્ધિજ કેલવી, વિહાર કરિ ગયા જાણ. ॥ ૨ ॥
ઈતલે ભિક્ષુ આવિયા, ચરચા કરત પિછાણ;
મેઘ ભાટ મુનિ ને કહે, વમનાજીરી વાણ. ॥ ૩ ॥
કાલવાદી ઇસડી કહે, અતિ ધન વાત અતીવ;
ભીખણજી ગાયા મજ, કહે એકલડો જીવ. ॥ ૪ ॥

॥ તે ગાયા ॥

એકલડો ખારી ગોતા, જદ આડા નહિં આવે બેટા પિતા.
નરક માંહે ખાતાં મારો, પાયો મનુષ્ય જમારો મળહારો. ॥ ૧ ॥

—: હોહા :—

ઈણવિધ ભીખણજી કહે, ગાયા મેં ઇક જીવ;
વસિ નવ તત્વ મેં પાંચ કહે, વિરૂધ વાત અતીવ. ॥ ૫ ॥
જો પાંચ જીવ નવ તત્વમેં, તો કહિણો પાંચલડો જીવ;
એકલડો તે કિમ કહે, ઈમ પૂજા કિણ કીવ. ॥ ૬ ॥
પૂજાં કહે તસ પૂજણો, સિંધા મેં મુખકાર;
કહો આત્મા કેતલી, તવ કાલવાદિ કહે ચાર. ॥ ૭ ॥
દિર ત્યારે ઇમ પૂજણો, તે ચારે જીવ કે નાહિં;
જપ કહે ચારે જીવ હે, ચાર જીવ તસ ન્યાય. ॥ ૮ ॥

ચાલડો જીવ ત્યાંહિ કહ્યો; મુઝ લડ અધિકી એક;
 સાંભલ ને તે સમજિયો, મેઘો ભાટ વિશેષ. ॥ ૬ ॥
 ॥ ઢાલ રખ મી ॥

(રાજ દશરથ દીપતારે-એ દેશી.)

ભીષ્મણજી પધારિયારે, દેશ હુંઢાર દીપાયો રે;
 અતિ ઘણા શ્રાવગી આવિયારે
 ચરચા કરણ ચિત્ત ચાલ્યો રે, ભારો બુદ્ધિ લિફ્ફુ તણીરે. ॥ ૧ ॥
 સ્વામ ભણી કહૈ શ્રાવગીરે, નગ્ન મુદ્રા મુનિ નાગારે;
 તાર માત્ર વઝ્ર ન રાખણોરે, રાખે તે પરીપહથી ભાગારે;
 તંત દ્રષ્ટાન્ત લિફ્ફુ તણારે. ॥ ૨ ॥
 વઝ્ર રાખે શીત ટાલવારે, તે ભાગા શીત પરીપહથી તાર્યેરે;
 તિણમૂં વઝ્ર નહિં રાખણોરે, જઠ પૂજ બતાવે ન્યાયોરે. ॥ ૩ ॥
 સ્વામ કહે કિતરા સહીરે, પરીપહ ભેદ પ્રકાશોરે;
 તે કહૈ પરિપહ બાવીસ છે રે, વલિ પૂછે પૂજ વિમાસોરે. ॥ ૪ ॥
 કહો પ્રથમ પરિપહો કૈસોરે, તે કહે કુધ્યારો તાલ્યોરે;
 પૂજ કહે ચારા મુનિરે, આદાર કરે કે નાલ્યો રે. ॥ ૫ ॥
 શ્રાવગી કહે કરે સદીરે, ઈક ટંક આદાર તે જાગાં રે;
 પૂજ કહે તુઝ લેખે મુનિરે, પ્રથમ પરીપદ્યો ભાગારે. ॥ ૬ ॥
 તે કહે કુધ્યા ભાગાં છતારે, આદાર કરે અગ્રગારે;
 સ્વામ કહે શી ભાગાં સદીરે, વજ્ર મેઠં રાખાં વિચારોરે. ॥ ૭ ॥
 પૂજ વલિ પૂજા કરોરે, પ્રગટ તુઝ મુનિ પદિછાણીરે;
 પદ્મી પીવે કે પીવં નદી રે, ઉત્તર આપો મુખતીરે. ॥ ૮ ॥
 શ્રાવગી કહે પીવં મદીરે, ઈક ટંક હુલક તે જાગારે;
 સ્વામ કહે તુઝ લેખે નિહરે, જ્ઞ પરીપદ્યો ભાગારે. ॥ ૯ ॥

તે કહે તપા લાગાં છતારે, ઉદક પીએ અણુગારે;
સ્વામ કહે સી ટાલિવારે, વસ્ત્ર ઓઢાં મહેં વિચારે. ॥ ૧૦ ॥

ભૂખ લાગાં અન્ન ભોગવે રે, પ્યાસ લાગાં પિયે પાણીરે;
ધમ નિર્દોષણુ આચર્યારે, ન ભાગે પરીપહથી નાણીરે. ॥ ૧૧ ॥

તિમ શીત મંસાદિક ટાલવારે, મૂર્છા રહિત મુનિરાયોરે;
વસ્ત્ર માનોપેત વાવરેરે, તે પરીપહથી ભાગે કિણુ ન્યાયો રે. ॥ ૧૨ ॥

ધત્યાદિક ઉત્પાત્તસૂરે, ઉત્તર દીધા અમામોરે;
સ્વામ ગુણરા સાગરે; ઉંડી બુદ્ધિ અભિરામોરે. ॥ ૧૩ ॥

એક દિવસ બહુ આવિયારે, આવગી સ્વામી પાસો રે;
કહૈ વસ્ત્ર ન રાખો તો તુમ તણીરે, વારૂ કરણી વિમાસોરે. ॥ ૧૪ ॥

સ્વામ કહે શ્વેતામ્બર શાસ્ત્રથીરે, ધર છોડ થયા અણુગારે;
તિણુ માંહે ત્રીન પછેવડીરે, ચોલ પટાદિ કથા મુવિચારે. ॥ ૧૫ ॥

તિણુ કારણુ રાખાં તિકરે, આસતા તુઝ શાસ્ત્રની આયાંરે;
નગ્ન હોય જસા વસ્ત્ર ન રાખને . પ્રતિત દિગંબરની પાયાંરે. ॥ ૧૬ ॥

જખ દિયા અતિ જુગત સૂરે, બુદ્ધિવંત હર્ષે વિશેષેરે;
ન્યાય નીત યારે નિરમલીરે, પક્ષ રહિત સંપેષોરે. ॥ ૧૭ ॥

વાહ વાહ ભિક્ષુ મુનિવરે, અન્તરયામી આપોરે;
દીપક તૂં ઇણુ કાલમેં રે, જ્યું તુમારો જાપોરે. ॥ ૧૮ ॥

પેંતીસમી ઢાલ પરવરિરે, ચરયા દિગંબરની છાણીરે;
ભિક્ષુ ભજન સૂં ભય મિટરે, જય જય મુખ હૃદ જાણીરે. ॥ ૧૯ ॥

—: દોહા :—

દયા ધર્મ અતિ દીપતો, શ્રી જિન આણુસહિત;

ભિક્ષુ સ્વામ ભણી પરે, પવર ધર્યો અતિ પીત. ॥ ૧૭ ॥

કેઇ હિંસા ધર્મી કહે, દયા દયા પ્રકારે કાંય;

દયા રાંડ લોટ પડી, ઉકરડીરે માંહિ. ॥ ૨ ॥
 શિક્ષુ રૂપ સાખે ભલી, દયા માત દીપાય;
 ઉત્તરાધ્યયન ચૌવીસમે, કહિ આઠ પ્રવચન માંય. ॥ ૩ ॥
 કિણુ સેઠ આઉ પૂરા કિયો, સ્ત્રી રહી લા સોય;
 સપૂત સુત છે તે સહી, યત્ન કરે તે બેય. ॥ ૪ ॥
 કપૂત છે તે માતને, વઢે વચન વિકરાલ;
 રંડકારની ગાલદે, બોલે આલપપાલ. ॥ ૫ ॥
 ધણી દયાના દીપતા, મહાવીર મહારાજ;
 તે તો મોખ સિધાવિયા, કીધા આતમ કાજ. ॥ ૬ ॥
 આવક સાધાં સપૂત તે, દયા માત ધમ જણ;
 યત્ન કરે અતિ જુગતસૂં, વિરૂધ ન વઢે વાણ. ॥ ૭ ॥
 પ્રગટ્યા કપૂત થાં ગિસા, બોલાવો કહિ રાંડ;
 દયા માતને ગાલ દે, તે ભવ ર હોવે ખાંડ. ॥ ૮ ॥
 ગિન મત એમ જમાવતા, પાખંડ મત પરિહાર;
 સ્વામ રવિ જિહાં સંચરત્ય, તિમર દરણુ કંકતાર. ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ ૩૬ મી ॥

કિણુદિ શિક્ષુને કથો રે, એ જાવો ગિલુ ગામરે માંદિ;
 ધસકા પંડ લોકાં તણે, નિણુરો કાંઈ કારણ કદિવાય;
 શિક્ષુ ભવ તાઠક બારીરે, આપ પ્રગટ્યા અવનારીરે;
 કુન્દનિયા બુદ્ધિ અધિકારીરે, દ્રુટાન્ન દિયા મુવિચારીરે. ॥ ૧ ॥
 સ્વામ કરે તુમરે સાંભવોરે, ગાઠુ આવે ગામ,
 ઠાકણિયાને કાઠુ ભણી, જદ કદો હરે કુણુ તામ. ॥ ૨ ॥
 પ્રજાને નીચા કાંટા મરેરે, આવન્યાં ઠાકણિયાને દેવ પ;
 તે પમકા પંડ ઠાકણિયાં નજે, તથા ન્યાનીયારિ પંડ તાદિ. ॥

ફળ તો લોક રાજ હુવેરે, ત્યાં રે તો ચિન્ત ન કાય;
જાણે ઉપદ્રવ્ય શહર તણે મિટૈ, તિણ સૂં ઓર તો હર્ષીત થાય. ॥ ૪ ॥

જ્યૂં ગામ મેં સાધ આયાં છતાંરે, લેખ ધારયાંરે
ધસકા પડંત
કે ત્યાંરા આવકારે ધસકા પડે, ભારી કર્મી તો
ઇમ લિડકંત. ॥ ૫ ॥

વાર સરધા આચાર ખતાયનેરે, દેશી ચ્હા ને ઝાળખાય;
ત્યારે ધસકા પડે તિણ કારણે, હલુકર્મી તો મન હરપાય. ॥ ૬ ॥

ઉત્તમ મન ઇમ ચિંતવેરે, સુણસાં સાધારા વખાણ;
દાન સુપાત્રે દેઇ કરી, કરસ્યાં આતમ તણા કિલ્યાણ. ॥ ૭ ॥

કુચસંરા પખપાતી લાણીરે, સંત મુનિ ન સુહાય;
દ્રૌટાન્ત સ્વામ દિયો ઇસો, તે તો સાંભળજે સુખદાય. ॥ ૮ ॥

જુરવાલો ગયો છમવારે, છમણવાર મેં જાણ;
પકવાન તો કડવા ધણા, વદ વદ કહે લોકોને વાણ. ॥ ૯ ॥

લોક કહે ભાગે ધણારે, મગટ મિઠા પકવાન;
દુઝ શરીરમેં તાવ હૈ, જિણસૂં કડુવા ભાગે છે જન. ॥ ૧૦ ॥

જ્યૂં મિથ્યાત રાગ બડો હુવેરે, સંત તાસ ન સુહાય;
હલુકર્મી હિયે હર્ષતા, ચિત્ત મેં મુનિ દરશન આહિ. ॥ ૧૧ ॥

ખૂખ મરતા રાટી વાસતેરે, સાંગ આધુનો ધારંત;
ત્યાંને કહે ચારિત ચોખ્ખો પાલજે, જદ સ્વામ
દિયા દ્રૌટાન્ત. ॥ ૧૨ ॥

ખસવન્ત વાલે ખાંધનેરે, તિણ ને કહે સિરનામ;

ન્યું ભેષ પહિરે રાંટી કારણેરે, તેહને કહો
ચોખો ચારિત્રપાલ;
તે કઠિણ ચારિત્ર પાલે કિણ વિધે, દુકર કહો
હે દીન દયાલ. ॥ ૧૪ ॥

ચોખા ખોટા ગુરુ ઉપરેરે, દિયો નાવાનો દ્રષ્ટાન્ત;
ઠાઠકી નાવ સાજી કહી, એડ કૂટી નાવા છિદ્રાન્ત. ॥ ૧૫ ॥
તીજી નાવ પત્યર તણીરે, ઉપનય હિયે અવધાર;
શુદ્ધ સંત સાજી નાવ સરિખા, તિઠે આપ તિરે પરતાર. ॥ ૧૬ ॥
સાંગધારી કૂટી નાવા રિખારે, આપ કુએ આરાંને ડોચાય;
પત્યર નાવા ગિરિસા કહ્યા, પાખંડી, જતીન સૌ તેસઠ બેય. ॥ ૧૭ ॥
ઉત્તમ તારન આદરેરે, ધારયા હુવે તો છોડણા મુક્તબા;
સાંગધારી કૂટી નાવા સરિખા, ત્યાંને છોડણા ધણાં દુર્લભ. ॥ ૧૮ ॥
ઈમ બિહુ ખોલખાવિયારે, પાખંડીયાંને પિછાણ;
શું બુદ્ધિ કહિયે રવામની વાર, કિઠાં લગકરં વખાણ. ॥ ૧૯ ॥
ઉંડી તુજ આસોચનારે, તીરથ વચ્છલ તામ;
શાસણ નાયક રવામને, કરં વારમવાર સલામ. ॥ ૨૦ ॥
તંત ઢાલ પટ તીસમીરે, દાખ્યા રવામ દ્રષ્ટાન્ત;
બિહુ લગનથી ભયમિટે, અરુજ્યજશ મુખ ઉપજત. ॥ ૨૧ ॥

— હોદા —

કિન્નરીક બિહુને કહો, ટોલાવાલા નાદિ,
ચીન કાણુ આનિ કષ્ટ સદે, કહિણુ લોચ કરાય. ॥ ૧ ॥
નય જાય અનુભવિક નયે, નખની કમળી માય,
પૂની ખર્ચી પાં નૂતી, એડના કવ અવરોધાય. ॥ ૨ ॥
અમ કહે ઇક મેરુ કે, પદ્મ: દેવાલ પેખ;

તુરત લાખ રૂપયાં તણો, બિગડી વાત વિશેષ. ॥ ૩ ॥
 પછે એક પઈસા તણો, આણ્યો તેલ તિવાર;
 પછસો તસુ દીધો પરહો, તો પઈસારો સાહુકાર. ॥ ૪ ॥
 રૂપયારા ગહું. આણ્યો, રૂપયો પાછો દીધ;
 તો સાહુકાર રૂપયા તણો, પ્રત્યક્ષ તે પ્રસિદ્ધ. ॥ ૫ ॥
 ધમ પઈસા રૂપયા તણો, સાહુકાર અવધાર;
 પિણુ દેવાલો લાખનો, તેહનો નહો સાહુકાર. ॥ ૬ ॥
 ન્યૂં પંચ મહાવ્રત પચખને, આધાકર્મી આદિ;
 થાપ નિરંતર દોષની, મેટ દીધી મર્યાદ. ॥ ૭ ॥
 આ દેવાલો અતિ ઘણો, લોચ તપાદિક કષ્ટ;
 તેહથી કિણુ વિધ ઉતરે, સાધ પણારો ભિષ્ટ. ॥ ૮ ॥
 માસ ખમણાદિક પચખને, શુદ્ધ પાલ્યાં તસુ સાહુકાર;
 પિણુ મહાવ્રત ભાગ્યાં તેહનો, સાહુકાર મતધાર. ॥ ૯ ॥

॥ હાલ ૩૭ મી ॥

(વિધિયાનો-એ દેશી.)

કિણુદિક સ્વામ ભણી કઘો, સાંગ ધારયાં રે સાધુરો સાંગરે;
 ઉન્હો પાણી ધોવણુ એ પિણુ આચરે,
 માન મૂકી રોટી ખાવૈ માંગરે;
 તુમ્હેં સુણ્યો દ્રષ્ટાન્ત સ્વામી તણા. ॥ ૧ ॥
 વર્ષા વર્ષે લોચ કરાવતા, શીત તાપાદિ સાહે સાક્ષાતરે;
 વિહાર નવ કલપી વિચરતા,
 તો એ કયૂં નહો સાધ કહાતરે. ॥ ૨ ॥
 સ્વામ કહે તુમ્હે સાંભલો, ધિર ચારિત્ર ઈમ કિમ થાયરે;
 ને હવી બણી બણાઈ ગ્રાહણી,

તિણરાં સાથીએ પિણ કંહિવાયેરે ॥ ૩ ॥

કુણ બણી બેણાંઈ બ્રાંબણી, તંવ સ્વામ કંહે સુવિશેયરે;

મેશં રાં ઇકં ગામં ધાટા મજ્જં,

ઉઠે ઉત્તમ ધર નહીં એકરે ॥ ૪ ॥

મંદાગન આવેસો કુંઃખ પાવે ધણા,

જંખ કલો મેરાને જામં રાં

એઠે ઉત્તમં ધર નહીં એકહી,

તિણ મું કુખ પાવાં છાં તામરે ॥ ૫ ॥

ધણીં લાગન દેવાં છાં યાં બણી,

ઉત્તમ ધર વિણ ઈદાં અવધારં રાં

પાંણી શટી તણી અબખાઈ પડે,

મુદ્ધ રાખો ઉત્તમ ધર સાર રે ॥ ૬ ॥

બંદે મેરાં શદ્દર માદેં જાયને,

મદાગનને કલો મનદ્યાપ રે;

ઉત્તમ વસો મદાંરા ગામ આવે ને,

નિજરે ઉપર રાખસા તાયરે ॥ ૭ ॥

ઈમ કલો પિણ કાઈ આવો નહીં,

એક દેહાં મુદ્ધ મુખો આમરે;

નિંત્રી શ્રી મુદ્ધી નદા,

નિંત્રે મેરાં આની નિજ દામરે ॥ ૮ ॥

ખનાય મેરાં નિંત્રે ગ્રાહણી,

ગ્રાહણી જિના વચ પદગાયરે

ખનાં કાંય પવન મપી જિના,

નુદ્ધાંશીયે ચેડે રે ચે નુદ્ધાંશીયે ॥ ૯ ॥

દોય રૂપયાંરા ગેહું આણુ દિયાં,
 અધેસીરા મુંગ દીયા આણુરે;
 એક રૂપયા તણો ધૂત આપિયો,
 વૃદ્ધે મેરા તેહને ઇમિ વાણુરે. ॥ ૧૦ ॥
 પધસા લેઈ મહાજનરા દાસાં થકી,
 આવે જ્યાં ને રોટી કર આપ રે;
 વણું પૂછ્યાં બતાવજે બ્રાહ્મણી,
 ધિર જાત રૂંડાણી થાપ રે. ॥ ૧૧ ॥
 જાતા આતા મહાજન આવે જિકે,
 પૂછે પર ઉત્તમ પહિંછાણુ રે;
 બ્રાહ્મણી રો ધર મેરા બતાવતા,
 ઇમિ કાલ કિતોયક જાણુરે. ॥ ૧૨ ॥
 ઈતરે ચાર બ્યાપારી આવીયા,
 ધણા કોસાંરા થાકા તે ગામ રે;
 માય પૂછ્યો મેરા ને,
 ઇણુ તરહ ઉત્તમ ધર બતાવો આમરે. ॥ ૧૩ ॥
 મ મેરા કહૈ જાવો તુમ્હે, તિણુ બ્રાહ્મણીરે ધર તાસરે;
 આયા બ્યાપારી ચાઈ જણા,
 પ્રગટ વચન કહે તિણુ પાસરે. ॥ ૧૪ ॥
 રોટિયાં કર રૂડી રીતસું.
 જટ ધાલ થાકા આવ્યા જાણુરે;
 ઇણુ ગોહારા રોટિયાં જડી કરી,
 સુરહો ધત ધાલ્યો સુવિદાણુરે. ॥ ૧૫ ॥
 ધાલ તિણુમે ધાલી કાયરયાં, અમવા લાગા ચાઈઈ જાણુરે;

કરઠી ભૂખ રોટયાં પિણુ કરકડી,
વણિકુ જીમતા કરે વખાણુ રે. ॥ ૧૬ ॥

રાંધણુ દેખી પ્રલાણુ ગામરી,
અમકડિયા નગરની અવલોય રે;
રાંધણુ દેખી બડા બડા શહરની,
ધસડી અતુરાર્થ નહિ દેખી કાયરે. ॥ ૧૭ ॥

કહે દેખોરે દાસ કિસી કરી,
અતિ ચોખી હે સ્વાદ અત્યન્ત રે;
માહે કાયરિયાં કિસી સ્વાદ દે,
ધણી કરે પ્રશંસા જીમંતરે. ॥ ૧૮ ॥

જદ આ બોલી વીરા વાત સાંભલો,
તીખણુ મિકી હુંતી તામરે;
ખખર પડતી કાયરિયાં રે સ્વાદરી,
પિણુ તે મિકી નહિ અભિરામરે. ॥ ૧૯ ॥

જદ યાં પૂછ્યો તીખણુ કહે કેદને,
તખ આ કહે તીખણુ જુરી તામરે;
કાયરિયાં બનાવા કારને,
જુરી મિકી નહી અભિગમ રે. ॥ ૨૦ ॥

તખ યાં પૂછ્યો જુરી નોને ના મિયો,
તો કિણુમ બનાવી નેદરે;
આ કરે દાગાં મું બનાવ ને,
કિણુ દાગ માટે બાપી એદરે. ॥ ૨૧ ॥

તખ એ બે વ્ય નહ ને દે પાપની,
એને નિદ કિય ને નિમાય રે.

ઇમ કહીને લાગા થાળી પટકવા,
તખ આ બોલી ઉતાવળી તાયરે. ॥ ૨૨ ॥

વીરા થાળી ભાંગજે મતી,
અમકડિયા ડુંભરી આણી માંગરે;
જદ એ બોલ્યા હે પાપણી,
તું કુણુ જતરી કુણુ તુઝ સાંગરે. ॥ ૨૩ ॥

જદ આ બોલી વીરા વાત સાંભલો,
બણી બજાઈ બ્રાહ્મણી છું તાહિરે;
અસલ જતરી તો ગુરૂડી અચ્છું,
મેરા બ્રાહ્મણી દીધી બનાયરે. ॥ ૨૪ ॥

ધુરમ્ વાત સારી કહી માંડને,
સાંભલને ચાંદ પછતાત રે;
ભિડ્યુ કહે સાથી બ્રાહ્મી તણા,
સાંગ ધારી સર્વ સાક્ષાતરે. ॥ ૨૫ ॥

ઉન્હો પાણી ધોવણ નિસ આયરે,
પિણુ સમકિત ચારિત્ર નહીં કાયરે;
તણુ સું બની બનાઈ બ્રાહ્મણી,
તીલણ સાથી કલા ઈણુ ન્યાયરે. ॥ ૨૬ ॥

દ્રશન્ત સ્વામ ઇસો દિયો, શુદ્ધ હેતુ મિલાયા સારરે;
ભારી કર્મ સુણુ દ્રેષ માહે વરે,
ચિત પામી ઉત્તમ ચિમતકારરે ॥ ૨૭ ॥
સ્વામ સાવધ નિર્વઘ શોધિયા;

મત અમત જુઆ બતાયરે;
આજ્ઞા અણુ આજ્ઞા બોલખાયને,

શિક્ષુ સ્વામ પ્રગટિયા ભરત મેં,
 આપ કીધો અધિક ઉધોતરે.
 ઐસો ઉપગારી કુણ ઈણ કાલમેં,
 જિહુ જ્યૂં ધણ ધટ ધાલી નેતરે. ॥ ૨૯ ॥
 ઇસા ઉપગારી ગુણ આગલા,
 ત્યારા દ્રશાન્ત સાંભલ તંતરે;
 હલુ કર્મી હરપ હિવડે ધરે,
 બહુલ કર્મી રે મુંહ જિગડંતરે. ॥ ૩૦ ॥
 તંત દાલ કહી સાત તીસમી,
 સ્વામી મેલ્યા હે ન્યાય સાક્ષાતરે
 રખે શંકા કંખા જમ રાખને,
 મત પહિવજાને મિથ્યાત રે. ॥ ૩૧ ॥

—:હોહા:—

કિલ દિક શિક્ષુને કયો, પાખંટી પહિછાણ;
 મૂત્ર સાર જિન વચ સરસ, વાંચે સખર વખાણ. ॥ ૧ ॥
 સ્વામ કદે તુઝે સાંભલો, વાંચે મૂત્ર વખાણ.
 જીવ ખવાયાં પ્રત્યુ મિત્ર, છેદટે ઇમ કરે છાણ. ॥ ૨ ॥
 જિન બાયાં રાની ગમે, સંસાર લેખે જન;
 મીન જતા જતા માવની, નીખે મન હગ્ગાન. ॥ ૩ ॥
 મીનાં છેદટે માવની, મોઘો મારૂ મન્દ,
 ન્યાં પ્રથમ મૂત્ર પ્રગમયને, છેદટે માવય દન્દ. ॥ ૪ ॥
 દિપતે ન વચ રપા, રાખે માવય રત;
 રેલ: મારૂની પદે, મર્વ જિગડે નાન. ॥ ૫ ॥

કિણુહિકં શિશુને કહ્યો, બુદ્ધિહીન છક બાલ;
 લાઠા સું કીડયાં ભણી, કચરતો તિથિકાલ. ॥ ૬ ॥
 ભણે પથરં લે છરહો, ખોસા કરી કથાય;
 કહોં તિથને કા સું થયો; જદ સ્વામ કહ્યું સુણવાય. ॥ ૭ ॥
 તસુ પાસારી ખોસં લે; તસુ કર મેં સ્પૂં આતં;
 તવં આ ખોલ્યો ઉણ તણે; લાઠો આયો હાય. ॥ ૮ ॥
 ભાષે પૂજ વિચાર લો, ધર્મ જિન આજ્ઞામાંહિ;
 જવરી દાં જિણ ના કહ્યો, ઈમ સર્વં વસ્તુ ગિણાય. ॥ ૯ ॥

॥ હાલ ૩૮ મી ॥

(સંસ્થ કે ઈ મત—એ દર્શી.)

કિણુહિકં શિશુને કહ્યો, ટોલા વાલા તાલો રે;
 આંપ સાંધે નં સરધો થાં ભણી, તો સાધ
 કહો કિણુ ન્યાયોરે;
 તંત દ્રષ્ટાન્ત શિશુ તણા, ॥ ૧ ॥
 એ સાધ અંમકડિયા ટોલો તણા, ફેલાણા ટોલારા સાધોરે;
 હમ સાધ કહી વૈણુ હચરયાં વચ સત્ય કે મૃષાવાદોરે. ॥ ૨ ॥
 સ્વામ કહે કિણુહી શહરમે, કિરિયાવર કિણુ થાયોરે;
 ને હતા ફેરે નગરમે; વદે ધરંસી પર વાયો રે. ॥ ૩ ॥
 અંમકડિયારે નેહતો અંછે, ખેમા સાહરો ધર રો બંધે રે;
 અમકડિયાં રે નેહતો અંછે,
 ખેમા સાહરો ધર રો પિણુ રે. ॥ ૪ ॥

દેવાલો ત્યાં કાઠ દિયો, તો પિણુ વાજે સાહરે;
 ખેમા દેવાલ્યો વાજે નહિ; દ્રવ્ય નિલેપો દેખાયો રે. ॥ ૫ ॥

જ્યું સંજમ નહીં પાલે જિંદે, નામ ધરાવે સાધો રે;
 દ્રવ્ય નિસેપે સાધુ કહ્યાં, મૂલ ન મૃપાવાદો રે. ॥ ૬ ॥

લકડીરા ધોડા ભણી, અથ કહ્યાં દોષ નાહો રે;
 નામ અસહસાવ થાપના કહિલુ માત્ર કહિવાયોરે. ॥ ૭ ॥

કિણહી લિખ્યુને કહ્યો, ટોલા વાલામેં તાહો રે;
 કહો સાધ યામે કવણ છે, અસાધુ કુણ યાં માંહોરે. ॥ ૮ ॥

સ્વામ કહે ઇક શહરમેં, આખ આખ મ પૂછી વાયો રે;
 નાગા કિતરા ઈલુ નગરમેં, કિતરા ઢકિયા કહિવાયોરે. ॥ ૯ ॥

વૈદ વિચક્ષણ ઇમ વહે, ઓપધ તુઝ આંખ્યાં માહો રે;
 ધાલ સ્વજતો તો ભણી, હું કર દેખું તાહો રે. ॥ ૧૦ ॥

નાગા ઢકિયા તૂં નિરખતે, વૈદ બોલ્યો ઇમ વાયો રે;
 સ્વામ કહે સાધ અસાધરી, ઓગખળા દેસ્યાં બતાયોરે. ॥ ૧૧ ॥

પૂછે સાધ અસાધ તૂં પરખ લે; કહો નામ લેઈ ડાયો રે;
 કનિયો પદિતી નિવસું કું.

નિવસું કહ્યો અવસર એયો રે. ॥ ૧૨ ॥

કિલદિક વધી ઇમ પૂછિયો કુણ યાંમે સાધ અસાધો રે;
 સ્વામ કહે તુઝે માંબતો વિરૂઆ તજ વિવવાદોરે. ॥ ૧૩ ॥

સંજમ લેઈ પાલે સદી, તે માધુ સુખદાયો રે;
 મદા મન આદરે મુદરે, અનાંતુને અમુદાયો રે. ॥ ૧૪ ॥

સ્વામ નિરખુ દિવે દેસો કિલદિક પૂછ્યો કિવાયોરે;
 ... દેવો વિવવાદોરે. ॥ ૧૫ ॥

... દેવે દેસે, ... મેં ...

... મેં ...

જ્યૂં સંજમ લેઈ પાટ્યાં સાધહે, દોષ થાધ્યાં નહીં સાધોરે;
 અથવા ડંડ ન આદરે, વરતાને દેવે વિરાધોરે. ॥ ૧૭ ॥
 ભિક્ષુ ધસા ન્યાય લાપિયા, સ્વામ વિના કુણુ શોધે રે;
 પૂજ ગુણાનો પિંજરો, પૂજ ભવિક પ્રતિબોધે રે. ॥ ૧૮ ॥
 ભિક્ષુ હૈ દીપક ભરતમેં, ભિક્ષુ ભલો ભવ તારણુ રે;
 સાહેબ ભિક્ષુ સાચલો, ભિક્ષુ હૈ વિધન વિઠારણુ રે. ॥ ૧૯ ॥
 યાદ આયાં હિયો ઉલસે, અન્તરયામી આપો રે;
 સ્મરણુ સૂં સુખ સંપન્ન, ધિર ચિત્ત મહે કરી થાપોરે. ॥ ૨૦ ॥
 સ્વામ જિસો ઈણુ ભરત મેં, દીન દયાલ ન દૂજોરે;
 ભવિક જીવાં તુમહે ભાવસું, પવર ભિક્ષુ ગુણુ પૂજોરે. ॥ ૨૧ ॥
 તન મન સેતી તુઝ ભણી, હયદ ઉલખ હરખ્યોરે;
 આશા પૂરણુ આપ હો, મહેં તો પ્રત્યક્ષ ભિક્ષુ પરખ્યોરે. ॥ ૨૨ ॥
 આખી ઢાલ અડતીસમી, સમર્યો હે ભિક્ષુ સનુરોરે;
 જયજશ સુખ સમ્પતિ મિલે, દારિદ્ર દુઃખ ગયા દૂરોરે. ॥ ૨૩ ॥

—: હોહા :-

ઉપયોગરી ખામી ઉપરે, હિયો સ્વામ દ્રશાન્ત;
 નિરમલ નીકી નીતસું, મુદ્ધ બણો તસુ તંત. ॥ ૧ ॥
 કુણુકો દેખી ગુરુ કલો એ, કુણુકો શિષ્ય જોય;
 ઉપર પગ દીજો મતિ, તહત કિયો શિષ્ય સોય ॥ ૨ ॥
 થોડી વારથી શિષ્ય તિંકો, ફિરતો ફિરતો આય;
 પગ દીધો તિણુ ઉપરે, તવ ગુરુ બોલ્યા તાહિ. ॥ ૩ ॥
 તુઝ મેં વરજ્યો થો તદા, મત દીજો પગ સાક્ષાત;
 શિષ્ય કહે ઉપયોગ મુદ્ધ, ચૂકો સ્વામોનાથ. ॥ ૪ ॥

બીજી વેલા શિષ્ય વલિ, ફિરતાં ર ફેર;
 પગ દીધો કણ ઉપરે, ગુરુ નિવેધ્યો ઘેર. ॥ ૫ ॥
 આગે તુઝ વરજ્યો હું તો, કહે શિષ્ય કર જોડ;
 મહારાજ ઉપયોગ મુજ, ચૂક ગયો ઈણ ઠોડ. ॥ ૬ ॥
 ગુરુ કહે અબકે ચૂકિયો, તો કાલ વિગૈરા ત્યાગ;
 ફિરતા ફિરતા શિષ્ય ફિરી, વલ્લી ચૂક્યો તે જાગ. ॥ ૭ ॥
 ઇમ વાર વાર ખામી પડી, તે વિગય ટાલણથી તાલિ;
 વલ્લી કણ ઉપર પગ દેણથી, રાજી નહિ મન માંલિ. ॥ ૮ ॥
 કર્મ યોગ ઉપયોગમે, ખામી તો અધિકાય;
 પિણ નીત મુદ્દ અરૂ થાપ નહિ, સાધપણો તે ન્યાય. ॥ ૯ ॥

॥ હાલ ૩૬ મી ॥

(જાણે છે રાય તુવા-એ કેળી.)

સ્વામ ભિક્ષુને સોય એ, કિણ દી પૂજા કરી ઇમ જોય એ;
 સાધ સાધવિયાં રે માલિએ, અવગુણ દીસે અધિકાય એ. ॥ ૧ ॥
 જ્યાં રે નદી ઇર્ષા રે દિકાણએ,
 બાપા મુમનિ મે પિણ રીમ દાણએ;
 દેઈ કહે ચાલના વાન એ,
 મન્ય ઉપયોગરી માલન એ. ॥ ૨ ॥
 મુમનિ અવતરિક મેં સોય એ,
 અધિક કેર દિમે અવરોધ એ
 નીત તુમ કરી ન ર મર એ,
 નાનિ દી દિમે રે, કુલ અપ એ ૧ : ૧
 રે ર ર મુનિ કરી પ ન ન,
 રે ર ર ર ર ર ર ર ર ર

માન માયા લોભ મેં મંત્ર એ,
 કિમ કહિયે તિણાને સંત્ર એ. ॥ ૪ ॥
 કરડી પ્રકૃતિ દેખ્યાં સાધ એ,
 કાઈ બોલ્યા વચન વિરાધ એ;
 યામે સાધપણાશે ન અંશ એ,
 અવગુણુરી કરાં કમ પ્રશંસ એ. ॥ ૫ ॥
 વર બોલ્યા હૈ લિકખુ વાય એ,
 સુણ દ્રઘાન્ત એક શોભાય એ;
 એક સાહુકાર અવધાર એ, કરાઈ હવેલી સુખકાર એ. ॥ ૬ ॥
 રૂપયા હજારાં લગાવિયા એ,
 જાલી જરોખા અધિક જુકાવિયાએ;
 એપે માલિયા મહિલ અનેક એ,
 શુદ્ધ શોભતા સખર સંપેખ એ. ॥ ૭ ॥
 આરૂ રૂપ વિવિધ ચિત્રામએ, અતિકારણિયા અભિરામએ;
 સુખદાઇ રૂપ સુવિહાણુએ, પુતલિયાં મનહરણી પિછાણુએ. ॥ ૮ ॥
 આવે લોક અનેક એ, દેખ દેખને હરપૈ વિશેષ એ;
 નરનારી હજારાં આવતા એ,
 પણ દેખ દેખ ગુણુ ગાવતા એ. ॥ ૯ ॥
 મહિલ માલિયા મહા શ્રીકાર એ,
 તિકે જૂ જૂઆ દેખે તિવાર એ;
 કૈ દેખો કારણિયાં તામ એ,
 ચતુર રૂપ રચ્યા ચિત્રામ એ. ॥ ૧૦ ॥
 સાહુકારાદિક સહુ આય એ,
 એ તો સગદાઇ રસા સરાય એ;
 બહે ભંગી દેખણુ આયો જન એ,

ધુન સેત ખાના સૂં ધ્યાન એ. ॥ ૧૧ ॥

મહિલ માલિયા સાહમી ન દિષ્ટએ,

જાત્રી જરોખા સૂં નહીં ઈષ્ટ એ;

તિણરે સેતખાનાં સૂં કામ એ,

તિણસૂં તેહિજ છે પરિણામ એ. ॥ ૧૨ ॥

કહે સેત ખાનો તો આ છો નહીં એ,

શેઠ સુંણતાં અવગુણ બોલે સહી એ;

જખ શેઠ કહે સુણ વાય એ,

તાડતખાનો કિણ વારતે તાય એ. ॥ ૧૩ ॥

સેતખાનો આછો કિમ થાય એ,

મહા નીચ વસ્તુ ઇણ માનિએ;

નિન્દનીક વસ્તુએ નિદાન એ,

તૂં પિણ નીચ તિણસૂં ચારે ધ્યાન એ. ॥ ૧૪ ॥

જરોખા જાણ્યાં આદિદે જાણ એ,

પ્રગટ આજ્ઞા હું આધિક પ્રધાન એ;

સ્વામ કહે સુવિચાર એ,

કતું કાપનય એ આવધાર એ. ॥ ૧૫ ॥

સંજમ નય તો જવેલી સમાન એ,

સેતખાનાં જાણ અવગુણ જન એ;

મ દુકામદિક અવગુણ દેખ મુદાર એ,

તે મમ કનમ જર દુરાન એ. ॥ ૧૬ ॥

જાંતે દિટ મંજન જાણ જાણ ન.

જિત અવગુણ ન જાણ કામ એ

ગુણ ગ્રાહી ઉત્તમ ગુણવંત એ,
 તે તો સંજ્ઞ તપ જાણે તંત એ. ॥ ૧૭ ॥
 સંજ્ઞ ગુણ જાણે શુદ્ધ માન એ,
 પિણુ અવગુણ સં નહીં ધ્યાન એ;
 છિદ્ર પેહી ભંગી સમ છાર એ,
 સંજ્ઞને નહીં જાણે લિગાર એ. ॥ ૧૮ ॥
 છઠો ગુણ ઠાણો ઈણુ વિધ જય એ,
 ત્યાંને તે પિણુ ખખર ન કાય એ;
 છઠો ગુણ ઠાણો ઈમ ઠહરાય એ,
 તે પિણુ જાણુ પણો નહીં તાહિએ. ॥ ૧૯ ॥
 અવગુણ ને કરે અગવાણુ એ,
 મહાનિન્દક માતંગ માણુએ;
 ઠહે અવગુણ આછા નાહિં એ,
 તિણુને કહિણો ઇણુરો કહિસી કાંયરે. ॥ ૨૦ ॥
 અવગુણ તો કદેહી આછા ન હોય એ,
 એ તો પ્રત્યક્ષ હી અવલોય એ;
 એ તો નિંદવા જોગ નિષેધ એ,
 ઇણુમેં તો કાંઈ કાઢયો ભેદ એ. ॥ ૨૧ ॥
 પિણુ સંજ્ઞ ગુણ ઈણુ માંહિએ,
 તિણુ સં વંદવા જોગ કહાય એ;
 પૂં મૂંહછે આણુ અવગુણ વાર વાર એ,
 યારે કુમતિ હિયામેં અપાર એ. ॥ ૨૨ ॥
 દીપો હવેલીરો દ્રણાન્ત એ,
 ભિક્ષુ ભવિકનિ ભાંજણુ જ્ઞાન્ત એ;
 સ્વામી સુત ન્યાય શ્રીકાર એ,

ત્યાંરા જણ શિક્ષુ તંત સાર એ. ॥ ૨૩ ॥
 એ તો દિયો શિક્ષુ દ્રષ્ટાન્ન એ,
 ત્યાંરા હેતુને પુષ્ટ કરંત એ;
 સૂત્ર સાખ કહૈ જય સાર એ,
 તિણુરો સાંભળજો વિસ્તાર એ. ॥ ૨૪ ॥
 કલ્પો સૂત્ર ભગવતી માહિએ,
 શતક પચીસમેં મુખદાય એ;
 ઉત્તર ગુણ પડિ સેવી પિછાણ એ,
 બુદ્ધસ નિયંઠો શ્રી જિન વાણ એ. ॥ ૨૫ ॥
 જગન દોષ સો ઢાઢ તે જન એ,
 નહીં વિરહ કદે નહિં દાનીએ;
 પંચમ પદ છો ગુણ દાણ એ,
 ચારિત્રસ ગુણ લેખે પિછાણ એ. ॥ ૨૬ ॥
 મૂલ ગુણને ઉત્તર ગુણ માદિએ,
 દોષ લગાવે તે દુઃખદાય એ;
 પદિ સેવણ કુશીલ પિછાણ એ,
 જગન દોષ સો ઢાઢ તે જન એ. ॥ ૨૭ ॥
 નહીં વિગ્ન અંદરો આજા નાદિ એ,
 પે પિ છો મુનુ દાણે કદિવાય એ;
 પાંચે અગ્નિ મુનુ શ્રીકાર એ,
 નિનુમ્મુ રહવા પોતે વિચાર એ. ॥ ૨૮ ॥
 પુનઃ નેવહી પિત્રુ એ,
 મનિવે કે દુષ્ટ કદે જિન જન એ
 રિતિ એ. મુનુ એ,

લખિધની ચિતિ તો અધિકાય એ. ॥ ૨૯ ॥

વિરહ ઉત્કૃષ્ટ સંખેજ વાસ એ,
પછે તો અવશ્ય પ્રગટે વિભાસ એ;

યામેં ચારિત્ર ગુણ શ્રીકાર એ,
તિણસૂં વંદવા યોગ વિચાર એ. ॥ ૩૦ ॥

કપાય કુશીલ નેયંઠા માહિએ,
પાંચ શરીર ॥ : લેશ્યા પાયએ;
પટ સમુદ્ધાત કહિવાય એ,
ઘણરો પેટા ભારી હું અથાય એ. ॥ ૩૧ ॥

બહુ ફેાડવે લખિધ પ્રકાશ એ,
મોહ કર્મ ઉદયથી વિભાસએ;
પિણ ચારિત્ર ગુણ શ્રીકાર એ,
તિણસૂં વંદવા યોગ વિચાર એ. ॥ ૩૨ ॥

પુલાક બુકસ પડિસેવેણા પેખએ,
દિલ સૂં કપાય કુશીલ દેખ એ;
યામેં દોષ તણેા ડંડ નેય એ,
વલી દોષરી થાપ ન કાય એ. ॥ ૩૩ ॥

તિણ કારણ ચારિત્ર ચીજ એ,
દોષ થાપ્યાં નવે ગુણ છીજએ;
જિતરો ડંડ તિતરો ચણું નય એ,
દોષ થાપ્યાં સર્વ વિલલાય એ. ॥ ૩૪ ॥

હીણ વૃદ્ધિ પજવામેં દોષ એ,
પ્રગટ શતક પચીસમેં નેય એ;
ફેર અનન્ત ગુણેા પજવામાંદિએ,

તો પિણ ચારિત્ર ગુણ સુખદાય એ. ॥

દશમેં ધ્યયન જ્ઞાતા મેં દયાલ એ,

કલ્પો ચન્દ્ર દ્રષ્ટન્ત કૃપાલ એ;

એકમ આદિ પૂનમ ચન્દ્ર પેષ્યએ,

વસિ વિદ પપ્પ ચન્દ્ર વિશેષ એ. ॥

તે સમ સંત સમૃદ્ધિએ,

યતિ ધર્મ દશમેં હીન બુદ્ધિ એ;

જ્ઞાન્તિ આદિ બ્રહ્મચર્ય માહિએ,

એકમથી પૂનમતાંઈ ગિણાય એ. ॥ ૩

ઈમ વિદ પપ્પ ચન્દ્ર સમાન એ,

સમાદિક ગુણમેં દેર જન એ;

કિંદાં એકમ કિંદાં પૂનમ ચન્દ્ર એ,

દશાં ધર્મ એમ વૃદ્ધિ મંદ એ. ॥ ૩

ચોમે ઠાણો ચોમંગી હમગ એ,

શીલ સમ્પન્ન ચરિત્ર સમ્પન્ન એ;

દુને શીલ સમ્પન્ન ન દેખ એ,

ચરિત્ર સદિન કલ્પો વિશેષ એ. ॥ ૩

તીને શીવ સમ્પન્ન દેવભાવ એ,

વિવે* ચારિત્ર સમ્પન્ન નામ એ, X

સૌંદર શીવ ચાગિન નદી નામ એ,

શીવ શીવન નવભાવનો નમ એ ૩ ૧

શીવન મહત્તિ તે નદિ કે પ એ

દુને જો: ચાગિન કલ્પો એવ એ

વર ન્યાય હિવે સુવિચાર એ,
પ્રકૃતિ દેખી મ લિડકા લિગાર એ. ॥ ૪૧ ॥

નિશીથ વીસમેં નહાલ એ,
વાર વારેા ડંડ વિશાળ એ;
ધમ સાંભલ છાંડ અનીત એ,
રાખેા સૂત્રની પ્રતીત એ. ॥ ૪૨ ॥

ભારી કર્મા મુણી લિડકાય એ,
બોલે ઉંધ મતિ ધમ વાય એ;
કરૈ ઢીલી પડપણા કાજ એ,
હિવે દોષ તણી કાંઈ લાજ એ. ॥ ૪૩ ॥

ધમ બોલૈ મૂઢ ગિવાર એ,
ન્યાંરા ઘટ માહેં ધોર અન્ધાર એ;
પિણુ ઈતરી ન જાણે સાખ્યાત એ,
સર્વ કહી સૂત્રની વાત એ. ॥ ૪૪ ॥

રિથર રાખણુ સમગત સાર એ,
અતિ મેટણુ બ્રમ અન્ધાર એ;
આગમ રહીસ ખતાવે અમામ એ,
તે તો એકન્ત તારણુ કામ એ. ॥ ૪૫ ॥

અતિ માનણુ તસુ ઉપગાર એ,
થિર સમગત રાખણુદાર એ;
રહો ગુણુ માનણુ તો ન્યાંહીજ એ,
હલ્લટી ક્યૂં કરો ત્યાં પર ખીજ એ. ॥ ૪૬ ॥

પરમ દુર્લભ સમગત પાય એ,
રખે રાંહા રાખેા મનમાદિં એ;

શંકા રાખ્યાં સું સમકિત જાય એ,

તિણ સું વાર ર સમજાયએ. ॥ ૪૭ ॥

પજ્જવાને દિણ પાડે કાય એ,

બુકસ પરિસેવણાદિક જાય એ;

તો તિણરી તિણને મુશકલ એ,

પિણ પોતે કયું ધાતો સલ એ. ॥ ૪૮ ॥

ખોટ હંટરી હંટને હાય એ,

જૂં પજ્જવાદીણત મુસોય જાય એ;

ન દિરે જુઠા ગુણ હાણ એ,

તહા તાર્ક અસાધ મજાગ એ. ॥ ૪૯ ॥

શ્રાવક કદા માત તાત સમાન એ,

પવર ગોમ હાન પદિમાન એ;

દેત સું કરે રૂટી રીત એ.

પિણ અનરંગમે અનિ પ્રિત એ. ॥ ૫૦ ॥

સ્વામ બિહુ નાને પ્રમાદ એ,

પામી મમકિત મગન મમાવિ એ;

રીધા દુષ્ટીરો નો દ્રશ્ય એ,

નંબ મકી વિન માત એ. ॥ ૫૧ ॥

ત્યાંજ પ્રમાદ મનુષ્ય ને એ,

મજા મજા મજા મજા મજા એ;

મજા મજા મજા મજા મજા એ.

મજા મજા મજા મજા મજા એ. ॥ ૫૨ ॥

મજા મજા મજા મજા મજા એ.

મજા મજા મજા મજા મજા એ. ॥ ૫૩ ॥

ત્યારી આસતા રાખો તહતીક એ,
તિણ સૂં હોવે મોક્ષ નજીક એ. ॥ ૫૩ ॥

સ્વામી દાન દયા દીપાય એ,
આજ્ઞા અણુ આજ્ઞા ઝોળખાય એ;
જ્યારા ગુણ પુરા કહા ન જાય એ,
પ્રત્યક્ષ પાર્શ્વ ભિક્ષુ પાય એ. ॥ ૫૪ ॥

સ્વામી યાદ આવે દિન રૈણુ એ,
ચિત્ત મેં આત પામે ચૈન એ;
ઐસા ભિક્ષુ ઉજગર આપ એ,
સ્મરણુ સૂં મિટૈ સોગ સંતાપ એ. ॥ ૫૫ ॥

નવ તીસમી ઢાલ નિહાલ એ,
બ્રમ ભંજણુ સમય સંભાળ એ;
હવેલી રા હેતુ કલ્પો સ્વામ એ,
સૂત સાખ જોત કહી તામ એ. ॥ ૫૬ ॥

—: હોહા:—

વિચરત પૂજ પધારિયા, પાદુ શહર મઝાર;
શિષ્ય હેમ સાથે સખર, સંત અવર પણ સાર. ॥ ૧ ॥

એક ભાયો ઈહ અવસરે, ભિક્ષુ ભણી ભણેહ;
હેમ ચદર હાથે કરી, અધિકી દીસે એહ. ॥ ૨ ॥

ચતુર સ્વમતે ચદર લે, માપ દિખાયો માન;
લાંબપણે ચોટાપણે, અધિક નહિં અનુમાન. ॥ ૩ ॥

પૂજ કહે દેખો પ્રગટ, પટેવડી પ્રમાણ;
તે કહે અધિકી તો નહીં, એતો છે ઉનમાન. ॥ ૪ ॥

તૂં અધિકી ઠહીં તો તદા, તદ તે બોલ્યા તામ;

મુઝ જુઠી શંકા પડી, તવ ધણેા નિષેધો રવામ. ॥ ૫ ॥

આર અંશુકરે વાસતે, સંજમ ખોવાં સાર;

મુત્ર ભોજા જાણ્યા ઇસા, આણ્યો જમ અપાર. ॥ ૬ ॥

એતી પ્રતીત ન તો બણી, તો આગ રે આદિ;

પથ કાચો પીવે તદ, ચાને ખખર નકાચ. ॥ ૭ ॥

ઈત્યાદિક વચને કરી, અધિક નિગેધો આપ;

૪૨ જોડીને તે કહે, દુગ્ધી શંકા કિસાપ. ॥ ૮ ॥

ખરી ઇલાખર સીખ દે, ખોડ મિટાવણ કાપ;

द्विरे शंका तन्मु ना पटी, पवर स्वाभ परिणाम. ॥ ६ ॥

॥ दाउ ४० भी ॥

(ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶ୍ରୀ ରାଧିକା—ଅ ୧୩.)

स्वामि विष्णु गुरु सागरः स्वामि

અર શ્રી કૃષ્ણ જિજ્ઞાસાન મુખકાગે ૩.

ਸੰਵਸੀ ਸਿਰੇ ਦਵਾਸਯੁ ਦੇ, ਸਾਨ ਮੁਨਿ ਮੁਨ ਦੇ ਕਾਨ ॥੧੦॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

[illegible]

29.4   1.414   29.4   29.4

ବିଜୁ ଶତ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରାପ୍ତ ।

१. १५० मिनिट सिफ्टिंग मध्ये ३००

— 22 —

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

[illegible]

ધમ કહિ ખૈરવે આવિયોરે લાલ,
જિહાં પૂજ વિરાજ્યા જાણુ; સુ૦
હોયો ભિક્ષુ રે આગલેરે લાલ,
વંદણા કીધી આણ. સુ૦ ॥ ૪ ॥

પૂજ કહૈ વચ પરવહારે લાલ,
તુજ નામ શોભાયંદ તાય; સુ૦
શોભાયંદ કહૈ હાં સહી રે લાલ;
એહિજ નામ કહાય. સુ૦ ૩ ૫ ॥

ભિક્ષુ વસિ તસુ ધમ ભણેરે લાલ,
મુત રોહીદાસનો સોય. સુ૦
સેવક કહે સ્વામી ભણી રે લાલ,
સત વચ તુઝરા અવલોય. સુ૦ ॥ ૬ ॥

વસિ શોભાયંદ બોલિયોરે લાલ,
આપ આછી ન કીધી એક. સુ૦
હયાપો શ્રી ભગવાનનેરે લાલ,
વિરૂધ વાત વિરોધ. સુ૦ ૭ ૭ ॥

વક્તતા ભિક્ષુ બોલિયા રે લાલ,
મ્હેં ક્યાં ને હયાપા ભગવાન. સુ૦
મ્હેં ભગવંતરા વચના થકી રે લાલ,
ધર છોડ સાધુ યયા જાણુ. સુ૦ ॥ ૮ ॥

વસિ શોભાયંદ બોલિયોરે લાલ,
આપ દેવરો દિયો હયાપ. ॥ સુ૦ ॥
અબ દેવે સ્વામી જુગનમુંદે લાલ,
ચતુર મુણે ચુપ ચાપ. સુ૦ ૯ ૯ ॥

દુઝરાં મણ પત્યર દેવલ તણા રે લાલ, કહો ઉથાપિયે કેમ;
એ તો શેર દો શેર પ્રયોજન વિનારે લાલ,

આધો પાછો કરાં નંદીં એમ. મુ. ૧૦ ॥

દેર શોભાચંદ પૂછતો રે લાલ,

આપ જિન પ્રતિમા દી ઉથાપ. મુ.

પ્રતિમાને કહો પાપાણુ છે રે લાલ,

એ આછી ન કરી આપ. મુ. ૧૧ ॥

દેવામ કરું તું સાંભલરે લાલ,

એ પ્રતિમા ઉથાપા કિલુ કામ; મુ.

આરે ત્યાગ ને જૂઠુ બોલણુ નખારે લાલ,

કણુગ ન્યાય કરું અભિગમ. મુ. ૧૨ ॥

સોનારી પ્રતિમા બગીંને લાલ સોનાની પ્રતિમા કદાંત, મુ.

રૂપાની પ્રતિમા બગીંને લાલ એ રૂપાની કદાંત મુ. ૧૩ ॥

મર્મ પાતુની પ્રતિમા બગીંને લાલ સર્વ પાતુની કદાંત મુ.

પા. પૂર્વી પ્રતિમા બગીંને લાલ કદાંત પા. પૂર્વી મુ. ૧૪ ॥

પા. પૂર્વી પ્રતિમા બગીંને લાલ મે. ન. ની કદાંત મુ.

નિ. પૂર્વી કદાંત મુ. પ્રતિમા પા. પૂર્વી મુ.

એ ને જૂઠું દે. રી પા. મુ. ૧૫ ॥

પા. પૂર્વી પ્રતિમા બગીંને લાલ મે. ન. ની કદાંત મુ.

નિ. પૂર્વી કદાંત મુ. પ્રતિમા પા. પૂર્વી મુ.

પા. પૂર્વી પ્રતિમા બગીંને લાલ મે. ન. ની કદાંત મુ.

નિ. પૂર્વી કદાંત મુ. પ્રતિમા પા. પૂર્વી મુ.

ગુણ ચાહિજ એ પુરૂષનારે લા૦, વાર ઈસડી વિચાર; સુ૦
દોય છન્દ નેડયા દીપતારે લા૦

સાંભલતાં સુખકાર. ॥ સુ૦ ॥ ૧૭ ॥

સ્વામીને છન્દ સુણાયનેરે લાલ૦

પાછો આયો પાલી માહિં; ॥ સુ૦ ॥

પાખંડમતિયા પૂછિયોરે લા૦

થે છન્દ બણાયા કે નાહિ. ॥ સુ૦ ॥ ૧૮ ॥

તે કહે છન્દ બણાવિયારે લા૦

પાખંડ મતિ બોલ્યા ફેર. ॥ સુ૦ ॥

ભીખણુજરા શ્રાવક આગવેરે લા૦

છન્દ કહિ જ હોય સેર ॥ સુ૦ ॥ ૧૯ ॥

સ્વામીજરા શ્રાવકાં કનેરે લા૦

આયા સેવક લેઈ સાથ ॥ સુ૦ ॥

પાખંડ મતિ કહે શ્રાવકા લણીરે લા૦

વાર મુણો મુઝ વાત. ॥ સુ૦ ॥ ૨૦ ॥

સેવક આ નિરાપેખી સહીરે લા૦

અદક્ષ કહસી અવલોય; ॥ સુ૦ ॥

ધારે મ્હારે શ્રદ્ધા પક્ષનીરે લા૦

ઈણરે તો પક્ષ નહિં કોય. ॥ સુ૦ ॥ ૨૧ ॥

શોભાયદને ઈમ કહે રે લા૦

ભીખણુજ સાધુ કિશાએક; ॥ સુ૦ ॥

મુદ્દ છે કિંવા અમુદ્દ છે રે, લા૦

તખ સેવક કહે સુવિગ્રેય. ॥ ૨૨ ॥

હણી શ્રદ્ધા હણા કનેરે લા૦ આપારી આપાં પાસ; સુ૦ ॥

તો પિણ પાખંડમતિયા કદે રે લાલ૦

તૂં તો નિશંક પ્રકાશ. ॥ સુ૦ ॥ ૨૩ ॥

જળ શોભાયન્દ કહે સાંભલોરે લાલ

ગુણ અવગુણ સિખણજીમે હોય;

કદિમું મ્હાને દર્શોસી જિસારે લાલ

તખ એ કહે દરસે જિસાતોય. ॥ ૨૪ ॥

શોભાયન્દ એવક ઇમ સાંભળીરે લાલ

શુદ્ધ કથા છન્દ ત્યાં શ્રીકાર; ॥ મુ. ॥

તે છન્દ દોનું ગુણ તલારે લાલ સાંભળજો મુખકાર. ॥ ૨૫ ॥

(॥ શોભાયન્દ એવક કૃત છન્દ ॥)

અનન્તમ કથાગ્રી રત્નાગ્રી કરાગ્રી અતિ, આદર્શ કમં જીવે અધિકારી.
ગુણવંત અનંત સિધ્ધિ કલા ગુણ, પ્રાકૃત પોંગ વિદ્યા પૂજા મની
શાસ્ત્ર સાં જાતીએ જન સદા, કેવલ રાગી કા ગુણ ઉપગમી.
પરિવ્રતીકં જીવ ન માનવ પાપદ, માત્ર મુનિન્દ બદા મત પાત્રી
માત્ર મુનિ કા વામ બદા સદા, બીજમ સ્વામ મિદન્ન દે બાત્રી ॥

સ્વામી પદ્મવદે સ્વામી માત્ર દે, વામ શુભ કથા વિવેકી.
મેઠ દિ પંચ માયા નિદુ લોકમે, નામ સુરેન્દ્ર નમે નમની
મુનિમે મત વત મિદન્ન મરનકી, બદલ ગુણી કરાગ્રી જાતીકી.
પુત્રી કે નામક પદ્મવદે સ્વામી, બીજમ સ્વામકા માત્ર બાત્રીકી ॥

॥ દાસ મેનિજ ॥

જે નામક કૃત વિવેકી ૧૦ મંત્રકી ૧૦ નામક ૧૦ નામક

૧૦ નામક ૧૦ નામક ૧૦ નામક

૧૦ નામક ૧૦ નામક ૧૦ નામક ૧૦ નામક

૧૦ નામક ૧૦ નામક ૧૦ નામક

૧૦ નામક ૧૦ નામક ૧૦ નામક

ઐસા લિલ્લુ ગુણ આગલારે, લાં સુજશ વિસતરિયો સતાખ. ॥૨૭॥
 ઉંડો પૂજ આલોચનારે, લાં વાડ બુદ્ધિના બળ; ॥સુ૦॥
 ધોરી ધર્મ તણા પૂરારે, લાં દિયો પાખંડ મત દાખ. ॥૨૮॥
 અવતરિયા ઇણુલરતમેં રે, લાં ખરે મારગ રહ્યા ખેલ; ॥સુ૦॥
 મૂત્રબુદ્ધિ સમશેર સૂં રે, લાં પાખંડ મત દિયો પેલ. ॥૨૯॥
 સ્મરણ તુઝ ગુણ સંભરું રે, લાં આવે નિશદિન યાદ, ॥સુ૦॥
 રામ ર મુખ રતિ લહું રે, લાં પાખું પર્મ સમાધિ. ॥૩૦॥
 ચાડ ઠાલ આલીસમી રે, લાં લય શ્રમ લંજન સ્વામ, ॥સુ૦॥
 જય જશ સમ્પતિ દાયકારે, લાં આશા પૂરણ આમ. ॥૩૧॥

॥ ઢોહા ॥

બુંદીમેં ખૂબ કરી, સવાઈ રામલ સોય;
 વખાણ સમ્પૂર્ણ હુવાં પછે, આપ નેહત માંગો અવલોય. ॥૧॥
 તુહત ધાલ સોગંધ કરો, ઈસડી કહો છો આપ;
 કાંઈ આપરે ઈ તોટો અ છે, તે તોટો પૂરણ થાપ ॥૨॥
 સુતા પરણાઈ શેઠ કિણ, ન્યાત જિભાઈ ન્યાલ;
 તોટો ખૂણ નેહત લે, જ્યું સું તોટો તુમ ભાલ. ॥૩॥
 સ્વામ કહે એક શેઠ તિણ, સુતા પરણાઈ સોય;
 બોલાય બહુ ગામરા, ન્યાત મિત્ર અવલોય. ॥૪॥
 જમણકર જમાવિયા, સગલાંને પકવાન;
 દિવસ ઘણા રાખ્યા પછે, સીખ દીધી સન્માન. ॥૫॥
 એક એક પકવાનરી, સાથે કાયલી દીધ;
 રસતે ખૂબ લાંજણ લણી, ઈમ મુખે પૂગતા કીધ. ૧૬॥

કિંચિત્ જગ પિઉ કરીરે, લાં તડકા ભડકા કરવા લાગી તામરે, સું
ઈસડી અન્નેગ તે સ્ત્રીરે, લાં અવનીત જગ કહે આમરે. સું ॥૮॥

અવિનિત સાધુ એહવોરે, લાં ગોચરિયાંદિક માંહિરે; સું
કિણુહી બાઈ ભાઈ સું વાતાં કરેરે, લાં એક ધડી ઉભા તાહિરે. સું ॥૯॥

અથવા દર્શણ દેવા ભણીરે, લાં જટ ચલાઈને પરહો જાય રે; સું
તિહાં ઉભા ધણી વેલાં લગેરે, લાં વાતાં કરે ખનાય રે. સું ॥૧૦॥

ખડા થોડો ઇ કામ ભલાઈયારે, લાં કરતા કંઠ મઠાઠ કરે જહરે; સું
તથા પાણી રાખ્યો તે લેવા ખેલિયાં રે, લાં ટાલા ટાલા કર દેવે
તેહરે. સું ॥૧૧॥

અથવા જતો દોહરો હુવેરે, લાં દેવે મુંહ બિગાડરે; સું
ગુરૂ શીખ દિયે ચૂકથી પડ્યોરે, લાં તો કરે ઉલટો કુંકારરે. સું ॥૧૨॥

અવનીત સાધુને દીધી ઉપમારે, લાં અવનીત સ્ત્રીની ભિક્ષુ આપરે; સું
ઈમ સાંભલ ઉત્તમા નરારે, લાં ચિત્ત સુવિનય થાપરે. સું ॥૧૩॥

વલિ વનીત અવનીતરી ચોપઈ વિષેરે, લાં આખ્યા દૃષ્ટંત અનેક; સું
સંસેપ થકી કહું છું સહીરે, લાં સાંભળજો સુવિવેક. સું ॥૧૪॥

અવનિતને થાવરિયાની ઉપમારે લાં ગર્ભવતીને કહ્યો ડાંડાય; સું
પુત્ર દોસી પુત્ર્ય આગલોરે, લાં પાડોરાણને કહે પુત્રી દોયરે. સું ॥૧૫॥

ગુરૂ ભગતા શ્રાવક શ્રાવિકા કનેરે, લાં ગાવે ગુરૂ રા ગુણ શ્રામ; સું
આપરે વરા જાણે તિણ કનેરે, લાં અવગુણ બોલે તામ. સું ॥૧૬॥

કને રહે સાધુ તે થકીરે, લાં વેર બુદ્ધિ ન્યું જાણ; સું
ઓર અલગા રહે તે થકીરે, લાં દેત રાખે સુવિહાણ. સું ॥૧૭॥

કુપ્પા કાનાંરી કુતી ભણીરે, લાં કાંઠે ધરમું સદુ દાય; સું
ન્યું અવનીત ગિહાં જાતેં તિહારે, લાં આદર માનન દાય; સું ॥૧૮॥

શેર શેરીગર રા ધર ચકીરે, દૂર રહે બુદ્ધિવાન રે;
જ્યૂં અવિનીતસું અલગા રહે રે, તે ડાહ્યા ચતુર સુખણ. ॥૨૭॥

આછી વસ્ત ધાલે અગ્નિમેં રે, તે છિન માહેં હો જવૈ છાર;
જ્યૂં અવિનય અગ્નિ મેં શુષ્કબલેરે, અવશુણ પ્રગટે અપાર. ॥૨૮॥

નાગ ખિજવે ન્હાનો જણનેરે, તો આ ધાત પામૈ તત્કાલ;
જ્યૂં નાના ગુરૂની નિંદા ક્રિયાં, આપદા પામે અસરાલ. ॥૨૯॥

કલો નાગ કોખ્યાં કરૈ, જીવ ધાત સૂ અધિક મ જાણ;
પગ ગુરૂના અપ્રસન્ન ક્રિયાં, અબુદ્ધિ દુર્ગત દુષ્ષ ખાણ. ॥૩૦॥

કદા અગ્નિ ન ખાલે મંત્ર જોગસુંરે, કદા કોખ્યા સર્પ ન ખાય;
કદા તાલપુટ વિષ પિણ માઈ નહીં, પિણ ગુરૂ હેલણાસું
મુકિત ન જાય. ॥૩૧॥

કોઈ વાંછે સિરખું ગિરિ ફોડવારે, સતોહી સિંહ જગાય;
કોઘલાસારે અણી મારે ટાકરાંરે, જ્યૂં ગુરૂની અશાતના થાય. ॥૩૨॥

કદા ગિરિ પણ ફોડે કોઘ મસ્તકેરે, કદા કોખ્યા સિંહ ન ખાય;
કદા ભાલો ન બેટે ટાકર મારિયારે, પણ ગુરૂ હેલણા સું
શિવનાદિ. ॥૩૩॥

જ્યૂં કાષ્ટ વહો જાય જળ મઝેરે, જ્યૂં અવિનિત તાણી જે સંસાર;
કુશિખ ક્રોધી અભિમાની આત્મારે, ધુર્ત માયાવિયોધાર. ॥૩૪॥

ગુરૂ શીખ દિયે અવિનિતનેરે, તો ક્રોધ કરે તિણવાર;
તે ડારે કર રેલે લિછમી આવતરિ, સાંચી શીખ ન અધિલિગાર. ॥૩૫॥

કેઈ દાયી પોડા અવિનીત છેરે, દીપ્ત પ્રત્યક્ષ દુઃખ;
તો ધર્માચાર્યના અવિનીતનેરે, કદો દુવે ક્રિમ મુખ. ॥૩૬॥

નકટી સરીખો અવિનીતરે, તિણ સૂં નિજ ગુરૂ ન ધરે ધ્યાર;
 તિણને આપ સરીખો આવી મીલેરે, તખ પામેહર્ષ અપાર. ॥૪૭॥
 નકટી તો જોવે લખરાદિક લણીરે, અવિનીત જોવે અજોગ;
 જો અશુભ ઉદૈ હુવૈ અવિનીતરે, મિલ જોવે સરીખો સંયોગ. ॥૪૮॥
 સૌ વાર પાણી સૂં કાઢે ધોવિયારે, વરૂઈ ન મિટે વાસ;
 ધણું ઉપદેશ દે ગુરૂ અવિનીતનેરે, પિણુ મૂલ ન લાગે પાસ. ॥૪૯॥
 અવિનિત ઉજિયા ભોગવતી જિસોરે, રૂપિયા રોહણી જિસો સુવનીત;
 ગુરૂ ગણુ સૂંપે મુવેનીતનેરે, પૂરી તિણરી પ્રતીત. ॥ ૫૦ ॥
 કિણહી ગાય દીધી ચાર વિપ્રાં લણીરે, તેવાર ૨ દૂહેતાહિ;
 પિણુ ચારો ન નીરે લોભ થઈરે, તિણસૂં દુઃખે રમૂછ ગાય. ॥૫૧॥
 ગાય સરિખા આચાર્ય મોટકારે, દૂધ સરીખો જ્ઞાન અમોલ;
 શિષ્ય મિલા બ્રાહ્મણ સારિખારે, તે જ્ઞાન ક્ષિયે દિલ ખોલ. ॥ ૫૨ ॥
 આહાર પાણી આદિ બ્યાવચ તણીરે, ન કરે સાર સંભાલ;
 એહવા અવિનીતરે વશ ગુરૂ પડયા, ત્યાં પણ દુઃખે રકિયો કાલ. ॥૫૩॥
 બ્રાહ્મણ તો એક ભવ મઝેરે, ફિટ ૨ હુવા ઈહલોક;
 ગુરૂના અવિનીતરે કહિવો કીસોરે, પીડા વિવિધ પરલોક. ॥૫૪॥
 ગર્ગ આચાર્યને મિલ્યારે, પાંચસૌ શિષ્ય અવિનીત;
 તિણરે વિરતાર તો છે ધણું, ઉતરાધ્યન માઢે સંગિત. ॥ ૫૫ ॥
 એકલયકી ખૂરો અવનીતડોરે, સાધારા ગણુ માઢે જાણુ;
 સામ દ્રોહિ સેવગ સારીખોરે, દુમનું ચાકર દુસ્મણુ સમાનરે. ॥૫૬॥
 ઇલ જલ ખેતે ચૌરન્યુરે, છિદ્રો થડા રહે ટાલા માંદિ;
 ચર્યા ઉપદેશ તિણરે અતિખૂરો, કાડા તોડા કાજ કરેતાદિ. ॥૫૭॥
 ઓર સાધારા કાઢે ગૃહસ્થ ખુચણારે, તિણ મૂં વાત કરે દિલખોલ;
 અંતરંગમે જણે આપરો, તિણને સિખાવે ચર્યા ખોલ. ॥ ૫૮ ॥

ઠાઈ અવિનીત હુવૈ સાધ સાધવી, કદા ગુરુ દે લોકાને જતાય;
 જે અવિનીત આવક સાંભલે, તો તુર્ત કહે તિણુને જાય. ॥૭૧॥
 સાધાને આય વંદણા કરે, સાધવિયાંને ન વાંદે રૂડી રીત;
 ત્યાંને આવક આવિકા મ જણુએ, તે તો ચૂઢ મતિ છે અવિનીત. ॥૭૨॥
 તિણુ શ્રી જિનધર્મ ન ઓલખ્યો, વલી બાણુ બાણુ કરે અભિમાન;
 આપ છાંદે માઠી મતિ ઉપજે, તિણુને લાગો નહિ ગુરુ કાન. ॥૭૩॥
 મોટા ઉપગાર મુનિ તણું કૃત્ત્વ કીધો ન ગિણુંત;
 એકવા અવિનીત સાધુ આવક ઉપરે, બિંદુ આખ્યો એકદ્વાંત. ॥૭૪॥
 ઠાઈ સર્પ પડ્યા ઉજડમેરે, ચેત નહીં મુખ કાંધે;
 તિણુ સર્પરી અણુંકંપા કરી, દૂધ મિશ્રી ધાલી મુખમાંય. ॥૭૫॥
 તે સર્પ સચેત થયા પછે, આડો ફિરિયો આય;
 જે ઓલુંઠો હુવે તો ઉણુને દાખદે, કાચો હુવૈ તો દે ડંક લગાય. ॥૭૬॥
 સર્પ સરીખા અવિનીત માનવીરે, એકલ ફિરેન્યૂં ઢાર રૂસિયારે;
 તિણુને સમકિત ચારિત્ર પમાયને, કીધો મોટો અણુગારે. ॥૭૭॥
 એકવો ઉપકાર કિયો તિકારે, તત્કાલ બૂલે અવિનીત;
 હલટા અવગુણ બોલે તેહનારે, હસુરે સર્પવાલી છે રીત. ॥૭૮॥
 આહાર પાણી વસ્ત્રાદિ કારણે, તે પિણુ જુઠો જગડો જાય;
 ઈશ્વરે ઉપરલો હુવે તો દાબે ડંક દે, આધો કાઢે તો હલટો ભાડે
 સાય. ॥૭૯॥

સર્પને મિશ્રી દૂધ પાયાં પછે, ડંક દે તે ગૈરી સર્પ દેખ;
 ન્યૂં ઓ સમકિત ચારિત્ર લિયાં પછે હુવો સાધાં રો વૈરી
 વિશેષ. ॥૮૦॥

વલી ખાણા પીણારો હુવેલોકપીરે, આપરો દોષ ન યત્રે મૂલ;
 ઉડવિયાં સૂં સ્થામો મટે, વલી ક્રોધ કરે પ્રતિજ્ઞ. ॥૮૧॥

તિણુને દૂર કરે તો દુરમણ થકારે, બોલે ધણું વિપરીત;
 અસાધ પડે સગલા સાધને, તિણુને ગૈરી સર્પની રીત. ૪૮૨
 મુગુરા સાધને દૂધ પાયાં થકારે, ઓ કરે પાછો ઉપગાર;
 તિણુને ધન દેશ ધનવંત કરે, વણી દીકાં હુવું દર્શ અપાર સુભાવ
 મુખો મુવિનીતસારે સાક્ષ. ૪૮૩

જઈ આપ છાદિ દિરે એકસારે, ગિણુ સરણ પ્રણામી મુજ રીતરે;
 તિણને સમજાય સમકિત ચારિત્ર દિયોરે, તે આગા પાસે રૂડી રીત ૪૮૪
 નિમ્બરે સમકિતને સંજમ બિહુરે, રૂગિયા અબ્યંતર સાર;
 અસાધે ન્યું આસે છાદિ રૂંધનેરે, ન્યાં સું કરે પાછો ઉપગાર. ૪૮૫
 મોટા ઉપગાર ત્યારે કિમ વિસરેરે, સુંગે સર્વ દેલી ત્યારિગાર;
 ત્યારે રંગીલુ દેખ દર્શન નુરે, સર્વ કામમેં મોની ન્યાં સમાજ. ૪૮૬
 વણી ગામા નગમં ફિરતાં થકારે, મદા કાવ કરે મુજ મામ;
 તે મુવિનીત મુજ માની આગારે, ત્યાંની ગીર વખાણ્યા તામ. ૪૮૭
 શિષ્ય મુવિનીતને મેલનીરે, કાપમા લીધી અનેક,
 મુજ ન્યાં બિહુ મેલમજરે, મોંજમે સુવિગરે. ૪૮૮
 જાડ કલ્પ પુકારી પેટે ચડોરે, અમલરે દર્શ આનહ,
 ન્યાં મેલ દિયાં મુવિનીતનેરે, મુજ પમે પામનહ ૪૮૯
 મુવિનીત મુજ દેખો મેલરે, અમલરે મુખને મેલન
 મેલન મેલન મેલન મેલન, મુવિનીત મેલન મેલન ૪૯૦
 મેલન મેલન મેલન મેલન, મુજ મેલન મેલન મેલન ૪૯૧
 મેલન મેલન મેલન મેલન, મુજ મેલન મેલન મેલન ૪૯૨
 મેલન મેલન મેલન મેલન, મુજ મેલન મેલન મેલન ૪૯૩
 મેલન મેલન મેલન મેલન, મુજ મેલન મેલન મેલન ૪૯૪
 મેલન મેલન મેલન મેલન, મુજ મેલન મેલન મેલન ૪૯૫
 મેલન મેલન મેલન મેલન, મુજ મેલન મેલન મેલન ૪૯૬
 મેલન મેલન મેલન મેલન, મુજ મેલન મેલન મેલન ૪૯૭
 મેલન મેલન મેલન મેલન, મુજ મેલન મેલન મેલન ૪૯૮
 મેલન મેલન મેલન મેલન, મુજ મેલન મેલન મેલન ૪૯૯
 મેલન મેલન મેલન મેલન, મુજ મેલન મેલન મેલન ૫૦૦

બુદ્ધસ પડિસેવણુ લેલા રહેરે, અવધિ મનપર્યવ કેવલ અખંડ;
 તે લેલા આહાર કરતા શંક નહીં, ઇણને વિનય કરતા આવે શંક. ॥ ૧૧૬ ॥
 દેખો અધારો અવિનીતરેરે, નિજ અવગુણ સૂઝે નાંય;
 વિનયનો ગુણ પોતે નહીં, તિણસું પરતણું ઓગણ દેખાય. ॥ ૧૧૭ ॥
 દર્શણ મોહ ઉદય ધણું, પૂરો વિનય કિયો નહીં જાય;
 ઓલખે અવગુણ આપરો, એ ઉત્તમ પણો સહાય. ॥ ૧૧૮ ॥
 તે કહું કેવલી બુદ્ધસ લેલા રહે, મોહ બદ્યો તિણસું નાવે લહર
 લહર આવે ચિત્ત ધિર નહીં, તે જાણે નિજ કર્મ રો જહર. ॥ ૧૧૯ ॥
 બુદ્ધસ પડિસેવણુ કદે નહિં મિટરે, તીનૂંહી કાલ રે માંય;
 દોષસો કોડસું ધટ્ટે નહીં, ચિત્ત અધિરસું તે ન મિટાય. ॥ ૧૨૦ ॥
 જ્યારે સૂત્ર તણી નહીં ધારણા, અતિ પ્રકૃતિ ધણી અજોગરે;
 તે થોડામે રંગ વિરંગ હુવેરે, મોટા દર્શણ મોહ રોગ. ॥ ૧૨૧ ॥
 કે કારે દર્શણ મોહ તો દિસે ધણો, પિણ સૈણા ધણા બુદ્ધિવાન;
 તે શરૂને સુણાય નિશંક હુવેરે, જ્યારે સમકિતરો જોખો મતિ જાણ. ॥ ૧૨૨ ॥
 દોષરી યાપ શરારે નહીં, દોષરા ડંડરી યાપ;
 ઓરરી કીધી યાપ હુવે નહીં, ઇંમ જાણુ નિશંક રહે આપ. ॥ ૧૨૩ ॥
 ઇંમ સાંભલ ઉત્તમાનરારે, રાખો દેવ શરાની પ્રતીત;
 આસતા રાખ આગે ધણા, ગયા જમારો જીત. ॥ ૧૨૪ ॥
 વણું નાગ નતુઆ તણો, મિત્ર તરયો પ્રતિત સું પેખ;
 તે ઉત્તમ પુરૂષારી પ્રતીતસું, તિરયા તિરેને તિરસી અનેક. ॥ ૧૨૫ ॥
 ભિક્ષુ સ્વામ કલા બલા, દીપતા વર દ્રશાન્ત;
 દેયક તો સૂઝે કરી, દેયક બુદ્ધિ ઉપજાત. ॥ ૧૨૬ ॥
 ઉત્પત્તિયા બુદ્ધિ અતિ ધણી, સ્વામ ભિક્ષુની સાર;
 સ્વામ ગુણનો પોરસો, સ્વામ સાસણુ શિષ્યગાર. ॥ ૧૨૭ ॥

જેવરની ગતિ દેખને, બૂસેં સ્વાન ઉઝ્યા કર કાન;
જ્યું બેયધારી દેખી સાધનેરે, સ્વાન જ્યું કર રદ્યા તાન. ૧૦૫૧

તે પિણ વિનય કરાવણુરા બખા ધણા, સાથી સીપ સંગિઆરા સોય.
મિઆદ્રદિ તે બુલગારે, ત્યાંને આલખે જુલિવંત સોય. ૧૦૬૧

ત્યાં દામ ર યાનક ખાંધિયા, ચાપે જીવ ખવાયાં પુન્યા
તે પિણ નામ ધરાવે સાધરો, સવસો ન સુત્રે સમકિન શુન્યા. ૧૦૭૧

પોપાં ખાદિશ રાજમેં નવ તૂંખા તેરે નેમદાર;
જ્યું વિકલ મેવકારવામીમિલ્યારે, અંદનો બેયધાર્યારે અપાર. ૧૦૮

વસ પાત્ર અધિકા રાખનાર, આડા જડે કિંમત;
મોલ સિયા યાનક મારે રહે, ઇમદી ચાપ નિગંતર પાર. ૧૦૯૧

આગા ખારે પુન્યા શક્તિ, આગામિં પાપ નમાજ;
કારે પાણી પાયાં પુન્યા શક્તિ, અપાત્ર પેપાં ખાધને માર. ૧૧૦૧

તે મપજ ન પટે આવકાં લાજી, જાગે મન મારે મોટી પે.પ.
પિણ આંતરે મુગ સુદે નહીં, તાંબ. જાગે ભે. ૧૧૧૧

જુદર નિરોવાં અવિર્જાનદા, કપ અર્થે કરે વિપરીત;
તે મનદારે કાઠ કરે, નદિ વિનય કમડી નો. ૧૧૨૧

જુદર વિનય કિયે ખો નદિ, નિઃશુ નો. ૧૧૩૧
કો વિનય કાઠે ન હ મારે, કો વિનય નો. ૧૧૪૧

જુદર વિનય કાઠે ન હ મારે, કો વિનય નો. ૧૧૫૧
જુદર વિનય કાઠે ન હ મારે, કો વિનય નો. ૧૧૬૧

જુદર વિનય કાઠે ન હ મારે, કો વિનય નો. ૧૧૭૧
જુદર વિનય કાઠે ન હ મારે, કો વિનય નો. ૧૧૮૧

બુદ્ધિ પડિસેવણ લેલા રહેરે, અવધિ મનપર્યવ કેવલ અખંડ;
 તે ભેલા આહાર કરતા શંક નહીં, ધણુને વિનય કરતા આવે શંક. ॥ ૧૧૬ ॥
 દેખો અંધારો અવિનીતરેરે, નિજ અવગુણ સૂઝે નાંય;
 વિનયનો ગુણ પોતે નહીં, તિણસું પરતણું ઝાણણુ દેખાય. ॥ ૧૧૭ ॥
 દર્શણ મોહ ઉદય ધણું, પૂરો વિનય કિયો નહીં જય;
 ઝાણખે અવગુણ આપરો, એ ઉત્તમ પણો સહાય. ॥ ૧૧૮ ॥
 તે કહૈ કેવલી બુદ્ધિ લેલા રહે, મોહ બદ્યો તિણસું નાવે લહર
 લહર આવે ચિત્ત ચિર નહીં, તે જણે નિજ કર્મ રો જહર. ॥ ૧૧૯ ॥
 બુદ્ધિ પડિસેવણ કહે નહિં મિટૈરે, તીનૂંહી કાલ રે માંય;
 દોષસૌ કોડસું ધટૈ નહીં, ચિત્ત અધિરસું તે ન મિટાય. ॥ ૧૨૦ ॥
 જ્યારે સૂત્ર તણી નહીં ધારણા, અતિ પ્રકૃતિ ધણી અજોગરે;
 તે થોડામે રંગ વિરંગ હુવૈરે, મોટો દર્શણ મોહ રાગ. ॥ ૧૨૧ ॥
 કે કારે દર્શણ મોહ તો દિસે ધણો, પિણ સૈણા ધણા બુદ્ધિવાન;
 તે ગુણે સુણાય નિશંક હુવૈરે, જ્યારે સમક્ષિતરો જોખો મતિ જણ. ॥ ૧૨૨ ॥
 દોષરી થાપ ગુરારે નહીં, દોષરા હંડરી થાપ;
 ઔરરી દીધી થાપ હુવે નહીં, ઇંમ જણુ નિશંક રહે આપ. ॥ ૧૨૩ ॥
 ઇંમ સાંભલ ઉત્તમાનરારે, રાખો દેવ ગુરાંની પ્રતીત;
 આસતા રાખ આગે ધણા, ગયા જમારો જીત. ॥ ૧૨૪ ॥
 વર્ણ નાગ નતુઆ તણો, મિત્ર તરયો પ્રતિત સું પેખ;
 તે ઉત્તમ પુરૂષારી પ્રતીતસું, તિરયા તિરેને તિરસી અનેક. ॥ ૧૨૫ ॥
 બિંદુ સ્વામ કલા જલા, દીપતા વર દ્રઘાન્ત;
 કેયક તો સૂત્રે કરી, કેયક બુદ્ધિ ઉપજાંત. ॥ ૧૨૬ ॥
 કૃપાતિયા બુદ્ધિ અતિ ધણી, સ્વામ બિંદુની સાર;
 સ્વામ ગુણાનો પોરસો, સ્વામ શાસણ શિષ્યગાર. ॥ ૧૨૭ ॥

॥ દાલ ૪૨ મી ॥

(ડાવ સુંઝાદિકની ડારી—એ દેશી.)

પાંચ સૌ મણુ ચણા પિછાણુ, પંચ શિરયાં હેત તે જાણુ;
 ડોકરાને ચણા સેર દીધું, પીસ પોય જલ સું તૃપ્ત કીધું. ॥ ૧ ॥

આખા પન્નુસણા મેં ન્હાલ, ચોડે પરંપરા ચિત આલક;
 માતા વેરયાને તેં જલ પાયો, પાપ છે પિણુ સરીખાન થાયો. ॥ ૨ ॥

તિમ આવક સાઝ ન સરિખો, પાપ સુણી કાઠ મત ભિડકો;
 ચદર લે ગયો તસકર એક, એક દીધી પ્રાયછિત કિણુરો સંપેખ. ॥ ૩ ॥

થાંરા ધણીરો નામ નાથુ હોય, કહે કયાંને નાથુ હૂંવે સોય;
 મૂલા દિયાં કાંઈ હુવે ત્યાંને, પૂછ્યો અમરસિંધજીરા સાધાંને. ॥ ૪ ॥

પડિયા તસકરને આકુ ખવાયો, તેતો શેઠનો વેરી છેતાયો;
 ખેત પાકાં કરસણીરે વાલો, તિણુરો રોગ મેટયાં ફલ ન્હાલો. ॥ ૫ ॥

મમતા ઉતરી કહે પ્રસિદ્ધિ, દશ વીગા ખેતી કિણુને દીધી;
 સાવજ દાનરા તું કરે ત્યાગ, મ્હાને ભાંડવાને કે વેરાગ. ॥ ૬ ॥

જલ સોટા સૂંપજો મ્હારે હાટ, ન્યૂં પુન્ય કહે સાનીરે વાટ;
 પડિમા ધારીને દિયાં સું હોય, લેણુ વાલાને તે અવલોય. ॥ ૭ ॥

કાઠ કાચો પાણી કિણુને પાવે, કાઠ પારકી ખાઈ લૂંટાવે;
 ધન દિયો અપ્રતિને તાહિ. લાયમાંસું ન્હાખ્યો લાયમાહિ. ॥ ૮ ॥

ધૂત તમ્બાકુ ભેલા ન મેલ, મ્યું મત અમત ઉપર મેં નર્દાં ભેલ;
 આંખ જીભ ઔષધરો દ્રણાન્ત, મત અમત ઉપર ઉપજાન્ત. ॥ ૯ ॥

સોર અગ્નિ ન્યારા સું ન નારા, ન્યું મત અમત જુનુવા તાસ;
 સોમલ મિશ્રી પસારીરે ન્યાર, મત અમત જુવા વિચાર. ॥ ૧૦ ॥

કહે ગુરુચર હૈં છંદ છાંદ મેં ધુલ હૈં મંદ;
 ખાંડ ધન મેદો ખરા હોય. ન્યું ચિત્ત વિત પાત્ર મુખેય. ॥ ૧૧ ॥

ગામરે ગોરવેં ખેતી વાહી, ગધા ન પડ્યાં તો તે ઠહરાઈ;
 કરડા દ્રષ્ટાન્ત કહો કિણુ ન્યાય, કરડો રોગ ફૂં જલ્યાં ન જાય. ॥૨૪॥

ગોહારી દાસ હુવે નાહિં, અલ્પ બુદ્ધિ ન સમજે તાહિં;
 આપરી ભાષા નાહં આલખાય, પોતે લિખ્યો વાર્યો નહિ જાય. ॥૨૫॥

ગોપગ ડાંડી પાખંડ મગતાહિ, જિણુ માગ રસ્તો પાતશાહી;
 પાગ ચોરી મુદો ન પોંચાય, જૂઠો ઠામ ઠામ અટકે જાય. ॥૨૬॥

સાધાં સૂંસ કરાયો સોય, ભાગ્યાં સાધને પાપ ન હોય;
 કપડો વેચ નફો લિયો સાર, સાધુને ધૃત દિયો ઉદાર. ॥૨૭॥

વૈરાગી વૈરાગ ચઢાવે, કસૂંબો ગલિયાં રંગ પમાવે;
 કહે મહેં જીવ ખયાવા એ ઠાગો, ચોકી છોડ ચોરયાં કરવા લાગો. ॥૨૮॥

રૂપાલ જિમ છે તિમ રાખે, પૂરો ન પલ્લે પંચમ કાલ ભાષે;
 તેલો તીન દિનારો તે કાલ, હિવડાં પિણુ તીન દિવસનો નહાલ. ॥૨૯॥

દીખ્યા લેઉં પિણુ આસૂં તો આય, જમાઈ રોયાં શેલ ન પાય;
 ખાલ વિધવા દેખીલોક રોય, તિણુરા કામ ભોગ વાંછે સોય. ॥૩૦॥

ડાવરાંરે માથે દિયાં દ્વેષ, લાકુ દિયો તે રાગ સંપેખ;
 જટણીરો ઉદકે જાણ્યો જાય, ચારો નિર્ધા દૂધ દે ગાય. ॥૩૧॥

ઔર ગણુરો થારે માંય આય, તિણુને દીખ્યા દેઈ લેવો માંય;
 નરકમેં જાય કુણુ તમુ તાણુ, પથર ને કુવે તલે કુણુ આણુ. ॥૩૨॥

કુણુ સ્વર્ગ લે જાવે તાય, કાષ્ટ જલ પર કુણુ ઠહરાય;
 પછસો દૂબે વાટકી તિરાય, સંજમ તપસૂં હલદો યાય. ॥૩૩॥

પાતરે રંગ કુંચવા દોહરા, કાલા લાલસૂં દેખણા સોદરા;
 મ્હારે હલુ સૂં રંગવારા ભાવ, કચ્ચા કેલુ છોટે કિણુ ન્યાવ. ॥૩૪॥

કુખગારો કદૈ એક માથે, એકે કર્જ મેટ નિજ દાથે;
 ચોર દિસકે કુચીલિયા તીન, ત્યારો તીન દ્રષ્ટાન્ત સુચીન. ॥૩૫॥

દીડીને દીડી જાનૈ તે નાણુ, પણ દીડી ઘાન મતિ જણુ;
 સાધુ ચાકાને ગાડે બેસાણુ, કિણુદી ગવૈ બેસાણુયો જાણુ. ૪૩૬૧
 પુન્ય મિત્ર ઉપર અવલોચ, કિણુરી એક કૂટી કિણુરી દોષ;
 પોત બારી ખોલી દીસા બાર, દેખી દેખ ને ઉત્તર ઉદાર. ૪૩૭
 યોગ્ય ગણુરી જખારી વિખ્યાન, ઉંદરા રહ બહુકી સારી રીત;
 દોષકાંદીરાખ વાસણુ કાસા, વળ આંધા જીભણુ પરસણુ વાસા. ૪૩૮
 તાર કાઢો કાઢે તાર કાંઈ, ચાને ઢાંઢાલી અંતે નાદિં;
 વાય બંધ ધરદી હોટે જાય, દોષ ચાખ્યાં સંજીવ કિમ દુઃખાય. ૪૩૯
 એકલો જીવ કરો કિણુ જીવ, ત્યારે સેખેદી નાસેદો દેખ;
 વસ્ત્રાખ્યાં રી પરીમદથી બાજી, નો અગચું પ્રથમ રહે કિણુવાજી. ૪૪૦
 મેનાંખરી માસખરી ધર ખંડ, નિવસું ગખાં ખાં તીન સુદખ
 અન્યાય કરે દુઃખ ને ગંડ, કંઈ કપુન માતાને બાંડ. ૪૪૧
 ટાકણિયાં દરે મગ્ન અપાયાં, નાનું આપ્યાં પાખંડી બાય પાયા;
 કહવા પાકવાન જુર મંકદાય મિત્ર જુર મું માનું ન મુદાય. ૪૪૨
 બંધી વાટયાં કિમ નેજ્યા નોટ, અગિય વેળા નિજ કિમ બોટ
 રિંપ, નીન નાવ કે દુઃખ, સુનુર પુનુર ઉપર મેં જાન. ૪૪૩
 એકલી, વિજાવણ કરે નય, કેટલે દેવ કે જેમ મિયા
 બાંધે બાંધે, જ કાં ફીરે જ ન અગ્નિ નિજ, મર્યાદા નય નાદકા
 મુલ વળે તેટલે દિન-રાતે મેટલે નેજ્યા, મર્યાદા નિજ ને
 પુણ્ય મેળા નિજે કાંટે નિજે દુઃખ જાન નેજ્યા, ૪૪૪
 નય નાદકા, રહે નદા, રહે દુઃખ નય નેજ્યા, ૪૪૫
 નય નાદકા, રહે નદા, રહે દુઃખ નય નેજ્યા, ૪૪૬
 નય નાદકા, રહે નદા, રહે દુઃખ નય નેજ્યા, ૪૪૭
 નય નાદકા, રહે નદા, રહે દુઃખ નય નેજ્યા, ૪૪૮
 નય નાદકા, રહે નદા, રહે દુઃખ નય નેજ્યા, ૪૪૯
 નય નાદકા, રહે નદા, રહે દુઃખ નય નેજ્યા, ૪૫૦

દિયો સેતખાનારો દ્રણાન્ત, છિદ્રપેહી ઉતર દાખન્ત;
 હેમ પછેવડી કહિ અધિકાય, તિણને કઠિણ સીખ સમજાય. ॥૪૮॥
 શોભાયન્દને કહ્યા શુભ ન્યાય, પાપાણને સોનૂં ન કહાય;
 નેહત માંગો આપ કિણ ન્યાય, સુતા વ્યામમેં મિત્ર બોલાય ॥૪૯॥
 અવિનીત ત્રિયાને પિછાણ, અવિનીત સાધુ ઉપર જણ;
 કહ્યા સંક્ષેપથી અહપ માત, પાછે વર્ણવી સગલી વાત. ॥ ૫૦ ॥
 ચૌપી વિનીત અવનીત રી તાસ, આસરે તિણ સૂં હેતુ પચાસ;
 તે ઇકતાલીસમી ઢાલ મેં આખ્યા, તિણ કારણ ઈહાંન બાખ્યા. ॥૫૧॥
 ઈત્યાદિક કહ્યા હેતુ અનેક, પૂરા કહ્યા ન જાય વિશેષ;
 હુવા ભિક્ષુ ઉજગર ઐસા, સામ્પ્રત કાલમેં શ્રી જિન જૈસા. ॥૫૨॥
 તમુ ભજન ચિંતામણુ સરખો, પ્રત્યક્ષ પારશ ભિક્ષુ પરખો;
 મ્હારે પ્રબલ ભાગ્ય પ્રમાણુ, ઈણકાલ અવતરિયા આણુ. ॥૫૩॥
 નિત્ય સ્મરણુ કર નરનાર, સુખ સમ્પત્તી કારણુસાર;
 દુઃખ દોહગ ટાલણુહાર, ઇહલવ પરભવ સુખકાર. ॥૫૪॥
 નિર્મલ જ્ઞાન નેત્રે કરી નિરખો, પૂજ ભિક્ષુ વિવિધ કર પરખો;
 વર પૂરો હૈ તમુ વિશ્વાસ, અતિ વંછત પૂરણુ આશ. ॥૫૫॥
 ખયાલીસમી ઢાલ વિશ્વાસ, શુદ્ધ દુઃખ ખંડ સુ પ્રકાશ;
 સ્વામી જય જશ કરણુ મુદાયા, પ્રબલ ભાગ બલે ભિક્ષુ પાયા. ॥૫૬॥
 ॥ કલશ ॥

દ્રણાન્ત વારૂ અધિક સાડ, સ્વામનાથ મુદામણા;
 ભવ હરપિ તારણુ જગ ઉદ્ધારણુ, રૂપ ભિક્ષુ રજિયામણા;
 સુખ વૃદ્ધિ સમ્પતિ દમન દમ્પતિ, જ્રમ ભંજન અતિ બલો;
 હૃદય શુદ્ધિ દ્વિમાગર મુમતિ, આગર નખો ભિક્ષુ શુણુ નીલો. ॥ ૧ ॥

સિદ્ધુ જરા રસાયણ.

—: તૃતીય ખંડ :—

॥ સોરઠા ॥

આખો ત્રિનિખ ખંડરે, અસિ આડસા પ્રજામ;
મુનિ વર્ણન મદિ મંદરે, તીજે ખંડ નિસાંજા તુમરે. ૧૧

॥ વૈળીરામજી દેવાબી કૃત ॥

॥ ઢોળા ॥

મગિય લીંઠા મંગમું, પાખંડ પન્ય નિવામ;
જનિયકુદે મન જાંવના, દુવા મોટા અગમ. ૧૨

દરી દરી પૂજા કરી, મમડુ નિમન્યની અડ
નિમન્ય પૂજા પ્રમદ મમ, એ જિન વચન પ્રમાડ. ૧૩

દુગમ એ આપી કરી, મમડુ નિમન્યને શીકાર,
મોર મોર અનિ દિગલી, મુલ અનુપમ દાગ મજા. ૧૪

વળી દમ અનુઅવિરત મે, કરીલીય દુગમ નન
મમડુ જિનમે કે જન, જન્ય મમ જનકન. ૧૫

વળે વડ દમ દમ, અડ મુનિમે મંદરે,
દુગમ વચન પ્રમાડ, મંદરે મંદરે દિગલી. ૧૬

વળે અનુપમ અનુઅવિરત, જિનમે જનિ જન,
દુગમ મુનિમે મંદરે, મંદરે મંદરે મંદરે. ૧૭

વળે વડ દમ દમ, મંદરે મંદરે મંદરે,
મંદરે મંદરે મંદરે મંદરે, મંદરે મંદરે મંદરે. ૧૮

॥ ઢાલ ૪૩ મી ॥

(હરિયાને રંગ ભરિયાળ નિલા જિન નિરખું નેણમું—એ દશી.)

આદિનાથ આદેશ્વરજી, જિનેશ્વર જગતારણ ગુરૂ;
ધર્મ આદિ કાઢી અરિહન્ત, ઈણ દુષમ આરે કર્મ કટિઆજી;
પ્રગટિયા આદિ જિણુન્દ જ્યૂં, એ ઇચરજ અધિક આવન્ત;
શ્યામ વરણ અતિ સોહેજી, મન મોહે નેમ જિણુન્દ જ્યૂં;
જ્યારી વાણી અમીય સમાન, ભવિયણુરે મન ભાયાજી;
ચિત્ત આઘા તીરથ ચારમાં, મુનિ ગુણ રત્નારી ખાણ;
સાધ લિલુ મુખદાયાજી, મન જાયા ભવિયણુ જીવને. ॥૧॥

કાલ વાદી આદિ જાણીજી, મત આણી માર્ગ ઉથાપવા;
કુખવ્યાં કેલવિયા ફડ, એ પાખંડ ઘોચા પોચાજી;
કાંઈજ્ઞાન કરી ગિરવા મુનિ, ચરચા કર ક્રિયા ચક્રચુર. ॥સાધ૦૨॥

શંખ ઉજ્જલ શ્રીકારીજી, પયધારી દોનૂં દીપતા;
નહોં બિગડે દૂધ લિગાર, જ્યૂં થે તપ જપ ક્રિયા કીધીજી;
કર લીધી આતમ ઉજ્જલી, પય દશ યતિ ધર્મ ધાર. ॥સાધ૦૩॥

કંબોજ દેશનો ઘોડોજી, અતિ સોરો કરે સિરદારને;
નહોં આણે અહિલ લિગાર, જ્યૂં ભવિયણુને થે તારયાજી;
ઉતારયાં પાર સંસારથી, મુખે જસી મોખ મજર. ॥સાધ૦૪॥

ચર શિરોમણ સાચોજી, નહોં કાચો લડતા કટકમેં;
મુવનીત અશ્વ અસવાર, જ્યૂં કર્મ કટક દલ દીપોજી;
જશ લીધો જાને જગતમેં, ચઢ સૂત્ર અશ્વ શ્રીકાર. ॥સાધ૦૫॥

દાથી દયદુયા પરવારેછ, બલ ધારે દિન દિન ડીપતો;
 વધે સાદ વર્ષ શુદ્ધ માન, જ્યૂં તયાલી વર્ષ લગ બલછ;
 તપ તાજ તેજ તીખા રલા, પ્રાકમ પિલુ પરધાન. ૩૨૫૦૧૬
 પૃથક સિંદ ખે બારેછ, સિરદારી ગાયાં ગજુ મરે;
 મેટ બાર વદે બલી બંત, જ્યૂં મે ગજુબાર મેટ નિભાયાછ,
 ગલાયા તીરથ ગુંપનું, સદુ સાધાંમે શોભંત. ૩૨૫૦૧૭
 સિંદ મૃગાદિકનો રાજછ, તપ તાજ દાદા તેજ સં;
 છવ ન છપે ભેગ, જ્યૂં આપ હરારીની પરે ગુંજયાછ;
 પૂન્યા પાખંડી પાકનું, થાનો ગંજ શક્યો નદિ કાપ. ૩૨૫૦૧૮
 વામુરેન બવ બળોછ, વખાલુયા વીર મિહાન્ત મેં;
 શંખ ચક્ર મહા પાખુ દાર, શાસ માન હર્ગન ચારિત્ર તીખાછ,
 નર્મી દીકા ત્યાં કર નેજનું, પૂન્યા પાખંડ દિપા નિવાર. ૩૨૫૦૧૯
 આખા અગનો મખજ, અગિ નાખ મેન્યા મજ કરી,
 અગે પેગપોતે અંગ, મે પાખંડ મડુ અત્રખાપાછ,
 દરદારે વરુ કન્યાનમું, નન્ય બનાયા નંગ ૩૨૫૦૨૦
 રોન્ક મિત્ર દીજ, વાલોલી મુર્ખે મે મને,
 ગરુ રોને જરુ જરુ, ખિન મુલ વજર બુકાલીજ,
 ખાવરે નેજા નન્ય, પૂન્યા પાખંડી પાખંડી ૩૨૫૦૨૧
 નર્મી રોને અગ મેન્યા, દિપુમે નિખિત મેજમુડ
 અગિ રોને નન્ય, જ્યૂં મે અગ મેન્યા મેજમુડ
 અગ નન્ય મુર્ખે, મુર્ખે નન્ય મેજમુડ ૩૨૫૦૨૨
 અગ નન્ય મુર્ખે, મુર્ખે નન્ય મેજમુડ
 અગ નન્ય મુર્ખે, મુર્ખે નન્ય મેજમુડ
 અગ નન્ય મુર્ખે, મુર્ખે નન્ય મેજમુડ

લોક ધણા આધારોજી, અતિ ભારી ધાનાં કર ભર્યો;
 તે દોઢાગાર કહાય, જ્યું જ્ઞાનાદિક ગુણુ ભરિયાજી;
 પરવરિયા પૂજ્ય પ્રગટ થયા, આધાર ભૂત અથાય. ॥સાધ૦॥૧૪॥

સર્વ વૃક્ષામે અતિ સોહેજી, મન મોહે દીસે દીપતો;
 જમ્યુ મુદ્દર્શણુ જાણુ, જ્યું સંતામે સિરદારીજી;
 મત ભારી બિંદુ ભરતમે, ઉપના ઈચરજકારી આણુ. ॥સાધ૦॥૧૫॥

સીતા નદી સિરે જાણીજી, વખાણી વીર સિદ્ધન્તમે;
 પાંચસૈ જોજન પ્રવાહ. જ્યું તપ તેજ અતિ તીખાજી;
 નહિં ફીકા રક્ષાજ કાપતા, સદા કાલ સુખદાય. ॥સાધ૦॥૧૬॥

મેરૂની ઉપમા આછીજી, નહીં કાચી કહી કૃપાજી;
 તે ઉચો ધણું અત્યન્ત, ઔપધ અનેક છાજી;
 બિરાજ ગુણુ સાંમે ધણા, જ્યું એ બહુશ્રુતિ બુદ્ધવન્ત. ॥સાધ૦॥૧૭॥

સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્ર રૂઢોજી, પુરો પાવ રાજ પિહુલો કલ્પો;
 પ્રભૂત રેતન ભરપુર, સાગર જમ ગમ્ભીરાજી;
 રાસ વીરા ગુણુકર ગાજતા, સૂત ચરયા મેં રાસ. ॥સાધ૦॥૧૮॥

એ ષટ દશ ઉપમ આછીજી, કાંઈ સાચી સૂતમેં કહી;
 બહુશ્રુતિને શ્રીકાર, ઈણુ અનુસારે જાણોજી;
 પિછાણો કરલ્યો પારખા, લીકજુ ગુણુ લંડાર. ॥સાધ૦॥૧૯॥

ઉપમા અનેક ગુણુ છાજ્યાજી, બિરાજ્યા ગાદી વીરની;
 પૂજ્ય પાટ લાયક ગુણુ પાય, સમુદ્ર જમ અયાગાજી;
 જલ યાગા જિન કલ્પો નહીં; જ્યું પૂરા કેમ કહાય. ॥સાધ૦॥૨૦॥

પાટ લાયક શિષ્ય ભાલીજી, મુહાલી પ્રકૃતિ મુન્દર;
 ભારમણુ ગદ્ગર ગમ્ભીર, પદવી ધિરદર યાપીજી;
 આ આપી આચારજ તણી, અણુ મુવિનીત સધીર. ॥સાધ૦॥૨૧॥

II ઢોહા II

બાગ વણી વિષ્ણુ તણી, સંત હુવા ગણમાંદિ:

વણુંન સંક્ષેપે પવર, આપું ધર હજારાદ. ૧૧૧

દેયક પંદિત મરણ કર, કીધો જન્મ કલ્યાણ;

કર્મ જોગ કેદયકટક્યા, સુગુણ્યો મતુર મુજાળ. ૧૧૨

બડા સંત વિષ્ણુ ચક્રી, જનક સુનત વર જોડ;

પિતા દેવામ ગિરપાત્રજી, રૂતેચન્દ્ર સુત મોડ. ૧૧૩

બડા ઢોહામં થા બિદું, રાખ્યા બડા મુરીન;

સરણ બદ્ર બિદું શ્રમણ મુઠ્ઠ, પૂરીતમ પ્રતીન. ૧૧૪

નપણી નપ કળ્યા બિદું, શીત હજી વરમાત;

બડ નપગાની વિનયગર, રૂડા મુનિ રૂપાણ. ૧૧૫

નિઃ અનંકાગે નિર્મળા, નિરોધી નિકળંક.

દક્ષ આકર્ષી હૃદય કરે, આજંત જગત આજંક. ૧૧૬

ગીતા ન અનિ ગીત મરે, પંડિતી પંડિતાર;

જન નિઃ રેખી જીવિં, મેં નપણી અગુમ. ૧૧૭

૧૧૮ આજ પંડિત, મરિપણિ અગુમ;

મરણને મેં મન નિદું, નવજીવિં વિદુ. ૧૧૮

નિષ્ઠ અનન્ય નવજીવિં, ૧૧૯ નેત્રાદ

૧૨૦ નેત્રાદ નિષ્ઠાદ, નિષ્ઠાદિ વિવત મદ. ૧૨૦

૧૨૧ ૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪ ૧૨૫ ૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯ ૧૩૦

(૧૨૧ ૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪ ૧૨૫ ૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯ ૧૩૦)

૧૩૧ ૧૩૨ ૧૩૩ ૧૩૪ ૧૩૫ ૧૩૬ ૧૩૭ ૧૩૮ ૧૩૯ ૧૪૦

૧૪૧ ૧૪૨ ૧૪૩ ૧૪૪ ૧૪૫ ૧૪૬ ૧૪૭ ૧૪૮ ૧૪૯ ૧૫૦

પદ આચાર્ય હો લિકખુ બુદ્ધિના ભાંડાર, ર જન બહુ દેખતાં યુક્તિસૂં;
આપ મૂકી હો પદનો અહંકાર, ર કરજેરી વન્દના કરે ભક્તિસૂં. ॥૨૦॥

કિણુ ટોલાના હો તુમે સંત કહિવાય, ર ઈણવિધ લોક પૂછે ધણા;
માન મૂકી હો બોલેબિહું મુનિરાય ર, મ્હે ભીખણુજીરા ટોલા તણા. ॥૨૧॥

પ્રશ્ન ચરચા હો ત્યાંને કાઠ પૂછન્ત ર, તો સંત દોનૂં ઇમ ભાખતા;
લિકખુ ભાખે હો તેહિજ જાણુજ્યો તંત ર, રૂડી આસતા લિકખુની
રાખતા. ॥૨૨॥

મ્હાને તો હો પૂરી ખખર ન કાંચર, ભીખણુજીને પૂછી નિર્ણય કરો;
શુદ્ધ જણો હો તેહિજ સત્ય વાય ર, પ્રગટ કહે ઇમ પાધરો. ॥૨૩॥

ત્યારા તપનો હો અધિકો વિસ્તાર ર, કાયર સુણુ કમ્પે ધણા;
અતિ પામે હો શૂરા હર્ષ અપાર ર, સંત દોનૂં ઇ સુહાવણા. ॥૨૪॥

સંજમ પાલ્યો હો બહુ વર્ષ શ્રીકાર ર, વિચરંત વરલુ આવિયા;
ધર્મ મુત્તિ હો જ્ઞાની મહા ગુણધાર ર, હલુકર્મી હર્ષાવિયા. ॥૨૫॥

શુદ્ધ તપસ્યા હો રૂતેચન્દ્ર સેંતીસર, અધિક કિયો તપ આકરો;
વારૂ કરણી હો જ્યાંરી વિશાવીસ ર, ક્ષાન્તિ ગુણે મુનિવર ખરો. ॥૨૬॥

પતા દીધો હો તમુ પારણો આણુ ર, ઠંડી ધાટ બાજરી તણી;
રૂતા કરવે હો પારણો પહિછાણુ ર, સરલપણે કહે મુત બણી. ॥૨૭॥

નિર મમતી હો મુત સન્ત નિહાલ ર, પ્રગટ અપથ્ય કિયો પારણો;
કર ગયો હો તિણુ જોગસૂં કાલ ર, મુમતિ જન્મ મુધારણો. ॥૨૮॥

એકતીસે વર્ષ હો સંવત અક્ષર ર, રૂતેચન્દ્ર રૂતે કર ગયા;
નિર મોહી હો તાત નિમલ નિહાર ર, ચિરચિત સંજમ અતિ યયા. ॥૨૯॥

મુનિ આયો હો ખેરવા શહર માદિં ર, સંલેખણા મંદિયા સદી;
ચિહું માસે હો પારણા ચિત આહિ ર, આશરે ચવટે કિયા વદી. ॥૩૦॥

ચિર ચિત્ત સું દો મુનિવર ચિરપાલ ૨, વર્ષ બતીસે વિગારીયોઃ
 ૪૨ તપસ્યા દો મુનિ કર ગયો કાલ ૨, જીતવ જન્મ મુદારિયો. ૪૧૩
 એટી જુગતી દો નાન ગુનન જિદાજ ૨, રવામ બિકપુરા પ્રસાદી;
 પટિન મરણો દો ઓતોબવદાય પાજ ૨, પાખ્યા દે ખર્મ સમાપતી, ૪૧૪
 રાખતી બાપી દો ગમાતીસમી દાસ ૨, રવામ શિક્ષુ ગુપ્ત સામર;
 વાર કરને દો જ્ય જશ મુનિશાસ ૨, અપિક ગુપ્તારા આમર. ૪૧૫

॥ દોડા ॥

સમત આશરુ બનીમમેં, શિક્ષુ બુદ્ધિ બંડાર;
 પ્રકૃતિ દેખ સાધુ નાગી, વિખન કિયો નિવવાર. ૪૧૬
 મનુ મપને પુરને, જાંતી જ્ય મપીર;
 મને મંજમ પાડુ જાગી, દાલ નુ કોમ નાપરિ. ૪૧૭
 પાડુ પુરા જ મપ ગિરિ, જરીમ તને જાગુ
 મને મપને મપવી, પાડુને મને અનુ ૪૧૮
 જાડુજાડુઃ અનુ પકો, વિચારી. મેં ૪૧૯
 એમમે કિયો કિયો, અનુ ને અનિ ૪૨૦
 દેખ મેં ૪૨૧, અનુ ૪૨૨, અનુ ૪૨૩
 વિચારી ૪૨૪, વિચારી ૪૨૫, અનુ ૪૨૬
 વિચારી ૪૨૭, વિચારી ૪૨૮, અનુ ૪૨૯
 વિચારી ૪૩૦, વિચારી ૪૩૧, અનુ ૪૩૨
 વિચારી ૪૩૩, વિચારી ૪૩૪, અનુ ૪૩૫
 વિચારી ૪૩૬, વિચારી ૪૩૭, અનુ ૪૩૮
 વિચારી ૪૩૯, વિચારી ૪૪૦, અનુ ૪૪૧
 વિચારી ૪૪૨, વિચારી ૪૪૩, અનુ ૪૪૪
 વિચારી ૪૪૫, વિચારી ૪૪૬, અનુ ૪૪૭
 વિચારી ૪૪૮, વિચારી ૪૪૯, અનુ ૪૫૦

ટાલામાં સૂંઢાઈ ટલે, એક દોયદે આદિ;
ધર્તી યુગલ ધ્યાની હુવે, તિણુને ન ગિણુવો સાધ. ॥૮॥

તીર્થમેં ગિણુવો ન તસુ, ચિહં સંધનો નિન્દક જણુ;
એહવાને વાન્દે તિકે, આજ્ઞા ખાર પિછાણુ. ॥૯॥

॥ હાલ ૪૫ મી ॥

(પાડવા બોલમ બોલ—એ દેસી)

એહવો લિખત અમામ, સખર મર્યાદા હો ખાંધી સ્વામજી;
નીચે સાધારાં નામ, કઠિણ સંજમને પાલણુ કામજી. ॥૧॥

મેટણુ કલેશ મિથ્યાત, ચિર ચિત્ત યાપણુ હો મર્યાદા યુણી;
વારૂ યુદ્ધિ વિખ્યાત, સુગુણુ સુયુદ્ધિ હો હર્ષ પામૈ સુણી. ॥૨॥

અપછન્દા અવનીત, દોષણુ કાઢે હો ઇણુ મર્યાદમે;
કુયુદ્ધિ કહે કુરીત, અવગુણુઆહી હો આત્મ અસમાધિમે. ॥૩॥

ખિગડયો પછી વીર ભાણુ, આજ્ઞા લોખ્યાંસૂં સ્વામિ અલગો કિયો;
પાછે કથા પ્રબન્ધ પહિછાણુ, દર્શણુ મોહ પિણુ તિણુને દખાવિયો. ॥૪॥

ટાકરજી તંતસાર, હાજર રહિતા હો સ્વામી હરનાથજી;
સંત દોનૂં સુખકાર, વર જશ વારૂ હો તાસ વિખ્યાતજી. ॥૫॥

ભારીમાલને ભાલ, પદ યુવરાજ પૂજ સમાપિયો;
સંત બડા સુવિશાલ, દમ્બ મેટીને હો ચિર ચિત્ત યાપિયો. ॥૬॥

સોમ્ય મૂર્તિ સુખકાર, સ્વામ પ્રશસ્યા અંત્ય સમય સદી;
સાજથી સંજમ સાર, શીર્તિ હો આપ સુખે કહી. ॥૭॥

બગરી શહર વિશેષ, સ્વામ ટાકરજી હો સંચારો લિયો;
દેશ હુંદારમેં દેખરે, હદ સંચારો હરનાથજી કિયો. ॥૮॥

મરૂં હું દિન રૈણ, યાદ આયાં સું હો હિવડો ઉલ્લસે;
ચિત માહિ પામું ચૈન, વંછિત પૂણું તું મુઝ મન વસે. ॥૨૦॥
પાય ચાલીસમી ઢાલ, અમણ શોભાયા હો ભજન વંછિત ફલે;
જય જય કરણુ વિશાલ, સ્મરણુ સમ્પતિ મન ચિન્તત મિલે. ॥૨૧॥

॥ સોરઠા ॥

છુટક તિલોકચન્દ્રે, વાસી ચેલા વાસરા;
ચન્દ્રભાણુ કરે કન્દ્રે, જિલો બાંધને ફટાવિયા. ॥૧॥
મોજીરામ ગણુ માહિરે, શુદ્ધ મન સું સંજમ લિયો;
કર્મા દિયો ધિકાય રે, તે પિણુ છુટકે બાણુજ્યો. ॥૨॥

॥ હોહા ॥

શિવજી સ્વામી શોભતા, સ્વામ તણા સુવનીત;
પંડિત મરણુ દિયો પવર, ગયા જમારો જીત. ॥

॥ સોરઠા ॥

જાતિ ચોરડિયા બણુરે, પુરના વાસી પિછાણુજ્યો;
ચારિત્ર ચન્દ્રભાણુરે, શુદ્ધ મનસું સંજમ લિયો. ॥૧॥
ભણુયા જુદિ ભરપૂરરે, પિણુ પ્રકૃતિ અહંકારની;
અવિનય અવગુણુ ભૂરરે, આજ્ઞા કઠિણુ આરાધવી. ॥૨॥
જિલો બાંધિયો બાણુરે, તિલોકચન્દ્ર સું તુરતહી;
મનમેં અધિકા માનરે, સાધ ફંટાયા અવરહી. ॥૩॥
સંત અવર સમજાયરે, સ્વામ ભિક્ષુ સિંહ સારિખા;
એકે ર ને તાહિરે, છોડયા બિહુંને જુગુઆ. ॥૪॥
અવગુણુ અધિક અજોગરે, ત્યાં બોલ્યા ભિક્ષુ તણા.
પ્રત્યક્ષ કથાય પ્રયોગરે, અસાધ પ્રજ્ઞ્યા સ્વામને. ॥૫॥

સ્વામ રામ બુન્દીના વાસી, જાતિ શ્રાવકી જાણ;
 જુગલ જોડલે દોનૂં જાયા, સૌમ્ય ભદ્ર સુવિહાર, સુ૦ ॥૨॥
 કરિ મનસોબો આયા કૈલવે, પૂજ સિક્કા પૈ તામ;
 આજ્ઞા રામ ભણી આપીને, સંજમ દિરાયો સ્વામ. સુ૦ ॥૩॥
 ઈહ અવસરમે શ્રીજીદ્વારે, સાહ ભોપો સુત સાર;
 નામ ખેતસી નિર્મલ નીકા, થયો સંજમને ત્યાર. સુ૦ ॥૪॥
 દોય બ્યાહ પહિલી કર દીધા, તીજે કરતા ત્યાર;
 ઉત્તમ જીવ ખેતસી અધિકા, ઈશ્વરે વંછા ન સિગાર. સુ૦ ॥૫॥
 ખહિન દોય રાવલિયાં બ્યાહી, જાતિ તિહાં કિણવાર;
 બેન બનોઇ ન્યાતીલાને, સમજાવે સુખકાર. સુ૦ ॥૬॥
 વિભુજ કરત સુખ જયણા વિધસૂં, વર વૈરાગ્ય વધાય;
 ચિત્ત ચારિત્ર લેવા ચઢતો, આજ્ઞા માંગી નહીં જાય. સુ૦ ॥૭॥
 ઈસા વિનીત તાતના અધિકા, ઈતલે તિણપુર માર્હો;
 સંજમ લે રંજુજ સતી, સાંભલ્યા ભોપૈ સાહ. સુ૦ ॥૮॥
 ભોપો સાહ કહે ખેતસી ભણીરે, ચિંત તુઝ લેણ ચરિત્ર;
 કહે ખેતસી બે કર જોડી, મુજ મન અધિક પવિત્ર. સુ૦ ॥૯॥
 આજ્ઞા હર્ષ ધરીને આપી, વદે ભોપો સાહ વાય;
 રંજુજ ભેલા કરોરે, ઈશ્વરા મદોછવ અધિકાય. સુ૦ ॥૧૦॥
 અડતીસૈ સંજમ આદરિયો, સિક્કા રૂપ રે દાય;
 વિદાર કરી કોહારે આયા, લારૈતો ચલ ગયો તાત. સુ૦ ॥૧૧॥
 બિંદુ પૂછ્યાં સત જોગી ભાષે, મન ચિન્તા કિમ મોય;
 પહિલી હવે અખ આપ મિલિયા, પિય વિરહ પડ્યો નહીં
 દાય. સુ૦ ॥૧૨॥

પાંચ નિર્જીવ વિદ્યુતિ પાવડા, કવચ અર્ધી સુખકાર
કર્ણ સમયે ને કાંઠેલી, મુઠ્ઠી કાપુતે વ્યાજ મુખ ૧૧૧૧

૧ મક્ક કર્ણે નયન કર્ણે નિઝગુ, મરિચ દિવે મુખકાર,
દાનિય દર્શન કાંધે ને પાંચ, નદુર નયન નેત્ર ૧૧૧૨

દર્શન પાંચ ને નિઝગુ દુઃખ, બાન્ધવ મ પ્રાંત બાંધવ,
મેઘ કર્ણે નિઝગુ નયન મેઘ બાન્ધવ નયન મુખ ૧૧૧૩

મનમુગ્ધ મરિચા મુગ્ધ પિતૃ મુ, નિર્જીવ મનમુગ્ધી ન.મ,
મનમુગ્ધા મેઘાંધીમિત્રી, મુગ્ધા નિઝગુ ન.મ. મુખ ૧૧૧૪

મનમુગ્ધી અગ્નિ મોટી છે મારી, વિવગમુખ વિભાગ
નિદા મંત્રણ કરીને આગળ, મંત્રણ ન મરિચ મુખ ૧૧૧૫

પાંચ પાંચના પવન પાકડા, વર કિપાં ને દલી વાર;
ઉત્કૃષ્ટ તપસિવમ અધારદ, એકટંક ઉત્ક આગાર. મુખ ૧૧૧૬

ઉશા રદિવાગી તપસ્યા અગ્નિ, એક પદોત્ક ઉન્માન;
જે બહુ વર્ષ સગ બાન્ધવોરે, ખેતરીછ ગુરુખાણ. મુખ ૧૧૧૭

શીત ઉષ્ણ મુનિ સદ્ગો અધિકો, સકલ સંધ મુખકાર,
સ્વામ સતજુગી સંબરણાં રે, આવે દર્શન અધાર. મુખ ૧૧૧૮

સતજુગી તણા પ્રસંગથી રે, અધિક દુરો ઉપગાર;
જે બદિન બાળે જે ચારિત્ર લીધો, તે આગે ચલસી વિસ્તાર.

મુખ ૧૧૧૯

વર્ષ બાવિસ સ્વામીની સેવા, છેદદા લગ સુવિચાર;
ભારીભાલની છેદ લગભગતી, આસરે વર્ષ અધાર. મુખ ૧૧૨૦

સંલેખણા છેહડે કરી સખરી, સખરોઇ સંયાર;
 ભિક્ષુ ભારી માલ પછે પરલવમેં, અસીયે વર્ષ ઉદાર. સુ૦ ॥૨૩॥
 ભિક્ષુ સ્વામ પ્રસાદથી રે, સતજીગી સંજમ ભાર;
 પછે સ્વામજી સંજમ પચખ્યો, ઓ ભિક્ષુ તણે ઉપગાર.
 સુ૦ ॥૨૪॥

ભિક્ષુ લાંબ્યા ભ્રમ ધણારા, ભિક્ષુ ભવદાધ પાજ;
 ભિક્ષુ દીપક ભરત કોતમેં, જગત ઉદ્ધારણ જિહાજ. સુ૦ ॥૨૫॥
 ભાગખલે ભિક્ષુ રૂપ ભારી, શિષ્ય મિલિયા સુવિનીત;
 ભિક્ષુ યાદ આવે નિરાદિન મુજ, પર્મ ભિક્ષુ સૂં પ્રીત. સુ૦ ॥૨૬॥
 પવર ઢાલ કહી છયાલીસમી, સત્ જીગીનો વિસ્તાર;
 સેવ કરે સ્વામીની સખરી, જયજશ કરણ ઉદાર. સુ૦ ॥૨૭॥
 ॥ હોહા ॥

સામ રામ સાધુ સરલ, સંતાને સુખદાય;
 ભદ્ર પ્રકૃતિ ભારી ધણી, નીત નિપુણ નરમાય. ॥૧॥
 વર્ષ પેંસડે ઉપવાસમેં, ભિક્ષુ પાછે બાલ;
 પાલીમેં ભરલવ ગયા, નિર્મલ સામ નિહાલ. ॥૨॥
 રામ રૂપ રસિયામણા, ઈન્દુગઢમેં આય;
 ચોક્ષામેં ચલતા રક્ષા, સિતરે વર્ષે તાય. ॥૩॥
 દેવગઢ દીખ્યા ગ્રહી, સંજીવ સુવિચાર;
 વાર વાર શંકા પડી, છોડ દિયો તિણુવાર. ॥૪॥
 તો પિણુ ગણુ ખારે છતો, કરે સાધાંની સેવ;
 સાધ આહાર આદ્યાં પછે, આપડ્યાવે નિત્યમેવ. ॥૫॥
 પીત મુનિથી અતિ પવર, મુનિ જિણુ ગામ મચર;
 આવે દરશન કરણકું, પિણુ શંકાથી દુવો ખુવાર. ॥૬॥

સંપથ થા ગુજરાતરો, અર્થુ લિયો ચિત્ત ચાલ્ય;

શિરિયારીમેં નિકલ્યો, દુધ ર વ્રત દિખાય. ॥૭॥

તદનન્તર સંજમ લિયો, ખરલ્યા બોલરા બેય;

એક ગાલીસે આસરે, નામ નાનથ સોય. ॥૮॥

સ્વામ બિકળ પાછે સદી, એઠાતરે અવલોય;

તેલામેં ચલતા રથા, ધર્મ ધ્યાનમેં બેય. ॥૯॥

॥ ઢાળ ૪૭ મી ॥

(પરમ ગુરૂ પૂન્યથ મુજ ખાસરે—એ દેશી.)

નાનથ પછે ચરણ નિહાલોરે, મુનિ નેમ મોટ ગુણ માલોરે;

વાસી રાંગટના સુવિશાલો, હર્ષ રૂપરાયને નિત્ય વન્દોરે. ॥૧॥

પવર અર્થુ શિકળ પાસે પાયોરે, સંજમ બહુ વર્ષ શોભાયોરે;

મુનિ જિન શાસન દિપાયાં, બિકળ શિષ્ય શોભતા નિત્ય વન્દોરે. ॥૨॥

શહર નેણવે કિયો સંચારોરે, પામ્યા ભવ સાયરનો પારોરે;

આતો બિકળ તણે ઉપગારો. ॥ લિં ॥ ૩ ॥

તદનન્તર વર્ષ અમાલોરે, વેણીરામજી અધિક વિશાલોરે;

નિકલંક ચરણ ચિત્ત નિહાલો. ॥ લિં ॥ ૪ ॥

દીપ્યા લીખણજી સ્વામી દીધીરે, વસવાન બગડીરા પ્રસિદ્ધિરે;

મુનિગણ માહિં શોભા લીધી. ॥ લિં ॥ ૫ ॥

હુવો વેણીરામ રૂપિ નીકારે, પ્રબલ પંડિત ચરચાવાદી તીખોરે;

મુનિ લિયો સુજશનો દીકા. ॥ લિં ॥ ૬ ॥

વાર વાંચત સખર વખાણોરે, સખર હેતુ દૃષ્ટાન્ત સુખણોરે;

વાતમેં પ્રગટયો જિમ બાણો. ॥ લિં ॥ ૭ ॥

હૃદ દેશનામેં દુશિયારોરે, શ્રોતાને લાગે અધિક સુધ્યારોરે;

ગિમ માદેં પામેં અમત્કારો. ॥ લિં ॥ ૮ ॥

જય માલવ દેશજ માયોરે; ખંડી સૂં ચર્યા કર તાયોરે;
બહુ જનને લિયા સમજયો. ॥ લિ૦ ॥ ॥ ૯ ॥

ત્યાંરી ધાકસૂં પાખંડ ધૂજેરે, વેણીરામ કેશરી જિમ ગૂંજેરે;
પ્રગટ હલુકર્મી પ્રતિ ખૂજે. ॥ લિ૦ ॥ ॥ ૧૦ ॥

ઉત્પત્તિઆ હૈ બુદ્ધિ ઉદારોરે, સમજયા ધણા નરનારોરે;
હુવો જિન શાસણ શિણુગારો. ॥ લિ૦ ॥ ॥ ૧૧ ॥

ધણાને દિયો સંજમ બારોરે, પર્મ વૃદ્ધિ મૂર્ત સુખકારોરે;
એતો ભિક્ષુ તણો ઉપગારો. ॥ લિ૦ ॥ ॥ ૧૨ ॥

ધીધો સ્વામ ભિક્ષુ પછે કાલોરે; શહર આસદુમેં સુવિશાલોરે;
સંવત અઠારહ સિતરે નિહાલોરે. ॥ લિ૦ ॥ ॥ ૧૩ ॥

ભિક્ષુ તારયા ધણાં નર નારોરે, બાવિતારક ભિક્ષુ વિચારોરે;
સ્વામી જ્ય જશ કણું શ્રીકારો. ॥ લિ૦ ॥ ॥ ૧૪ ॥

સેંતાલીસમી ઢાલ સુહાયોરે, ભિક્ષુ શિષ્ય મોટા મુનિરાયોરે;
સ્વામ સંગ પર્મ સુખ પાયો. ॥ લિ૦ ॥ ॥ ૧૫ ॥

॥ હોહા ॥

તિણુ અવસર ઠોટા તણા, દોલતરામજ દેખ;
આયા તસુ ટોલા થકી, સન્ત ચાર મુવિશેષ. ॥ ૧ ॥

॥ સોરઠા ॥

દોય રૂપ ચન્દ દેખરે, વારૂ રૂપ વર્ધમાનજ;
સૂરતોજ સંપેખરે, સ્વામ ગણેસંજમ લિયો. ॥ ૧ ॥

રૂપચન્દ બહુ માનરે, છુટો તેહ પ્રયોગથી;
પ્રકૃતિ અજોગ પિછાણરે, મુરતોપિણુ છુટક થયો. ॥ ૨ ॥

॥ હોહા ॥

વડા સંત વર્ધમાનજી, સંજમ સરલ સુધાર;
વિચરત વિચરત આવિયા, દેશ હુંદાડ મજર. ॥ ૨ ॥

સૂ રા કારણથી લિયો, મારગમે સંધાર;
સમ્બત્ અઠારહ પંચાવને, લીધો સંજમ ભાર. ॥ ૩ ॥

સધુ રૂપચન્દ્ર સ્વામગણ, માધોપૂરે માહિં;
અણુશણે બંધો કિયો, વેણીરામજી પાહિ. ॥ ૪ ॥

પછે પ્રણામ કયા પડ્યા, બોલ્યો એહવી વાય;
હું થારે નહી કામંડો, રત્ન કાંકરો થાય. ॥ ૫ ॥

ઈમ કહીને અલગો થયો, કાલ કિતો ઈમ થાય;
એક ચેત્રો છીધાં પછે, આયો ઈન્દ્રગઢ માંય. ॥ ૬ ॥

શિષ્ય તજકઢે ગુરુસ્થાં બણી, તંત સુત્ર મુજતામ;
લિકખુને વહિરાવજ્યો, મુજ ગુરુ લિકખુ સ્વામ. ॥ ૭ ॥

ઈમ કહી સાધ પણોપચમ્, દિયો સંધારો ઠાય;
પાંચ દિવસરે આસરે, પરભવ પહોતો બય. ॥ ૮ ॥

॥ ચોરઠા ॥

જાતિ ભેષને બણરે, મયારામજી મૂકિયો;
પ્રત્યક્ષહી પહિછાણરે, ભેષ ધાર્યાં મેં આવિયો. ॥ ૩ ॥

ભેષધારીને જાંડરે, સંજમ લીધો સ્વામ પૈ,
બહુ વર્ષ ચરણ મુમંડરે, નિકલ કાલવાદી થયો. ॥ ૪ ॥

વિગતો નામ વિચારરે, વાસી બોરાવડ તણો;
સંજમ લે સુખકારરે, કર્મ પ્રભાવે નિકલ્યો. ॥ ૫ ॥

॥ હાળ ૪૮ મી ॥

(બાલોટ પર નહીં બેસેલા મુનિ પગ ઉપર પગ મેલ-એ દેશી)

- તદનન્તર ટૂંગચના વાસી, સુખજી નામ સુખકાર;
સ્વામ લિલ્લુ પે સંજમ લીધો, આણી હર્ષ અપારરા;
લિલ્લુ સ્વામ ઉત્તગર આપરા, સુવિનીત લલા શિષ્ય જિનમાર્ગ
જમાયોરે; ॥૧॥
- મુગુણા પરમ પૂજરે, પ્રસંગ મુજ્જાની જય જશ છાયોરે. ॥૧॥
- લિલ્લુ સ્વામ પછે ચોસટે, કાંઈ શહર દેવગઢ સાર;
અણુશણુ કર આતમ ઉજવાલિયો, તો શુદ્ધ દશ દિન સંધાર. ॥૨॥
- વર્ષ તેપને શિરિયારી વાસી, હેમ આછાહદ બતિ;
સંજમ સ્વામ સમાયો સુવર્ણન, હેમ નવરસે વિખ્યાત. ॥૩॥
- ઉત્પતિયા બુદ્ધિ આગલા, સ્વામી હેમ સખર સુવિનીત;
પ્રબલ બુદ્ધિ પ્રુન્ય પોરસા, કાંઈ પૂર્ણ પ્રુન્યસું પ્રીત. ॥૪॥
- પરમ વિનયવન્ત પરખિયા, વાડ બુદ્ધિ ભારી સુવિચાર;
હદ કિયો સિંધાડો હેમનો, ભારી જ્ઞાની ગુણારા ભંડાર. ॥૫॥
- હેમ મુનિમંલ હીયા તણા, અરૂ હેમ સ્વામી હિતકાર;
હેમ મુમતિના સાગર, અરૂ હેમ ગુપ્તિ ગુણકાર. ॥૬॥
- હેમ દિસાવાન દીપતો, મુનિ હેમ મોટો મહા ભામ;
હેમ ઉત્તગર આપતો, વર હેમ હિયે વૈરાગ. ॥૭॥
- હેમ ધર્યાધુનિ આપતી, ગતિ બણે ચાલ્યો ગજરાજ;
હેમ ગમ્ભીર ગહરા ધણા, આતો હેમ ગરીબ નિવાજ. ॥૮॥
- હેમ દયા દિલમે ધણી, શુદ્ધ સત દન હેમ સધીર;
હેમ શીલ માંહી રમ રમો, વાડ કર્મ કાટણુ વટવીર. ॥૯॥

હેમ સંગ રહિત સુરતરૂ, કાંઈ હેમ મેરૂ જિમ ધીર;
 હેમ ચિન્તામણિ સારીખો; ઓતો હેમ જાણે પરપીર. ॥૧૦॥
 મુન્દર મુદ્રા હેમની, અરૂ અતિશય કારી એન;
 પેખત ચિત્ત પ્રસન્ન હુવે, ચિત્ત માંહે પામે ચેન. ॥૧૧॥
 સંવર અઠારહસે તેપને પછે, ધર્મ પ્રદક્ષિ અધિકાય;
 વંઠ ચુલિયા મેં વાર્તા, ઓતો પ્રલક્ષ મીલી ઈંહા આય. ॥૧૨॥
 ખારહ સંતતો આગે હુંતા, કાંઈ સ્વામ ભિક્ષુ પૈ સોય;
 હેમ હુવા સંત તેરમા. ત્યાં પછે ન ધટિયો ડાય. ॥૧૩॥
 ભાગ વલી ભિક્ષુ તણો, શિષ્ય હેમ હુવા વૃદ્ધિકાર;
 પાખંડી પગ માંડે નહોં, પડે હેમની ધાક અપાર. ॥૧૪॥
 ચૌથે આરે સાંભળ્યા, એ તો ક્ષમા શૂરા અરિહંત;
 પ્રત્યક્ષ આરે પંચમે, એ તો હેમ સરીખા સન્ત. ॥૧૫॥
 ભિક્ષુ ભારીમાલ રૂપરાય રે, વર્તારામેં હેમ વદીત,
 ચર્યા વાદી શૂરમા, લિયા ધણા પાખંડયાં ને છૂત. ॥૧૬॥
 ધણા જાણુને સંજમ દિયો, દેશ વ્રત ધણાં ને સુલક્ષ્ણ;
 બહુ ભણાયા પંડિત કિયા, હેમ જિન શાસન રાયમ્ભ. ॥૧૭॥
 હેમ નવરસા મેં કહ્યો, વર હેમ તણો વિસ્તાર;
 અંથ વધતો જાણુને, ઇહાં સંજોખો અધિકાર. ॥૧૮॥
 ભારીમાલ ચલિયાં પછે, રૂપરાય તણે વર્તાર;
 હાણીસે ચોકે સમૈ, ચિરિયારીમેં સન્યાર. ॥૧૯॥
 ભાગ પ્રબલ ભિક્ષુ તણા, હુવા સંત શાસણ શિણુગાર;
 હેમ ગજેન્દ્ર સમો ગુણી. વલી આખુ અવર અણુગાર ॥૨૦॥
 આઠ ચાલીસમી શોભતી, આખી દાલ રસાલ અપાર,
 સ્વામ ભિક્ષુ ગણુ સુરતરૂ, ઓતો જય જશ કરણુ ઉદાર ॥૨૧॥

॥ દોહા ॥

- તદનંતર તપસી ભલો, વર ચપલોત વિચાર;
વાસી જલવાનો પવર, ઉદેરામ અધિકાર. ॥૧॥
- પચાવને પાલી મજે, પુજ લીખણુ પાસ;
આવણુમેં સંજમ લીયો, અધિકા ધર્મ ઉજસ. ॥૨॥
- અતિ ઉમંગ તપ આદરયો, વર આંખલ વર્ધમાન;
ખયાલીસ ઓલી લગે; ચઢયો જ ચઢતે ધ્યાન. ॥૩॥
- અવર તપ કીધો આધક, છઠ છઠ આદિ વિચાર;
આઠ સૌ ઈકતાલીસ આસરે, આંખલ ક્રિયા ઉદાર. ॥૪॥
- સાઠે સ્વામ પછે સહી, સખરો કર સંચાર;
ચેલાવાસ ચલતો રહ્યો, ભારીમાલ ઉતારયો પાર. ॥૫॥

॥ સોરઠા ॥

- તદનન્તર તિણુવારે, ખુશાલજી સંજમ લિયો;
પ્રકૃતિ કઠિણ અપારે, કર્મ ભેગથી નીકલ્યો. ॥૧॥
- ઓટા જાતિ સોનારે, વાસી ખારચીયા તણો;
સ્વામ કને સમાચારે. આપ કહૈ ઈહ રીતસું. ॥૨॥
- અતિ કાયો હુવો બાપરે, આજ્ઞાદી મુજ ઇણપરે;
તૂ મુઝ કયૂં દે તાપરે, કર તુઝ દાય આવે જિસો. ॥૩॥
- ભારી કાની સું જાણરે, ભેગી જાતિ કે ઢંઢિયો;
ઇક નર સુણતાં કહિ વાણરે, સ્વામી તવ સંજમ દિયો. ॥૪॥
- પ્રકૃતિ તણે પ્રતાપરે, સંજમ પાલણો દોહિલો;
કઠિણ પરિયા તાપરે, છુટા તે તવ છિનકમેં. ॥૫॥
- નાયોજી પેરવાલરે, વાસી દેશ્વરી તણો;
સુત શુદ્ધ છાંદી સારે, સંજમ સનરે સ્વામ પે. ॥૬॥

જીભા લોલપી જાણુરે, મુનિ બાંધી મર્યાદને;
છુટો તેહ પિછાણુરે, પિણ થકા સનમુખ રહો. ॥૭૧

॥ હાલ ૪૬ મી ॥

(ને ને ને ગણપતિ રે નમું-એ દેશી)

સમત અકારે વર્ષ સતાવને, ગામ રાવલિયાં શુણિયે;
લધુ વેસ રૂપ રાય દીપ્યાલી, ચિર ચિત્ત સેતી થુણિયે;
ને ને ને ગણપતિરે નમું. ॥૭૨

બંધ જાતિ અતુરો સાહ મુતવર, નામ રાયચંદ નીકો;
વર્ષ ઇચ્છારહ આસરે વયમે, સંજમ સખર સધીકો. ॥૭૩

હથિલી હોદે હર્ષ હુઓ અતિ, માતુ કુશાલાં વારુ;
સાથે સંજમ પૂજ સમાપ્યો, ચૈત્રી પૂનમ ચારુ. ॥૭૪

પ્રબલ બુદ્ધિ ગુણ પુન્ય પેખને, પર્મ પૂજ ફરમાયો;
પદલાયક એ પુન્ય પોરસો, વચનામૃત વરસાયો. ॥૭૫

દિશાવાન રૂપરાય દીપતો, ભાગ્ય વક્ષી બુદ્ધિ ભારી;
હરેત મુખી મૂર્તિ હદ હર્ષત, પેખત મુદ્રા પ્યારી. ॥૭૬

પાટ તીર્થે આશુચ પડ્યા, સ્વામ વચન મુખદાયા;
જમ્યુ સ્વામ નૈસા નૈવન્તા, જગ હાઠ જમાયા ॥૭૭

અન્તકાલ લિડખુને અધિકો, સાજ સખર મુખદાયા;
ભારીમાલરે પાસ ભૂજગલ, રાયચંદ્ર રૂપ ગયા ॥૭૮

શુભંતરે વર્ષ ભારીમાલની, આજ્ઞા લે અગત્યાલી
પ્રથમ શિષ્ય રૂપ જીત દીયો, નિજ પાટ લાયક મુવિદ્યાલી ॥૭૯

ભારીમાલને સાજ દીયો અતી, અન્ત સમય અધીકારો
આપ ઓજગર અધિક અનોપમ, દીન દયાલ દીપારો ॥૮૦

તસ ઉપગાર તણો વર્ણન, કરતાં અતી અંથ વધિયો;
 ભિક્ષુ તણો સંબંધ ઈહાં, તીણ કારણ સંખેપિયો. ॥૧૦॥
 સંસારી લેખે મામા સત્ જુગી, મહા મતિવન્તા;
 ભલ ભાણેજ રાયચન્દ ભણિએ, જશધારી જૈવંતા. ॥૧૧॥
 ભિક્ષુ રૂપ અતી ભાગવલી, શિષ્ય મીલીયા રાયચંદ-રીકા;
 ગીરવા ગહર ગંભીર ગુણાગર, પુન્ય પ્રથમહી પરીખા. ॥૧૨॥
 બહુ વર્ષો લગ માર્ગની વ્રદ્ધિ, જિનજી આગું જણી;
 ભિક્ષુરે અતી ભાગબલી, રૂપરાય મીલ્યા શિષ્ય આણી. ॥૧૩॥
 એસા ભિક્ષુ આપ ઉજગર, શિષ્ય પિણ્ન મિલ્યા સરીખા;
 તસ પગ છેહડે સન્ત હુવાતે, સાંભલીયે સુવૃદ્ધિકા. ॥૧૪॥
 એ ગુણ પચાસમી ઢાલ અનુપમ, મીલ્યો સંત મન માન્યો;
 કહિયે ધર્મ વૃદ્ધિનો કારણ, જય જશ કર્ણ સુઅણ્યો. ॥૧૫॥

॥ દોહા ॥

સમત અઠારે સતાવને. જઠ માસમેં જોય;
 પીતા પુત્ર ધર અરણ પદ, હર્ષ ધણો અતિ હોય. ॥૧॥
 તારાયન્દજી તાત મૂત, ડુંગરશી મહામંડ;
 પીતા બાર્યા પરહરી, સતન સંગાધ છંડ. ॥૨॥
 બડ વૈરાગી સંત બિહુ, સખરો કર સંચાર;
 ભિક્ષુ સ્વામ પછે ઉભય, સમચિત જન્મ સુધાર. ॥૩॥
 અણસણ ઈકતાલીસ દિન, તારાયંદ ઉવેખ;
 દશ દિન અણસણ દીપતો, ડુંગરશીને દેખ. ॥૪॥
 તદનન્તર સંજ્મ લીયો, વરલ્યા વોહરા તાહિ;
 છોતો મુનિ તાસોવનો, મહા મોટા મુનિરાય. ॥૫॥

સરલ ભદ્ર પ્રકૃતી સખર, ત્રીન પાટની તામ;

. સેવ કરી સાચે મને, ધુન સુવિનયમે ધામ. ॥૬॥

લિક્ષુ ભારીમાલ પાછે ભલો, નેહએ વર્ષ નિહાળ;

ગોધુદે અણુશણુ ગુણી, મહા મુનિ ગુણમાળ. ॥૭॥

॥ ઢાલ ૫૦ મી ॥

(ચેત ચતુર નર કહ તને સતગુર-એ દેશી.)

નેગીદાસજી સ્વામી જોરાવર, તદનન્તર ત્રિયાત્યાગી;

સ્વામ બીખણજી સંજમ દીધો, બાલપણે બડવૈરાગી.

બ્રમ છાંડ લિક્ષુ શિષ્ય ભજવે, તજ મિથ્યા મતિ તાલંદા;

કર્મ. બલ કાટો કરણી કર, પર્મ જ્ઞાન પર્માનન્દા. ॥૧॥

શહર ઢેલવારા વાસી શુદ્ધ, નેગીદાસ સાચા નેગી;

સખર સૌભાગી મમતા ત્યાગી, ભલ સુમતિ પિણ નહી ભોગી. ॥૨॥

અહપ કાલમે, અચાણુ ચકરો, શહર પીસાંગણમે સુણિયો;

ચૌવિહાર સંધારો ચોખો; ચિર ચિત સૂ મુનિવર યુણિયો. ॥૩॥

ગુણસઠે વર્ષે મુનિ ગુણવંતો; પ્રુન્ય છતાં પરભવ પહુતો;

આત્મ તારયો જન્મ સુધાર્યો; હિયે નિર્મલ રૂપરાજ હું તો. ॥૪॥

તદનન્તર નેધો મારૂ તે, ગામ ઢેરડાના ગુણિયો;

સ્વામ લિક્ષુ સ્વદય સંજમ શુદ્ધ, ભારીતપસી તપ ભણીયો. ॥૫॥

અઢી માસ તપ આછ આગારે, તપ ઉત્કૃષ્ટ પણે તપિયો;

સરલ ભદ્ર મુનિવર સૌભાગી, જપ વિવિધ તનમન જપિયો. ॥૬॥

દિન અડતીસ કાચવે દીધ્યો, સંધારો સખરો સુણિયો;

સ્વામ પાંડ પરભવ સુમતિ શુદ્ધ, નેધો ધન માતા જણિયો. ॥૭॥

શહર ખેગવાગ ભગજી શુદ્ધ, વર આજ્ઞા દે બદ્દિન વડી,

સંજમ લિક્ષુ સ્વામ સમાધ્યા, સખર વિનયથી શ્રોણ અઢી. ॥૮॥

જાતી વૈદ મુંહતા જશ ધારી, ભગજી ભક્તિ કરી ભારી;
ભિક્ષુ ભારીમાલ રૂપરાય તણી ભલ, પેષતહી મુદ્રા ખ્યારી. ॥૬॥
રૂપરાય તણે વરતારે રૂડો, પંડિત મરણ મુનિ પાયો;
નિનાણુવે આત્મને નિન્દી, શુદ્ધ પરિણામે શોભાયો. ॥૧૦॥

॥ સોરઠા ॥

જેગડ જાતિ મુજણરે, વાસી વિદ્વાસર તણું;
પૂજ સમીપ પિછાણરે, ભાગચન્દ આવી કરી. ॥૧॥

વારુ ગુણસઠે વાસરે, ચારિત્ર ધારયો ચૂંપમું;
વર્ષ કિતેક વિભાસરે, કર્મ જોગથી નિકલ્યો. ॥૨॥

ચન્દ્રભાણજી માહિરે, રક્ષો પંચ માસ આસરે;
ભારીમાલ પૈ આયરે, કહે મુજને હ્યો ગણ મજ. ॥૩॥

હું રક્ષો ચન્દ્રભાણ માહિરે, ત્યાંને સાધ ન શ્રદ્ધિયો;
દે મોટા મુનિરાયરે, સાધુ શ્રદ્ધતો સ્વામ ગણ. ॥૪॥

ભારીમાલ રૂપરાયરે, છેદ દિયો પટ માસરો;
લિયો તાસ ગણ માહિરે, અવલોચી ભિક્ષુ લિખત. ॥૫॥

આપાં માહિલો જણરે, જય ચન્દ્રભાણજી મજ;
અહ્પકાળ પહિછાણરે, આહાર પાણી ભેલો કરે. ॥૬॥

પિણ આપાંને સાધરે, શ્રદ્ધે શુદ્ધ મનમું સહી;
શ્રદ્ધે તાસ અસાધરે, નવી દીપ્પા દેણી ન તમ્હ. ॥૭॥

જયા જોગ દાંડ જણરે, દે લેણું તમ્હ ગણ મજ;
વર્ષ સેંતીસે વાણરે, લિખત ભિક્ષુ રૂપનો કિયો. ॥૮॥

એકલો લિખત અવલોકરે, નવી દીપ્પા દીધી ન તમ્હ;
છેદ દે મેટયો દોષરે, ભારીમાલ વ્યવદારથી. ॥૯॥

પાસત્યા પાસ પિછાણરે, આહાર આદ લેવે દેવે તમ્હ;
 નિશીથ વીસમે જણરે, દંડ ચૌમાસી દાખિયો. ॥૧૦॥
 ચૌમાસી હંડ સ્થાનરે, વાર વાર સેવ્યાં છતાં;
 વ્યવહાર પ્રથમ કહી વાનરે, ચૌમાસી પ્રાણિત તમ્હ. ॥૧૧॥
 ઈમ બહુ ન્યાય વિચારરે, વલ્લિ મર્યાદ વિમાસને;
 વારૂ દેખ વ્યવહારરે, છેદ દેઈ માંહે સિયો. ॥૧૨॥
 વીત્યો કિતોયક કાત્રરે, ફિર છુટક થયો એકલો,
 ઈક શિષ્ય ધીધો ન્હાણરે, નામ ભવાનજી તેહનો. ॥૧૩॥
 હંડલે આયા માંહિરે, તપનો અભિમદ આદર્યો;
 નાયો પાલણો તાહિરે, તિણ કારણ થયો એકલો. ॥૧૪॥
 કાલ ઢેતોક વદીતરે, ફિર આયો ભારીમાલપે;
 સન્ત સત્યાં ને મુરીતરે, કર જોડી વંદના કરી. ॥૧૫॥
 બોલે બે કર જોડરે, મુજ ને લેવો ગણ મજ;
 અઢી દ્વીપના ચોરરે, ત્યાં સંહૂં અધિદા પ્રણો. ॥૧૬॥
 છઠ છઠ તપ પહિંછાનરે, જવ જીવ અદરાય દો;
 કહો તો કરું સંધારરે, પિણ મુજને હયો ગણ મજ. ॥૧૭॥
 ભારીમાલ બહુ જાણરે, દીપ્ય દે માહિં સિયો;
 સંવત અદારે પિછાણરે, એકાતરે અણ આદર્યો. ॥૧૮॥
 માસ ખમણ બહુ વારરે, વિકટ તપ મુનિવર કિયો;
 સનાણુવે મુખકારરે, જન્મ મુધારી જશ સિયો. ॥૧૯॥

॥ હાલ તેહિજ ॥

ભારી તપસી બોપ દુવો બલ, દોસીયલ વાસી કદિયો;
 જનિ તપો ચપલોન અજિજ, જાલ રવામ દાયે લદિયો. ॥૨૦॥

પાલીમે સંજન લે પ્રત્યક્ષ, મુનિ તપસા કરવા મંડીયો;
 કબહિક છાસઠ કબહીક અડસઠ^૧, ચઢત ચઢત અધિકા ચઢીયો. ॥૧૨॥
 કંઢહિક ચાર માસમે ક્રીધા, સતર પારણા સુમતી સહુ;
 અન્ય બહુલ લય તપ વર્ષન ગુણ; તીષ્ઠ કારણ સહુ તે ન કહુ. ॥૧૩॥
 સાડીચાર પહેર સંચારો, સ્વામ પછે શુદ્ધ ગતિ સાર;
 પાલો ધર્મ ઉઘોત પ્રગટ હઠ, વર્ષ છાસઠે મુનિ વાર. ॥૧૪॥
 મુનિ મહિમાગર અધિક ઉભગર, ગુણસાગર નાગર જ્ઞાની;
 વચન સુધા વાગર ધર્મ જગર, ધર્મધુનિધર મહાધ્યાની. ॥૧૫॥
 અંજન મંજન અન્દન અંગન, શિવ શંજન રંજન સાધી;
 શ્રમ ભંજન ભિક્ષુ ગુરુ લેટી, અરિ ગંજન મતિ આરાધી. ॥૧૬॥
 સ્વામ શરણ સુખ કરણ તરણ શુદ્ધ, તમ શ્રમ હરણ સ્વામ તરણી;
 શિવ વધૂ વરણ ધરણ કુધ ર સમ, કહા કહું મુનિની કરણી. ॥૧૭॥
 મુર ગિર ધીર ગંભીર સમીર, સદા સુખ સીર સુતાર સજૈ;
 તોડ જંજીર વીર વડ તુમ હી, રૂપ ભિક્ષુ ગુણ હીર રજૈ. ॥૧૮॥
 પર્મ પ્રતીત રીત પ્રજા વચસે, સોઠ વદીત અનીત લજૈ;
 જ્ઞાન સંગીત નીત હઠ ગુણિયણ, ભક્ષ ભિક્ષુ રૂપ જીત ભજૈ. ॥૧૯॥
 વાણ વિમલ અતિ નિમલ કમલવર, જમલ અમલ શિવમગ જણી;
 સમલ તમલ મિથ્યા મતિ સોધી, આપ સુતિ અધદલ આણી. ॥૨૦॥
 આપ તણે પ્રસાદ અનોપમ, તંત મુનીધર બહુ તરિયા;
 આપ સુરતર આપ ગુણો દધિ, આપ ધણાના અધદરિયા. ॥૨૧॥
 સ્મરણ સ્વામ તણો નિત સાધુ, સ્વામ તણો મુગ્ધનિત શરણો;
 આશા પૂરણ સ્વામ અનોપમ, નિર્મલ ચિત ક્રીધા નિરણો. ॥૨૨॥
 સખરા સ્વામમુનિ ગુણ સાચા, મ્હે સંક્ષેપ યદ્રી ગુણિયા;
 જલ સાગર કિમ જલે ગાગર, ગુણ અનન્ત અથગ અનધ ગુણિયા. ॥૨૩॥

૧ નોટ—મુગ પ્રતમે “ અદારન ” એસા પાઠ દે કિન્તુ અર્થે
 અર્થ ચરખે ભાવસે “ અડસઠ ” હી રીક જમ્યા દે.

નિમલ પચાસમી ઢાલ નિહાલી, ભલ ભિક્ષુ ગુણનું ભરિયા;
જય જશ સમ્પતિ કરણ જણજે, ઇણ ખંડ ભિક્ષુ અવતરિયા. ॥૨૪॥

॥ દોહા ॥

અડતાલીસ મુનિ અખ્યા, પૂજ છતાં પહિછાન;
ચારિત્ર લીધો ચિત્તધરી, ઉજમ અધિકો આણ. ॥૧॥
અષ્ટવીસ ગણ મેં સહી, સખર રહ્યા સુજગીસ;
ગુરુ છંદે ગિરવા ગુણી, અલગ રહ્યા છે વીસ. ॥૨॥
વીસા માંહે એક વર, રૂપચન્દ શુદ્ધ રીત;
છેહડે અણશણ ચર્ણુ સિય, પૂજ આણ પ્રતીત. ॥૩॥
પૂજ થકાં ચારિત્ર પ્રગટ, અજ સતિયાં અધિકાર;
ઢેઈક ખારે નીકલી, પહોંતી કુછક પાર. ॥૪॥
એક સાથ વૃત આદર્યા, ત્રીન જણ્યા તિણવાર;
કુશલાંજી બડી કરી, કુશલ ક્ષેમ અવતાર. ॥૫॥

॥ ઢાલ ૫૧ મી ॥

(ક્ષમ્યાવન્ત જ્યે ભગવન્તરો જ્ઞાન—એ દેશી.)

પવર ચરણ શુદ્ધ પાલતાજી, કુશલાંજીને વિચાર;
દીર્ઘ પૃષ્ઠ શુદ્ધોચમેંજી તે, ડંસિયો તિણવાર;
ખિમ્યાવન્ત ધિન સતિયાં અવતાર. ॥૧॥
જંત્ર મંત્ર ગ્રાહા જાણીજી, વંછયો નહીં તિણવાર;
શુદ્ધ પરિણામે મદાસતીજી, પોદતી પરલોક મજાર. ॥૨॥
મદુજી મોટી સતીજી, સ્વામ આણ શિર ધાર;
પદ આરાધક પ્રાપ્તિયોજી, એ ભિક્ષુનો ઉપગાર. ॥૩॥

॥ સોરઠા ॥

અજમૃ પ્રદૃનિ અજેગરે, કર્મ જોગ મું નીકલી;
પ્રદૃનિ કહિણ પ્રયાગરે. ચાગિત્ર જોવે જિનકમે. ॥૧॥

॥ ઢાલ તેહિજ ॥

નામ સુખણા નિરમલીજ, દેહજ દીપાય;
સ્વામ તણે ગણમેં સહીજ, પરભવ પોંદતી બય. ॥૪॥

॥ સોરઠા ॥

તદનન્તર તિણ વારરે, સાધુપણે લીધા સહી;
નેહ નામ નિહાલરે, કર્મ પ્રયોગે નીકલી. ॥૨॥

॥ ઢાલ તેહિજ ॥

સતી શુમાના શોભતીજ, સંનમ વર સંચાર;
ઈમજ કર્મખાજ અખીજ, અણુશણ અધિક ઉદાર. ॥૫॥

જીજી વસિ બણિયેજ, સ્વામ તણે ગણ સાર;
પોતે બહુ સુત પરહરીજ, વાસી રીયાં રા વિચાર. ॥૬॥

કાલ કિતેક પછે કિયોજ, શહર પીપાંડ સંચાર;
ઈગતાલી ખંડી આપતીજ, માંઢી કરી તિવાર. ॥૭॥

॥ સોરઠા ॥

દેતુ અખુજ નહાલરે, અજખૂ ચંદ્રજ અખ;
ભેપ ધારયાં મેં ભાલરે, પછે ચર્ણુ સિયો પૂજપૈ. ॥૩॥

સમત અઢારે સોયરે, વર્ષ તેંતીસે વારતા;
ક્ષિપત કરી અવજોયરે, મુનિ લીધી ટોલા મત્રે. ॥૪॥

આપ મતે અવધારરે, મન છદે રહી મોકલી;
અતિ તમુ કઠિણ અપારરે, છાદે ગુરારે ચાલણો. ॥૫॥

અગુદ પ્રકૃતિ અવિનીતરે, સુમતે બણે સ્વામજ;
શિષ્ય સિદ્ધુ ગુદ રીતરે. તંતુ ધામ્યો તેહને. ॥૫॥

તુમને કદ્યે તેહરે, તે તંતુ લેવો તુમ્હે;
ઈમ કહી કપડો દેહરે, દેતુ આદિ પાંચા ભલી. ॥૭॥

પૂછ્યો તાસ પ્રમાણુરે, કહે મુજ આધિકા કા નહીં;
 પૂજ કરે પહિછાનરે, નિસુણો નિરણ્ય નિર્મલો. ॥૮॥
 અખૈરામ અણગારરે, મેલ્યો કપડો માપવા;
 તસ થાનક તિણ વારરે, માપ્યાં અધિકા નીકલ્યો. ॥૯॥
 ઈમ તાંતુ અતિ રાખરે, જાઠ બોલી વલી જાણને;
 શુદ્ધ નહીં સંજમ સાખરે, નીત ચરણ પાલણ તણી. ॥૧૦॥
 આર્યું તે પહિછાનરે, ચેના લલી પંચમી;
 યાં પાંચું ને જાણરે, છાડી ચંડાવલ મઝે. ॥૧૧॥

॥ ઢાલ તેહિજ ॥

મેણાજ મોટી સતીજ, વાસી પુરના વિચાર;
 સ્વામ કને સંજમ લિયોજ, છાંડી નિજ લરતાર. ॥૮॥
 પઢી લણી પંડિત યઈજ, બહુ મુત્રાનીરે જાણ;
 સાઠે સંચારે કરૈજ, કીધો જન્મ કિલ્યાણ. ॥૯॥

॥ સોરઠા ॥

ધતુ ઢલીજ ધારરે, રતૂ નન્દજ વસિ;
 માઢા ગાંમ મત્રારરે, છાંડી યાં ચારાં લણી. ॥૧૨

॥ ઢાલ તેહિજ ॥

રંજુજ રક્ષિયામણાજ, શ્રી જીદારાના સાર;
 પોરવાલ પ્રગટ પણેજ, સંજમ લિયો મુખકાર. ॥૧૦॥
 અહનીસે ત્રન આદર્યોજ, સ્વામ ખેતસીરે સાય;
 શિગિયારી ચલતા રદ્યાજ, વાડ લાગી વિખ્યાત. ॥૧૧॥
 મતાંજ મોટી સનીજ, તલેસરા તંતસાર;
 શ્રી જી દાગના સદીજ, સખર કિયો સચાર. ॥૧૨॥

સુત બહુ તજ સંજમ લિયોજી, કંટાલ્યા નાકહિવાય;
અણુશણુ લોઢોતી મજેજી, ફૂલાંજી સુખદાય. ॥૧૩॥

ઉત્તમ અમરાં આર્યાંજી, સ્વામ તણે ઉપગાર;
જીતવ જન્મ સુધારિયોજી, સખરો કર સંચાર. ॥૧૪॥

ઢાલ એક પચાસમીજી, બિકપુને ગણુ બાલ;
બડી બડી સતિયાં હુધજી, વાર ગણુ સુવિશાલ. ॥૧૫॥

॥ સોરઠા ॥

રત્ન લે ચારિત્રરે, છૂટી ખોયો ચર્ણુને;
પાલી માહિં પવિત્રરે, પછે સંચારો પચખિયો. ॥૧૬॥

ઉપાય ક્રિયા અનેકરે, બેષ ધારયાં લેવા ભણી;
તો પિણુ રાખી ટેકરે, ત્યાં માહિ તો ના ગધ. ॥૧૭॥

॥ હોહા ॥

શુદ્ધ ચિત્ત સૂં તેજી સતી, પોરવાલ પહિછાણુ;
વાસી ઢાલ કંબોલરા, સંજમ લિયો સુખણુ. ॥૩૦॥

કાલ કિતેક પછે ક્રિયો, સંચારો સુવિહાણુ;
દિવસ બેયાલી દીપતો, કીધો જન્મ કિલ્યાણુ. ॥૩૪॥

॥ સોરઠા ॥

ખનાંજી સુવિચારરે, સંજમ લીધો શુદ્ધ મને;
કર્મા કરી ખુવારરે, ટોલાં સૂં ન્યારી ટલી. ॥૫૧॥

॥ હોહા ॥

વગતુજી બગડી તણા, વર કુલ અતિ સંવેત;
હીરાં હીર કણી જિતી, બારીમાલના નેત. ॥૬૧॥

નામ નગી ગુણુ નિર્મલો, વેણીરામજીરી બહેન;
એક દિવસ તિનું અજ, ચણુધાર ચિત્ત ચેન. ॥૭૭॥

ચૌમાલીસે વધું સ્વામીજી, સંજમ દે ઈક સાથ;
સૂપ્યા રંગુજી બણી, વાડ જશ વિખ્યાત. ॥૮૪॥

એ તીનું બિકપુ પછે, સંચારા કર સાર;
મહિયલ મોટી મહાસતી, પામી ભવનો પાર. ॥૮૬॥

સરૂપ ભીમ રૂપ જીતની, અજમૂ જુવાં સુભેગ;
ચૌમાલે ધારયો ચણું, અઠાસીયે પર લોગ. ॥૯૦॥

શિરિયારીના મહાસતી, પન્નાજી પહિછાણ;
સંજમ પાલ્યો સ્વામ ગણુ, સંચારો સુવિહાણ. ॥૯૧॥

॥ સોરઠા ॥

કાઠોલીરી કહાયરે, લાલાંજી સંજમ લિયો;
પરવસ સીત સુપાયરે, ઈણુ કારણુ ગૃહ આવિયાં. ॥૯૨॥

બહુ વર્ષા સુવિચારરે, આવક ધર્મજ સાધયો;
તપજપ કિયો ઉદારરે, ફિર ચારિત્ર નર્દી પચખિઓ. ॥૯૩॥

॥ દાસ પર મી ॥

(જ્યાંસ ઇન્દ્ર ચન્દ્ર રખવાલા. એ—દેશી.)

ગુમાના મદા ગુણવંતી, નાસોલ તણી ચિત્ત શાંતિ;
જીવા મુનિરી બટી મા બણી, સતી સંજમ લિયો સુખદાગ્રી
દો લાલ; સનિયાં નામજ મોટી. ॥ ૧ ॥

એક માગ કિયો અનિભારી, દોષ માત્ર છેદડે દિલધારી,
શુદ્ધ ગજનગ નથાને, સતી સગલ બદ્ધ ગુપ્તકારીરો. ૧૨

વર શહર બુંદીરા વાસી, વારૂ આવગી કુલ સુવિભાસી;
ખેરવે સંચારો ખંતી, ખેમાજ ખેમ કરંતી હો. ॥૩॥

॥ સોરઠા ॥

જૂં પરિપહથી જાણુરે, છૂટી જસુ છિનકમેં;
ચોખી ટલી પિછાણુરે, કાંઠાલીરી બિહું. ૬હી ॥૧॥

॥ હાલ તેહિજ ॥

સતજીગીરી બહિન સુખવાસી, રૂપ રાયચંદજીરી માસી;
પિહ પુત્ર તન્યા મહિજાણી, રૂપાંજ મહારસિયાણી હો. ॥૪॥

સંજમ ખાવને સધીઠા, સતાવને સંચારો નીઠા;
પુશાલાંજીરી લધુ બહિનકહીયે, રૂપાંજ જગજશ લહિયે હો. ॥૫॥

રૂપાંજ કંટાલ્યે સંચારો, અમવાલ જતિ અવધારો;
માધોપૂરના વસવાનો, સુત તીન તન્યા પ્રત ધ્યાનો હો. ॥૬॥

વરજીજ વદીત વિભાસી, રૂડી શીલ ગુણારી રાસી;
તિણુરો ભિક્ષુ તોલ વધાયો, સતી સુજશ શાસણમેં પાયો હો. ॥૭॥

વીજંજ મહા વૃદ્ધકારી, ધર ચરણ શીલ સુખકારી;
કરડો તપ છેહડે કીધો, સતી જગ માહેં જશ લીધો હો. ॥૮॥

ખનાંજ સુવિનયવંતી, શુદ્ધ ચરણ પાલણ ચિત રાંતી;
સુખદાયક ગણ સુવિશાલી, સતી આતમને કુજવાલી હો. ॥૯॥

શુદ્ધ યાં તીનાને સિખ્યા, દીધી ભિક્ષુ એક દિન દિખ્યા;
સખરો છેહડે સંચારો, સમણી હુદ મુદ્રા સારો હો. ॥૧૦॥

॥ સોરઠા ॥

વીરાં જાતિ કુમારરે, સંજમ લીધો સ્વામપે;
પ્રકૃતિ અશુદ્ધ અપારરે, તિણુ.કારણ ગણ સું ટલી. ॥૨॥

॥ ઢાલ તેહિજ ॥

ઉદાંજ ઉઘમવંતી, સતી જાતિ સોનર સોહંતી;
ખહુ વર્ષ ચરણ સુવિચારો, અંબેટ મહિ સંચારો હો. ॥૧૧॥
ઝુમાંજ જાતિ પોરવાસ, શ્રીજીદ્વારાના સાર;
છપને વર્ષ સંજમ લીધો, સ્વામ પછે સંચારો સિદ્ધોહો. ॥૧૨॥
વર્ષ સતાવને સુવિચારો, રૂપરાય ચરણ હિતકારો;
તિણ ખહુત હુવો ઉપગારો, તિણુરો સાંભળજો વિસ્તારો હો. ॥૧૩॥
સંસાર લેખે શોભાયા, લખપતિ દહોડે સજનાયા;
મતિવંત હરતુ મહિ મંડી, લીધો ચરણ પિઉ સુત છંડી હો. ॥૧૪॥
દુઃખ ધરકા ખહુલો દીધો, સતી અડિગ પણે વ્રત લીધો;
સતાણુવે લાહવે સંચારો, હરતું ગુણ જ્ઞાન બંડારો હો. ॥૧૫॥
કુશલાંજ રાવસિયારા કહિયે, સતજીગીરી બહિન વ્રત લહિયે;
રૂપ રાયચન્દજીની માતા, સંજમ લે પામી સાતા;
આતો જિનશાસનમેં સુખદાતા હો. ॥૧૬॥
બસ હરતુજીની ભગ્ની, સતી કરતુરાંજ શુભ ભગ્ની;
સુત પિઉ છાંટ વન ધારો, સતંતરે ઉર્જણ સંચારો હો. ॥૧૭॥
લ્હાવાથી સજમ લીધો, પિઉ છાંટ પમં રસ પીધો;
ગમ્મી બુદ્ધિ અકલ ગુણવન્તી, જોનાંજ મદા જયવન્તી હો. ॥૧૮॥
શિગિયારીગ સુ મગનમેં, છોડ્યો પિઉ રાની નિજ જિનમે;
સંચારો ખદુનરે સિધ્યા, નોરાંજ જગ જગ લીધો હો. ॥૧૯॥

- શુદ્ધ એક વર્ષ મેં શિક્ષા, દુર્મતિ તજ લીધી દીક્ષા;
પાંચાંહી પિઉને છંડી, ત્યારી પ્રીત સુકિસું મંડીહો લા. ॥૨૦॥
- શુણ્ણસઠે વર્ષ શુણ્ણવંતી, બહુ ચરણ ધાર બુદ્ધિવંતી;
ત્યાંમે તીન જણ્યાં એક સાથે, હદ દીક્ષા બિઠ્ઠુને હાથે હો. ॥૨૧॥
- કુશલાંજ નાયાંજ વીજાંજ, પાલીના તિહું જામ ભાંજ;
તીનૂં શીલામૃત ફેંપી, દીપ્પા દેધ પ્રભુજીને સુંપી હો. ॥૨૨॥
- સતતરે કુશલાંજ સંચારો, ભારીમાલ ભેલા સુવિચારો;
માધાપુર માસ કાર્તિક મેં, પરલોકે પોહતા છિનકમેં હો. ॥૨૩॥
- નાયાંજ ગામ જસોલ નહાલી, વર સંચારો સુવિશાલી;
સંસાર લેખે રૂઢિવંતી, સમણી શુદ્ધ પ્રકૃતિ સોહંતી હો. ॥૨૪॥
- તપ દિવસ બતીસ મુ તપિયો, જિન બપ બીજાંજ જપિયો;
તીન દિવસ તણો સંચારો, વર્ષ છિયાસીયે અવધારો હો. ॥૨૫॥
- સરૂપ ભીમ જીતના તાણો, ઠકુ બે કાકી કહિવાયો;
શુણ્ણસઠે દીક્ષા શુણ્ણવંતી, ગોમાંજ નેવુયે પાર પહોંતી હો. ॥૨૬॥
- જ્યોદ્ધા ખેરવાનિ વાસી, ડાહીજ નોજાંજ વિમાસી;
સંજમ બીજુ છતાં સારો, બહુ વર્ષ પાછે સંચારો હો. ॥૨૭॥
- એ સ્વામ તણો ગણુ સારૂ, છપન ગણુ ચર્ણ પ્રકરૂ;
સતરે છુટક દુઈ અન્ન, છોડી લોકિક લોકાત્તર લાગ દો. ॥૨૮॥
- રહી ગુણુ ચાલીસ ગણુરાચી, પિઉ છાંડ સાત પ્રત બચી;
દોષ બહિન ભાયાંસ જોડા સતજેગી વેણીરામ સુ હોડાહો. ॥૨૯॥
- ૩૫ રાયચન્દ મા સાથે, સંજમ લીધો પૂજ દાયે;
આખ્યો સમણીનો અધિકારો, આતો બિઠ્ઠુ તણો ઉપગ્રારોહો. ॥૩૦॥

આગે સંત કલા અડતાલી અજ છપન ઈહાં બાલી;
 સહુ થયા એક સૌ ચાર, સ્વામી ગણુ લીધો ચણું સુખકારકો ॥૩૧॥
 વીસ શતરે ગણુ બારી, અઠવીસ ગુણુ ચાલીસ સુધારી;
 વીસામે રૂપચન્દ શુદ્ધ રીત, રાખી સ્વામતણી પ્રતીતહો. ॥૩૨॥

॥ છન્દ બ્રૂજ'ગી ॥

અયા સંત મોટા વડા સુધિરપાલ^૧,
 બલૂં નંદ નીકા ફતેચન્દ બાલ^૨;
 વિનયવંત વારુ સુટાકર વિશાલ^૩,
 નિજનંદ કારી હરનાથ ન્હાલ^૪. ॥૧॥
 બલા ધર્મ ધોરી મુનિ બારીમાલ^૫,
 ચલ્યા આપ ચારુ બડાની સુચાલ^૬;
 અખે સ્થાન કાજ અખેરામ આછા^૭,
 સદાનંદકારી સુખારામ સાચા^૮. ॥૨॥
 શિવાનન્દ સારુ શિવો સ્વામ શીરાં^૯,
 નમો સ્વામ નીકા નગેંદ્ર નમીરાં^{૧૦};
 બલા સ્વામજી અંત દુવા સુધારી^{૧૧},
 સદી ખેતગીજી સદા શન્તિકારી^{૧૨}. ॥૩॥
 રૂપિરામ રૂટો ભિક્ષુ શીરા રાજે^{૧૩},
 વહી નાનજી સ્વામી સ્વામી નિવાજે^{૧૪}. ॥૪॥
 નિમે નેમ જયા મુનિ નેમ નામ^{૧૫},
 બડા સન શાની બલા વેળીરામ^{૧૬}. ॥૫॥
 વડી અંત મોટા બંદા વહુમાન^{૧૭},
 મુખે સ્વામ આગ્યા મુખ ધ્યાન મુશ્તાન^{૧૮}. ॥૬॥

હદાં હેમ જૈસાસુ હેમ હજરી૧૮,
ઉદેરામ આછો તપેસ્વી ઉદારી૧૯, ॥૭॥

રૂપિપાટ થાપ્યો મુનિ રાયચન્દ૨૦,
દીપૈ તેજ તીખો મુમેરૂ દિનન્દ . ॥૮॥

બલાસંત તારા મુચન્દ્ર બણી જ૨૧,
ગિરેન્દ્ર સમો સંત કુંગર ગિણિજ૨૨. ॥૯॥

જયો જીવરાજ૨૩ અરૂ જોગીદાસ૨૪,
દમીશ્વર જોધો તપે દેહ ત્રાસ૨૫. ॥૧૦॥

ભગો નામ નીકાં બિકખુ શીશ બારી૨૬,
સહી ભાગચન્દ પછેહિ મુધારી૨૭. ॥૧૧॥

થયો ભોપ બારી નપે ધ્યાન થાપી૨૮,
પકા સંત શરા બિકખુને પ્રતાપી. ॥૧૨॥

રથા સ્વામ આણુ ધુરા છેહ રૂઠા,
સહી ઢેટલી ને થયા ફેર શરા. ॥૧૩॥

આખ્યા સંત નામ અઘાવીસ આછા,
જિઠે જિવ તારયા બિકખુ સ્વામજયા. ॥૧૪॥

॥ છપ્પય ॥

ધસા બિકખુ અણુગાર, સાર જીયુ માર્ગ શોધી,
અધિક કિયો ઉપગાર, બહુ ભવિને પ્રતિજોધી.

શ્રમણી સંત મુજણુ, સખર શ્રીવા મુખકારી;
પર્મ ધર્મ પહિછાણુ, ધુરા જિન આણુ પારી;

અરૂ દેશવત ધારક આધિક, નિત્યકૃત ભજન તું નામકો;
 સુખ કરણ શરણ હૃદ જગ સુજશ, સખર ભીખણુ
 સ્વામકો. ॥૧॥

॥ દોહા ॥

અષ્ટ વીસ સુનિવર અખ્યા, સખરા ગણ શિણુગાર;
 વીસ થયા ગણ ખાહિરે, તાસ નામ અવધાર. ॥૧॥
 વીરભાણુ^૧ લિખમોર વલિ અમરોજી^૨ અભિધાન;
 તિલોક^૪ મોજરામજી^૫ ચન્દ્રભાણુજી^૬ જન. ॥૨॥
 અણુદોજી^૭ પનજી^૮ અખ્યા સન્તોષ^૯ શિવજીરામ^{૧૦};
 શંજી^{૧૧} સંધજી^{૧૨} રૂપજી^{૧૩} લઘુરૂપજી તામ^{૧૪}. ॥૩॥
 સુરતોજી^{૧૫} સંધ સં ટલ્યો, મયારામ^{૧૬} પહિછાણ;
 વિગતો^{૧૭} જુલાશજી^{૧૮} વક્ષી, ઓટા^{૧૯} નાથુર^{૨૦} જાણ. ॥૪॥
 ઠંઠકાને ન્યારા કિયા, ઠંઠક ટસિયા આપ;
 અખ કહિયે છે આજિંકા, ચતુર સુણો ચુપચાપ. ॥૫॥

॥ છંપય ॥

કુશલ^૧ મહુર કહાય, સુખણા^૨ કહિયે સાચી,
 દેહ^૩ શુમાના^૪ દેખ, કસુંખાંજી^૫ નદિં કાચી;
 જીજી^૬ મેળા^૭ જલ્દાજ રંગ^૮, સદાં^{૧૦} ફૂલાં^{૧૧} સુખકારી;
 અમરા^{૧૨} તેજુ^{૧૩} આણ, વક્ષી વગતુ^{૧૪} વૃદ્ધકારી;
 હીંગ હીર કણી ગિચી^{૧૫}, સતી શિરોમણી શોભની;
 નિકલ ક નગાં^{૧૬} અજમૂ^{૧૭} નિમત્ત, મદિયત્ત અ મોટી સતી^{૧૮}.
 પન્ના^{૧૯} સતી પિછાંજી, શુમાના^{૨૦} ખેખાં^{૨૧} શુભીયે,
 રૂપાંજી^{૨૨} વરની, મરૂપાં^{૨૩} સમજી સુનિયે

વરજુર૩ વીજાંર૪ વિશાલ બનાંર૫ ઉદાર૬ હૃદવાર૭;
જુભાંર૮ હરેતુર૯ જિહ્વાજ કુશાલાર૬ ગણ સુખકાર૭;
ડરેતુરાં૩૦ જતાંજ૩૧ કહી શુદ્ધ સંજમ નૌરાંદર સજ;
ધક વર્ષ માહિંત્રન આદરયાં, પાંચુંયાં પ્રીતમ તજ. ॥૨॥

સખર ખુશાલાં૩૩ સતી પવર નાયાં૩૪ પુનવંતી,
વિનય વિજાં૩૫ સુવિનિત ઘણું ગૌમાં૩૬ ગુણવંતી;
ચણું યશોદા૩૭ ચિત્ત હિયે માંહી૩૮ હરખંતી;
નૌજાં૩૯ નિમલ નિહાલ, સ્વામ આણા સમરંતી.
એ ગુણ ચાલીસ અબગણમેં અખી, એકસોનાર સુખણિયે;
કુલવંત ઇતરી સતિયાં કહી, બડો વૈરાગ વખાણિયે. ॥૩॥

॥ ઢોહા ॥

સતરે છુટક નામ તસુ, અજખૂ૧ નેતુર તાય,
વસિ રૂતુ૩ ને અખુ૪ ફિર અજખૂ૫ કહિવાય. ॥૧॥

ચન્દ્રજા૬ ચેના૭ છુટક ધનુ૮ ઢેલીધાર,૯
રતૂ૧૦ નંદૂ૧૧ ફિર રતૂ૧૨ બના૧૩ થઈ ગણ બાર. ॥૨॥

લાલાં૧૪ પરવસ નીકળી, જસૂ૧૫ ચોખી૧૬ વીરાં૧૭ બન;
સતરે છુટક સાંભઘી, ગણ ગુણ્યાલી સુજાન. ॥૩॥

॥ દાહ તેહિજ ॥

ભિંખુ દુવા ઉબગર બારી, હૃદ કરણીરી બસિહારી;
નિત યાદ આવે મુજ મન, તન મન અતિ દોષ પ્રસન્ન દો. ॥૩૩॥

સુમતાગર શાસણ સ્વામી, જશધર અન્તર જમી;
સખરૌ કુણ સ્વામી સરખો, પુજ ગુણ સુખમદ્દગ પરખો. ॥૩૪॥

આશા પૂરણ આપો, જપું આપ તણું નિત જપો;
 પૂર્ણ મુજ આપસૂં પ્રીતું, નિરમલ શુદ્ધ આપરી નીતું. ॥૩૫॥
 કહીએ ખાવનમી દાલું, વર જય જશ કરું વિશાલું;
 મોને ભાગ અમાણે મિલિયા, મનનાજ મનોર્થ ફલિયા;
 મુંહ માંગ્યા પાસા દલિયા. ॥૩૬॥
 તીન્ને ખંડ કલો તહતીકો, નિરમલ લિપ્તુ ગદનીકો;
 શાસણ સુખદાય સધીકો, જય જશ વૃદ્ધ શિવનો ટીકો
 હો લાલ. ॥૩૭॥

॥ કલશ ॥

મુનિ મુગુષ માલા વર વિશાલા, સુમતિપાલ મુજલિયે;
 તમ કુગતિ તાલા જમ જ્વાલા, પરમ દયાલ પિછાલિયે;
 મુખ સદ્મ સંત મહંત મુન્દર, પ્રાંત ભંજન અતિમત્રે;
 સુમતિ મુસાગર અમલ આગર, નિર્મલ મુનિ ગણગુણ
 નિતો. ॥૧૧॥

લિલ્લુઃજશ રસાયણ.

—: ચતુર્થ ખંડ :—

॥ સોરઠા ॥

સમરૂં ગોયમ સ્વામરે, સુધર્મ જમ્યુ આદ મુનિ;
વસિ લિકખુ ગુરૂ નામરે, ચોથો ખંડ કહું ચંપસં. ॥૧॥
મુરધર દેશ મેવાડરે, હાડોતી હુંઢાડમેં;
ચાવા દેશજ ચારરે, સમચિત વિચરયા સ્વામજી. ॥૨॥
ગેરૂ લાલજી વ્યાસરે, આવક તેરાં માંહિલો;
તે કચ્છ દેશે ગયો તાસરે, ટીકમને સમજવિયો. ॥૩॥
ટીકમ ડોસી આમરે, દેરા કચ્છમેં દીપતો;
તેપને ગુણસઠે તામરે, પૂજ્ય કને આયો પ્રગટ. ॥૪॥
પ્રગટ તેહ પ્રયોગરે, કચ્છ દેશે ધર્મ વાધિયો;
સ્વામ તણે સંજોગરે, જીવ હજારાં ઉદ્ધરયા. ॥૫॥
ચર્મ કલ્યાણ પિછાણરે; ઈણુ ભવ આશ્રી જાણુજો;
સુણુજો ચતુર સુજાણુરે, પૂજ લિલ્લુનો પ્રગટ હિવ. ॥૬॥

॥ દોહા ॥

પાંચું ઇન્દ્રિયાં પરવરી, ન પડી કાંઈ હોણુ;
વૃદ્ધપણે પિણુ પૂજની, શીઘ્ર ચાલ મુલ ચીન. ॥૧॥
યાણુ કઠોઈ ના થયા, ઉઘમી અધિક અપાર;
ચાર ચરયા કરણ ચિત્ત, પૂજ તણે અતિ પ્યાર. ॥૨॥
હે ગોચરી આપ નિત, અતિશય કારી એન;
પૂજ્ય સુમુદ્રા પેખતાં, ચિત્તમેં પામે ચૈન. ॥૩॥

છેહલા છેહલા ગામ ફરિંતા, છેહલાઈ કરત વિહાર;
 ચાણોદ સું પોંપાડ લગ, વિચરયા સ્વામ ઉદાર. ॥૪॥
 ॥ હાલ, ૫૩ મી ॥

(સદ્દહા માર્ગનાં ગીતની-એ દશી)

શ્રમ ભય ભંજન હો જન રંજન ગુણ જિહાજ,
 સુમતિ સુમંડન સ્વામ શોભાવિયા, કુમતિ વિહંડન મિથ્યાખંડન કાજ;
 વિચરત વિચરત સોજત આવિયા. ॥૧॥

ચાહટે ચાડ હો છત્રી છે સુવિચાર, આજ્ઞા લેઇને સ્વામતિહાં ઉતર્યા;
 જન મન હર્ષ હો નિરખ્યો પૂજ્ય દ્વિદાર,
 જાણું કે શ્રી જિન આપ સમવસરયા. ॥૨॥

દરશણ કારણ હો ધારણ ચર્ચા બોલ,
 સંત સતી બદ્ધ સ્વામપે આવિયા;
 આજ્ઞા લેવા હો ચોમાસારી અમોલ,
 પર્મ પૂજ્યપે આવી મુખ પાવિયા. ॥૩॥

દમ સમ સાગર હો સ્વામી પર્મ દયાલ,
 બલાયા ચોમાસા સંત સત્યાંબળી;
 એટલે આયો હો દુકમચન્દ આછો ન્દાલ,
 પૂજ દર્શણ કર પ્રીત પામી ધર્મી. ॥૪॥

બે કર નેટી હો માન મરોટી બોલંત,
 વિવિધ વિનય કરિકર રચો વિનતી;
 સ્વામી ચોમાસો શિરિયારી કષ્ટ સંત,
 સૂજતી છે પટ્ટી દાટ મુજ ગ્રામની. ॥૫॥

મૃદ્ધનિષિ જ્ઞાની હો ગિન્વા આપ ગમ્મીગ,
 વૃષપનિ અર્જ કૃત્તુ રીનમ્;

વાર વચને હો વિનતિ કીધી વજર,
સુચર પ્રસન્ન હુવે શિષ્ય સુવિનિતસૂં. ॥૬॥

સ્વામી માની હો વિનતિ તસુસાર,
વિહાર કરીને બગડી આવિયા,
નિર્મલ ચિત્ત સૂં હો અર્જ કરે નરનાર,
શહર કંટાલ્યે બગડી મુશોભાવિયા. ॥૭॥

ગતિ ગયવર સી હો ઈર્થા ધુન ગુણ જિહાજ,
પ્રવર સંતાંકર મુનિવર પ્રવર્યા;
પ્રત્યક્ષ કહિયે હો રૂપિ ભવદ્ધનીપાજ,
શહર શરિયારીમેં સ્વામ સમવસર્યા. ॥૮॥

શહર શરિયારી હો શોભે કાંઠાની ઢાર,
દોલો મગરો ગઢ કાટ જ્યૂં દીપતો;
ગન બહુ વસ્તી હો મહાજનારો જોર,
જૂના જૂના કંઈ પુર ભણી જીપતો. ॥૯॥

નિર્ભય નગરી હો રૂદ્ધિ સમૃદ્ધિ નિહાર,
જ્યાં ધર્મ ધ્યાન ધણે તપ જાપતો;
રાજ કરે છે હો દૌલતસિંહ રાઠોડ,
કુંપાવત કહિયે કરડી છાપતો. ॥૧૦॥

તિહાં મૂનિ આયા હો સત્ત રૂપિ તંત સાર,
જય જશ ધર્ષ કર્યું મન જીપતા;
સ્વામી શોભે હો ગણ નાયક સિરદાર,
દમીશ્વર પૂજ્ય લીખણુજી દીપતા. ॥૧૧॥

ભરત ક્ષેત્રમેં હો શિક્ષુ સામ્પ્રત ભાણુ,
આજા લેધને પડી હાટ ઉતર્યા;

જન બહુ હૃદ્યા હો પૂજ પધાર્યા જાણ,
ધર્માનુરાગ કરિ તન મન લય્યાં. ॥૧૨॥

વખાણ વાણીમેં હો આગેવાણ વિશાલ,
થિરપદ-પૂજ લીખણુ થાપિયો;
ભાર લાયક હો શોભે મુનિ-ભારીમાલ,
પદ યુવરાજ પહિલાહી સમાપિયો. ॥૧૩॥

સખર સેવા મેં હો ખેતસીજી સુવિનીત,
સનજીગી નામ અપર શોભાવિયો;
પૂર્ણ સાં રે હો પૂજણી પ્રતીત,
ચાર તીર્થ માહિં જશ તમુ છાવિયો. ॥૧૪॥

ઉર્દરામજી તપસી અધિક ઉદાર,
રૂપ-રાયચન્દ્રજી ખાલકવય રાજના;
જીવો મુનિ દો ભગજી ગુણના ભંડાર,
સ્વામ તણી દદ સેવા મુસાજતા. ॥૧૫॥

એ તો આખી દો ત્રીન પચાસમી દાસ,
શરિયોરીમેં સ્વામ આયા મુખ કારણ;
રૂઢી નિમૂણા દો આગલ વાત રસાલ,
જગ જશ કમલ ભિક્ષુ જન તારણ. ॥૧૬॥

॥ દોહડા ॥

આવનું નામેં જ્વાનજી, પૂનન લગે પિછાણ.
નખરી ગોવર્દી ગુરુમે, આપ કરી અગવાણ. ॥
અ વનન અર્થે અને પમ વિષ વિષને અવલોચ;
ગિ-ગને અ ર નિષ વના, જગ ધારી મુનિ જોય. ॥

શ્રાવણ સુદ છેહડે સહી, મુનિ તણે તનમાંહી;
 કાંઈક કારણ ઉપનો, ફેરા તણોજ તાહી. ॥૩॥
 તે પિણુ ઉઠે ગોચરી, ગામમાંહિં મુનિરાય,
 દિસા ખાહિર જવે સહી, લાંબી ગિણતી નકાય. ॥૪॥
 ઐપધ સિયો અણાયને, કારણ મેટણુ કામ;
 પિણુ કારણ મિટિયો નહોં, પૂજ સમા પરિણામ. ॥૫॥

॥ ઢાલ ૫૪ મી ॥

(કેતે પ્રજા ગારજ્યા કેતે ઇસ-એ દશી.)

યર્મ કલ્યાણ ચતુરે સુણો, માસ ભાદ્રવા માંયોએ સુખદાયોએ;
 ધર્મ વૃદ્ધિ અતિ ધર્મનીક ભવિયણુ એ. ॥૧॥
 પશુસણા.મેં પરવડા, વારુ હુવે વખાણોએ સુવિહાણોએ;
 દરશે તીન ટંક દેશનાક મુનિવરએ. ॥૨॥
 સુંદર વાણુ સુહામણી, નિસુણે બહુ નર નારો એ સુખકારો એ;
 યાથજ આઘ યાંદણીક. ॥ મુ૦ ॥૩॥
 પિંજર તન હીણો પડયો, પર્મ પૂજ્ય પહિછાણુયો એ;
 મન જણુયો હે આહ નેડી હનમાનથીક. ॥ મુ૦ ॥૪॥
 સ્વામ કહે સતજીગી ભણી, થે સખર શિષ્ય સુવિનીતો એ;
 ધર પ્રીતોએ, સાજ દિયો સંજમતણુ ક. ૧ મુ૦ ॥૫॥
 ટોકરજ તીખા હુંતા, વિનયવંત મુવિચારીએ,
 હિતકારીએ, ભક્તિ કરી ભારી ધણીક. ॥ મુ૦ ॥૬॥
 ભારમણ મું ભેગપ ભલી, રહીજ રૂટી રીતોએ. અતિપ્રીનોએ,
 જણુ કે પાછલ ભવતણીક. ॥ મુ૦ ॥૭॥

સખર તીનારા સાજસૂં, વર સંજમ ઉજવાદ્યો એ,
મહેં પાદ્યોએ, પ્રત્યક્ષ હી શૂરા પાંચક. ॥ મુ૦ ॥ ૮ ॥

ચિત્ત સમાધિ રહી ધણી, મહારા મન મજરોએ,
હુંશિયારોએ, યાં તીનાંરા સાજથીક. ॥ મુ૦ ॥ ૯ ॥

શિષ્ય સુવિનીત હુવે સહી, ગુરુ રહે આણુંદોએ, ચિત્ત ચદોએ,
દેવ જિનેંદ્ર દાખિયોક. ॥ મુ૦ ॥ ૧૦ ॥

ગુણ આહી એહવા ગુણી, પૂજ્ય ભીખણુ પેખોએ, દિલદેખોએ,
સ્વામ ગુણુજ સુહામણુક. ॥ મુ૦ ॥ ૧૧ ॥

ઐસી ઠીન પ્રીતડી, જૈસી ભિક્ષુ બારી માલોએ, સુવિશાલોએ,
સતજુગી ટાઠરણ સારિખી ક. ॥ મુ૦ ॥ ૧૨ ॥

જેડી વીર ગાયમાજસી, પવર સ્વામ શિષ્ય પ્રીતોએ, દહરીતોએ,
આલ સખર આયા તણી ક. ॥ મુ૦ ॥ ૧૩ ॥

એ ચોપનમી દાલમેં, સખરો કલો સંખંધોએ, પ્રખંધોએ,
સ્વામ ભિક્ષુનો શોભતો ક. ॥ મુ૦ ॥ ૧૪ ॥

॥ હોહા ॥

સાધ આવકને આવિકા. સદુ સ્થાનનાં નિભવાર;
સીખામણુ દે સ્વામજી, દહ સખરી દિનકાર. ॥ ૧ ॥

વીરજી મોક્ષ બિરાજ્યા, વારૂ કિયા વખાણુ;
સોલન, મદોગદે આગરે, ગીખ દીધી સુવિદ્યાણુ. ॥ ૨ ॥

જે દુખમ આગ મજે, સ્વામ બીખજીજી સાગ;
પ્રત્યક્ષ શ્રી જિનની પેરે, આખી ગીખ દુદાર. ॥ ૩ ॥

મખર નૃદિ વાણી મખર. મખર કલો નૃખકાર;
નીન મખર ચિન નિરમરે, વચન વદે સુવિચાર. ॥ ૪ ॥

॥ ઢાલ ૫૫ મી ॥

(આગે જાતાં અગ્રવી આવે-એ દેશી.)

જિમ મુજ ને જણતા, મ્હાંરી પ્રતીતોરે, તિમહીજ રાખજ્યો,
ભારમલજી રી રીતોરે, સીખ સ્વામી તણી. ॥૧॥

સહુ સન્ત સત્યાંરા, ભારીમાલજી નાથોરે, આજ્ઞા આરાધને;
મત લોપજ્યો વાતોરે. ॥૨॥

યાંરી આણ લોપીને, નિકલે ગણ બારોરે;
તમુ ગિણજ્યો મતિ, ચિહ્ન તિથં મળોરે. ॥૩॥

યાંરી આણ આરાધે; સદા રહે સુવિનિતોરે;
તમુ સેવા કરે, એ જિન મગ રીતોરે. ॥૪॥

મૈં પદવી આપી, ભાર લાયક જણીરે,
ભારમલજી લણી, શુદ્ધ પ્રકૃતિ મુહાણિરે. ॥૫॥

નીત ચર્ણ પાલણરી, બલ રૂપ ભારીમાલોરે,
શંક મ રાખજ્યો, શુદ્ધ સાધુની ચાલોરે. ॥૬॥

શુદ્ધ શ્રમણ સેવને, અણાચાર્યાં સૂં દૂરોરે;
સીખ દોનૂં ધર્યાં, હુવૈ મુક્તિ હજુરોરે. ॥૭॥

અરિહંત ગુરુ આજ્ઞા લોપે કર્મ જોગોરે,
અપહંદા તિકે, નહિ વંદણ જોગોરે. ॥૮॥

દસન્નાને પાસત્યા, કુચીડ્યા પ્રમાદી રે;
અપહંદા ઈષ્ટા, જિણ આણ વિરાધી રે. ॥૯॥

યાં ને વીર નિવેધ્યા, જ્ઞાતાએ વિશાલો રે;
સંગ કરણો નહીં, બાંધી જિન પાલો રે. ॥૧૦॥

આણુંદ સિયો અભિત્રહો, જિણુ ગણથી ન્યારૂ રે;
તમ્મુ વાદ્દું નહીં, પહલી વચન લ્યારૂ રે. ॥૧૧૪

અન્યમતિ ના દેવગુરૂ, અથવા જમાલી રે;
તાસ નમૂં નહીં, નહિં વદ્દું ન્હાલી રે. ॥૧૨૥

વસિ વિગર બોલાયાં, બોલણુરો નેમોરે;
આહાર આપૂં નહીં, અભિત્રહ સિયો એમોરે. ॥૧૩૪

અભિત્રહ જિન આગલ, આણુંદ એ લીધો રે;
સત્તમ અંગમેં, શુદ્ધ પાઠ પ્રસિદ્ધો રે. ॥૧૪૥

રીત એહિજ રાખણી, ચિહ્ન સંગને ચારૂ રે;
ટાલોઠડ તણી, સંગ દૂર નિવારૂ રે. ॥૧૫૥

એ રીત આરાધ્યાં, પામો ભવ પારો રે;
શ્રી જિન સીખણી, સરધ્યાં મુખ સારો રે. ॥૧૬૥

સદ્ધ સાધ સાધવી, વર દેત વિશેષો રે;
રૂઠો રાખજો, ધરણું નહીં દ્રેષો રે. ॥૧૭૥

વસિ જિલો ન બાંધણો, ગુરૂ આણુ મુગામી રે,
સીખ પ્રથમ સદી, હી ભિક્ષુ સ્વામી રે. ॥૧૮૥

ગુરૂ આજા લોપી, બાપિ જો જિલ્લો રે;
અતિ અવિનિન તે, દિયો કર્મો દિલ્લો રે. ॥૧૯૬

અકલ મુર્દો ખોટો, દિસેટો અવિનિનો રે;
તમ્મુ સમજાય ને, ગણણી શુદ્ધ રીતો રે. ॥૨૦૥

દિલ દેખ દેખ ને, હી ન્યા શુદ્ધ રીતે રે;
વસિ જિલ્લો નિલ્લો જાણી, મણનેં મ મુંડીએ રે. ॥૨૧૬

- મહા આચાર રા, કદપ સૂત્રનો બોલો રે;
 ગુરુ બુદ્ધિવંતરી, રાખો પ્રતીત અમોલો રે. ॥૨૨॥
- ઠાઠ બોલ નબૈસે, ઠેવલિયાનિ બલાવી રે;
 તાણુ કીજે મતી, મનને સમજાવી રે. ॥૨૩॥
- અપછદે વિણુ આજ્ઞા, નહિં યાપણુ બોલો રે;
 ગુરુ આજ્ઞા થકી, તીખો ગણુ સોલો રે. ॥૨૪॥
- એક દો ત્રીન આદિ, નિકલે ગણુ બારો રે;
 સાધ મ સરધ જો, શુદ્ધ સીખ શ્રીકારો રે. ॥૨૫॥
- ધક આજ્ઞા મેં રહિજો, એ રીત પરંપર રે;
 સિખત આગૈ કિયો, સહુ ધરજો ખરાખર રે. ॥૨૬॥
- ઠાઠ દોષ લગાવી, વલી બોલે કુડો રે;
 પ્રાછિત ના લિયે, તિણને કર દીજ્યો ફરો રે. ॥૨૭॥
- શાસણુ પ્રવર્તાવણુ, સિખ દીધી સ્વામી રે;
 ઔર કારણુ નહો, બલ અન્તર જમી રે. ॥૨૮॥
- સુણતાં સુખદાર્ઠ, સ્વામીના બોલો રે;
 બહુ સુણતાં કલા, આજા ને અમોલો રે. ॥૨૯॥
- ઐસા સ્વામ અનોપમ, ગણુ તારક જ્ઞાની રે;
 કહા કહિયે તમુ, વતકા સુવિહાની રે. ॥૩૦॥
- પંચાવનમી વારૂ કહી, ઢાલ રસાલો રે;
 વાત સુણો વલી, જય જશ સુવિશાલો રે. ॥૩૧॥

॥ દોહા ॥

સીખામણુ દી સ્વામજી, આછી અધિક અનુપ;
 હજુકર્મી ધારે હિયે, સખરી સીખ સદુપ. ૪૧॥

નીર ગંગા જ્યુ નિર્મલા, પૂજ તણા પરિણામ;
નિર્મલ ધ્યાન નિકલંક ચિત્ત, સમતા સમતા સ્વામ. ॥૨॥

પદ યુવરાજ સુ આદિ મુનિ, પૂજા કરે સુજોય;
અછે ખેદ સૂં આપ રે, સ્વામ કહે નહિં કાય. ॥૩॥

નિરમલ ચર્ણુ વર કર્ણુ નિજ, વિમલ સુધા સમવાણુ;
અમલ દિયે ઉપદેશ અરૂ, સુણજો ચતુર સુજાણુ. ॥૪॥

॥ ઢાલ ૫૬ મી ॥

(સાથર લહર સૂં જાણે મીંડક-એ રેશી.)

ભારીમાલ શિષ્ય ભારીજી, આદિ સાધાં બણી;
સ્વામ કહે સુવિચારીજી, વાણ સહામણી. ॥૧॥

પરસવ નિકટ પિછાણોજી, દીસે મુજ તણું;
મુજ ભય મૂલ મ બળોજી, દર્પ દિયે ધણું. ॥૨॥

ધણાં જીવાં રે ઘટ માંઢોજી, સમ્યક્ત રૂપિયો;
એં બીજ અમોક્ત બાંઢોજી, મન ઓલખાવિયો. ॥૩॥

દેશ મન દિપાયોજી, સાબ અધિક લિયો;
સાધપણે સુખદાયોજી, બદુ જનને દિયો. ॥૪॥

એં ભેડાં કરી સુત ન્યાયોજી, મુજ બળે સદી;
મારે મન રે માલોજી, ઉજાયાન ના રહી. ॥૫॥

ધં પિતૃ પિતૃ ચિત્ત ચાપીજી, પ્રજા પયે પાલજો;
કુમનિ કલેશને દાપીજી, આનમ દગવાલજો. ॥૬॥

મયન બદયારીને અનુજી, ગીજ રે શોભની;
તું પાવક છે તુલિ મનેજી, માન, શીર મની. ॥૭॥

બ્રહ્મચારી કહે વાણીજી, શુદ્ધ વચ સુંદરં;
 આપ કરો જન્મરો કિલ્યાણીજી, હું મોહાકમ કરં. ॥૮॥
 વલિ સ્વામી સીખ દે સારીજી, સહુ સંતા બાણી;
 આરાધને આચારીજી, મત ચુકા અણી. ॥૯॥
 ઈરિયા ભાષા ઉદારીજી, અધિકી એષણા;
 વસ્ત્રાદિ લેતાં વિચારીજી, પરઠત પેષણા. ॥૧૦॥
 સખરી પાંચ સુમતિજી, શુભ શુભી ધરો;
 દય સત શીલ સુદતીજી, મમતા મત કરો. ॥૧૧॥
 શિષ્ય શિષ્યણી પર સોયોજી, ઉપગ્રણ ઉપરે;
 મુછાં મ કીને કાયોજી, પ્રમાદ ને પરહરો. ॥૧૨॥
 પ્રદગલ મમત પ્રસંગોજી, તન મનસૂં તજી;
 સંજમ સખર સુચંગોજી, બલ ભાવે લલી. ॥૧૩॥
 આછી સીખ અનુપીજી, અતિ અભિરામજી;
 અમૃતરસની કુપીજી, દીધી સ્વામજી. ॥૧૪॥
 આખી ઢાલ ઉદારીજી, ષટ પચાસમી;
 જય જશ કરણ શ્રીકારીજી, સ્વામી મતિ સમી. ॥૧૫॥

॥ હોહા ॥

સીખ સખર દે સ્વામજી, હદ વાણી હિતકાર,
 સ્વામવચન સુણતાં છતાં, ચિત્ત પામે ચમતકાર. ॥૧॥
 સમતા ખમતા સખર ચિત્ત, દમતા રમતા દેખ;
 નમતા જમતા નિમલ મુનિ, વમતા વંક વિશેષ. ॥૨॥
 ભવ સમુદ્ર તિરવા લણી, બિહુ સલેજ ભાવ;
 બુદ્ધિ ભાવ હદ વીર રસ, બણે તિરણરો દાવ. ॥૩॥

વર વાયક વાણી વિમલ, દાયક અલય દયાલ;

પદ લાયક શિક્ષુ પ્રગટ, નાયક સ્વામ નિહાલ. ॥૪॥

॥ હાલ પડ મી ॥

(ધન ધન જાણુ સ્વામીને-એ દેશી.)

શિષ્ય ભારીમાલ સોહામણ, પર્મ ભક્તા પહિછાણ હો મુશંદ,

પંડિત મર્ષ પેખી પૂજરો, બોલે એહવી વાણ હો. મું

ધન ધન શિક્ષુ સ્વામને. ॥૧॥

ધન ધન નિર્મલ ધ્યાન હો. ॥મું॥ ધન ધન પવર રાસપણ,

ધન ધન સ્વામીનો જ્ઞાન હો. મું ૫૦ ॥૨॥

સખર સ્વામના સંગથી, મન હુંશિયારી માહિ હો, મું ।

અર્પે વિરહો પડે આપરો, જાણે શ્રી જિજ્ઞાસ હો. મું ॥૩॥

પ્રભુ ગોયમ રી પ્રીતડી, આથે આરે પિછાણ હો, મું

પ્રયક્ષ આરે પંચમે શિક્ષુ ભારી માલરી જાણ હો. મું ॥૪॥

તિણ કારણ ભારીમાલજી, આખી અદ્વરસી વાત હો; મું

વિરહ, તુમારો દોદિલો, જાણે શ્રી જગનાથ હો. મું ॥૫॥

શિક્ષુ વલતા દમ ભાનુ, તે સંજમ પાલસો સાર હો; મું

નિર અનિચારે નિરમલો, હો સો દેવ હિદારો હો. મું ॥૬॥

મદા વિદેહ, હોત મમે, મુઝ થકી મોટા અણગાર હો; મું

અનિલ ગજુર આદે, દેખજો નમ્રુ દિદાર હો. મું ૬૭

મનજુની ભાષે સ્વામને, આપ જના દિસો જંદ માનિ હો; મું

જ્વાબી કહે મુજો માપજી, જિનમે જંદ નાનું નદી ચાલી હો. મું ૭૧

મુજ નવમંદિકના નદુ પૂરગત રૂપ પિઠાણ હો મું

ધન ધન મુજ પે ચા જનુ. જાણે અનુ જાદર મમાન હો. મું ૭૬

વાર અનંતિ ભોગવ્યા, અધિકા સુખ અહમંદ હો; મુઠ
 તે પિણુ નહીં હુવો વપતો, તિણુ કારણ એ સુખમંદ હો. મુઠ ॥૧૦॥
 તિણુસું મ્હારે જંડ તણી, વંછા નહીં લિગાર હો; મુઠ
 મુઠ મન એકંત મોક્ષમે, શાસ્વતા સુખ શ્રીકાર હો. મુઠ ॥૧૧॥
 વૈરાગી એહવા મુનિવર, જણુયો પુરુષ જહર હો મુઠ
 સ્વામ સંબંધ સુણાવતાં, આવે સંવેગની લહર હો. મુઠ ॥૧૨॥
 સખર સતાવનમી સાંભલી, ઢાલ રસાલ અપાર હો; મુઠ
 રમરણુ શિક્ષુસ્વામનો, જય જશકરણુ શ્રીકાર હો. મુઠ ॥૧૩॥

॥ હોહા ॥

મુખ કારણ તારણ મુજન, કુગતિ નિવારણ કામ;
 વિધન વિહારણ અતિપવર, સીખ સમાપી સ્વામ. ॥૧॥
 પંડિત મરણ મુઠરણપર, ધરણ આરાધક ધામ;
 શિવ વધૂ વરણ રૂ તરણ શુદ્ધ, પૂજ પર્મ પરિણામ. ॥૨॥
 નિર્મલ નીત શુદ્ધ રીત નિજ, પૂજ પ્રથમાદિ પેખ;
 અંતકાલ આયાં છતાં, વાર અધિક વિરોધ. ॥૩॥
 સમય જાણ સ્વામી સખર, આલોવણ અધિકાર;
 આતમ શુદ્ધ કરે આપરી, તે સુણુએ વિસ્તાર. ॥૪॥

॥ ઢાલ પટ મી ॥

(ડોસી જલ નહિ ભેદ તિમ બ્યારે—એ દશી.)

સ્વામ શિક્ષુ તિણુ અવસરે રે, આહ નેહો આયો જણુ;
 કરે આલોવણુ કિણુ વિધે રે, સખર રીત સુવિદાણુ;
 ભવિકરે શિક્ષુ શુજરા બંદાર. ॥૧॥

તસ થાવર જીવાં તણી રે, હિંસા કરી હુવે કાય;

ત્રિવિધ ત્રિવિધ કર તેહનો રે, મિછામિ દુકડં મોય. ॥૨॥

ક્રોધ માન માયા કરી રે, લોભ વશે અવલોય;

જઠ લાગે હુવે જહનો રે, મિછામિ દુકડં મોય. ॥૩॥

અદત્ત જ ક્રોધ આચર્યો રે, જ્યાંરા બેઠ અનેક સુખેય;

હદ જિન આજ્ઞા લોપી હુવે રે, મિછામિ દુકડં મોય. ॥૪॥

મમતા ધરી હુવે મૈથુનસૂં રે, સુતા જગતા સોય;

મન વચન કાય માહા તણે રે, મિં ॥૫॥

પરિશ્રદ્ધ નવ પ્રકારનો રે, શિષ્ય શિષ્યણી ઉપધિપર સોય;

ત્રિવિધ ત્રિવિધ મમતા તણું રે, મિં ॥૬॥

કિણ હી મ્મં ક્રોધ કિયો હુવે રે, વસિ ક્રોધ વશે વચ કોય;

કરહી સીખ કિણને કહી રે, મિં ॥૭॥

માન માયા લોભ મનમેધર્યો રે, દિલ ધર્યો રાગ દ્વેષ દોય;

ઈસાદિક પાપ આકારનો રે, મિં ॥૮॥

રાગ કિયો હુવે રાગી થકી રે, દ્વેષી મ્મં ધર્યો હુવે દ્વેષ;

મન સાર્ય દિવે માંડરે રે, વર મિછામિ દુકડં વિરોધ. ॥૯॥

પાંચું આશ્રવ પાટ્યા રે, લાગ્યા જાણ્યા કિણવાર;

સંભાલ મહાત્મ ન્યામીજીરે, આતેયા અનિચાર. ॥૧૦॥

પદ્મ સુમતિ નીલ સુમિત્રે રે, પદ્મ મહાત્મ મહાર;

પદ્મ કહે અનિચારને રે, અતેયે ત્રિકામ અનુચાર. ॥૧૧॥

મદ્મ જીવ જેનિ નવ ને રે, નવ ની નવ મુનિન,

જેન ને જીવ ને જીવ ને જીવે જનનુ પદ્મ જન. ॥૧૨॥

બહા શિષ્ય સુવિનીત છે રે, અંતેવાત્તી અમોહ;
આગે લહર આઈ હુવે રે, ખમાવે દિલ ખોલ. ૥૧૩૥

વધિ મંત અને સતિયાં મજ રે, કૈકનિ કરડા દેખ;
કહિલુ તીખ કડવો કસો રે, ખમાવું સુ વિશેષ. ૥૧૪૥

અવક ને વધી આવિકારે, ઠઈ કહિલુ પ્રકૃતિરા કહાય;
કહિલુ વચન કસો હુવે રે, ખાંત કરીને ખમાય. ૥૧૫૥

ઠઈ ગણ બારે નિકલ્યા રે, સાધ સાધવી સોય;
કરડો કાઠો કસો હુવે રે, જ્યાં સૂં ખમત ખામણા ભોય. ૥૧૬૥

ચન્દ્રસાલુછં યધો મજ રે, તિલોકચંદ્ર તામ;
કહિ જો ખમત ખામણા માંહરા રે, ત્યાં સૂં પડિયો મોહલો.

કામ. ૥૧૭૥

ચરચા કીધી સુપેસુ રે; ધણા મજાતું બહુ હામ;
વચ કહિલુ કસો જણ્યા તમુ રે, ખમાવે હૈ નામ. ૥૧૮૥

દેડ ધમ તણા દેખી હુતારે, છિદ્ર પેહી અધ્યવસાય;
ત્યાં હપર ખેદ આપ તિકારે, સગલાને દેડ ખમાય. ૥૧૯૥

ચઈ તીર્થ શુદ્ધ મહાયવારે. સીખામણ દેતા સોય;
કહિન વચનજો કસો હુવે રે, સુખ ખમત ખામણા ભોય. ૥૨૦૥

હણુ વિધ કરિ આલોવણુ રે, ગિરવા મહાગુણવંત;
સ્વામ લીખણુ શોભતારે, પદવીધર પૂજ મહંત. ૥૨૧૥

મેડવી આલાવણુ કાનાં મુણ્યારે, આવે અધિક વૈરાગ;
કરે ત્યારે કહિવો કિમુ રે, ત્યારે માયે મોટા ભાગ. ૥૨૨૥

આશવનમી શોભતી રે. આખી ટાણ સુ ઐન;
વચ જરા કરણ સિદ્ધુ લગારે, ચિત મુણતાં પાને ચિન. ૥૨૩૥

॥ દોહા ॥

ઈણુ વિધ કરિ આલોવણા, નિર્મલ નિરતિયાર;
 સ્વામ હુવા શુદ્ધ રીત સું, અળ અણુશણુ અધિકાર. ॥૧॥
 બાદ્ર શુક્લ પંચમ ભલી, સમ્વત્સરીનો સાર;
 સ્વામ કિયો ઉપવાસ શુદ્ધ, ચિત્ત ઉજલ ચોવિહાર. ॥૨॥
 અતૂલ તપાની ઉપની, અધિક અસાતા આમ;
 સખર આણુ શૂરા પણો, સમચિત્ત સહિજ સ્વામ. ॥૩॥
 પૂજ કિયો છઠ પારણો, ઔષધ અદ્ય આહાર;
 પિયુ તે સમો ન પર ગમ્યા, વચન હુવો તિણુવાર. ॥૪॥
 તિણ દિન તીનું આદારના, ત્યાગ કિયા તહતીક;
 પ્રફગલ સ્વરૂપ પિઠાણિયો, નિરમલ સ્વામ નિરલિક. ॥૫॥

॥ દોહા પદ્મી ॥

(રાગ રાઘવ રાધક રાય એ—૬૨ી.)

સાતમ આઠમ બિક્રમ સ્વામજી, સો કિયો આદારો;
 તન ખિણુ ત્યાગ કિયો મન તીર્ણ, તદ્દ પૂજારો મન હુંગિધારો;
 બિક્રમ સ્વામી આપ જિન મન આધિક જમાયો. ॥૧॥
 ખેનચીજી સ્વામી કહે, ખાંચકર, તરક ન કરણા ત્યાગો;
 પૂજ કહે દેવી પત્ની પાદપત્ની, વાદ વિશેષ માનિ જ નૈમગો. ॥૨॥
 બાદ્ર શુક્લ નવમો દિન બિક્રમ, કહે કહે આદારના પચ્ચખાણુ;
 કહે ખેનચીજી મુજ કર કહે, ગર્ભ આદાર સો ગિઠાણુ. ॥૩॥
 અદ્ય ન દાન મેનચીજી અનિયો, આપ કિયા પચ્ચખાણુ;
 વરૂ મન ન મો. ગિય સુવિનીનમો, પિતૃ બદ્ધ કરૂ. ॥૪॥
 મન જાને ૬૬

૧૨. ન દિન જ ની ન જીવિતો સ્વામી આદાર નીજ સુવિન, તે
 ન દી. ન ૧૨. ન કહે ન ૨. ૩ ન મ કિયા પચ્ચખાણુ ॥ ૧ ॥

ઈચ્છારસ આહાર ત્યાગ દિયો મુનિ, અમલ પાણી ઉપરંતો;
મુઝ હિવ આહાર લેતો મત જાણુએ, કલ્પો વયણુ અમે
લક્તંતો. ॥૬॥

બારસ દિન બેલો કિયો પૂજ, તિન આહાર તણા કિયા ત્યાગો;
સખર સંચારો કરું સૂં સ્વામીનો, વાડ ચઢતો વૈરાગો. ॥૭॥
સામલી હાટ સૂં ઉઠ મુનીશ્વર, ચલિયા ચલિયા આયો;
પકી હાટને પકા મુનિશ્વર, પકા સંચારો સુહાયો. ॥૮॥
સપણ શિષ્યાં દીધો મુખદાઢ, વાડ પુજ લિયો વિસરામો;
ઈતલે રૂપ રાધચન્દ્ર આપને, રૂડા વચન વદે અભિરામો. ॥૯॥
સ્વામી કૃપા ધીજ દર્શણુ દીજિયે, વદે બ્રહ્મચારીજ વિખ્યાતો;
પુજ રહામું જોવે નેત્ર ખોલને, હૃદ મસ્તક દીધો હાથો. ॥૧૦॥
પૂજને કહે પ્રાક્રમ હીણુ પડિયા, રૂપરાય તણી મુજ વાયો,
ભિક્ષુ પહિલાં તન તોલ ત્યારીયા, મુજ સિંહ જ્યું ઉઠયા
મુનિરાયો. ॥૧૧॥

ભિક્ષુ કહે ખોલાવો બારીમાલને, વલી ખેતરીજને વિચારો;
યાદ કરંતાઈ સંત દોનું ઈ, જટ આય હજા હૈ તિવારો. ॥૧૨॥
નમોમુણો કિયો અરિહંત સિદ્ધાને; તીખે વચ બોલ્યા તામો,
બહુ નર નારી મુણતાં ને દેખતાં, સંચારો પચખ્યો ભિક્ષુ
સ્વામો. ॥૧૩॥

શિષ્ય પર્મ બગ્તા કહે સ્વામીને, કયું ન રાખ્યો અમલરો આગારો,
પુજ કહે આગાર કિસો હિવે, કિરી કરણી કાયાની સારો. ॥૧૪॥
ભાદ્રવા સુદિ બારસ બલી, તિયિ સોમવાર મુવિચારો;
અણુરાણુ આદર્યો વૈરાગ આણીને, મુદ્ધ છેડલો રૂપરિયો સારો. ॥૧૫॥
ધણા જન આવંતા ગુણ ગાવંતા, બોલત બે કર જોડો;
ધિન ધિનહો ચેમોડા મુનીશ્વર, દીધી બડાં બડેરંડી દોડો. ॥૧૬॥

ઢેઈ સનમુખ આયાને પ્રણમેં પાયા, વિકસત હોવે વિકાસં;
 ખાંત કરીને સ્વામીને ખમાવતા, હિવડે આણુ હુલાસં. ॥૧૭॥
 ધિન ધિન પૂજરો ધીરાપણું, ધિન ધિન પૂજરો ધ્યાનો;
 ધિન ધિન સ્વામ શુરા ધણા સદરા, મન કિયો મેરૂ સમાનો. ॥૧૮॥
 આખીએ ગુણ સઠમી આપતી, શુદ્ધ ઢાલે સ્વામ સંધારો;
 ભલ જયજશ કર સ્વામ ભિક્ષુનો, સ્મરણ કરો સુખકારો. ॥૧૯॥

॥ હોહા ॥

કંઠાં અભિચ્છદ્ય એહવો કિયો, યાં શુદ્ધ મત કાઢ્યો સાર.
 છેહડે અણુશણુ આવસી, પોકા ઉતરસી પાર. ॥૧૧॥
 ઇણવિધ અભિચ્છદ્ય આદર્યો, લોલા લોક તામ,
 વાત મુણી કહે પચખિયો, અણુશણુ ભિક્ષુ સ્વામ. ॥૧૨॥
 દ્રેષી યા જિન ધર્મના, ચિત્ત પામ્યા ચમત્કાર,
 અણુયો એ મારગ ખરો, ઢેઈ વાંટે વારંવાર. ॥૧૩॥
 અનિ નર નારી આવતા, ગાવન મુનિ ગુગુ આમ;
 બાબર માંદિ, અમાવના, સરાવના ધિન સ્વામ. ॥૧૪॥

॥ દાસ ૬૦ મી ॥

(શમકો મુજશ ધણા—એ રચી)

સ્વામ નણા સંધારો મુઝી દો, આને લોક અનેક,
 દાદ કરીને કહે ધણા દો, વાઝુ વેગમ વિરેપ,
 સ્વામીનો મુજશ ધણા. ॥૧૧॥

ઢેઈ કહે મર્યાદા, સ્વીચ સ્વામીનો દો, ન્યાં વગ કામ્યા
 પા નીના નામ

૧૦. કહે નાન કુશીવનદો, વન વિન અનુ વેગમ ૧૨૧

૧૨. અનુ નાન નાન કહે દો, ૧૨૧ કહે દોની વચન ૧.

૧૩. નાન નાન નાન દો, ૧૨૧ કહે દોની વચન ૧૨૧

કઈ ધર્મ તણા દેવી હુંતા હો, તે પણ અચરજ પામ્યા તિણવાર;
 અનમી કઈ આવી નમ્યા હો, સ્વામ તણે સંચાર. ॥૪॥
 પડિકમણે ઘીધાં પછે હો, સ્વામ લિક્ષુ સુવિહાણ;
 ભારીમાત્ર આદિશિષ્ય લાગી હો, કહે વાડ કરો વખાણ. ॥૫॥
 શિષ્ય સુવિનીત કહે સહી હો, સંચારો આપરે સોય;
 વખાણનો સૂંવિશેષ છે હો, તખબોલ્યા પૂજ્ય અવલોય. ॥૬॥
 કિણહી આરજ્યાં અણશણ કિયો હુવે હો તો કરો વખાણ ત્યાં જય;
 મુજ અણશણ માહે દેશનાહો, નહિં કરો થે કિણ ન્યાય. ॥૭॥
 વખાણ કિયો વિસ્તારસૂં હો, શિષ્ય સુવિનીત શ્રીકાર;
 ભાગબલી લિક્ષુ તણે હો, મિલિયો ભેગ ઉદાર. ॥૮॥
 પરિણામ ચઢતા પૂજરા હો, ઈણુ વિધ નીકલી રાત;
 દિન તેરસ હિવ દીપતો હો, પ્રગટિયો પ્રભાત. ॥૯॥
 ગામ ગામરા આવે ઘણા હો, દર્શણ કરવા દેખ;
 જાણુક મેલો મંડિયો હો, વાડ હર્ષ વિશેષ. ॥૧૦॥
 ગુણ સ્વામીના ગાવતા હો, આવતા અતિજન વૃન્દ;
 હિવડે હર્ષ હુલસાવતા હો, પામતા પરમાનન્દ. ॥૧૧॥
 જશ કરમી થા જીવડા હો, જય જશ કરતા જન;
 પર્મ પૂજ મુખ પેખને હો, તન મન હોય પ્રસન્ન. ॥૧૨॥
 ધુરહીથી ધર્મ છાણને હો, શુદ્ધ મગ લિયો સાર;
 અંત તાંઈ ઉજવા લિયો હો, જિન મારગ જયકાર. ॥૧૩॥
 ધૈરી થે જિન ધર્મના હો, ઈમ બોલે નર નાર;
 શુરપણે સખરો કિયો હો, સ્વામી થે સંસાર. ॥૧૪॥
 એ સાહમી ગુણ આગલી હો, રૂપી દાલ રસાલ,
 જય જશ કરણ સ્વામી તણે હો, વાડ ગુણ વિશાલ. ॥૧૫॥

॥ દોહા ॥

પાણી પીધો પૂજણ, આદે ચિત ઉજમાલ;
 પોહર દિવસ જાએ પ્રગટ, આયોથો તિણકાલ. ॥૧॥
 સાધ બેઠાં સેવા કરે, આણી હર્ષ અપાર;
 આવક આવિકા સ્વામનો, દેખ રક્ષા દિદાર. ॥૨॥
 લિપ્તુ રૂપ શુદ્ધ ભાવસૂં, ધ્યાવત નિર્મલ ધ્યાન;
 સકે તો જાણો સ્વામને, ઉપનો અવધિશુજ્ઞાન. ॥૩॥
 સાધ આવિક હોયે સહી, વમાનિક વિખ્યાત;
 અવધિજ્ઞાન તમ્મ ઉપજે, આગમ વચન આખ્યાત. ॥૪॥
 દિન ચટ્યો પોહાર દોહ આસરે, સાંભલતાં સદુ ઠાપ;
 વચન પ્રકાશે કિણુ વિધે, લક્ષ સુણિયે ભવિ લોપ. ॥૫॥

॥ દલ ૬૧ મી ॥

॥ હેમરાજજી સ્વામી કૃત ॥

(નમો અરિદંતાણું નમો શિષ્ય નિરવાણું—એ રશી.)

સાધુ આવે સાદમાં જાણે, મુનિ પ્રકાશે વાણું,
 વધિ સાધવિયાં આવે બાદે, સ્વામી બોલે વચન મુદાણું;
 ભવિયત નમો મુરૂ ગિરવાણું, નમો લિપ્તુ ચતુર મુજાણું. ॥૧॥
 કે નો કદો અટકત ઉનમાને, કે કદો મુક્તિ પ્રમાણું;
 કે દોહ અવધિ જાન ઉપનો, ને જાણે મર્મ નાણું. ॥૨॥
 કેદ નર નારી મુખનુ કમ દાખે, સ્વામીને જોય નાથામે વળિય.
 દિવે નંક મુદુર્ન અ નહે, માત્ર આપા દેવ નિનિયા. ॥૩॥
 રિકમ્મ વિરજત નાણું વાદે વર્તે વચને મર્મો
 નર નરી જાણે અવધિ ઉપનો, નમો વિષ્ણુ દિન દિલ
 નર નરી જાણે અવધિ ઉપનો, નમો વિષ્ણુ દિન દિલ
 નર નરી જાણે અવધિ ઉપનો, નમો વિષ્ણુ દિન દિલ

વેણીરામને સાધ વદીતા, સાથે ખુશાલજી આયા;
 સાધવિયાં વગતુજી જીમાં ડાહીને, પ્રણને બિઝુ પાયા. ॥૬॥
 પરચા ન્યૂં ન્યૂં આય પૂર્ણ છે, નર નારી હર્ષત થાવે;
 ધિન દો ધિન ચે મોટા મુનીશ્વર, આપ તુલે કુણ આવે. ॥૭॥
 આયાતે સાધુ ગુણ ગાવે, ભાંત ભાંત પ્રણામ ચઢાવે;
 ચે મોટા ઉપગારી મહિમા ભારી, સખરો સુજશ સુણાવે. ॥૮॥
 ચે પકા ર પાખંડી હટાયા, મુત્ર ન્યાય ખતાયા;
 દાન દયા આપ્યા દીપાયા, બુદ્ધિવંતા મન લાયા. ॥૯॥
 સાવધ નિર્વધ ભલા નિવેડા, કીધા બુદ્ધિ પ્રમાણ;
 મુત્ર ન્યાય શ્રદ્ધા શુદ્ધ લીધી, ધારી અરિહંત આણ. ॥૧૦॥
 સાધાં જાણ્યો સ્વામી સુતાને, ઘણી હુધ છે વારં;
 આપ કહો તો બેઠાં કરાં હિવ, જળ ભરિયો કાંચ હુંકારં. ॥૧૧॥
 બેઠા કર સાધુ ભારે બેઠા, ગુણ સ્વામીરા ગાવે;
 બહુ નર નારી દર્શણ દેખી, મનમેં હર્ષત થાવે. ॥૧૨॥
 આથો આઢ્યો અણચિન્તવિયો, બેઠા બેઠા જાણ;
 સુખે સમાધે બાહ્ય દિસત, ચટ દે છાડયાં પ્રાણ. ॥૧૩॥
 અણશબ્દ આથો સાત ભગતનો, તિન ભગત સંચારં,
 સાત પોહોર તિણ માહેં વરત્યા, પકા ઉતાર્યો પારં. ॥૧૪॥
 માંદડી સોવે દરજી પૂગા, કહે સુધ પગમેં ધાલી;
 અચરજ લોક પામ્યા અધિકા, ચટ સ્વામી ગયા ચાલી. ॥૧૫॥
 સમ્મત અદારે સાહે વર્ષે, ભાદ્રવા શુદ્ધ તેરસ મંગલવારં,
 પૂજ પોહતા પરલોક શિરિયારી, ગુણ ગાવે નરનારં. ૬૧૬૪
 દિન પાછલો દોઢ પોહર આસરે, ઉણવેલાં આઢ્યો આથો;
 દિવસે મરવો રાત્રિ જનમવો, કહે વિરલાને યાથો. ॥૧૭॥

॥ દોહા ૧૧ ॥

સયોરો ક્ષીધો સખર, સખર સ્વામ શ્રીકાર;
 શરપણે સિન્ધ્યો સખર, સખર સુજશ સંસાર. ॥૧॥
 સાધાં તન વોસિરાયને, ચિહ્ન લોગરા ચિત્તધાર;
 કિયો તદા શુદ્ધ કાઉસગ્ગ, અરૂ તિષ્ઠ દિનતજ આહાર. ॥૨॥
 પૂજ તણો વિરહો પડ્યો, કઠિણ અધિક કદિવાય;
 યાદ કિયાં અરિદંતને, સમ ભાવે સુખપાય. ॥૩॥
 અહો અથીર સંસાર એ, સંજોગ જડે વિજોગ;
 પૂજ સરખા પ્રૃથક યા, પોંદતા આજ પર લોગ. ॥૪॥
 દેખ્યા ભિક્ષુ દિલકરી, વારૂ નિસુખી વાણ;
 યાદ કરે તે અતિ ધાગ્યા, જન ગુણુ માલી જાણ. ॥૫॥
 ચિહ્ન નિર્થ આવી મિદ્યા, સ્વામ તણે સયોર;
 માસ ભાદ્રવારે મજે, અગરજ એ અધિકાર. ॥૬॥
 પ્રજલ પુન્યના પોરસા, પ્રજલ ગુણુગર જાણ;
 પૂજ દંતા પ્રગટપણે, પગથવ કિયા પમાણ. ॥૭॥

॥ દોહા ૧૨ મી ॥

(આનંદ કે—એ દેશી)

નવામ મયાને મીઠિયાં શુદ્ધાંગીર, જોડયા માલીરે મીઠિ.
 નવામ સુખકારી રે
 નેરુ જડી મદદી નદી, નરુ મદિયા દીની અપેય નરુ ॥૧॥
 રૂપ મેકરુ જગતે, જગતે અનુભવે જગતે ॥૨॥
 દિલ જડી જગતે ॥૩॥

વાત હુઈ છસી વરણવે, ગું સમભાવે સુવિચાર; સ્વાં
તિષ્ઠાહે પાપ મ તાણજે, ગું દંભ તણ દિલધાર. સ્વાં ॥૩॥

અતિધન જનવૃંદ આવિયા, ગું આદરે સુસં અનેક; સ્વાં
વિવિધ વૈરાગ વધાવતા; ગું વારૂ આણુ વિવેક સ્વાં ॥૪॥

પુજ સંયોરો પેખને, ગું ગાવે જન ગુણ ગ્રામ; સ્વાં
ધન ધન શિષુ સ્વામણ, ગું નિત્ય પ્રતે લીજ નામ. સ્વાં ॥૫॥

આદેજ વચન સુ ઓપતો, ગું સ્વામી સિંધ સરૂપ; સ્વાં
ખિમ્યાવંત સ્વામી ખરા, ગું સખરા સ્વામ સદ્રૂપ. સ્વાં ॥૬॥

નીત સ્વામીની નિરમલી, ગું પ્રીત સ્વામ ગુણ પુર; સ્વાં
છત સિયા જન દુરમતિ, ગું સ્વામ વદીત સનૂર. સ્વાં ॥૭॥

સ્વામ શુદ્ધિના સાગર, ગું નિરમલ મેલ્યા ન્યાય; સ્વાં
પ્રત્યક્ષ આરે પાંચમે, ગું જિન મત દિયો જમાય. સ્વાં ॥૮॥

હૃદય સ્વામી અતિ ઘણા, ગું સ્વામ સુમતિ સુખદાય; સ્વાં
સ્વામ ગુપતિ હૃદ શોભતી, ગું નિરમલ સ્વામ નરમાય. સ્વાં ॥૯॥

મણિધારી સ્વામ મહા મુનિ, ગું સ્વામ પ્રબલ સંતોષ; સ્વાં
જગ તારક સ્વામ બલજે, ગું પૂરણ સ્વામનો પોષ. સ્વાં ॥૧૦॥

દિશાવાન સ્વામ દીપતો, ગું અધિકી શુદ્ધિ ઉત્પાત; સ્વાં
મિથ્યા તિમિર સુમેટવા, ગું સૂર્ય સ્વામ સાક્ષાત. સ્વાં ॥૧૧॥

મખર શિક્ષુ નામ સાંભલી, ગું પાખંડ લય પામંત; સ્વાં
જય શિષુનો જગતમે, ગું દેશ દેશમે દીપંત. સ્વાં ॥૧૨॥

સ્વામ તિલક શાસણું તણો, ગું સ્વામી આજ્ઞા સુ ઉવેખ; સ્વાં
સ્વામ-સમી હૃદ શોભતા, ગું સ્વામ દમીસર દેખ. સ્વાં ॥૧૩૧

સ્વામ સુદાન દીપાવિયો, ગું સ્વામ સુદાન સરહ; સ્વાં
સ્વામ સુજન શોભાવિયો, ગું સ્વામ સુમાન મરદ. સ્વાં ॥૧૪૧

દ્રવ્ય ભાવ સ્વામ દેખાવિયા, ગું સ્વામ આશ્રવ ઓળખાય; સ્વાં
પુન્ય પાપને પરખને, ગું સ્વામ દિયા સરધાય. સ્વાં ॥૧૫૧

સ્વામ સંવર અરૂ નિરજરા, ગું બંધ મોક્ષ પદિછાણ; સ્વાં
સ્વામ છવાદિક જુજુઆ, ગું સ્વામ દેખાયા સુખજ. સ્વાં ॥૧૬૧

સ્વામ દયા ઓલખાયને, ગું અનિ ધન કીધ ઉઘોત; સ્વાં
સ્વામ સાવધ નિરવધ સોધને. ગું ધન પદ ધાણી એત. સ્વાં ॥૧૭૧

ગુમ ભોગાને સ્વામજી, ગું ઓલખાયા દૃઢ રીત; સ્વાં
આસના સ્વામની આદર્યા, ગું અગ્ર જમારો જીત. સ્વાં ॥૧૮૧

દિન્દીવારી ઓલખાવિયો, ગું કર કાવ વારી નિકંદ; સ્વાં
પ્રત્યાવારી પિત્રાનિયો, ગું સ્વામ સામીયો ચન્દ. સ્વાં ॥૧૯૧

આગાર મર્યા દુષ્ટે, ગું સ્વામ મોખ્યા મુદ્દ ન્યાય સ્વાં
સ્વામ સુજ વચ મિત્ર પરી, ગું યન અનન્ય જનમ. સ્વાં ॥૨૦૧

સેવા ને મર્યા નર્તો, ગું સ્વામ મરીખા માર્યા સ્વાં
સેવા ને મર્યા નર્તો, ગું સ્વામ મરીખા માર્યા સ્વાં ॥૨૧૧

સ્વામ મર્યા નર્તો, ગું સ્વામ મરીખા માર્યા સ્વાં
સ્વામ મર્યા નર્તો, ગું સ્વામ મરીખા માર્યા સ્વાં ॥૨૨૧

એસા શિક્ષુ રૂપ આપતા, ગું યાદ કરે નરનાર; સ્વાં
 પૂજ ગુણારો પંજરો, ગું સ્વામ સકલ સુખકાર. સ્વાં ॥૨૩॥
 સ્વામ તણો નામ સમ્પરયાં, ગું આવે હર્ષ અપાર. સ્વા.
 તે પ્રત્યક્ષનો કહિયો કિસું, ગું પામે તન મન પ્યાર. સ્વાં ॥૨૪॥
 શરિયારીમે સ્વામજી ગું સાઠે વર્ષ સંયાર સ્વાં
 માસ ભાદ્રવામે ભલો ગું છત ગર્ભમે જિવાર. સ્વાં ॥૨૫॥
 પંચમ કાલે હું ઉપનો, ગું પિણુ ઈક મુજ હર્ષ પર્મ; સ્વાં
 આપ શુદ્ધ મગ ધારયાં પછે, ગું જન્મ થઈ પાયો ધર્મ. સ્વાં ॥૨૬॥
 આશા પૂરણુ આપ છો, ગું એટણુ સકલ સંતાપ; સ્વાં
 સ્મરણુ નિત્ય પ્રતિ સ્વામનો, ગું જયૂં તુમ્હારો જાપ. સ્વાં ॥૨૭॥
 બાસઠમી ઢાલ આપતી, ગું સમરયા સ્વામ સુખણુ સ્વાં
 જયજશ કરણુ શિક્ષુ બલા, ગું પુરણુ પ્રીત પિછાણુ. સ્વાં ॥૨૮॥

॥ દોહા ॥

વરષ તયાલીસ વિચરીયા, જ ને કાંચક જોય; .
 ચારિત્ર પાઠ્યો ચુપસૂં, હર્ષ હિયે અતિ હોય. ॥૧॥
 અધિક બલ ઇંદ્રીયાં તણો, નિરમલ દેહ નિરોગ; .
 શિક્ષુ સ્વરત અતિ બલી, અરૂં તીખો ઉપયોગ. ॥૨॥
 સખર ચૌમાસા સ્વામના, વારૂં અધિક વિશાલ;
 સાંભલજે ભવિયણુ સદુ, ચરમ સહિત ચૌમાલ. ॥૩॥
 આઠ ચૌમાસા આગે ક્રિયા, અસલ નહિ અણગાર;
 સતરા સૂં સાઠા લગે, વરત્યો શુદ્ધ વ્યવહાર. ॥૪॥
 કિહાં કિહાં ચૌમાસા ક્રિયા, જુજુઆ નામ સુખણુ;
 સંક્ષેપે નિરણુય સદુ, આખૂ ઉજ્જમ આણુ. ॥૫॥

॥ હાલ ૬૩ મી ॥

(સીતા આવે રે ઘર રાગ—એ દેશી.)

શદુર દેલવે પટ ચામાસા, સતરે ઈકવીસે સોય;

પચીસે અડતીસે મુણપયાસે, અઠાવને અવલોય;

લિપુ ભજતેરે પરભાવ, ૧૧॥

ચાડ એક ચોમાસો વરહુ, વરસ અઠારે વિચાર;

રાજનગર વિસે મુઠ્ઠ રીતે, કિયો ધણો ઉપકાર, ૧૨॥

દોય ચોમાસા કિયા દીપતા, પવર કંટાદ્યે પિછાળ;

ચોવીસે અઠાવીસે ચાડ, જન્મ ભૂમિ નિજ ભયુ, ૧૩॥

ખગત્રી તીન ચોમાસા વાડ, સતવીસે મુનિશય;

તીસે અડ છતીસે ત્યાં, દ્રવ્ય દીખ્યા મદોછવ દેખ, ૧૪॥

ગઠ રિણુન ભંવર કિસારી તલેત્રી, નગર આધાપુર ન્યાસ;

દોય ચોમાસા કિયા રિપના, ઈકતીસે અડતાસ, ૧૫॥

દોય ચોમાસા કિયા દીપના, પ્રગટ શદુર પીંચાગ;

અડતીસે પેનાલીમે વરં, કિયો ધણો ઉપકાર, ૧૬॥

એક ચોમાસો શદુર આંનેટમેં, વરં પેનીમે વિચાર;

પેનીમે પાંદુ મુખદાઝ, લિપુ મુળુ ભંડાર, ૧૭॥

મે જન્મ મદેકે કવં જ્વામજી, વરં એક ચોમાસ;

વરં ઉપકારને તે પમં ઉદિ, દેન મરુ નિઃ પ.મ. ૧૮॥

મીજી દુવ રે તીન ચોમાસા જન્મ પુર વરં નયન

વરં વરં મે ને ને ૧૯, વરં ઉપકાર વરં વરં ૨૦॥

૧૦૦ રે ૧૦૦૦ ૨૦૦૦, ૧૦૦૦ કિય મુનિશય

સૈંતાલીસે વર્ષ સતાવને, જુઓ છોડાયો જાણુ. ॥૧૦॥
 શહર ખેરવે પાંચ ચૌમાસા, છાવીસે બતીસે છાણુ;
 વર્ષ ઇંકતાલે અરુ છયાલે, વહી ચૌપને જાણુ. ॥૧૧॥
 સાત ચૌમાસા પાલી શહરે, તેવીસે તેતીસે ઘાટ,
 ચાલીસે અમાલે ખાવને, પંચાવને ગુણુ સાઠ. ॥૧૨॥
 સાત ચૌમાસા શરિયારીમે, ઉગણીસે બાવીસે સાર,
 ગુણતીસે ગુણાલ બયાલ એકાવને, સાઠે કિયો સંધાર. ॥૧૩॥
 પનરે ગામ ચૌમાસા પ્રગટ, સ્વામ ક્રિયા શ્રીકાર;
 જ્ઞાન દિવાકર ધણુ ઘટધાલી, મેટયો ભ્રમ અધાર. ॥૧૪॥
 શ્રી વર્ધમાન તણો શાસણુ, સખરો દીપાયો સ્વામ;
 બહુ જીવંતે પ્રતિ બોદિને, પોંહતા પરભવ ઠામ. ॥૧૫॥
 સુખકારણુ તારણુ ભવસારણુ, સિધન વિદ્યારણુ વીર,
 નરક નિવારણુ જનમ સુધારણુ, સખરા સ્વામ સધીર. ॥૧૬॥
 સમતા દમતા ખમતા રમતા, નમતા જમતા નહાલ;
 તમતા ભ્રમતા વમતા તન મન, ગમતા વચન વિશાલ. ॥૧૭॥
 આપ ઉત્તમગર ગુણમણિ આગર, સાધર સ્વામ સુખજ;
 વયણુ સુધાવાગર ધર્મ જગર, નાગરનાથ નિધ્યાન. ॥૧૮॥
 ભરમ વિહંડન દુરમતિ ખંડન, મહિ મંડન મુનિરાજ;
 કુમતિ નિકંદન મન આનંદન પૂજ ભવોદાધ પાજ. ॥૧૯॥
 સુમતી કરણ અધકરણુ સ્વામજી, શિવ વધૂ વરણુસનૂર;
 ભવદધિ તરણુ કરણ સુખ સમ્પતિ, ચરણ ધરણુ ચિતરણ. ॥૨૦॥
 પરમ ધરમ ભજ ભરમ કરમતજ, શરમ નરમ હુમ સાજ;
 શિવપદ અચરમ આપ આરાધણુ, રૂડે ભિષ્મ રૂપિરાજ. ॥૨૧॥

વર વાયક પદ લાયક વાર, નાયક નાય નિહાલ;
 બોલિ પમાયક ધરમ બધાયક, દાયક સ્વામ દયાલ. ૧૨૨
 જ્ઞાન ગમ્ભીર સખર સધીરા, પટ પીડરા તમ્ભાર;
 હિવડે સ્વામ અમોલક હીરા, તોડ જંજીરા તાર. ૧૨૩
 જપ તપની તરવારે જટકો, પાખંડ પટકો ધૈર;
 સમય સુલટકો ગુણનો ગટકો, મટકો મનકો મેલ. ૧૨૪
 એસા શિષ્ય આપ ઓળગર, અવતરિયા ઇલુઆર;
 સ્વામ જિસા ચૌથે આરે પિણુ, વિરજા સંત વિચાર. ૧૨૫
 જન્મ કિલ્યાણુ કંઠાલ્યો જાણો, સરિયારી ચરમ કિલ્યાણુ;
 દ્રવ્ય દીપ્ત્યા મહોછવ બગીચે, જોરે એ ત્રિફળુ. ૧૨૬
 સ્વામ શિષ્ય હિવડે સંભરિયા, હિયો તનમન દુલસાય;
 સુકમ બુદ્ધિ કરી સુવિચાર્યાં, વિમલ કમલ વિકસાય. ૧૨૭
 ભાદ્ર મુકલ તેરસ દિન શિષ્ય, પરબવ કિયો પયાન;
 તિથે ચહદશ ધરતી ધૂણ અતિ, ન્યાય જનુ સુચિવાન. ૧૨૮
 ત્રીન પ્રકારે ધરતી પૂર્વ, દાખાંગ ત્રીન દાંડ;
 મેદ જુજુઆ શ્રી જિન લાખ્યા, મમર નખર સપન. ૧૨૯
 પર્મે વર્ષ પચીસ આરુડે, આડ મેલ મેં ન.મ.
 પડે મજમ સે પગલવ પોદન, ચમ હીનમે વન. ૧૩૦
 સુર્વ આડ નવનર વરવ અલરે, ન વ નિરુ નાન
 જીવ પડ નમઅવેવ. ૧૩૧
 સાંમ. જેવી સ્વામિ સ્વામિ નરે નર ને નર નર નર
 દેશન દેશન દેશન, ૧૩૨

અડતી સહસ્ર આસરે કીધી, યુક્તિ ન્યાય સૂં જોડ;
મુરધર મેવાડ દૂંઢાર હાડોતી, વિચરયા શિરમણી મોડ. ॥૩૩॥

સોમ નામ જ્યૂં રટે સ્વામ ને, મુજ મન અધિક નિહોર;
હંસા માનં સરોવર હરપે, ચિત્ત જિમ ચન્દ્ર ચકોર. ॥૩૪॥

ચાત્રક મોર પપઈયા ધન ચિન, ગરજ ધ્યાન ગગન;
રાગ વિલાસી રાગ આલાપે, મુજ ભિષ્મ મેં મન. ॥૩૫॥

પતિવરતા સમરે જિમ પિહને, ગોપ્યાં રે મન કાન્હ;
તબોલીરા પાન તણીપર, ધરૂં સ્વામનો ધ્યાન. ॥૩૬॥

આશા પૂરણુ આપતણા ગુણ, કલ્યા કલ્યા લગ જાય.
સાગર જલ ગાગર કિમ માવે, કિમ આકાશ મિણાય. ॥૩૭॥

શ્રી વીર તણે પટ સ્વામ સુધર્મા, ભિષ્મ પટ ભારીમાલ;
રાયચન્દ્ર રૂપ તીજે પાટે, દાખ્યો આગુચ દયાલ. ॥૩૮॥

આપ તણા ગુણ હું કિમ વિસરું, આપ તણા આધાર;
સ્મરણુ આપ તણા નિત્ય સમરું, આપ દયાલ ઉદાર. ॥૩૯॥

નામ આપરો ધટ ભીંતર મુજ, જૂપું આપરો જાય;
તુજ નામે કુખ દોહગ દૂરા, કટે પાપ સંતાપ. ॥૪૦॥

મન વંછિત મિલિયે તુજ સ્મરણુ, સાધ્યાં સેતી સોય,
ભગન તુમ્હારો ભયભવ ભંજન, હર્ષ અનોપમ દોય. ॥૪૧॥

મંત્રાક્ષર જિમ સ્મરણુ મોટા, પરખ્યો મહેં તનમન;
ઈહ ભવ પરભવ મેં હિતકારી, ભિષ્મ તણા ભગન. ॥૪૨॥

નમો નમો ભિષ્મ રૂપ નિરમલ, મોક્ષ તણા દાતાર;
સ્મરણુ સ્વામ તણા ગુહ સાધ્યાં શિવ મુખ પામે સાર. ॥૪૩॥

હુંસ ધણા દિન સું મુજ હુંતી, આજ ક્ષી મન આશ;
 બિપુ જશ રસાયણ નામે, અંથ રચ્યો સુવિદ્યાસ. ॥૪૪૥
 વિસ્તાર રચ્યો બિકપુ મુનિવરનો, મુલિયો તિણ અનુસાર;
 બિપુ દૃષ્ટા હેમ લિખાયા, દેખી તે આધકાર. ॥૪૪૫
 વણીરામજી હેમકૃત વર, બિપુ ચરિત સુપેખ;
 દિત્યાદિક અવલોદી અધિકા, અંથ રચ્યો સુવિશેષ. ॥૪૪૬
 અધિકા આઠો જ કોઈ આયો, વિરૂદ્ધ આયો દુવે કાય;
 સિદ્ધ અરિદંત દેવરી સાખે, મિછાગિ દુકડં મોય. ॥૪૪૭
 સંવત ઉગળીસે આઠે આસોજ, એકમ શુદ્ધિ સાર;
 શુક્રવાર એ જોડ રચી, બીદાસર શરદ મજર. ॥૪૪૮
 તેસાંમી દાલે સ્વામી રમરયા, કર્મ કાટણરે કામ;
 કર જોડી રૂપ છત કનૈ, નિત્ય લેઉં તુમદારો નામ. ॥૪૪૯

॥ કેલશ ॥

મનિવંત સંત મદંત મદામુનિ, તંત બિપુ રૂપ તણા;
 શુભ સાવન ગાયા પરમ પાપા, દૃઢ મુદાયા દિયે પપા,
 તન્ન જન્ન મંત્ર મુનંત્ર સૌક્રિક, બજ એ મંત્ર મનોદર;
 સુખ મદમ પદમ મુકરજ, જય જશ નમો બિપુ મુનિવર. ॥

શ્રી બિશુ જશ રસાયન.

શુદ્ધિ પત્રક

પાત્ર	લાઇન	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૩	૧	કૃલ	કુલ
	૨૧	પ્રથમ	પ્રથમ
૭	૧	વત	તવ
૯	૫	પિંડ	પિંડ
	૨૦	કુપ	કુપ
૧૨	૮	સાચુ	સાચ
૨૭	૩	વદ	તદ
૩૨	૧૭	લા	લાટ
૨૯	૫	છ	છટ
૪૦	૪	ભવ	ભથ
૪૭	૧૮	મમવૈ	સમવૈ

૪૬	૮	મહાવલી	મહામલી
૫૧	૩	અનુક્રમણ	અનુક્રમણ
૫૭	૧૦	મદમુખવાય	મદામુખવાય
૫૮	૧૩	શ્રદાય વાદીયો	શ્રદાયવા દીયો
૫૯	૯	ક્રીપદ	ક્રીપદ
	૧૩	પુન્યરોએ અંશમ પેખ	પુન્યરો અંશ મ પેખ
૬૯	૧૮	ખોડી	ખોડી
૭૨	૩	ન્યાયતીસા	ન્યાતીસા
	૧૩	વદન	વદન
૧૭૮	૨૩	રદિન	રદિમ
૪૮	૧૫	દશાંજોરે	દશાંજોરે
૮૫	૬	ધમનો કહે નેદ	ધમનો ન રે નેદ
૯૬	૧૦	મદમે	મદમે
૧૦૪	૧૭	ગાકરજ	ગા ૧૦૪
	૧૯	મેટન	મેટ ન
૧૦૫	૦	ગાન	ગાલી
૧૦૬	૧	નર રેડે	ન રેડે
૧૦૭	૩	રેડ	રેડ
	૧૧	નર રેડે	નર રેડે
૧૦૮	૦	નર	નર
૧૦	૪	નર	નર
	૦૦	નર	નર
		નર	નર

૧૨૦	૯	રિખારે	મારિખારે
	૨૨	છપ	છટ્ટ
૧૨૬	૧૧	હંચદ	હંચ
૧૩૩	૨૧	મૂંદછે	મૂંદટે
૧૩૪	૨૧	તિગુમું	તિથુમું
૧૩૬	૧૪	ઉયન	ઉપન
૧૩૯	૧૪	જોત	જીત
૧૪૦	૯	કાપ	કામ
૧૪૧	૨	વિરાળ્યા	બિરાળ્યા
૧૪૪	૧૯	આંભલતે	આંભલને
	૨૧	સ્વમીજરા	સ્વામીજરા
૧૪૫	૧૬	ખૂણ	ખૂરણ
૧૪૬	૫	ચાલક	ચાલ
	૭	આવક સાધ	આવક કસાધ
૧૧૦	૧૮	વાંદણ	વાંદન્ત
૧૬૨	૬	વણ	વણી
	૧૧	મુડંગ	મુડંગ
	૧૪	મુંકદાપ	મુંકદાપ
	૧૫	વાત્યા	બાત્યા
૧૬૭	૧૪	રતન	રતન
૧૭૮	૨	ફુધ ૨	ફુધર
૧૮૩	૧૯	દંદિયો	દંદિયો
૧૮૯	૧૨	ફુધર	ફુધર

૧૯૦	૧૯	મળીજી	ભણીજી
૧૯૫	૮	મહારસિયાણી	મહા રસિયામણી
૨૨૦	૨૩	કાઈ	કોઈ
૨૨૨	૮	વમાનિક	વૈમાનિક
	૨૨	વિમકલ	વિકમલ
૨૨૩	૧	વેળીરામજી	વેળીરામજી
	૨	કાદાંજી	કાલીજી
	૩	પ્રખજી	પ્રખજી
	૧૬	કોડયાં	કોડયા
૨૨૫	૧૦	જાઈ	જાઈ
૨૨૬	૫	જાઈ	જાઈ
૨૩૧	૧૧	જાઈ	જાઈ

